

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jana Šotta a přísedících Jiřího Pánka a Kateřiny Rendlové v hlavním líčení konaném dne 4. května 2026 v Praze

takto:

Obžalovaná

Ing. J. N., Ph.D., narozená xxx v xxx, bytem xxx,

je vinna, že

po vzájemné dohodě s Ing. A. B., narozeným xxx, jenž je stíhán v samostatně vedeném řízení, jeho vina nebyla dosud zákonným způsobem prokázána a tímto rozsudkem o ní není rozhodováno,

za účelem neoprávněného získání dotace z Regionálního operačního programu (dále též jen „ROP“) NUTS 2 Střední Čechy, zaměřujícího se na podporu infrastruktury a služeb cestovního ruchu, adresovaného malým a středním podnikům, na realizaci původně soukromého projektu rodinné farmy Ing. A. B. DxxxN - FxxxO, později transformovaného na projekt MKA pro potřeby společnosti ze skupiny AXXXT v lokalitě obce Xxx, k. ú. Xxx xxx, který měla realizovat společnost IXXXA, a.s., IČ: xxx, se sídlem xxx xxx (dále též jen „IXXXA“), která k tomu již od počátku roku 2006 podnikala kroky spočívající v nákupu nemovitých věcí v této lokalitě, v zadání vypracování projektové dokumentace u společnosti SGL projekt, s.r.o., IČ: 267 42 594, se sídlem Liliová 249, 110 00 Praha 1 (dále též jen „SGL“), a v úkonech vedoucích k vydání územního rozhodnutí a stavebního povolení, a s vědomím, že společnost IXXXA ani jiná společnost ze skupiny AXXXT nesplňují definici malého a středního podniku, a tedy jsou jako žadatelé o uvedenou dotaci nezpůsobilé,

nejprve Ing. A. B. za účelem zdánlivého vytvoření formálních předpokladů nutných pro splnění požadavků kladených na žadatele o dotaci v přesně nezjištěné době ve druhé polovině roku 2007 zajistil v rozporu s podmínkami pro poskytnutí dotace a účelem, na který byla dotace určena, na základě informací poskytnutých mu obž. Ing. J. N., Ph.D., jako osoba jednající za společnost AXXYG, a.s., IČ: xxx, se sídlem xxx (dále též jen „AXXYT“), jediného akcionáře společnosti Zxxx xxxV, a.s., IČ: xxx, se sídlem xxx xxx (dále též jen „Zxxx xxxV“), aby představenstvo této společnosti, jako jediného obchodního společníka společnosti Zxxx xxx xxxV s.r.o., IČ: xxx, se sídlem xxx xxx (dále též jen „Zxxx xxx xxxV“), nejprve v říjnu 2007 rozhodlo o změně právní formy společnosti Zxxx xxx xxxV na akciovou společnost, přestože k tomuto kroku nebyl žádný ekonomický ani podnikatelský důvod a jediným důvodem bylo účelové vyvedení této společnosti

ze skupiny AXXXT a snaha skrýt budoucí vlastnickou strukturu této společnosti, a poté na svém zasedání dne 17. 11. 2007 projednalo a schválilo prodej všech 20 ks kmenových akcií společnosti Zxxx xxx xxxV na majitele o jmenovité hodnotě jedné akcie 100 000 Kč, jejichž byla společnost Zxxx xxxV vlastníkem, předem určeným nabyvatelům, kterými byli A. B., A. B. ml. a M. B., tedy zletilé děti a tehdy partnerka Ing. B., s nimiž společnost Zxxx xxxV jako strana prodávající uzavřela po rozhodnutí jediného akcionáře společnosti AXXXG, a.s. ze dne 18. 12. 2007, podepsaného Ing. A. B., Smlouvu o úplatném převodu cenných papírů datovanou dnem 31. 12. 2007, jejímž předmětem byl převod 20 ks listinných akcií na majitele společnosti Zxxx xxx xxxV pod čísly akcií XXX za cenu 119 300 Kč za jednu akcii, konkrétně převod 5 ks akcií čísel XXX za celkovou cenu 596 500 Kč na A. B., 5 ks akcií čísel XXX za celkovou cenu 596 500 Kč na A. B. ml., a 10 ks akcií čísel XXX za celkovou cenu 1 193 000 Kč na M. B., přičemž kupní ceny v celkové výši 2 386 000 Kč byly uhrazeny jedinou platbou dne 15. 9. 2008 z účtu č. xxx vedeného pro Ing. A. B. Komerční bankou, a.s., když důvodem tohoto převodu akcií bylo účelové a formální vytvoření zdání, že společnost Zxxx xxx xxxV je samostatný nezávislý malý nebo střední podnik, který není propojen se žádnou jinou společností, čímž vědomě a účelově obešli kritéria kladená na žadatele o dotaci tak, aby byla zdánlivě, formálně vytvořena možnost pro společnost Zxxx xxx xxxV neoprávněně se ucházet o dotaci od Regionální rady regionu soudružnosti Střední Čechy, IČ: 750 82 314, se sídlem Zborovská 11, 15021 Praha 5 (dále též jen „Regionální rada“),

a poté, co na mimořádné valné hromadě společnosti Zxxx xxx xxxV konané dne 17. 1. 2008, na níž akcionáře zastupovali advokáti Mgr. V. K. a Mgr. G. K., byly změněny statuty této společnosti, obchodní firma na FxxxO, a.s., adresa jejího sídla na Xxx, xxx Xxx, když souhlas s umístěním sídla udělil téhož dne Ing. A. B., jako předseda představenstva společnosti IXXXX, vlastníka nemovitých věcí na uvedené adrese, a předmět podnikání, který byl zejména rozšířen o činnosti, na které cílila podpora ROP NUTS 2 Střední Čechy, výzva č. 4, a byli zvoleni noví členové představenstva společnosti FxxxO, a to obž. Ing. J. N., Ph.D., Ing. J. N. a L. K., a členové její dozorčí rady, kterými se stali A. B., M. H. a I. H., tedy osoby z řad rodinných příslušníků Ing. A. B. nebo jemu blízké osoby nebo osoby působící na různých místech ve společnostech skupiny AXXXT, následně bylo 12 ks akcií společnosti FxxxO převedeno na M. H., bratra M. B., na základě smluv o úplatném převodu cenných papírů ze dne 16. 2. 2008, a to 1 ks s číslem XXX od A. B., 1 ks s číslem XXX od A. B. ml. a 10 ks s čísly XXX –XXX od M. B.,

obž. Ing. J. N., Ph.D. jako osoba s profesním zaměřením na dotace Evropské unie a v období od 17. 1. 2008 do 5. 1. 2010 místopředsdkyně představenstva společnosti FxxxO, a.s., IČ: xxx, se sídlem Xxx, Xxx, PSČ xxx (dále též jen „FxxxO“ nebo „FXXXO“), v úmyslu neoprávněně opatřit pro tuto společnost veřejnou podporu zaevidovala v informačním systému IS BENEFIT 7 dne 28. 2. 2008 ve 22:28 hod. žádost této společnosti o dotaci z Regionálního operačního programu NUTS 2 Střední Čechy (dále též jen „ROP NUTS 2“) na podporu podnikatelské infrastruktury a služeb cestovního ruchu, výzva č. 4 (dále též jen „žádost o dotaci“), a následně zajistila předání této žádosti a projektu MKA ČxxxO (dále též jen „MKA ČXXXO“) v tištěné verzi Úřadu Regionální rady regionu soudružnosti Střední Čechy, IČ: 750 82 314, se sídlem Karlovo náměstí, 120 00 Praha 2 (dále též jen „Úřad RR“), dne 29. 2. 2008 v 8:28 hod., ačkoliv si byla vědoma toho, že společnost FxxxO není způsobilá se o předmětnou dotaci ucházet, neboť nesplňuje podmínky pro poskytnutí této dotace,

přičemž pro formální naplnění těchto podmínek uvedla v žádosti o dotaci a projektu MKA ČXXXO, který byl její nedílnou součástí, nepravdivou informaci, že společnost FxxxO, jako žadatel o dotaci, je malým podnikem, a v Prohlášení – informace o způsobilosti jakožto malý nebo střední podnik (dále též jen „Prohlášení“), které společně s předsedou představenstva této společnosti podepsala dne 22. 2. 2008, nepravdivou informaci, že společnost FxxxO je nezávislým podnikem,

přestože věděla, že FxxxO, a.s. fakticky podmínku malého či středního podniku nesplňuje, neboť byla na pokyn Ing. A. B. právě jen pro potřeby podání žádosti o dotaci čistě účelově vyčleněna z

holdingu mateřské společnosti AXXXG, a.s., ve vlastnictví Ing. A. B., a to tak, aby majetková struktura společnosti zůstala navenek zastřena, přičemž však FxxxO, a.s. nadále zůstala se společností AXXXG, a.s. personálně i ekonomicky úzce propojena a zůstala na ní existenčně zcela závislou, tedy věděla, že žádá o dotaci pro subjekt, který byl účelově vytvořen proto, aby formálně podmínky dotace zdánlivě splňoval, nicméně fakticky způsobilým žadatelem o tuto dotaci nebyl,

a současně zatajila, že na základě dohod uzavřených mezi společnostmi FxxxO a AXXXT o poskytnutí ručení ze dne 25. 6. 2008 vydala společnost AXXXT ručitelská prohlášení do výše celého svého majetku a že dne 23. 10. 2008 byla mezi bankou HSBC Bank plc, registrační číslo 00014259, se sídlem 8 Canada Square, Londýn, E14 5HQ, Spojené království Velké Británie a Severního Irska, jednající prostřednictvím odštěpného závodu HSBC Bank plc - pobočka Praha, IČ: 659 97 212, se sídlem Na Florenci 2116/15, Nové Město, 110 00 Praha 1 (dále též jen „banka HSBC“) a společností IXXXA uzavřena zástavní smlouva o zástavě nemovitostí společnosti IXXXA, přičemž všechny uvedené dohody, ručitelské závazky a smlouvy za společnosti AXXXG, a.s. a IXXXA, a.s. podepsal Ing. A. B. jako předseda představenstva obou těchto společností, vše zajišťující splacení úvěrů ve výši 350 mil. Kč a 25 mil. Kč poskytnutých bankou HSBC společností FxxxO na výstavbu a provoz MKA ČXXXO dne 23. 6. 2008, a že mezi společnostmi FxxxO a AXXXT byly uzavřeny smlouvy o půjčkách ze dne 29. 4. 2010 a 23. 7. 2010, na základě každé z nichž mohla společnost FxxxO čerpat půjčky až do výše 150 mil. Kč, přičemž k žádostem o platbu ze dnů 29. 4., 14. 5., 1. 7. a 23. 7. 2010 byly společnosti FxxxO poskytnuty společností AXXXT v téže dny částky ve výši 105 mil. Kč, 32 mil. Kč, 13 mil. Kč a 5 mil. Kč, čímž záměrně zamlčela informace o angažovanosti společností AXXXT a IXXXA v úvěrových vztazích společnosti FxxxO v souvislosti s financováním projektu MKA ČXXXO, tedy skutečnosti dokládající evidentně bezproblémový přístup společnosti FXXXO k finančním zdrojům pro realizaci projektu, které byly způsobilé mít vliv na posouzení splnění podmínek pro poskytnutí dotace a rozhodnutí o poskytnutí dotace z hlediska dostupnosti finančních prostředků na realizaci projektů, a tím i na posouzení, zda společnost FxxxO naplňuje definici malého a středního podniku podle Doporučení Komise č. 2003/361/ES ze dne 6. 5. 2003, o definici mikropodniků, malých a středních podniků, jehož výňatek byl uveden v Příloze I nařízení Komise (ES) č. 364/2004 ze dne 25. 2. 2004, ačkoliv podle smlouvy o poskytnutí dotace měla společnost FxxxO poskytovatele dotace informovat o všech skutečnostech, které by mohly mít vliv na posouzení podmínek pro poskytnutí dotace, přičemž zajištění úvěrů poskytnutých společností FxxxO ze strany společností AXXXT a IXXXA a možnost čerpat půjčky od společnosti AXXXT i samotné jejich čerpání takovými skutečnostmi byly, když kromě povinnosti uvést pravdivé údaje do podané žádosti se společnost FxxxO zavázala i při uzavření smlouvy o poskytnutí dotace bez zbytečného odkladu písemně informovat poskytovatele dotace, pokud by došlo ke změně jakékoliv skutečnosti, i poté při podávání žádostí o platby dotace, informace podstatné pro posouzení, zda je společnost FxxxO malým nebo středním podnikem způsobilým pro čerpání dotace,

přičemž s uvedením těchto nepravdivých údajů a zamlčením podstatných údajů v žádosti o dotaci byl projekt MKA ČXXXO po posouzení pracovníky Úřadu RR doporučen ke schválení Výboru Regionální rady regionu soudržnosti Střední Čechy (dále též jen „Výbor RR“), který na svém 24. zasedání dne 20. 8. 2008 přijal usnesení č. 02-24/2008/VRRSČ, kterým schválil k financování i projekt MKA ČXXXO, na základě čehož byla mezi Regionální radou, jako poskytovatelem dotace, a společností FxxxO, jako příjemcem dotace, uzavřena Smlouva o poskytnutí dotace č. XXX, kterou podepsali dne 15. 10. 2008 obž. Ing. J. N., Ph.D., a Ing. J. N. za společnost FxxxO, a.s. a dne 22. 10. 2008 Ing. P. B., předseda Regionální rady, a která obsahovala taxativně stanovené podmínky a čestné prohlášení příjemce dotace, že všechny údaje uvedené v souvislosti s uzavřením této smlouvy o projektu, své osobě, včetně finanční a majetkoprávní situace, jsou pravdivé a úplné, a jejíž přílohou bylo i Prohlášení, a na základě této smlouvy byla Regionální radou poskytnuta společnosti FxxxO dotace v maximální výši 50 000 000 Kč, z níž měl činit podíl finančních

prostředků z Evropského fondu regionálního rozvoje 42 500 000 Kč, ze státního rozpočtu ČR 3 750 000 Kč a z rozpočtu Středočeského kraje 3 750 000 Kč,

a následně byly z účtu Regionální rady č. xxx vedeného u banky Česká spořitelna, a.s., převedeny na účet č. xxx, vedený pro společnost FXXXO bankou HSBC, finanční prostředky ve výši 26 606 818,73 Kč dne 27. 11. 2009, ve výši 13 393 181,27 Kč dne 18. 12. 2009 a ve výši 9 997 443,36 Kč dne 23. 8. 2010 na základě žádosti o platbu č. 01/00095 ze dne 18. 11. 2009, č. 02/00095 ze dne 14. 12. 2009 a č. 03/00095 ze dne 27. 7. 2010, které za společnost FxxxO podepsala a zaslala obž. Ing. J. N., Ph.D., ačkoliv věděla, že tato společnost nesplňuje podmínky definice malého a středního podniku,

čímž v úmyslu získat pro společnost FxxxO neoprávněně finanční prostředky formou dotace z ROP NUTS 2 v celkové výši 49 997 443,36 Kč, z nichž podíl finančních prostředků z Evropského fondu regionálního rozvoje činil 42 497 826,80 Kč a podíl finančních prostředků ze státního rozpočtu ČR stejně jako podíl finančních prostředků z rozpočtu Středočeského kraje činily 3 749 808,25 Kč, uvedla nepravdivé údaje a podstatné údaje zamlčela ke společnosti FxxxO, a.s., která byla uměle transformována tak, aby formálně naplňovala znaky malého podniku, když malé a střední podniky byly adresáty pro možnou žádost o poskytnutí dotace z ROP NUTS 2 Střední Čechy, ačkoli fakticky tato společnost kritéria stanovená pro malý podnik nesplňovala a na dotaci neměla nárok, a vyplacením dotace z ROP NUTS 2, výzva č. 4, společnosti FxxxO způsobila poškození Regionální radě regionu soudržnosti Střední Čechy škodu ve výši 49 997 443,36 Kč, z čehož výše finančních prostředků poskytnutých z rozpočtu Evropské unie činila 42 497 826,80 Kč,

tedy

jednak v žádosti o poskytnutí dotace uvedla nepravdivé údaje a podstatné údaje zamlčela, a způsobila tímto činem škodu velkého rozsahu,

jednak uvedla nepravdivé a neúplné údaje a tím umožnila neoprávněné použití finančních prostředků pocházejících z rozpočtu spravovaného Evropskou unií, a způsobila tímto činem škodu velkého rozsahu,

čímž spáchala

jednak zvlášť závažný zločin dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, 6 písm. a) tr. zákoníku ve znění účinném od 1. 1. 2010 (dále jen „*tr. zákoník*“),

jednak zvlášť závažný zločin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, 5 tr. zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 212 odst. 6 tr. zákoníku a § 43 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 1 tr. zákoníku k **úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 3 (tří) roků.**

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se jí výkon trestu **podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 5 (pěti) roků.**

Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku a § 68 odst. 1, 2 tr. zákoníku se jí dále ukládá **peněžitý trest ve výměře 250 (dvou set padesáti) denních sazeb při výši denní sazby 2 000 (dvou tisíc) Kč, tedy v celkové výši 500 000 (pět set tisíc) Kč.**

Odůvodnění:

I. Procesní historie této trestní věci – přípravné řízení

a) Usnesení o zahájení trestního stíhání

1. **Trestní stíhání obžalované Ing. J. N., Ph.D.**, původně spoluobžalovaného Ing. A. B., jehož trestní věci byla vyloučena ze společného řízení usnesením ze dne 12. 3. 2026, a dalších 9 osob (Ing. J. N., L. K., Ing. Z. K., Ing. J. F., J. P., A. B. ml., A. B., M. B. a M. H.) **bylo zahájeno usnesením ze dne 29. 9. 2017**, v případě obžalované J. N. pro trestné činy dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, 6 písm. a) tr. zákoníku a poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, 5 tr. zákoníku, vždy ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, v případě A. B. pro tytéž trestné činy spáchané ve formě účastenství podle § 24 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, tedy ve formě organizátorství. Jelikož k vyloučení věci původně spoluobžalovaného Ing. A. B. ze společného řízení došlo až usnesením ze dne 12. 3. 2026, přičemž veškerá dosavadní soudní jednání (hlavní líčení konaná u Městského soudu v Praze, neveřejné a veřejné zasedání o odvolání u Vrchního soudu v Praze) a meritorní rozhodnutí (opakované zproštění obžaloby zdejším soudem a opakované zrušení zprošťujícího rozhodnutí odvolacím soudem – k podrobnostem viz dále) proběhla, resp. byla učiněna v době, kdy bylo vedeno společné řízení proti obžalovaným J. N. a A. B., bude v dalším textu o Ing. A. B. nadále hovořeno zjednodušeně jako o obžalovaném (což odpovídá jeho procesnímu postavení v samostatně vedeném trestním řízení), bez opakování údaje o tom, že jeho věc je nyní již vedena samostatně.

2. Obžalovanému A. B. bylo tímto usnesením kladeno – stručně shrnuto – za vinu, že v úmyslu podvodně získat dotaci na projekt, který od počátku měla realizovat společnost IXXXXA, v rozporu s podmínkami a účelem dotace, s vědomím, že IXXXXA ani jiné společnosti z holdingu AXXXT nesplňují definici malého a středního podniku, a za účelem zakrytí identity své osoby jako skutečného vlastníka a fakticky ovládající osoby společnosti Zxxx xxx xxxV, dal pokyn představenstvu (mateřské) společnosti Zxxx xxxV, jehož členy byli spoluobvinění F., K. a P., aby účelově vyvedlo Zxxx xxx xxxV (tedy pozdější FxxxO) z holdingové struktury AXXXT. Tito spoluobvinění za účelem budoucího skrytí vlastnické struktury přeměnili uvedenou společnost s ručením omezeným na akciovou společnost, následně jim dal A. B. pokyn k „fiktivnímu a ryze účelovému“ prodeji 20 akcií na majitele předem určeným nabyvatelům [spoluobvinění syn A. B. ml. (5 akcií), dcera A. B. (5 akcií) a dlouholetá partnerka M. B. (10 akcií)], k němuž došlo 31. 12. 2007. Uvedení nabyvatelé věděli, že se jedná o formální a fiktivní převod a žádné akcie ve skutečnosti nekoupili ani nepřevzali. Následně 17. 1. 2008 došlo na základě pokynu A. B. ke změně názvu společnosti Zxxx xxx xxxV na FxxxO, změně předmětu podnikání (rozšíření mj. o služby cestovního ruchu) a volbě nových členů představenstva (obžalovaná J. N., J. N., L. K.) a dozorčí rady (mj. A. B., M. H.), přičemž všechny tyto osoby od začátku věděly, kdo je faktickým vlastníkem akcií a osobou vykonávající rozhodující vliv na chod společnosti. Dále se v usnesení uvádí, že měl 16. 2. 2008 zcela účelově na základě další fiktivní smlouvy o úplatném převodu cenných papírů M. H. koupit 10 akcií M. B. a po 1 akcií obou dětí obžalovaného A. B., když jediným účelem mělo být další zastření identity skutečného vlastníka A. B. a formální a účelové obejití požadavků na malý a střední podnik, tedy aby osoby, které by mohly být považovány za blízké obžalovanému A. B., nevlastnily podíl 25 % a více na základním kapitálu společnosti, a ta tak nebyla považována za partnerský podnik. Následně na základě pokynů obžalovaného A. B. mělo představenstvo FxxxO, jehož členové věděli, že A. B. je osobou skutečně ovládající FxxxO, zpracovat projekt MKA ČxxxO, který s žádostí o poskytnutí dotace a čestným prohlášením podepsaným 28. 2. 2008 obžalovanou J. N. byl téhož dne zaevidován v informačním systému a 29. 2. 2008 doručen v tištěné podobě Úřadu regionální rady regionu soudržnosti Střední Čechy. Obžalovaná J. N. stvrdila žádost o poskytnutí dotace svým podpisem.

3. V žádosti o dotaci včetně příloh měli obžalovaná J. N. a původně spoluobviněný J. N. vědomě uvést nepravdivé a hrubě zkreslené údaje a zamlčet některé podstatné skutečnosti, a to konkrétně:

- a) uvést hrubě zkreslené ekonomické údaje a parametry,
- b) uvést nepravdivé informace o úvěru, ze kterého měla být výstavba financována (délka, výše, doba splatnosti úvěru),
- c) zamlčet podstatné údaje začerněním výše nájemného podle smluv mezi IXXXXA a FxxxO,
- d) uvést nepravdivé informace o financování projektu (tedy že má být z rozhodující části financován z bankovních úvěrů, reálně však ze soukromých nebankovních zdrojů),
- e) uvést, že žadatel je malý podnik a že jde o nezávislý podnik, i když věděli, že skutečným vlastníkem a osobou fakticky ovládající je A. B. a že FxxxO tvoří s AXXXG jednu hospodářskou entitu, což zamlčeli.

4. Na základě těchto nepravdivých a hrubě zkreslených údajů pak byl projekt schválen k financování a 15. 10. 2008 podepsali obžalovaná J. N. a J. N. smlouvu o poskytnutí dotace s Regionální radou regionu soudržnosti Střední Čechy, když přílohou bylo i prohlášení příjemce dotace o způsobilosti jakožto malý a střední podnik, které též oba podepsali. Následně na základě tří žádostí o platbu, které podávala obžalovaná J. N., byly ve dnech 27. 11. 2009, 18. 12. 2009 a 23. 8. 2010 jako dotace vyplaceny FxxxO finanční prostředky v celkové výši 49 997 443,36 Kč.

5. Lze dodat, že v popisu skutku v usnesení o zahájení trestního stíhání se i na dalších místech hovoří o záměru obžalovaného A. B. účelově a pouze formálně vyvést společnost Zxxx xxx xxxV z koncernu AXXXT, resp. účelově a záměrně vytvořit zdání, že se jedná o malý a střední podnik (případně napomoci, aby se tak tato společnost navenek tvářila), aby se mohla ucházet o dotaci.

6. Na okraj pak lze zmínit, že se na str. 69 tohoto usnesení policejní orgán stručně zabýval i případnou trestní odpovědností pracovníků Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Střední Čechy, nicméně konstatoval, že se nepodařilo prokázat jejich úmyslné zavinění a případnému trestnímu stíhání pro nedbalostní porušení povinnosti při správě cizího majetku by bránilo promlčení.

b) Usnesení státního zástupce, jimiž rozhodl o stížnostech obviněných proti usnesení o zahájení trestního stíhání

7. Usnesením ze dne 30. 4. 2018, č. j. 1 KZV 188/2017-428, **státní zástupce zamítl stížnosti** obžalovaných A. B. a J. N. a rovněž spoluobviněných J. N., M. B., A. B. ml., A. B. a M. H..

8. Státní zástupce nicméně v některých bodech dal argumentaci podaných stížností za pravdu, když především poukázal na to, že nepravdivý, hrubě zkreslený nebo zamlčený údaj v žádosti o dotaci musí být v případě trestného činu dotačního podvodu podstatný (důležitý), takže takovým údajem nemůže být začerněný údaj (kdyby totiž takový údaj poskytovatel dotace považoval za důležitý, nic mu nebránilo požadovat doplnění, resp. „rozčerpání“); dále poukázal na to, že údaje týkající se financování a ekonomického stavu žadatele zřejmě rovněž nebyly závažnými údaji pro rozhodování, když navíc k těmto otázkám byly v dotačním řízení vypracovány expertní posudky Ing. H. a Ing. M., přes jejichž kritické vyznění byla dotace proplacena. Lze v této souvislosti ve vztahu k usnesení o zahájení trestního stíhání zjednodušeně uvést, že z podrobné argumentace státního zástupce se podává závěr, že důležitým nepravdivým údajem, jenž měl být v žádosti o dotaci uveden, mohl být pouze údaj o tom, že FxxxO je nezávislý malý podnik; podezření vůči obviněným ve vztahu k úmyslnému uvedení tohoto nepravdivého údaje pak státní zástupce v době svého rozhodování shledal dostatečně odůvodněným.

9. Usnesením ze dne 30. 4. 2018, č. j. 1 KZV 188/2017-420, zároveň **státní zástupce zrušil usnesení o zahájení trestního stíhání původně obviněných Ing. J. F., L. K., Ing. Z. K. a J. P.**, a to stručně řečeno proto, že v jejich případě shledal, že nelze dovodit jejich úmysl zakrýt skutečného vlastníka akcií, resp. připravit situaci, ve které bude spáchán trestný čin, u L. K. pak povědomí o tom, že podáním žádosti o dotaci může být spáchán trestný čin.

c) Návrh na podání obžaloby ze dne 15. 4. 2019

10. Dne 15. 4. 2019 po skončení vyšetřování **navrhl vrchní komisař podat obžalobu** na A. B., J. N. i ostatní obviněné J. N., A. B., M. B. a M. H. (trestní věc obviněného A. B. ml. byla již předtím vyloučena k samostatnému projednání).

11. Návrh byl formulován velmi obdobně jako usnesení o zahájení trestního stíhání, jednání obžalovaného A. B. v něm bylo kvalifikováno jako organizátorství zločinu dotačního podvodu podle § 24 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku k § 212 odst. 1, 6 písm. a) tr. zákoníku, jednání obžalované J. N. jako spolupachatelství tohoto zločinu. Fakticky tedy policejní orgán i po skončení vyšetřování stále obžalovanému A. B. kladl za vinu, že společně se svými rodinnými příslušníky, obžalovanou J. N. a J. N., jako jejich organizátor, jednal úmyslně a vědomě tak, aby účelově zakryl svou identitu jako skutečného vlastníka všech akcií a osoby FxxxO ovládající a aby vytvořil zdání, že se jedná o malý podnik způsobilý ucházet se o dotaci.

12. V odůvodnění návrhu (str. 19 a násl.) vrchní komisař zdůraznil, že z důkazů vyplývá, že není pochyb, že se od počátku jednalo o projekt obžalovaného A. B., že FxxxO byla z holdingu AXXXT vyvedena pouze za tím účelem, aby „na oko“ splnila podmínky malého podniku, že následně FxxxO stavěla „na pozemcích holdingu, za peníze holdingu, pod dozorem holdingu a byla řížena lidmi z holdingu“, navíc její akcionáři byli vždy zastupováni právníky z holdingu. Výpovědi obviněných M. B., M. H. a A. B. policejní orgán vyhodnotil jako účelové, protože dle jeho zjištění ani děti ani manželka A. B. neměly sebemenší zájem, schopnosti ani zdroje na to vykonávat akcionářská práva a realizovat takto nákladný projekt, nikdo z nich aktivně nepodnikal a neměl s realizací obdobného díla zkušenosti.

d) Usnesení státního zástupce o zastavení trestního stíhání ze dne 30. 8. 2019

13. Usnesením ze dne 30. 8. 2019, č. j. 1 KZV 188/2017-999, **státní zástupce trestní stíhání všech 6 obviněných, včetně A. B. a J. N., zastavil.**

14. Státní zástupce v tomto usnesení učinil závěr, že pro posouzení věci je stěžejní otázkou, zda FxxxO byla v době podání žádosti o dotaci malým podnikem, resp. zda obžalovaná J. N. a J. N. v době podání žádosti, případně v době do uzavření smlouvy o poskytnutí dotace, věděli, že FxxxO o dotaci žádat nemůže, a úmyslně uvedli nepravdivé nebo hrubě zkreslené údaje nebo podstatné údaje zamlčeli, s tím, že případná trestnost jednání ostatních obviněných (včetně A. B.) jako účastníků se odvíjí od jejich trestnosti. S odkazem na odůvodnění svého předchozího rozhodnutí státní zástupce uvedl, že takovým relevantním údajem by mohlo být pouze prohlášení, že společnost splňuje definici malého podniku.

15. Již v této části odůvodnění rozsudku je potřebné citovat podstatné části definice malého podniku, neboť s touto definicí, která se nemusí zcela překrývat a skutečně se zcela nepřekrývá s běžným, obecným chápáním tohoto výrazu, pracoval státní zástupce ve svém usnesení a z této definice musela vycházet i další rozhodnutí, včetně rozhodnutí soudů, proto není možné bez její znalosti porozumět dalšímu procesnímu vývoji ani podstatě této trestní věci.

16. V příloze Doporučení Komise č. 2003/361/ES z 6. 5. 2003 (dále jen „Doporučení“, případně „Doporučení Komise“), z níž vycházely i pokyny pro žadatele a příjemce dotace řešené v této trestní věci, je v čl. 2 malý podnik definován podle počtu zaměstnanců a obrátu (bilanční sumy), přičemž tato kritéria FxxxO sama o sobě nepochybně splňovala, ale v čl. 3 se zároveň hovoří

o tom, že nezávislý podnik je jen takový, který není zařazen mezi partnerské (tedy takové, kde podnik sám nebo s propojenými podniky vlastní 25 % kapitálu nebo hlasovacích práv jiného podniku – tyto podniky jsou specifikovány v čl. 3, odst. 2 přílohy Doporučení) nebo propojené.

17. Propojené podniky jsou v čl. 3 odst. 3 přílohy Doporučení definovány takto:

„Propojenými podniky“ se rozumějí podniky, mezi nimiž existuje některý z následujících vztahů:

- a) podnik vlastní většinu akcionářských nebo členských hlasovacích práv v jiném podniku,*
- b) podnik má právo jmenovat nebo odvolat většinu členů administrativního, řídicího nebo dozorčího orgánu jiného podniku,*
- c) podnik má právo uplatňovat rozhodující vliv v jiném podniku podle smlouvy uzavřené s daným podnikem nebo dle ustanovení v memorandu nebo ve stanovách tohoto podniku,*
- d) podnik, který je akcionářem nebo členem jiného podniku, ovládá sám v souladu s dohodou uzavřenou s jinými akcionáři nebo členy daného podniku většinu akcionářských nebo členských hlasovacích práv v příslušném podniku.*

Předpokládá se, že rozhodující vliv není uplatňován, pokud investoři uvedení v odst. 2 druhém pododstavci nejsou zapojeni přímo či nepřímo do řízení daného podniku, aniž jsou tím dotčena jejich práva jakožto zainteresovaných osob.

Podniky, mezi nimiž a jedním či více dalšími podniky nebo mezi nimiž a některým z investorů uvedených v odstavci 2 existuje některý ze vztahů popsanych v prvním pododstavci, jsou rovněž považovány za propojené.

Podniky, které mají jeden či více takových vztahů s fyzickou osobou nebo se skupinou fyzických osob, které jednají společně, jsou taktéž považovány za propojené podniky, pokud svou činnost nebo část své činnosti vykonávají na stejném trhu nebo na sousedních trzích.

Za „sousední trh“ se považuje trh pro výrobky nebo služby, který přímo navazuje na relevantní trh.

18. V článku 3 odst. 5 přílohy Doporučení je dále uvedeno, že podniky mohou vydat prohlášení o svém postavení nezávislého podniku, partnerského podniku nebo propojeného podniku, a to i v případě, že základní kapitál je rozdělen způsobem, který neumožňuje přesné určení toho, kdo jej drží, v kterémžto případě může podnik v dobré víře prohlásit, že může oprávněně předpokládat, že není vlastněn z 25 % nebo z více procent jiným podnikem ani společně podniky vzájemně mezi sebou propojenými.

19. Je třeba dodat, že v případě partnerských a propojených podniků pak bylo nutné na základě čl. 6 přílohy Doporučení počítat s ukazateli všech těchto podniků agregovaně, nikoli tedy samostatně. To znamená, že pokud by FxxxO byla ve smyslu Doporučení propojena např. s holdingem AXXXT, byl by údaj o nezávislém malém podniku objektivně nesprávný.

20. Konečně je nezbytné citovat odstavce 12 úvodní části Doporučení, v němž se uvádí důvody přijetí tohoto doporučení a kde je doslova uvedeno: *Ve vhodných případech by se měly vzít v úvahu rovněž vztahy mezi podniky, které vznikají prostřednictvím fyzických osob, s cílem zajistit, aby výhody plynoucí malým a středním podnikům z různých pravidel nebo opatření mohly využívat pouze ty podniky, které je skutečně potřebují. Aby se přezkoumávání těchto situací omezilo na nejnutnější minimum, omezilo se zohledňování těchto vztahů na relevantní trhy nebo na sousední trhy – přičemž se případně odkazuje na definici Komise „příslušného trhu“ v oznámení Komise o definici příslušného trhu pro účely soutěžního práva Společenství.* [Zde je uveden odkaz na Sdělení Komise o definici relevantního trhu z 9. 12. 1997 (97/C 372/03), v němž se detailně řeší definování a vymezování relevantního trhu z pohledu výrobního a zeměpisného trhu, nikoli ovšem otázka tzv. sousedních trhů – pozn. soudu.]

21. Státní zástupce ve svém usnesení, jímž rozhodl o zastavení trestního stíhání všech obviněných, rozebíral pochybnosti související s tím, kdo přesně převzal a držel akcie společnosti FxxxO ke dni podání žádosti o dotaci, mimo jiné s ohledem na pobyt A. B. ml. dne 31. 12. 2017

v USA, z něhož vyplývalo, že si stěží mohl převzít akcie v ČR, nicméně uzavřel, že se nepodařilo prokázat, že by skutečným vlastníkem akcií byl obžalovaný A. B., a že nelze vyvrátit, že akcionářská struktura byla ke dni podání žádosti o dotaci taková, jak vyplývá ze smluvních dokumentů, tedy že 12 akcií vlastnil M. H. (byť tyto akcie držel pro sestru a její dvě děti), 4 akcie A. B. a 4 akcie A. B. ml. Z tohoto hlediska přicházelo tedy v úvahu propojení s AXXXT a dalšími podniky ze skupiny přes tyto fyzické osoby.

22. Státní zástupce se pozastavil nad tím, že FxxxO (dříve Zxxx xxx xxxV) od roku 2004 do okamžiku podání žádosti o dotaci fakticky nevykonávala žádnou podnikatelskou činnost a fakticky nepodnikala v oblasti cestovního ruchu (jak sama v žádosti uvedla), nicméně konstatoval, že i auditní orgán Ministerstva financí vyložil, že v tomto ohledu podmínky pro přiznání dotace splněny byly, když činnost v oblasti cestovního ruchu byla vykonávána formou přípravy realizace tohoto projektu, a navíc podotkl, že svým usnesením neřeší otázku postupu poskytovatele dotace. Dále ve svém rozhodnutí upozornil na zjevné nadstandardní vztahy FxxxO a společností ze skupiny AXXXT (dohoda o budoucí spolupráci, ručení a související vnitřní dokumenty banky HSBC, půjčky, vedení účetní agendy, poskytování reklamních služeb, pronájem a využívání objektu Vila, vlastnictví pozemků IXXXXA, ostatně i mediální prohlášení obžalovaného A. B. o jeho nejlepším projektu, pojišťovací smlouva FxxxO uzavřená v rámci rámcové smlouvy AXXXT, hrazení nákladů internetové domény FxxxO AXXXT, byť s přefakturací), nicméně konstatoval, že vzhledem k tomu, že FxxxO fakticky žádnou činnost v době podání žádosti o dotaci nezahájila a Zxxx xxx xxxV fakticky nepodnikalo, nemohly být propojeným podnikem s podniky skupiny AXXXT, protože nevykonávaly svou činnost na stejném relevantním trhu či sousedních trzích, neboť samy neprodukovaly žádné výrobky ani služby.

23. Státní zástupce v této souvislosti rozebíral rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie (SDEU) ve věci HaTeFo z roku 2014 (sp. zn. C-110/13 ze dne 27. 2. 2014), z něhož vyplývá, že Doporučení musí být vykládáno tak, že podniky mohou být považovány za propojené i tehdy, pokud z analýzy právních a hospodářských vztahů mezi nimi vyplývá, že prostřednictvím fyzické osoby nebo skupiny fyzických osob, které jednají společně, tvoří jedinou hospodářskou entitu, ačkoli formálně neudržují některý ze vztahů uvedených v čl. 3 odst. 3 prvním pododstavci přílohy Doporučení, ale že (pro závěr o propojenosti) stále platí podmínka výkonu činnosti na stejném relevantním trhu nebo na sousedních trzích. Státní zástupce zdůraznil nemožnost dovozovat činnost na trzích pouze ze zapsaného předmětu podnikání a dále konstatoval, že pokud by se mělo vycházet z toho, jakou činnost zamýšlela FxxxO fakticky vykonávat, a to jako hlavní činnost, tak nebylo zjištěno, že by tyto služby jako hlavní měly nabízet jiné společnosti ze skupiny AXXXT. Ve vztahu k poskytování reklamy od roku 2009 dovedl státní zástupce, že FxxxO měla v dané oblasti a daném prostoru (daný areál) monopolní a dominantní postavení, takže nelze určit relevantní či sousední trh.

24. Státní zástupce tedy uzavřel, že nebylo prokázáno, že by FxxxO v době podání žádosti nebyla nezávislý, a tudíž malý podnik, takže tvrzení v žádosti o dotaci nelze považovat za nepravdivý údaj, tedy vůbec nebyla naplněna objektivní stránka trestného činu.

25. Závěr o neprokázání nenaplnění definice malého podniku státní zástupce, jak v usnesení uvedl, učinil přes prokázané rodinné vazby mezi obžalovaným A. B. jako jediným akcionářem AXXXT a akcionáři FxxxO, z nichž lze dovozovat jejich společné jednání, a přes další personální propojení prostřednictvím řady osob, na něž měl obžalovaný A. B. nepochybně vliv. Dále státní zástupce v usnesení (str. 86) konstatoval, že činnost A. B. a J. N. směřovala jednoznačně k získání dotace, že nepochybně z podnětu A. B. došlo ke změně právní formy Zxxx xxx xxxV a k prodeji akcií na předem vybrané osoby, čímž si obžalovaný chtěl zajistit vliv na tuto společnost, která měla dále provozovat to, co stále považoval za svůj podnik. Jako účelové vyhodnotil státní zástupce tvrzení obžalovaného A. B., že chtěl dětem umožnit podnikat, a to vzhledem k nerentabilitě projektu, studiu syna v USA na xxx a xxx dcery. Za nepochybně účelový označil státní zástupce i následný prodej akcií M. H., který nemohl být považován za osobu obžalovanému A. B. blízkou,

neboť tím by se pro případ zjišťování vlastníků snížil procentuální podíl akcií držených rodinným příslušníky a obžalovaný by neměl ani z důvodu rodinných vazeb většinu hlasovacích práv, jeho faktický vliv ovšem zůstal zachován. Dále státní zástupce uvedl, že je nepochybné, že o těchto účelových krocích věděla i obžalovaná J. N., která zjistila možnost dotace. Státní zástupce výslovně uvedl, že účelové kroky A. B. a J. N. směřující k získání dotace pro společnost FxxxO jsou jednoznačné (str. 87 usnesení). Dále státní zástupce poukázal na to, že v době následující po uzavření smlouvy o poskytnutí dotace bylo zjištěno, že FxxxO netrpěla nevýhodami typickými pro malé a střední podniky (zejména přístup k finančním prostředkům – zde státní zástupce odkázal na poskytnuté a ručením zajištěné úvěry, půjčky a reklamu společností holdingu AXXXT tvořící téměř výhradní příjmy FxxxO).

26. Státní zástupce dovodil, že účelem rozdělení podniků na nezávislé, partnerské a propojené jsou obecně ochrana a rozvoj tržního prostředí, v této souvislosti zamezení poskytování podpor velkým firmám prostřednictvím formálně nezávislých malých a středních podniků, nicméně u zastřené propojení prostřednictvím fyzických osob při působení na jiných trzích k ničení konkurenčního prostředí a deformaci trhu nedochází.

27. Na závěr státní zástupce shrnul, že považuje za prokázané, že zejména A. B. a J. N. jednali vědomě účelově tak, aby byla poskytnuta dotace, a že existovalo spojení mezi FxxxO a AXXXT prostřednictvím fyzických osob, které jednaly společně, nepodařilo se ale opatřit důkazy, že by FxxxO nebyla nezávislým podnikem a nesplňovala definici malého podniku.

e) Usnesení nejvyššího státního zástupce ze dne 4. 12. 2019

28. **Usnesením nejvyššího státního zástupce ze dne 4. 12. 2019, č. j. 2 NZA 309/2019-28, bylo, nicméně pouze v části týkající se obžalovaných A. B. a J. N., zrušeno usnesení státního zástupce o zastavení trestního stíhání ze dne 30. 8. 2019 jako nezákonné.**

29. Jako jednu z výtek vůči postupu státního zástupce uvedl nejvyšší státní zástupce, že trestní stíhání bylo v počátku založeno na předpokladu fiktivnosti úkonů dokládajících vlastnictví akcií FxxxO osobami odlišnými od obžalovaného A. B., nicméně tento úvodní předpoklad nebyl prokázán, tvrzené dispozice s akciemi nebyly vyvráceny, na což vyšetřování podle něj adekvátně nereagovalo.

30. Nejvyšší státní zástupce jako podstatný (a zcela nový) argument ve svém usnesení uvedl, že stranou pozornosti zůstala otázka možné absolutní neplatnosti původního převodu akcií na rodinné příslušníky A. B., na což navazovaly některé jeho pokyny. K tomuto bodu považuje soud za vhodné pouze velmi stručně uvést, a to poněkud nesystematicky již v této rekapitulující pasáži odůvodnění, neboť by bylo zbytečné a matoucí se k němu později vracet, že se jednalo o zjevnou chybu nejvyššího státního zástupce, který buď zcela nesprávně interpretoval obchodní zákoník (zákon č. 513/1991 Sb.), nebo při dané úvaze zaměnil společnosti Zxxx xxxV a Zxxx xxx xxxV. Obhajoba následně na tuto zjevnou chybu upozornila a dozorový státní zástupce zcela správně tuto linii dále nesledoval.

31. Nejvyšší státní zástupce se neztotožnil s právními úvahami dozorového státního zástupce, jestliže tento směřoval své hodnocení splnění podmínek malého podniku do října 2008 (uzavření smlouvy o poskytnutí dotace) jako do mezního okamžiku posouzení trestní odpovědnosti obviněných; s tímto nejvyšší státní zástupce souhlasil ve vztahu k trestnému činu dotačního podvodu (nicméně s tím, že i následné jednání obviněných je třeba hodnotit z hlediska okolností objasňujících motivaci, zaměření a cíl jednání předcházejícího uzavření smlouvy), ale nikoli ve vztahu k trestnému činu poškození finančních zájmů Evropské unie, k jehož spáchání podle nejvyššího státního zástupce mohlo dojít i dalšími kroky při čerpání dotace, tedy zatažením nesplnění podmínek v souvislosti s podáním žádostí o čerpání dílčích částek po uzavření smlouvy (tedy až do července 2010).

32. Shodně jako dozorový státní zástupce učinil nejvyšší státní zástupce závěr, že propojenost podniků je podstatná jen při činnosti na stejném relevantním nebo sousedním trhu, když existence skupiny společně jednajících fyzických osob, jejichž prostřednictvím došlo k úzké propojenosti FxxxO a AXXXT, byla nepochybně zjištěna (úzké rodinné vazby, těsná a rozsáhlá obchodní spolupráce, uhrazení kupní ceny za akcie obžalovaným A. B., a to až *ex post*, resp. neuhrazení ceny za akcie M. H., okolnosti poskytnutí bankovních úvěrů včetně ručení za ně, půjčky FxxxO, personální propojení orgánů a zaměstnanců včetně jednání Ing. P. v bance, vlastnictví pozemků IXXXA a s tím související koordinace jednání IXXXA a FxxxO, vlastnictví webové domény FxxxO AXXXT, následná aktivita obžalovaného A. B. zachycená ve výpovědích např. svědků S. a A., platby za reklamy). Nejvyšší státní zástupce tedy učinil závěr, že propojenost ve smyslu čl. 3 odst. 3 písm. a), d) přílohy Doporučení byla dána.

33. Jak již bylo uvedeno, nejvyšší státní zástupce zároveň shodně jako dozorový státní zástupce konstatoval, že propojenost není překážkou poskytnutí dotace, pokud podniky nevykonávají činnost na stejném relevantním nebo sousedním trhu, shledal však odlišně, že při posouzení otázky trhů je třeba zohlednit i plánované působení a že se nemusí jednat o stěžejní a hlavní oblast činnosti (postačí dílčí působení na některém relevantním trhu), a vytkl v této souvislosti, že nebylo provedeno zkoumání faktického působení jednotlivých společností holdingu AXXXT, když shodně s dozorovým státním zástupcem konstatoval, že není rozhodný zapsaný předmět podnikání. Při vymezení působení FxxxO nejvyšší státní zástupce uvedl, že tato společnost měla působit v oblastech poskytování služeb cestovního ruchu (především poskytování hotelových a kongresových služeb) a poskytování propagace včetně reklamy, naproti tomu není relevantní zemědělská produkce v počátku roku 2008, neboť šlo pouze o jednorázovou či doplňkovou aktivitu. Z uvedeného tedy vyplývala nutnost zjistit, zda některá ze společností holdingu AXXXT vykonávala jako důležitou (nikoli nutně hlavní) součást svého obchodního portfolia činnost na popsáných relevantních, resp. sousedních trzích.

34. Zároveň nicméně nejvyšší státní zástupce zmínil a rozebral nejednoznačnost vymezení pojmu tzv. sousedních trhů z hlediska posuzování subjektivní stránky trestného činu, tedy úmyslu uvádět nepravdivé údaje, s tím, že takový úmysl lze ve vztahu k sousednímu trhu reklamy „více než *problematicky dovozovat*“, pokud se této oblasti nevěnovala konkrétně školení, semináře či nebyly jiné materiály pro žadatele (zájemce) o dotaci; výslovně uvedl, že jinak by bylo možné úvahy o trestní odpovědnosti z hlediska subjektivní stránky trestného činu spojovat pouze s působením na stejných relevantních trzích.

35. Zeměpisně jako relevantní trh vymezil nejvyšší státní zástupce území celé České republiky.

36. Nejvyšší státní zástupce se dále zabýval tím, co označil za „*materiální kritérium*“ určení malého a středního podniku, které lze podle něho dovodit z obecných ustanovení úvodní části Doporučení a ze starší rozhodovací praxe SDEU a Komise a které souvisí především se schopností získávat finanční prostředky (stručně řečeno situací, kdy podnik sice splní formální kritéria, ale ve skutečnosti patří do velké skupiny podniků), ovšem s tím, že i zde je třeba vyhodnotit, zda obviněným lze klást z hlediska subjektivní stránky trestného činu za vinu, že tato materiální kritéria v prohlášení nezohlednili; v této souvislosti poukázal na nutnost vyhodnotit důvod, proč byly z úvěrové smlouvy dokládané poskytovateli dotace vyjmuty listy obsahující ujednání o ručení AXXXT (zda si byli obvinění vědomi kritéria materiální stránky, nebo se jednalo o obchodní tajemství), a dále posoudit, zda vůbec bylo skutečně povinností žadatele materiální kritéria vyhodnocovat, nebo to měl učinit až řídicí orgán, čemuž by odpovídalo i znění uživatelské příručky k definici malého a středního podniku z roku 2006.

37. Za účelem posouzení otázky úmyslného zavinění obžalovaného A. B. v nastíněných souvislostech uložil nejvyšší státní zástupce dozorovému státnímu zástupci zabývat se tím, zda ze strany obžalovaného nedošlo k cílenému a účelovému zastírání skutečnosti, že FxxxO zůstala i po

roce 2008 z faktického i právního hlediska součástí konsolidovaného celku skupiny AXXXT, a objasnit způsob vytváření konsolidované účetní závěrky.

38. Nejvyšší státní zástupce akceptoval zastavení trestního stíhání u dětí a manželky A. B., M. H. a J. N. s ohledem na neprokázání úmyslného zavinění ve vztahu k neoprávněnému čerpání dotace.

39. U obžalovaných A. B. a J. N. však nejvyšší státní zástupce popsal, že z důkazů vyplývá, že žádná ze společností skupiny AXXXT před podáním žádosti nesplňovala kritéria malého a středního podniku, že formální vyčlenění FxxxO proběhlo na základě rozhodnutí obžalovaného A. B., z jeho iniciativy byly akcie převedeny na rodinné příslušníky způsobem, který znemožňoval identifikaci skutečných vlastníků (hodnocení této věci ze strany dozorového státního zástupce označil nejvyšší státní zástupce za logické), i po převodu charakter podnikání neodpovídal nezávislému podniku, nadále existovala naprostá ekonomická závislost na skupině AXXXT, a nastínil, při zvážení jakých skutečností je třeba zabývat se pečlivě subjektivní stránkou trestného činu u obžalovaných, s ohledem na informace, které měli, včetně např. toho, do jaké míry mohli předpokládat, že i po formálním oddělení FxxxO od AXXXT bude struktura nadále zakládat vztah propojených podniků.

40. V závěru usnesení v rámci svých pokynů nejvyšší státní zástupce opětovně uvedl, že subjektivní stránku jednání obžalovaných bude třeba posuzovat nejen ve vztahu k faktickým okolnostem nasvědčujícím propojení FxxxO s jiným podnikem skupiny AXXXT, ale rovněž ve vztahu k jejich vědomosti o naplnění definičních znaků propojených podniků, tedy jejich schopnosti a možnosti tyto znaky vyhodnotit v kontextu informací, se kterými v roce 2008 pracovali, a znalostí, jež od nich v roce 2008 bylo možné rozumně požadovat. Zdůraznil, že na rozdíl od správního posouzení se vyžaduje v trestním právu prokázání úmyslu. Mimo jiné zmínil i to, že v případě zjištění průniku relevantních trhů nelze u obžalované J. N. (na rozdíl od obžalovaného A. B.) bez dalšího předpokládat povědomí o všech obchodních aktivitách skupiny AXXXT.

f) Návrh na podání obžaloby ze dne 31. 5. 2021

41. Dne 31. 5. 2021 **navrhl vrchní komisař** po skončení rozsáhlého doplnění vyšetřování provedeného v intencích pokynů dozorového státního zástupce, jež vycházely z výše citovaného usnesení nejvyššího státního zástupce, **podat obžalobu na obžalované A. B. a J. N..**

42. V odůvodnění svého návrhu policejní orgán shrnul, že z důkazů vyplývá enormní kontinuální zájem A. B. na tomto původně jeho projektu po celou dobu přípravy, výstavby i pozdějšího užívání areálu, že nebyl shledán žádný ekonomický důvod k vyčlenění projektu, resp. areálu z AXXXT, že považuje s ohledem na xxx a xxx dcery a studium syna v USA za vyloučené, aby děti obžalovaného měly zájem o výkon akcionářských práv. Policejní orgán dospěl k závěru, že jediným faktickým vlastníkem FxxxO byl A. B., který nadále vykonával na chod a fungování společnosti absolutní vliv, když AXXXT ručením, půjčkami i hrazením reklamních služeb činnost FxxxO financoval. Obžalovaná J. N. musela vzhledem ke své odbornosti vědět, jaké jsou podmínky dotace (kritéria malého a středního podniku) a zároveň o vazbách mezi FxxxO a AXXXT, přičemž „nelze vyloučit“, že právě ona A. B. radila, jak kritéria „na oko“ obejít. Policejní orgán v návrhu podrobně popsal silné obchodní, finanční i personální propojení AXXXT a FxxxO.

43. Ve vztahu k vyšetřování, které probíhalo od roku 2019 v návaznosti na pokyny nejvyššího státního zástupce, tedy k prověřování směřujícímu k definičním znakům malého a středního podniku, včetně otázky trhů, na nichž společnosti působily, policejní orgán v návrhu na podání obžaloby výslovně uvedl, že je toho názoru, že „... zkoumáním těchto okolností dochází k určitému odklonu od podstaty vyšetřovaného skutku. Policejní orgán od počátku vyšetřování tvrdí, že v případě FxxxO došlo ke zcela účelové snaze vytvořit zdání, že podmínky malého a středního podniku subjekt splňuje, potažmo k účelovému

docílení, aby projekt formálně podmínky malého a středního podniku plnil. Jinými slovy, že tedy obvinění ví o tom, že podnik je zcela závislý, ale deklarují, že je nezávislý, že ví, že je propojený s AXXXT, ale deklarují, že není. K naplnění subjektivní stránky trestného činu je rozhodné právě toto vědomí, že deklarují něco jiného, než je ve skutečnosti. Policejní orgán však má pocit, že v rámci pokynů má dokazovat, zda to, co obvinění považují za fakt, je či není pravda. Obvinění v daném případě považují za fakt, že se jim podařilo, za vyvinutí značného úsilí, docílit toho, že propojené podniky navenek vypadají jako nepropojené. Proč má ale policejní orgán hodnotit, zda se náhodou obvinění při svém jednání nespletli, tedy zda náhodou podniky, dle definice, propojeny nebyly ani být nemohly...?“

g) Vrácení věci k doplnění vyšetřování a nový návrh na podání obžaloby ze dne 20. 9. 2021

44. Státní zástupce dne 30. 8. 2021 vrátil věc policejnímu orgánu k doplnění vyšetřování, když mu uložil vyslechnout jako svědky A. B. ml., M. H., A. B., M. B. a T. R..

45. Toto doplnění bylo velmi rychle provedeno a 20. 9. 2021 policejní orgán předložil spis státnímu zástupci s již třetím návrhem na podání obžaloby, v němž odkázal na odůvodnění předchozího návrhu a dodal, že i svědci A. B. ml. a T. R. potvrdili, že FxxxO zcela ovládal a řídil A. B., když A. B. ml. potvrdil i fiktivnost převodu akcií.

h) Obžaloba ze dne 21. 3. 2022

46. V podané obžalobě je jednání J. N. posuzováno jako zločiny dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, 6 písm. a) tr. zákoníku a poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, 5 tr. zákoníku, zatímco jednání A. B. pouze jako pomoc ke zločinu dotačního podvodu podle § 24 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku [správně § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku, na tuto písařskou chybu byly procesní strany soudem upozorněny – pozn. soudu] k § 212 odst. 1, 6 písm. a) tr. zákoníku.

47. Obžalované J. N. je v obžalobě kladeno za vinu, že podala žádost o dotaci, ačkoli si byla vědoma, že FxxxO nesplňuje podmínky dotace, když společnost označila za malý a nezávislý podnik, přičemž v žádosti i při následných žádostech o platbu zamlčela:

- že osobou fakticky společnost ovládající byl obžalovaný A. B., akcionář (zřejmě míněno jediný) a předseda představenstva AXXXT a předseda představenstva IXXXA, jehož prostřednictvím a prostřednictvím A. B., M. B. a M. H. jako deklarovaných akcionářů byla FxxxO propojena se společnostmi holdingu AXXXT,
- že FxxxO hodlá po dokončení výstavby působit na stejných relevantních trzích jako společnosti z holdingu AXXXT: AxxxN (trh kongresové a školicí činnosti), IXXXA a Pxxx xxxA (trh ubytovacích služeb, provozování nebo pronájmu ubytovacích a restauračních zařízení) a slovenské společnosti TXXX XXXA, Ixxx xxxY a KXXX XXXO (trh reklamních a propagačních služeb), přičemž trh reklamních a propagačních služeb je zároveň třeba posoudit jako sousední trh navazující na trhy, na nichž produkují výrobky společnosti holdingu AXXXT, kterým FxxxO hodlala poskytovat reklamní a propagační služby,
- a že AXXXT ručil FxxxO za bankovní úvěry, IXXXA se za ně na základě zástavní smlouvy zaručila nemovitostmi, AXXXT následně poskytoval FxxxO přímé půjčky ve výši 150 milionů Kč, tedy FxxxO měla zjevně bezproblémový přístup k finančním zdrojům, přičemž tyto informace mohly mít vliv na posouzení, zda FxxxO splňuje definici malého a středního podniku.

48. Obžalovanému A. B. je obžalobou kladeno za vinu, že za účelem zdánlivého vytvoření formálních předpokladů nutných pro splnění požadavků kladených na žadatele o dotaci v úmyslu neoprávněně získat dotaci na realizaci svého původně soukromého projektu rodinné farmy, později transformovaného na multifunkční kongresový a školicí areál, který měla realizovat IXXXA,

s vědomím, že IXXXA ani jiné společnosti ze skupiny AXXXT nesplňují definici malého a středního podniku, a nejsou tedy způsobilé dotaci získat, zajistil, aby představenstvo společnosti Zxxx xxxV, jejímž jediným akcionářem AXXXT byl, v říjnu 2007 rozhodlo o změně formy své dceřiné společnosti Zxxx xxx xxxV na akciovou společnost, k čemuž nebyl žádný ekonomický důvod a jediným důvodem bylo účelové vyvedení Zxxx xxx xxxV ze skupiny AXXXT a snaha skrýt budoucí vlastnickou strukturu, a poté aby 17. 11. 2007 představenstvo Zxxx xxxV projednalo a schválilo prodej akcií Zxxx xxx xxxV M. B., A. B. a A. B. ml., přičemž kupní cenu celkem 2 386 000 Kč uhradil ze svého účtu až 15. 9. 2008 obžalovaný A. B.. Důvodem tohoto převodu akcií bylo účelové a formální vytvoření zdání, že Zxxx xxx xxxV je samostatný malý podnik, který není propojen s jinou společností, čímž se podle obžaloby obžalovaný A. B. vědomě a účelově snažil obejít kritéria kladená na žadatele o dotaci a formálně vytvořit možnost, aby se o ni Zxxx xxx xxxV mohla ucházet. Následně, poté co na valné hromadě 17. 1. 2008, na níž akcionáře zastupovali advokáti, byly změněny statuty společnosti, obchodní firma na FxxxO a adresa sídla na Xxx, k čemuž dal obžalovaný A. B. za vlastníka nemovitostí IXXXA souhlas, a byl rozšířen předmět podnikání o činnosti, na které dotační program cílil, dále byli zvoleni noví členové představenstva a dozorčí rady z okruhu rodinných příslušníků obžalovaného A. B., dalších blízkých osob a osob působících ve společnostech skupiny AXXXT, tedy osob, na které měl A. B. podstatný vliv a jejichž prostřednictvím rozhodoval o řízení a chodu FxxxO, obžalovaný A. B. podle obžaloby zajistil, aby účelově koupil 12 akcií M. H., tak aby osoby v příbuzenském nebo obdobném poměru k A. B. neměly určité množství hlasovacích práv a společnost zdánlivě naplňovala definici malého a středního podniku.

49. Následně byla na základě uvedení těchto nepravdivých údajů a zamlčení podstatných údajů J. N. uzavřena po posouzení pracovníky úřadu Regionální rady a po schválení projektu smlouva o poskytnutí dotace, k jejímuž podpisu J. N. a panem N. za FxxxO došlo 15. 10. 2008, a postupně byla vyplacena dotace, poslední část na základě žádosti o platbu z 27. 7. 2010, když žádosti zasílala J. N. s vědomím, že společnost nesplňuje podmínky definice malého a středního podniku.

50. Na konci popisu skutku je v obžalobě jednání obou obžalovaných znovu stručně shrnuto, přičemž je výslovně uvedeno, že obžalovaný A. B. věděl, že FxxxO hodlá po dokončení výstavby působit na stejných relevantních trzích jako některé společnosti skupiny AXXXT i na sousedním trhu.

51. V odůvodnění obžaloby (odst. 49) státní zástupce vymezil, že pro posouzení trestnosti obžalovaných je po objektivní stránce základní otázkou, zda FxxxO byla v době podání žádosti o dotaci nezávislým malým a středním podnikem, a byla tedy o ni oprávněna žádat, po subjektivní stránce, zda obžalovaní A. B. a J. N. věděli, že o dotaci FxxxO žádat nemůže.

52. Státní zástupce podobně jako ve svém předchozím usnesení činí v odůvodnění obžaloby závěr, že přes řadu nejasností (k nimž řadí mimo jiné to, že A. B. ml. nemohl 31. 12. 2007 podepsat převzetí akcií, protože byl v USA) je vzhledem k povaze anonymních akcií nemožné prokázat, kdo byl v okamžiku podání žádosti o dotaci (resp. žádosti o platby) skutečným akcionářem FxxxO. Nelze vyloučit, že akcionáři byli M. H. a A. B., nicméně vzhledem ke vztahům s obžalovaným A. B. jde jednoznačně o vztah propojenosti se společnostmi skupiny AXXXT, který dokládají i obchodní, finanční a personální vztahy, jež státní zástupce v obžalobě znovu rekapituluje s odkazem na důkazy, které je prokazují.

53. Státní zástupce se v obžalobě podrobně věnuje otázce vymezení relevantního trhu z hlediska spojení výrobního a zeměpisného trhu, když s odkazem na rozhodnutí SDEU ve věci HaTeFo uzavírá, že pro posouzení podniků jako propojených stačí, aby z analýzy hospodářských a právních vztahů mezi nimi vyplývalo, že prostřednictvím fyzické osoby nebo skupiny fyzických osob, které jednají společně, tvoří podniky jednu hospodářskou entitu, ačkoli formálně ani neudržují jeden ze vztahů uvedených v čl. 3 odst. 3 přílohy Doporučení, ale že ani v takovém případě není dotčena podmínka výkonu činnosti podniků na stejném relevantním trhu nebo

sousedních trzích (jinak řečeno, pakliže by podniky nepůsobily na stejném relevantním trhu nebo na sousedních trzích, neměla by jejich propojenost na oprávněnost žádosti o dotaci vliv).

54. Na základě projektu předloženého se žádostí o dotaci státní zástupce shledal, že FxxxO plánovala provozovat tyto obchodní aktivity: ubytovací a kongresové služby v zařízení hotelového typu vyšší úrovně, pronájem či provoz restaurace, reklamní a propagační služby, přidruženě též jiné doplňkové služby v cestovním ruchu a pronájem sportovišť. Ze zeměpisného hlediska vymezil státní zástupce trh vzhledem k oblasti nabídky (nikoli realizace) služeb celou ČR, potažmo i územím dalších států EU; odmítl tedy omezení na Středočeský kraj.

55. Na základě těchto úvah uvedl státní zástupce v odůvodnění obžaloby, že:

- IXXXXA ve stejné době působila na stejném relevantním trhu, protože hodlala působit jednak v Xxx, jednak v xxx, kde měla provozovat multifunkční centrum zahrnující sportovní areál a restauraci vyšší úrovně, pronajímat sportoviště, poskytovat služby tenisových kurtů,
- AxxxN v dané době vykonávala realizaci seminářů a školení pro jiné společnosti holdingu AXXXT, tedy „*obdobnou činnost*“ ve vztahu ke kongresové a školicí činnosti, kterou zamýšlela realizovat FxxxO,
- společnost Pxxx xxxA pronajímala penzion za účelem provozování restaurace a ubytovacích služeb jiné společnosti mimo skupinu AXXXT,
- slovenské společnosti TXXX XXXA, Ixxx xxxY a KXXX XXXO v letech 2008-2010 podnikaly v oblasti reklamních a marketingových služeb, nebylo zjištěno, že by nabízely nebo provozovaly služby na území ČR, nicméně státní zástupce uvedl, že „*kdyby byl trh vymezen jako území EU, bylo by naplněno jejich působením na stejném relevantním trhu jako FxxxO, reklamu FxxxO přitom využívaly i zahraniční společnosti.*“

56. Na konci této pasáže odůvodnění obžaloby (str. 89) státní zástupce – dle zvolené formulace zjevně s určitou nejistotou ve vztahu k ostatním výše zmíněným společnostem – uzavírá, že „*FxxxO působila na stejném trhu minimálně se společností IXXXXA v části její činnosti*“.

57. Dále státní zástupce v obžalobě uvádí, že reklamní a propagační činnost FxxxO, od počátku jedna z hlavních činností a hlavní zdroj příjmů, vykonávaná pro společnosti holdingu AXXXT, byla činností na sousedním trhu ve vztahu k činnostem společností holdingu AXXXT.

58. Státní zástupce proto učinil závěr, že se jednalo o propojené podniky, a proto byly hodnoty udávané v žádosti o dotaci (objektivně) nepravdivé.

59. V odůvodnění obžaloby státní zástupce uvádí, že J. N. „*zcela nepochybně seznámila A. B. s podmínkami, za kterých by bylo možno o dotaci žádat, v první řadě s předpoklady, které musí žadatel o dotaci splňovat.*“ Dále státní zástupce popisuje dle něho ze strany A. B. účelové vyčlenění Zxxx xxx xxxV za účelem získání dotace, včetně změny formy společnosti a prodeje akcií rodinným příslušníkům, a následnou změnu akcionářské struktury, aby příbuzní nevlastnili 25 % hlasovacích práv, z čehož by byla v případě zveřejnění akcionářské struktury patrná propojenost s A. B., k čemuž uvádí, že „*na tuto skutečnost byl A. B. nepochybně upozorněn,*“ takže došlo k formálnímu převodu 60 % akcií na M. H.. Dále státní zástupce uvádí u J. N., že „*lze předpokládat, že sama jako odbornice na dotace upozornila na možné problémy při snaze získat předmětnou dotaci za situace, kdy by akcionářská struktura musela být zveřejněna... a sdělila nutnost změny rozložení akcií společnosti FxxxO tak, aby většinu akcií držela osoba, která zdánlivě nemá vztah k A. B.*“. Státní zástupce opětovně připomíná nejasnosti plynoucí z toho, že A. B. ml. byl 31. 12. 2007 v USA a nemohl akcie převzít, a tedy ani 1 akcii dále převést na M. H., takže se akcionářskou strukturu k okamžiku podání žádosti, uzavření smlouvy a podání žádosti o čerpání nepodařilo prokázat. Ze skutečnosti, že kupní cena za akcie byla společnosti Zxxx xxxV z účtu A. B. zaplacená až po zaslání smlouvy o dotaci k připomínkování, dovozuje státní zástupce, že s úhradou bylo vyčkáváno do rozhodnutí o dotaci, a kdyby nebyla dotace poskytnuta, mohla by pro nezaplacení kupní ceny prodávající společnost od smlouvy odstoupit.

60. Státní zástupce dále v obžalobě poukazuje na to, že obžalovaná J. N. neinformovala poskytovatele dotace o ručení AXXXT za úvěry ani o uzavřené smlouvě o půjčce, aby mohl poskytovatel posoudit splnění podmínek dotace, konkrétně absenci značného omezení přístupu k finančním prostředkům jako materiálního znaku malého podniku, což mohlo mít vliv na úvahu poskytovatele dotace (zde státní zástupce zjevně navazuje na materiální kritérium rozebrané v usnesení nejvyššího státního zástupce).

61. Subjektivní stránku trestného činu u obžalované J. N. dovodil státní zástupce z toho, že vzhledem k informacím, které o vývoji projektu, problémech s financováním a osobní vazbě A. B. k projektu měla, „je nereálné, aby nebyla seznámena s akcionářskou strukturou FxxxO, neboť jako osoba zabývající se profesně dotacemi si musela být vědoma toho, že musí řešit otázku nezávislosti a případného partnerství a propojenosti společnosti FxxxO s dalšími společnostmi“ (konkrétně ze skupiny AXXXT). Musela si být též vědoma toho, že si „A. B., jebož stálým zájmem bylo objekt vybudovat, bude snažit udržet vliv na společnost, která by měla realizovat výstavbu a provoz.“ Jeví se tedy podle státního zástupce nereálné, aby obžalovaná J. N. nebyla informována o konkrétních akcionářích společnosti a spokojila se pouze s oznámením Mgr. K., že akcionáři jsou nepodnikající fyzické osoby. V souvislosti s podáním žádosti musela totiž řešit, zda FxxxO není propojena s jinou společností, a to i prostřednictvím fyzických osob, aby mohla v prohlášení uvést, že FxxxO je nezávislým podnikem. „I otázku vykazovaného převodu akcií je třeba posoudit tak, že k němu došlo na základě zásahu obviněné J. N.“, uvádí dále státní zástupce a pokračuje tím, že J. N. musela být zřejmá propojenost FxxxO se společnostmi z holdingu AXXXT, přesto podepsala prohlášení, že se jedná o nezávislý podnik, a v projektu uvedla, že to je malý podnik. Ve vztahu k otázce, zda věděla o tom, že propojené podniky působí na stejném relevantním nebo sousedním trhu, si musela podle státního zástupce obžalovaná J. N. zjišťovat informace o podnikání společnosti AXXXT, což měla dělat i po celou dobu podávání žádostí o čerpání průběžně do 27. 7. 2010, a působení na těchto trzích lze po celé relevantní období jednoznačně dovodit. Muselo jí být také v souvislosti s ručením i půjčkami zřejmé, že FxxxO nemá problém s přístupem k finančním prostředkům. K zamlčení údajů o angažovanosti AXXXT při poskytování úvěru i o čerpání půjčky ze strany J. N. dle státního zástupce mělo dojít vědomě a úmyslně právě proto, aby se poskytovatel dotace mohl propojení a oprávněností a důvodností žádosti o dotaci, resp. čerpání nezabýval.

62. K obžalovanému A. B. státní zástupce dovodil, že s přihlédnutím k informacím, které A. B. měl, „je evidentní, že si (bez ohledu na to, zda A. B. ml. převzal akcie, či nikoli) byl vědom skutečnosti, že společnost FxxxO i po provedených změnách nemůže splňovat kritéria zájemců o poskytnutí dotace, svým jednáním však zdánlivě vytvořil podmínky, aby J. N. mohla podat žádost a označit FxxxO za malý a nezávislý podnik, že si byl vědom svého vlivu na deklarované akcionáře i členy statutárních orgánů... je evidentní, že jeho jednání směřovalo úmyslně k neoprávněnému získání dotace pro FxxxO“. Odlišně od obžalované J. N. pak státní zástupce dovodil aktivní účast obžalovaného A. B. při vytváření podmínek pro spáchání trestného činu pouze do okamžiku podání žádosti o poskytnutí dotace, nikoli již později v souvislosti s podáváním žádostí o čerpání této dotace.

II. Posouzení podané obžaloby a předchozího průběhu řízení Městským soudem v Praze, vyložené v rozsudcích ze dne 9. 1. 2023, sp. zn. 56 T 7/2022, a ze dne 14. 2. 2024, sp. zn. 56 T 7/2022

63. Přestože je zcela zjevné, že se orgány činné v přípravném řízení zabývaly touto trestní věcí velmi zodpovědně a s mimořádnou pečlivostí, Městský soud v Praze se s právním posouzením věci a celkovou koncepcí a logikou postupu především dozorového státního zástupce a nejvyššího státního zástupce ve svých předchozích rozhodnutích z podstatné části neshodoval z následujících důvodů, jež byly vyloženy ve zprošťujících rozsudcích ze dne 9. 1. 2023, sp. zn. 56 T 7/2022, a ze dne 14. 2. 2024, sp. zn. 56 T 7/2022.

a) K právní kvalifikaci a časovému vymezení trestněprávně relevantního jednání obžalovaných v obžalobě

64. Při nařízení hlavního líčení dne 6. 6. 2022 soud upozornil obžalovaného A. B. (a ostatní procesní strany), že v případě uznání vinným ve smyslu obžaloby by bylo namístě – oproti obžalobě – posuzovat jednání obžalovaného též jako účastenství ve formě pomoci ke zvlášť závažnému zločinu poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku k § 260 odst. 1, 5 tr. zákoníku, nikoli pouze jako pomoc ke zvlášť závažnému zločinu dotačního podvodu podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku k § 212 odst. 1, 6 písm. a) tr. zákoníku, jak jednání obžalovaného kvalifikovala obžaloba.

65. Tento právní závěr Městského soudu v Praze se opíral o pravidla časové působnosti trestních zákonů.

66. Podle § 2 odst. 1 tr. zákoníku se trestnost činu posuzuje podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, jestliže to je pro pachatele příznivější. Respektovaná komentářová literatura k uvedenému doplňuje, že „[r]ozhodujícím kritériem pro posouzení otázky, zda použití pozdějšího zákona by bylo pro pachatele příznivější, je celkový výsledek z hlediska trestnosti, jebož by bylo při aplikaci toho či onoho zákona dosaženo, s přihlédnutím ke všem právně rozhodným okolnostem konkrétního případu. Použití nového práva je tedy pro pachatele příznivější tehdy, jestliže jeho ustanovení posuzována jako celek skýtají výsledek příznivější než právo dřívější (ÚS 12/2001-n.).“ (Srov. Šámal, P. § 2 [Trestnost činu a doba jeho spáchání]. In: Šámal, P. a kol. Trestní zákoník. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012, s. 50, marg. č. 4.). Pro zodpovězení otázky, která z právních úprav, jejichž aplikace připadá do úvahy, je pro pachatele v konkrétním případě příznivější, je tedy nezbytné provést komplexní právní posouzení skutku podle obou (všech) těchto úprav a následně získané závěry srovnat.

67. Na základě tohoto postupu pokládal soud v době podání obžaloby za příznivější z hlediska obžalovaného A. B. ve vztahu ke skutku, jak tento vymezila obžaloba, právní úpravu obsaženou v tr. zákoníku v účinném znění, neboť byl-li by tentýž skutek posuzován podle zákona účinného v době spáchání činu, tj. zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon (dále jen „tr. zák.“), byl by v případě uznání obžalovaného vinným ukládán trest odnětí svobody v zákonné trestní sazbě 5–12 let (srov. § 250b odst. 5 tr. zák.). Při posouzení téhož skutku podle všech relevantních ustanovení tr. zákoníku by byl témuž obžalovanému v případě uznání vinným ukládán trest odnětí svobody v zákonné trestní sazbě 5–10 let (srov. § 212 odst. 6 tr. zákoníku), přičemž žádné další aspekty trestní odpovědnosti a sankcionování, jež je soud při hodnocení příznivosti právních úprav povinen zvážit, nečiní právní úpravu obsaženou v tr. zák. pro obžalovaného příznivější do té míry, že by tím byla tato okolnost překlenuta. Za takové situace je tedy třeba uplatnit obecné pravidlo přepokládané též odbornou literaturou, a sice že „[p]ři zásadně stejné povaze a závažnosti činu bude příznivějším právním posouzením takové, které má nižší horní i dolní hranici zákonné trestní sazby, nebo alespoň nižší horní hranici sazby“. (Srov. Šámal, P. § 2 [Trestnost činu a doba jeho spáchání]. In: Šámal, P. a kol. Trestní zákoník. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012, s. 50, marg. č. 4.).

68. Posouzení žalovaného skutku podle tr. zákoníku v účinném znění však současně znamená, že do právní kvalifikace skutku musí být promítnuta všechna jeho ustanovení, která na tento skutek dopadají. Skutek, jak byl vymezen obžalobou, naplňoval i v případě obžalovaného A. B. také všechny znaky účastenství ve formě pomoci ke skutkové podstatě trestného činu poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, 5 tr. zákoníku za použití § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku.

69. Tato skutková podstata trestného činu byla sice do právního řádu ČR (tehdy jako skutková podstata poškození finančních zájmů Evropských společenství podle § 129a tr. zák.) uvedena teprve zákonem č. 122/2008 Sb., tzn., že jednání, které obžaloba obžalovanému A. B. kladla za vinu, se měl obžalovaný dopustit v době, která tomuto legislativnímu kroku předcházela. Ani tato okolnost však ničeho nemění na výše uvedeném pravidlu, totiž povinnosti soudu, shledá-li určitou

právní úpravu pro obžalovaného příznivější, aplikovat tuto právní úpravu jako celek, tedy všechna její relevantní ustanovení, a to i tehdy, má-li být skutek podle jedné z úprav na rozdíl od druhé posouzen za užití více různých skutkových podstat. Je-li čin podle obou právních úprav soudně trestný, nezáleží na tom, zda se skutkové podstaty, podle kterých je nutno tento čin posuzovat, podle jednoho i druhého práva úplně kryjí, zda si jsou aspoň podobné anebo zda jsou snad normovány vůbec různě. Při tom se použije ve všech směrech buď jen práva platného a účinného v době spáchání činu, anebo jen práva pozdějšího. Z jednotlivých zákonů nelze přihlížet jen k ustanovením, která jsou pro obžalovaného příznivější. Uvedené má oporu v závěrech konstantní rozhodovací praxe trestních soudů, zejména Nejvyššího soudu ČR (srov. usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 22. 9. 2010, sp. zn. 5 Tdo 1103/2010, publikované pod č. 48/2011 Sb. rozh. tr., rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 12. 9. 1990, sp. zn. 1 To 9/90, publikovaný pod č. 11/1991 Sb. rozh. tr., usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 27. 3. 1962, sp. zn. 2 To 34/62, publikované pod č. 19/1962 Sb. rozh. tr., rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 2. 5. 1951, sp. zn. Tz I 9/51, publikované pod č. 73/1951 Sb. rozh. tr. či rozhodnutí Krajského soudu v Brně ze dne 4. 9. 1950, sp. zn. To V 123/50, publikované pod č. 32/1951 Sb. rozh. tr.).

70. Ani takováto v úvahu připadající změna právní kvalifikace žalovaného skutku přitom nečinila právní úpravu obsaženou v tr. zákoníku pro obžalovaného A. B. méně příznivou, neboť i v případě, že by byl jmenovaný uznán vinným účastenstvím ve formě pomoci k oběma trestným činům, stále by platilo, že trest by byl ukládán v zákonné sazbě 5-10 let (srov. § 212 odst. 6 tr. zákoníku, § 260 odst. 5 tr. zákoníku a § 43 odst. 1 tr. zákoníku), nikoli 5-12 let, jak je tomu podle § 250b odst. 5 tr. zák.

71. Soud považoval ve svých předchozích rozsudcích, jakkoli jimi byli obžalovaní obžaloby zproštěni, za korektní reagovat ve stručnosti na argumentaci obhajoby obžalovaného A. B. (vyjádření obhájce je v písemné podobě založeno ve spisu na č. l. 35 290-35 291), v níž obhajoba namítala, že v době trestněprávně relevantního jednání obžalovaného (druhá polovina roku 2007, resp. doba před 28. 2. 2008) trestný čin poškození finančních zájmů Evropské unie (resp. jeho „předchůdce“, tedy trestný čin poškozování finančních zájmů evropských společenství podle § 129a tr. zák.) v českém právním řádu neexistoval, takže takové posouzení jednání obžalovaného by porušovalo ústavní zákaz retroaktivity, neboť pokud podle alespoň jedné právní úpravy je skutek beztrestný, posoudí se podle této právní úpravy.

72. K této argumentaci soud konstatoval, že obhajoba nesprávně zaměňuje beztrestnost *skutku*, jehož podstatu tvoří určité jednání pachatele a následek tohoto jednání, s *právním posouzením* tohoto skutku. Skutek, jenž byl A. B. obžalobou kladen za vinu, nebyl v době svého spáchání beztrestný, naopak naplňoval skutkovou podstatu pomoci k trestnému činu úvěrového podvodu podle § 10 odst. 1 písm. c) tr. zák. k § 250b odst. 1, 5 tr. zák., tedy trestného činu, na který trestní zákon účinný v době, kdy měl být skutek spáchán, stanovil sazbu trestu odnětí svobody od pěti do dvanácti let. Pokud podle pozdější právní úpravy tentýž skutek naplnil zároveň skutkovou podstatu hned dvou trestných činů, byť jeden z těchto trestných činů (resp. jeho „předchůdce“) nebyl v době, kdy obžalovaný jednal, v trestním zákoně obsažen, přičemž na oba tyto trestné činy stanoví pozdější právní úprava příznivější trest (od pěti do deseti let odnětí svobody), takže tato příznivější sazba platí i pro úhrnný trest ukládaný za oba trestné činy, jedná se o úpravu obecně pro obžalovaného příznivější.

73. Pokud jde o časové vymezení období, v němž se mohli obžalovaní dopustit trestněprávně relevantního jednání, státní zástupce původně vycházel ve svém usnesení o zastavení trestního stíhání z toho, že ke spáchání trestného činu mohlo dojít jednáním až do okamžiku uzavření smlouvy o poskytnutí dotace, která byla podepsána za FxxxO dne 15. 10. 2008, zatímco nejvyšší státní zástupce upozornil ve svém zrušovacím usnesení, že tento závěr platí pro trestný čin dotačního podvodu, nicméně ke spáchání trestného činu poškození finančních zájmů Evropské unie mohlo dojít i v rámci dílčích žádostí o čerpání dotace, tedy až do července 2010.

74. Soud se sice ztotožnil s časovým vymezením určeným nejvyšším státním zástupcem, ovšem s tím, že – oproti tomu, co uvedl nejvyšší státní zástupce – toto vymezení platí pro oba v úvahu připadající trestné činy, neboť žádosti o poskytnutí dotace ve smyslu § 212 tr. zákoníku (trestný čin dotačního podvodu) se míní i žádost o výplatu (čerpání) dotace či její části (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 11. 3. 2020, sp. zn. 5 Tdo 1176/2019-II).

75. Soud se tedy z hlediska možného naplnění skutkové podstaty obou trestných činů zabýval především jednáním obžalovaných do července 2010, kdy byla podána poslední žádost o čerpání, nicméně i následující jednání obžalovaných a další události samozřejmě byly předmětem dokazování, protože, jak zcela správně konstatoval nejvyšší státní zástupce ve svém usnesení, mohly objasnit širší souvislosti věci, motivaci předchozího jednání obžalovaných apod.

b) K výkladu Doporučení Komise

76. Z výše popsané rekapitulace usnesení státního zástupce o zastavení trestního stíhání a usnesení nejvyššího státního zástupce o částečném zrušení usnesení o zastavení trestního stíhání je patrné, že se oba státní zástupci rozhodující ve věci zásadně neshodli v několika právních otázkách souvisejících s výkladem Doporučení Komise ve vztahu k nezávislosti či propojenosti podniků a k relevantním a sousedním trhům, které přitom považovali za klíčové pro posouzení věci.

77. Doporučení Komise i související předpisy či rozhodnutí evropských soudů není skutečně zcela jednoduché správně interpretovat, nicméně soud se ztotožňuje s nejvyšším státním zástupcem v závěru, že při posouzení otázky působení na stejném relevantním trhu, resp. sousedním trhu, je třeba v souladu se smyslem úpravy zohledňovat i budoucí plánované působení podniků na těchto trzích, a nelze tedy uzavřít, že nemohl takový průnik existovat, protože FxxxO v době podání žádosti o dotaci žádné služby vůbec neposkytovala, a tedy na žádném trhu nepůsobila; v případě opačného výkladu by totiž regulace bez rozumného důvodu z podstatné části postrádala smysl. Zcela správně nejvyšší státní zástupce poukázal ve své argumentaci i na znění Pokynů pro žadatele a příjemce pro výzvu č. 4 ROP Regionu soudržnosti Střední Čechy platné od 20. 12. 2007 (č. l. 12 149 a násl.), kde se v části VIII. 2 pod bodem 3. vysvětluje pojem relevantního trhu (průnik zeměpisného trhu a trhu výrobků a služeb), s tím, že narušení hospodářské soutěže nemusí existovat v době podání žádosti, stačí, existuje-li pouze budoucí možnost tohoto narušení; rovněž se v tomto bodě uvádí, že při zjišťování, zda má podnik konkurenty, nemusí jít o současné, ale i budoucí konkurenty. Námitky obhajoby založené na nemožnosti takovou budoucí konkurenci předvídat přitom nemohou obstát, neboť každý nově vznikající podnik se nepochybně naopak otázkou možné konkurence musí již při svém založení vážně zabývat, i když samozřejmě platí, že tuto otázku nelze předpovědět ve všech detailech s absolutní jistotou. [Případné posouzení takové situace („nepředvídatelné“ vzniklého působení na stejném relevantním trhu) by podléhalo běžným pravidlům dokazování a posuzování zavinění či jeho absence v právu.] Soud se dále rovněž ztotožňuje s nejvyšším státním zástupcem v jeho závěru, že důležitou součástí plánovaného působení FxxxO bylo poskytování propagace včetně reklamy.

78. Soud se oproti tomu již v době podání obžaloby neztotožňoval se závěry nejvyššího státního zástupce (a naopak se tedy v této části shodoval s koncepcí původního rozhodnutí dozorového státního zástupce), pokud nejvyšší státní zástupce argumentoval materiálním hlediskem malého podniku spočívajícím ve znevýhodnění na příslušném trhu, tedy ve ztíženém přístupu ke zdrojům, technologiím apod., jako v zásadě samostatným kritériem pro posuzování naplnění definice malého a středního podniku, uplatnivším se bez ohledu na případný nedostatek působení na stejných relevantních či sousedních trzích. Nejvyšší státní zástupce odkázal ve své argumentaci na obecná ustanovení Doporučení a na judikaturu SDEU a Evropské komise, konkrétně na rozhodnutí SDEU ze dne 29. 4. 2004, sp. zn. C-91/01 (Itálie v. Evropská komise), a rozhodnutí Evropské komise ze dne 7. 6. 2006, sp. zn. C 8/2005 (rozhodnutí o státní podpoře,

kteřou chtělo Německo poskytnout ve prospěch společnosti Nordbrandenburger UmesterungsWerke). Nicméně citované rozhodnutí SDEU interpretovalo předchozí definici malého a středního podniku obsaženou v Doporučení Komise z 3. 4. 1996 (96/280/EC). Doporučení z 3. 4. 1996 přitom žádnou výslovnou úpravu propojenosti podniků prostřednictvím fyzických osob a zároveň omezení zkoumání této propojenosti neobsahovalo. Naproti tomu Doporučení Komise z 6. 5. 2003, které bylo přijato právě v reakci na výkladové problémy spojené s předchozím doporučením, zkoumání propojenosti prostřednictvím fyzických osob výslovně zakotvilo a zároveň omezilo na podniky, které působí na stejném relevantním nebo sousedním trhu (srov. odst. 12 úvodní části Doporučení z 6. 5. 2003). Rozhodnutí Evropské komise ze dne 7. 6. 2006, sp. zn. C 8/2005, sice vykládá již Doporučení z roku 2003 a skutečně se materiálním kritériem definice malého a středního podniku velmi podrobně zabývá, nicméně nikoli izolovaně od podmínky působení na stejných relevantních nebo sousedních trzích, jejíž naplnění, které bylo v dané věci shledáno, je v rozhodnutí též podrobně vysvětleno (odst. 62 citovaného rozhodnutí Komise).

79. V obžalobě citované rozhodnutí SDEU ve věci HaTeFo z února 2014, které Doporučení z roku 2003 taktéž interpretuje, sice fakticky rozšiřuje dosah čl. 3 odst. 3 přílohy Doporučení, když uvádí, že je třeba jej vykládat tak, „*aby podniky, které formálně neudržují některý ze vztahů připomenutých výše, ale které přesto mohou být – vzhledem k úloze, již hraje fyzická osoba nebo skupina fyzických osob, které jednají společně – považovány za jednu hospodářskou entitu, musely (mohly) být rovněž považovány za propojené podniky ve smyslu uvedeného ustanovení*“, ale tento závěr dále pokračuje slovy: „*pokud své činnosti nebo jejich část provozují na stejném relevantním trhu nebo na sousedních trzích*.“ Tedy i z tohoto rozhodnutí jasně vyplývá požadavek působení na stejném relevantním nebo sousedním trhu, jehož splnění je pro závěr o možné propojenosti podniků ve smyslu Doporučení zásadní.

80. Pokud by ostatně výklad nejvyššího státního zástupce byl správný, pozbyl by složitý proces posuzování působení na stejném relevantním nebo sousedním trhu jakýkoli reálný smysl, neboť jestliže by výsledkem posouzení bylo, že jinak propojený podnik na takovém trhu nepůsobí, a propojenost tedy není překážkou poskytnutí dotace, materiální hledisko, jímž argumentuje nejvyšší státní zástupce jako samostatným hlediskem, by vedlo k závěru, že podnik stejně dotaci není oprávněn získat, neboť materiálně nevykazuje znaky malého podniku.

81. Není přitom na soudu, aby hodnotil vhodnost takto stanoveného omezení posuzování propojených podniků pouze na případy, že podniky působí na stejném relevantním trhu nebo sousedním trhu, nebo aby řešil politické otázky související s prospěšností či škodlivostí dotací obecně; úkolem soudu bylo posoudit, zda a v čem obžalovaní *úmyslně* porušili nastavená pravidla.

82. Soud si je samozřejmě vědom, že výše učiněný výklad, neztotožňující se se samostatným uplatňováním materiálního kritéria malého podniku ze strany nejvyššího státního zástupce a následně fakticky i ze strany obžaloby (a stejně tak důvody, pro něž se soud oproti stanovisku obhajoby ztotožnil s právním názorem nejvyššího státního zástupce, že je třeba zohledňovat i budoucí plánované působení na trzích), nemusí být shledán v další rozhodovací praxi vyšších soudů či v evropské judikatuře jako správný. Očividně stále velmi odlišné právní názory panující v této a souvisejících otázkách spojených s definicí malého a středního podniku naznačují, že se jedná o mimořádně složitou právní problematiku, což však má zásadní význam z hlediska posouzení subjektivní stránky trestného činu, tedy – zjednodušeně řečeno – případného prokázání toho, že obžalovaní *úmyslně* uváděli nepravdu. Nikoli zcela jasný výklad některých bodů Doporučení a rozporné právní názory nejvyššího státního zástupce, dozorového státního zástupce a tohoto soudu v otázce výkladu Doporučení nejsou však pro posouzení a rozhodnutí věci rozhodné, neboť obžalovaným je z hlediska jejich zavinění možné klást za vinu pouze porušení takových pravidel, která pro ně musela být již v době jejich jednání dostatečně srozumitelná a jednoznačná, nikoli takových, na jejichž správném výkladu se dodnes ani právníci nedokážou shodnout.

c) Křešení otázky stejného relevantního trhu, sousedního trhu a subjektivní stránky trestného činu v podané obžalobě

83. Z rozhodnutí nejvyššího státního zástupce, jímž bylo částečně zrušeno usnesení o zastavení trestního stíhání, je patrné, že nejvyšší státní zástupce vcelku jednoznačně vyjádřil zásadní pochybnosti, zda je možné dovodit subjektivní stránku trestného činu (úmysl obžalovaných uvádět nepravdivé skutečnosti) ve vztahu k zamlčení nenaplnění jím dovozeného materiálního kritéria malého a středního podniku, když dokonce uvedl, že znění uživatelské příručky k definici malého a středního podniku z roku 2006 spíše naznačuje, že vyhodnocení tohoto kritéria je věcí daného správního úřadu. Stejně tak ve vztahu k případnému zamlčení plánovaného působení na sousedním trhu nejvyšší státní zástupce shledal, že schopnost správného výkladu pojmu „sousední trh“ v kontextu projednávané věci lze z úrovně znalostí a vědomostí rozumně požadovatelných po obžalovaných dovozovat „více než problematicky“. Nejvyšší státní zástupce ve svém usnesení jednoznačně uvedl (str. 40), že v případě, že žadatelé nebyli dostatečně informováni (např. v rámci seminářů, písemných podkladů) o způsobu vymezení sousedních trhů při propojení podniků prostřednictvím fyzických osob, bylo by možné jejich případnou trestní odpovědnost spojovat pouze s působením podniků na stejných relevantních trzích, jejichž zjištění a definování nevyžaduje podle nejvyššího státního zástupce odborné znalosti a zkušenosti. U obžalované J. N. nejvyšší státní zástupce dále (str. 62 usnesení) výslovně zmínil, že – oproti obžalovanému A. B. jako osobě dlouhodobě ovládající AXXXT – nelze bez dalšího předpokládat její povědomost o všech obchodních aktivitách této skupiny desítek obchodních společností, přičemž ani tuto skutečnost nelze při vyhodnocení subjektivní stránky trestného činu pomíjet.

84. Dozorový státní zástupce se zjevně v důsledku rozhodnutí nejvyššího státního zástupce, jímž byl instančně vázán a byl povinen je respektovat, dostal do velmi komplikované pozice, když byl při svém dalším postupu zavázán řadou právních názorů, s nimiž se evidentně neztotožňoval. Na naznačené zcela zásadní pochybnosti nejvyššího státního zástupce o prokazatelnosti naplnění subjektivní stránky trestného činu (úmyslu uvádět nepravdivé údaje či podstatné údaje zamlčovat) ve vztahu k materiálnímu kritériu malého podniku (bez ohledu na to, že s tímto kritériem jako takovým se soud z výše uvedených důvodů neztotožnil), ve vztahu k pojmu sousední trh i ve vztahu k vědomosti obžalované J. N. o všech obchodních aktivitách desítek společností holdingu AXXXT, však státní zástupce v podané obžalobě v zásadě nereagoval. Přestože nebyly shromážděny žádné důkazy, které by tyto zásadní pochybnosti vyjádřené nejvyšším státním zástupcem rozptýlily (např. informace o tom, že vymezení pojmu sousední trh bylo detailně řešeno na školeních, seminářích, v materiálech vydávaných příslušným úřadem, když z opatřených důkazů vyplývá spíše opak), se zaviněním obžalovaných i ve vztahu k posouzení otázky sousedního trhu, materiálního hlediska posuzování malého podniku a detailnímu povědomí obžalované J. N. o aktivitách všech podniků skupiny AXXXT se v obžalobě zjevně počítá bez podrobnějšího vysvětlení. K těmto konkrétním otázkám, k nimž vyjádřil nejvyšší státní zástupce významné pochybnosti, resp. fakticky vyloučil prokazatelnost zavinění obžalovaných, nedojde-li ke změně důkazní situace, se totiž odůvodnění podané obžaloby v zásadě nevyjadřuje. I z hlediska předvídatelnosti a konzistentnosti postupu státního zastupitelství je podle soudu poněkud nešťastné, když nejvyšší státní zástupce fakticky vyloučí možnost dovozovat trestní odpovědnost obžalovaných ve vztahu k určitým prvkům skutku, neodůvodní-li to doplnění dokazování, a dozorový státní zástupce, aniž by poukázal na jakoukoli změnu stavu nebo nový poznatek, který by následně byl zjištěn, v podané obžalobě mimo jiné právě i ve vztahu k těmto prvkům trestní odpovědnost obžalovaných bez dalšího vysvětlení dovodí.

85. Pokud jde o určení podniků ze skupiny AXXXT, které působily nebo měly působit na stejném relevantním trhu jako FxxxO, státní zástupce v popisu skutku v obžalobě hovoří o AxxxN (trh kongresové a školicí činnosti), IXXXXA a Pxxx xxxA (trh ubytovacích služeb, provozování nebo pronájmu ubytovacích a restauračních zařízení) a slovenských společnostech TXXX XXXA, Ixxx xxxY a KXXX XXXO (trh reklamních a propagačních služeb), přičemž tento výčet sice

uvozuje výrazem „např.“, nicméně z popisu skutku ani odůvodnění obžaloby další v úvahu připadající společnosti nevyplynou. V odůvodnění obžaloby (str. 89), kde tuto otázku rozebírá detailněji, státní zástupce u AxxxN uvádí, že její činnost (realizace seminářů a školení pro jiné společnosti z holdingu AXXXT) „je obdobná s činností“, kterou zamýšlela realizovat FxxxO ve svém areálu, dále popisuje, že společnost Pxxx xxxA penzion pouze pronajímala provozovateli mimo skupinu AXXXT (tedy jej sama neprovozovala), a ve vztahu ke slovenským společnostem hovoří o tom, že podnikaly mimo jiné v oblasti marketingových a reklamních služeb, nikoli však v České republice, ale „pokud by byl trh vymezen jako území členských států EU, bylo by naplněno jejich působením na Slovensku působení na stejném relevantním trhu jako FxxxO“. Tuto pasáž pak státní zástupce uzavírá dokonce výslovným sdělením, že společnost FxxxO působila na stejném trhu „minimálně se společností IXXXX alespoň v části jejich činnosti.“

86. S ohledem na formulaci skutku v obžalobě považuje soud toto odůvodnění za poněkud zarážející, neboť je stěží lze vyložit jinak, než že si státní zástupce, po dlouholetém trestním řízení, několika letech shromažďování podkladů a zkoumání činností jednotlivých společností holdingu AXXXT a nepochybně podrobném a pečlivém studiu spisu, právní úpravy i judikatury, sám nebyl jist, zda se ve vztahu ke společnostem AxxxN, Pxxx xxxA, TXXX XXXA, Ixxx xxxY a KXXX XXXO vůbec jednalo o působení na stejném relevantním trhu (z obsahu zjištění k těmto společnostem, jež byla učiněna v přípravném řízení, přitom v tomto směru skutečně již v době podání obžaloby vyplývaly přinejmenším značné pochybnosti), přesto tento údaj učinil součástí popisu skutku v obžalobě a domáhal se fakticky závěru soudu nejen v tom smyslu, že dané společnosti na stejném relevantním trhu skutečně působily, ale dokonce, že je bez důvodné pochybnosti prokázáno, že si tuto skutečnost, o níž on sám v době podání obžaloby zřejmě nebyl přesvědčen, museli správně vyhodnotit v letech 2008-2010 oba obžalovaní.

87. S jistotou tedy v odůvodnění obžaloby (fakticky v rozporu s popisem skutku, který obžalovaným klade za vinu) učinil státní zástupce závěr o stejném relevantním trhu pouze ve vztahu k IXXXXA, kde vycházel ze dvou objektů, které tato společnost provozovala, resp. hodlala provozovat – Xxx Xxx a administrativního a sportovního areálu na Xxx. Státní zástupce všechny tři areály (včetně areálu FxxxO) v obžalobě označil za multifunkční, blízkého zaměření, působící ve stejné době na stejném relevantním trhu, pokud jde o nabízené služby i zeměpisné vymezení oblastí, kde jsou služby nabízeny.

88. Ponechá-li soud stranou otázku poměrně širokého geografického vymezení trhu, kde tyto společnosti nabízely své služby, územím celé České republiky, bylo již v době podání obžaloby patrné, že takové obecné vymezení samozřejmě neznamená, že lze na základě skutečnosti, že součástí objektů Xxx Xxx, areálu na Xxx i FxxxO byla (resp. měla být) restaurace, uzavřít, že se u restauračních služeb jedná o stejný relevantní trh, neboť u těchto služeb je v praxi konkrétní zeměpisné vymezení stejného relevantního trhu logicky mnohem užší. Totéž v zásadě platí pro sportovně relaxační aktivity, tenisovou halu a kurty. Ani jeden z obou zbývajících objektů neměl sloužit k poskytování hotelových nebo kongresových služeb, ve skutečnosti tedy – jak následně potvrdily i znalecké posudky opatřené obhajobou v průběhu dokazování před soudem – tyto areály oslovovaly a měly oslovovat jiné klienty a možný průnik se již v době podání obžaloby, tedy před prováděním dokazování v hlavním líčení, zahrnujícím zmíněné znalecké zkoumání, jevil soudu jako velmi sporný. Soud proto již po podání obžaloby měl více než značné pochybnosti ohledně závěru, že by IXXXXA a FxxxO ve skutečnosti působily či plánovaly působit na stejném relevantním trhu, tedy trhu, na němž jsou služby klienty vnímány jako zaměnitelné (zastupitelné).

89. I v případě, že by toto, tehdy nutně předběžné, posouzení soudu bylo nesprávné, z hlediska subjektivní stránky trestného činu by považoval soud za popsání situace za nanejvýš hypotetické dovozovat úmysl obžalovaných uvádět nepravdivé skutečnosti z předpokladu (který by navíc musel v trestním řízení získat podobu praktické jistoty, aby vina obžalovaných byla prokázána mimo důvodnou pochybnost ve smyslu § 2 odst. 5 tr. řádu), že dokonale oba znali tehdejší text Doporučení Komise (což je zjevně velmi pochybné u obžalovaného A. B.), podnikatelské aktivity

společnosti IXXXX (což je zjevně velmi pochybné u obžalované J. N.) a správně si jako neprávnicki (na rozdíl od předběžného posouzení soudu a ještě výrazněji na rozdíl od původního rozhodnutí dozorového státního zástupce, který vycházel dokonce z toho, že FxxxO vůbec otázku relevantních trhů řešit nemusela, protože v době podání žádosti o dotaci nepodnikala) vyhodnotili, že v rozsahu těchto tří areálů se jedná o (plánované) působení na stejném relevantním trhu a že právě z tohoto důvodu nakonec nelze o dotaci žádat a údaje uváděné v žádosti jsou nepravdivé.

d) K odlišnému náhledu na podstatu projednávané věci ze strany policejního orgánu a státního zastupitelství

90. Je patrné, že v průběhu celého přípravného řízení došlo k zásadní neshodě mezi policejním orgánem, který věc vyšetřoval, na straně jedné, a oběma státními zástupci na straně druhé. Podstata této neshody je dobře patrná z již výše citovaného velmi otevřeně vyznívajícího vyjádření vrchního komisaře v návrhu na podání obžaloby ze dne 31. 5. 2021, kterým reagoval na vývoj věci po rozhodnutí nejvyššího státního zástupce a s ním související požadavky na policii, aby prověřovala a vyhodnocovala otázky spojené s definicí malého a středního podniku a objasňovala působení společnosti skupiny AXXXT na stejných relevantních nebo sousedních trzích, v jehož rámci vrchní komisař mimo jiné napsal: „... zkoumáním těchto okolností dochází k určitému odklonu od podstaty vyšetřovaného skutku. Policejní orgán od počátku vyšetřování tvrdí, že v případě FxxxO došlo ke zcela účelové snaze vytvořit zdání, že podmínky malého a středního podniku subjekt splňuje, potažmo k účelovému docílení, aby projekt formálně podmínky malého a středního podniku plnil... Policejní orgán však má pocit, že v rámci pokynů má dokazovat, zda to, co obvinění považují za fakt, je či není pravda. Obvinění v daném případě považují za fakt, že se jim podařilo, za vyvinutí značného úsilí, docílit toho, že propojené podniky navenek vypadají jako nepropojené. Proč má ale policejní orgán hodnotit, zda se náhodou obvinění při svém jednání nespletli, tedy zda náhodou podniky, dle definice, propojeny nebyly ani být nemohly...?“

91. Soud je toho názoru, že toto vyjádření výstižně reflektuje zásadní problém přípravného řízení a – podle soudu – zároveň určitou vadu v právním hodnocení věci ze strany jak dozorového státního zástupce, tak nejvyššího státního zástupce.

92. Policie fakticky od počátku trestního stíhání až do návrhů na podání obžaloby zastávala názor, že opatřené důkazy dostatečně nasvědčují závěru, že oba obžalovaní, zejména A. B., se úmyslně, za účelem získání dotace, na kterou, jak věděli, by IXXXX ani další společnosti skupiny AXXXT neměly nárok, rozhodli pouze účelově, formálně, uměle, v rozporu s (ekonomickou i jinou) realitou, tzv. „na oko“ vyčlenit část holdingu AXXXT a vytvořit z ní údajně samostatný malý podnik a v jeho rámci realizovat projekt FxxxO, a že veškerá tvrzení o zájmu rodiny A. B. podnikat jsou nepravdivá a pouze účelová a všechny právní úkony a transakce spojené s přeměnou Zxxx xxx xxxV (následně FxxxO) na akciovou společnost byly pouze fiktivní, účelové či simulované a jejich smyslem bylo zakrýt, že jediným faktickým vlastníkem akcií byl nadále A. B..

93. Je paradoxní, že jak dozorový státní zástupce, tak nejvyšší státní zástupce v zásadě tuto skutkovou koncepci policie přijali, s většinou argumentů policie se ve svých usneseních ztotožnili nebo je dokonce sami rozvedli, a to s jedinou výhradou, že vlastníka anonymních akcií v rozhodné okamžiky nelze s jistotou určit a že nebylo prokázáno, že by jím byl A. B.. Když učinili tuto výhradu, nadále se již, z pohledu soudu překvapivě, státní zástupci vůbec nezabývali – a to ani ve smyslu odůvodnění negativního právního názoru – tím, zda již toto jednání, které policie obžalovaným připisuje, samo o sobě naprosto nepostačuje k naplnění znaků skutkové podstaty stíhaných trestných činů, tedy zda, bez ohledu na to, kdo v daném okamžiku anonymní akcie držel, takové jednání není dotačním podvodem.

94. Soud souhlasí se závěry obou státních zástupců, že v přípravném řízení nebyly opatřeny důkazy prokazující, že by obžalovaný A. B. byl v okamžiku podání žádosti o dotaci (či v jiném konkrétním okamžiku) vlastníkem akcií FxxxO, nicméně – s respektem k evidentně velké pečlivosti, s níž se příslušní státní zástupci této kauze od počátku věnovali – soud nerozumí, proč

pouze na základě neprokázání této skutečnosti státní zástupci fakticky zcela odmítli koncepci policie, podle níž dotační podvod spočíval právě v umělém, zdánlivém vytvoření podmínek pro získání dotace, tedy v cíleném obcházení zákona, když se skutkovými vývody policie přitom oba státní zástupci souhlasili. Fakticky tak v důsledku podle soudu chybného právního posouzení věci státním zastupitelstvím došlo přesně k tomu, nač poukazoval vrchní komisař slovy, jež byla citována výše – k zásadnímu odklonu od podstaty vyšetřovaného a posléze zažalovaného skutku, odklonu, který zřejmě vedl k tomu, že ve věci nebyla v roce 2019 podána obžaloba a že bylo prováděno další rozsáhlé vyšetřování spojené s téměř akademickou debatou o výkladu definičních znaků malého a středního podniku a pojmů, jako je stejný relevantní trh, sousední trh apod. Jak již soud, z podstatné části s odkazem na argumentaci samotného nejvyššího státního zástupce, naznačil výše, již tehdy z hlediska subjektivní stránky trestného činu, tedy úmyslu uvádět nepravdivé údaje nebo podstatné údaje zamlčovat, takové další prověřování vyvolávalo určité pochybnosti, přestože vyvrcholilo podáním obžaloby, k jejíž koncepci se soud v této souvislosti již také kriticky vyjádřil výše.

95. Neprokázání faktického vlastnictví anonymních akcií konkrétně A. B. podle soudu nebylo podstatné pro posouzení, zda v tomto případě mohlo dojít k dotačnímu podvodu tím, že obžalovaní pouze formálně, účelově a v rozporu s realitou vytvořili podmínky pro získání dotace; z tohoto pohledu by bylo nepodstatné, zda akcemi v rozhodné okamžiky disponoval (vlastnil je) osobně A. B., nějaký člen jeho rodiny či jakákoli jiná osoba jednající v součinnosti s ním.

96. Soud je přesvědčen o tom, že oba státní zástupci, když na jednu stranu akceptovali skutkové posouzení věci policií s tím, že kroky A. B. a J. N. byly účelové a směřovaly k pouze formálnímu vytvoření podmínek pro získání dotace, a na druhou stranu neučinili právní závěr, že již toto jednání může být, bude-li prokázáno, trestné, pominuli na rozdíl od policie samu podstatu projednávané věci, především pominuli, že takové zneužití práva (z hlediska právní teorie přesněji spíše obcházení zákona), které ve věci fakticky sami shledali, nepožívá právní ochrany a může jím být spáchán trestný čin, včetně dotačního podvodu.

97. Na úrovni evropské legislativy je třeba citovat článek 4 odst. 3 Nařízení rady č. 2988/95 z 18. 12. 1995 o ochraně finančních zájmů EU, který též ve své zprávě výslovně citoval Evropský úřad pro boj proti podvodům (OLAF), ale státní zástupci toto ustanovení ve svých rozhodnutích nezmínili: „*Jednání, u nichž je prokazatelné, že jejich účelem je získání výhody v rozporu s cíli práva Společenství použitelného v daném případě umělým vytvořením podmínek vyžadovaných pro získání určité výhody, vedou k tomu, že se uvedená výhoda buď neudělí, nebo odejme.*“ Jinak řečeno, pokud by bylo prokázáno skutkově to, z čeho od počátku podezírala obžalované policie a co ve svých usneseních akceptovali i oba ve věci rozhodující státní zástupci, FxxxO by bez dalšího neměla na dotaci nárok a nebylo by třeba vůbec řešit otázku propojenosti podniků a stejných relevantních nebo sousedních trhů, na niž se celé vyšetřování od roku 2019 zaměřilo.

98. Uvedené pravidlo, které bylo aplikováno v řadě rozhodnutí SDEU i Nejvyššího správního soudu ČR především v oblasti daňové (např. rozhodnutí SDEU ze dne 21. 2. 2006, sp. zn. C-255/02, ve věci Halifax, rozhodnutí téhož soudu ze dne 21. 2. 2008, sp. zn. C-425/06 ve věci Italservice nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 2 Afs 178/2005 ze dne 21. 6. 2005, sp. zn. 2 Afs 83/2010 ze dne 26. 1. 2011 či sp. zn. 6 Afs 376/2018 ze dne 14. 11. 2019), lze pro oblast dotací charakterizovat tak, že za zneužití práva je třeba považovat takové jednání, jehož výsledkem je při formálním splnění podmínek pro poskytnutí dotace skutečnost, že dotace je poskytnuta v rozporu s cílem sledovaným daným dotačním programem, pokud hlavním důvodem (účelem, sledovaným cílem) těchto jednání je právě získání dotace. Hlavním účelem (důvodem) je takový účel, který ve srovnání s jinými případnými účely je neporovnatelně významnější, takže je ve své podstatě zastiňuje a marginalizuje (viz citované rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp. zn. 2 Afs 178/2005). Pokud tedy dojde k pouze umělému vytvoření podmínek pro získání dotace jednáním, které objektivně nemá jiné (zpravidla ekonomické) vysvětlení než právě zajistit dotaci, jedná se o zneužití práva, takové jednání je dovolené pouze zdánlivě, ve skutečnosti je protiprávní

a může samozřejmě zakládat i trestněprávní odpovědnost osob, které se jej dopustily. Naproti tomu, jak vyplývá z citovaného rozhodnutí SDEU ve věci Halifax, pokud by jednání mělo jiné vysvětlení (důvody) než jen získání dotace, resp. by získání dotace nebylo důvodem hlavním ve shora popsaném smyslu, o zneužití práva by se nejednalo.

99. Pokud by, jak v projednávané věci od počátku na základě shromážděných důkazů tvrdila policie, s níž se oba státní zástupci po skutkové stránce shodovali, obžalovaní účelově, pouze uměle vytvořili (ve skutečnosti simulovali) konstrukci, která neodpovídala realitě, v tomto případě údajně nezávislý malý podnik FxxxO, pak by předstírali okolnosti, které nebyly v souladu se skutečným stavem věci, a uváděli by druhou stranu zjevně cíleně v omyl, jednalo by se tedy fakticky o klasické podvodné jednání. Přestože ve vztahu k dotačnímu podvodu zřejmě tato otázka ještě nebyla v České republice vrcholnými soudy výslovně řešena, trestněprávními konsekvencemi zneužití práva se trestní soudy opakovaně zabývaly v rámci řešení nelegální daňové optimalizace (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 7 Tdo 1301/2003 ze dne 10. 3. 2004 nebo sp. zn. 6 Tdo 250/2005 ze dne 30. 3. 2005), a nejen protiprávnost, ale i případná trestnost takového jednání, pokud by bylo prokázáno, je podle soudu nepochybná; v oblasti dotací navíc, oproti oblasti daňové, patrně jakákoli legální „*optimalizace*“ přichází jen stěží v úvahu.

100. Soud je v souladu s obžalovací zásadou vázán tím, že může (a musí) rozhodovat pouze o skutku, který je uveden v žalobním návrhu (§ 220 odst. 1 tr. řádu), musí tedy respektovat požadavek zachování totožnosti skutku, ale v žádném případě není vázán právním posouzením věci ze strany státního zástupce, slovním popisem skutku uvedeným v obžalobě a zejména právní interpretací navazující v odůvodnění obžaloby na tento popis.

101. Konkrétně ve vztahu k A. B. se v popisu skutku, který je mu v obžalobě kladen za vinu, dokonce výslovně hovoří o tom, že jeho jednání směřovalo ke „*zdanlivému vytvoření formálních předpokladů pro splnění požadavků kladených na žadatele o dotaci*“, což by ve spojení se zbytkem popisu jeho dílčích kroků v obžalobě z důvodů vyložených výše zcela postačovalo, v případě prokázání viny, k právní kvalifikaci jeho jednání jako trestného činu, případně účastenství na něm. Pokud jde o J. N., lze k požadavku zachování totožnosti skutku stručně konstatovat, že skutkem se rozumí určitá událost ve vnějším světě záležející v jednání člověka. Podstatu skutku tvoří jednání pachatele (obžalovaného) a následek, který jím byl způsoben. Totožnost skutku je podle konstantní a ustálené judikatury zachována mimo jiné tehdy, je-li úplná shoda alespoň v následku při rozdílném jednání. V projednávané věci tedy k zachování totožnosti skutku bez ohledu na popis jednání J. N. v obžalobě, resp. v usnesení o zahájení trestního stíhání, zcela stačí, že se měla – v případě prokázání viny – podílet svými kroky, které by mohly být soudem popsány i jinak než v obžalobě – na neoprávněném získání téže dotace, neboť shoda následku (způsobená škoda) by byla bez ohledu na míru odlišnosti popisu jednání zcela zachována. Soudu tedy u žádného z obžalovaných nic nebránilo, aby se na základě podané obžaloby, s jejíž koncepcí z výše uvedených důvodů soud nesouhlasil, zabýval tím, co je podle něho podstatou věci a skutku, který je obžalovaným kladen za vinu; přesněji řečeno, soud byl povinen takto postupovat.

102. Pokud tedy státní zástupce vymezil v obžalobě klíčové otázky této trestní kauzy tak, že pro posouzení trestnosti obžalovaných je po objektivní stránce základní otázkou, zda FxxxO byla v době podání žádosti o dotaci nezávislým malým a středním podnikem, a byla tedy o ni oprávněna žádat, po subjektivní stránce, zda A. B. a J. N. věděli, že o dotaci FxxxO žádat nemůže, soud se s tímto vymezením z podstatné části neztotožnil.

103. Za **klíčovou** považoval soud, ve shodě s policisty, kteří tuto kauzu vyšetřovali, **otázku, zda se obžalovaní svým úmyslným jednáním podíleli na zneužití práva (obcházení zákona) tím, že pouze uměle vytvořili podmínky pro získání dotace vyčleněním společnosti Zxxx xxx xxxV z holdingu AXXXT a dalšími kroky, jimiž fakticky předstírali existenci reálně nefungujícího samostatného malého podniku, přičemž hlavním účelem těchto úkonů a transakcí bylo právě získání dotace, tedy tento postup neměl jiný závažný ekonomický**

nebo jiný důvod. Zde je namístě dodat, že Vrchní soud v Praze již ve svém usnesení ze dne 14. 9. 2023, sp. zn. 3 To 29/2023, tuto otázku modifikoval vypuštěním dovětky o nedostatku jiného závažného ekonomického či jiného důvodu; jak bude uvedeno dále, Městský soud v Praze tuto úpravu dané otázky ve svém následném rozsudku ze dne 14. 2. 2024, sp. zn. 56 T 7/2022, akceptoval, když se navíc nejedná z hlediska posouzení této trestní věci o zásadní distinkci. U obžalované J. N. pak samozřejmě trestní odpovědnost připadala v úvahu i tehdy, pokud by se sama tohoto umělého, realitě neodpovídajícího, vytvoření malého podniku FxxxO sice přímo nezúčastnila, ale buďto by k němu dala podnět, napomáhala by mu, nebo by alespoň s vědomím, že toto se předtím stalo a že FxxxO není reálně fungující malý podnik, podala žádost o dotaci. **Toto, a nikoli polemika o propojených podnicích, společných a relevantních trzích, podle soudu je a bylo od počátku podstatou této trestní věci,** a to i z hlediska jejího následného právního posouzení a vyvození možné trestní odpovědnosti obžalovaných.

104. Policejní orgán shromáždil v tomto ohledu velké množství především nepřímých důkazů, prokazujících mimořádně těsné spojení společností skupiny AXXXT a FxxxO v průběhu let 2008-2013, osobní vztah obžalovaného A. B. k tomuto projektu a jeho osobní angažovanost v něm, na druhou stranu zpochybňujících reálně existující zájem údajných akcionářů – rodinných příslušníků A. B. – na FxxxO podnikat. Po podání obžaloby nepřicházelo proto v úvahu zastavit trestní stíhání, což je postup, jehož se v reakci na podanou obžalobu domáhala obhajoba, ale bylo nezbytné, aby proběhlo hlavní líčení s řádným dokazováním a aby skutková verze policie (a fakticky i obou státních zástupců, byť ti z ní podle soudu nevyvodili adekvátní právní závěry) byla buď prokázána, nebo v kontextu provedených důkazů neobstála a ukázalo se, že tyto důkazy obžalované neuvěřují.

105. Přestože soud v žádném případě nepomíjel otázky vyplývající z koncepce obžaloby, vztahující se k definici malého podniku, vymezení vztahu propojenosti a stejných relevantních a sousedních trhů, neboť bylo možné si představit i v této oblasti takový vývoj důkazní situace, který by mohl vést k závěru o trestní odpovědnosti alespoň některého z obžalovaných, pozornost soudu se tedy soustředila především na podstatu případu, jak byla nastíněna výše, jak ji na rozdíl od obou státních zástupců od počátku vnímala policie a jak ji vnímá i soud.

III. Podstatné důkazy provedené v hlavním líčení předcházejícím prvním rozsudku v této trestní věci ze dne 9. 1. 2023 a rekapitulované v uvedeném rozsudku

a) Obhajoba obžalovaných, případně jejich další důkazně relevantní projevy

106. Obžalovaný Ing. A. B. vypovídal v hlavním líčení dvakrát, a to vždy pouze monologicky s tím, že využil svého práva neodpovídat na případné otázky.

107. Ve své **první výpovědi** na počátku hlavního líčení obžalovaný odmítl obžalobu jako nepravdivou, nereálnou a nepodloženou důkazy. K věci samé uvedl pouze tolik, že výslovně vylučuje, že by znal podmínky vyhlášení dotační výzvy a že by cokoli věděl o problematice malého a středního podniku. O dotaci – že vůbec existuje nějaká dotace – se dozvěděl od paní N. na sklonku roku 2007 nebo začátkem roku 2008, a to velice povrchně nebo okrajově, když k němu paní N. přišla a řekla mu, že právě byla vysána dotace, o kterou by se mohla FxxxO ucházet. Poslal ji tedy za rodinnými příslušníky, kteří projekt realizovali. Dále obžalovaný zdůraznil, že žádný trestný čin nespáchal a že nikoho k trestné činnosti nenabádal.

108. Ve zbytku této své monologické výpovědi se obžalovaný věnoval třem z jeho pohledu propojeným tématům, když zdůrazňoval, že se jedná o politickou kauzu v tom ohledu, že kdyby nepůsobil v politice, nikdo by o ČxxxO neslyšel, dále kritizoval postup orgánů činných v přípravném řízení, především s ohledem na zrušení usnesení o zastavení trestního stíhání ze strany nejvyššího státního zástupce, přičemž shledával v tomto postupu politické motivy, a rovněž

komentoval výroky svých politických odpůrců, kteří se k jeho věci vyjadřovali, případně výroky ministra spravedlnosti Pavla Blažka.

109. Ve své **doplňující výpovědi**, opět pouze monologické, již učinil dne 4. 1. 2023, tedy na samém konci dokazování v hlavním líčení, se obžalovaný z podstatné části znovu věnoval otázce pochybení orgánů činných v přípravném řízení, resp. tvrzeným politickým souvislostem své kauzy, případně vlivu médií na ni, přičemž zároveň zdůraznil, že FxxxO, přestože na dotaci měla nárok, pod vlivem politické situace následně dotaci vrátila, a on sám poskytl v této souvislosti jako důkaz své dobré víry charitativní dary ve výši 52 milionů Kč (doloženo jednou vytištěnou smlouvou a dalšími smlouvami na flash disku č. l. 36 207 spisu).

110. Dále – v souvislosti s tvrzením obžaloby, že zajistil, aby představenstvo Zxxx xxxV změnilo právní formu a schválilo prodej akcií dceřiné společnosti Zxxx xxx xxxV na jeho rodinné příslušníky – uvedl, že o zasedání představenstva Zxxx xxxV nic nevěděl, bylo to pod jeho rozlišovací schopnost, natož aby je inicioval. Písemný souhlas s převodem akcií Zxxx xxx xxxV podepsal za AXXXT až po schválení prodeje představenstvem Zxxx xxxV, jak vyžadoval zákon a stanovy společnosti. Podpis souhlasu IXXXA s umístěním sídla Zxxx xxx xxxV byl logickým vyústěním uzavřených nájemních smluv, nikoli protiprávním jednáním.

111. To, že stál původně za záměrem obnovy budov statku Xxx, je fakt, s nímž se nikdy netajil. Není tajemstvím, že do určité doby uvažoval o realizaci projektu v podobě, v níž jej navrhl architekt J.. Nemůže mu být kladeno k tíži, že se o projekt a jeho vývoj zajímal i v době, kdy už jej realizovala FxxxO, která patřila jeho dětem a panu H.. Nic z toho však nemůže mít vliv na kvalifikaci FxxxO jako malého a středního podniku. On sám společnost FxxxO neřídil ani neovládal, neměl v ní (ani žádná společnost, kterou on ovládá) žádný podíl. Ve vztahu k jejímu obchodnímu vedení ani ve vztahu ke způsobu výkonu akcionářských práv nedával akcionářům ani jejich zástupcům žádné pokyny. Převod akcií Zxxx xxx xxxV na jeho rodinné příslušníky rozhodně nebyl proveden účelově, s cílem splnění podmínek dotace, nýbrž spočíval ve vytvoření rodinné firmy mimo holding AXXXT. To, že vůbec existuje možnost dotace, mu bylo známo buď na konci roku 2007, nebo na začátku roku 2008 – Ing. N. přišla s tím, že by projekt FxxxO mohl získat právě vypsanou dotaci. Jelikož se v projektu v té době angažovali již jeho rodinní příslušníci, odkázal ji na ně.

112. Veškeré vztahy mezi společnostmi, za něž jednal jako statutární orgán, a FxxxO byly učiněny transparentně, na smluvním základě a za standardních komerčních podmínek. Objekt Vila byl ve vlastnictví FxxxO, byl pronajímán za standardních podmínek, a pokud jej obžalovaný užíval, musel za pobyt a jídlo platit jako jiný host. Ručení AXXXT, k němuž došlo za standardních podmínek, je běžný institut, obdobně ručil AXXXT i jiným společnostem mimo svou skupinu. To, že na farmu jezdil za dcerou a občas tam trávil volný čas, není zločin. Strategické partnerství FxxxO a AXXXT nebylo nijak zamlčováno, smlouva byla dokonce přílohou žádosti o dotaci. V rámci posuzování dotace nebyl na nikoho vyvíjen žádný nátlak.

113. Na závěr své výpovědi obžalovaný zdůraznil, že nikdy nic trestného nespáchal, je nevinný.

114. Mimo trestní řízení se obžalovaný k FxxxO relevantně vyjádřil při svém **projevu v Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR dne 23. 3. 2016**. Soud v této souvislosti podotýká, že se neztotožňuje s argumentací obhajoby, uplatněnou nicméně pouze v přípravném řízení, nikoli následně v hlavním líčení, že tento projev nelze důkazně použít z důvodů indemnity, neboť se obsahově jedná o standardní dokazování směřující k objasnění otázky, co obžalovaný sdělil o svém jednání *ex post* jiným osobám mimo orgány činné v trestním řízení (takže nedochází k porušení či obejití ustanovení trestního řádu o výsledku obviněného), např. typicky nad pivem v hospodě, nikoli o trestní stíhání za projev učiněný v Poslanecké sněmovně nebo v jejích orgánech, které by bylo nepřípustné podle čl. 27 odst. 2 Ústavy. Z hlediska hodnocení takového důkazu lze navíc dodat, že u projevu učiněného na tomto fóru lze předpokládat větší míru vážnosti a zodpovědnosti při jeho formulování (např. právě oproti přátelskému „tlachání“ v hospodě), navíc nevznikají pochybnosti o jeho obsahu.

115. V tomto svém projevu v Poslanecké sněmovně obžalovaný k věci uvedl, že když byl v roce 2005 s dětmi v zoologické zahradě a čekali v dlouhé frontě na krmení zvířat, napadlo jej vybudovat rodinnou farmu se zvířaty. Farmu měla postavit a pronajímat IXXXXA ze skupiny AXXXXT. Záměr však hospodářsky nevycházel. Následně IXXXXA zvažovala postavit kongresové centrum pro AXXXXT, ani to ekonomicky nevycházelo. „*Specialistka na evropské fondy*“ přišla v roce 2007 s návrhem nového projektu otevřeného pro veřejnost, MKA FxxxO. Tento projekt, který se kvalifikoval pro dotaci, byl ekonomicky návratný. Protože se projekt netýkal byznysu AXXXXT, nechtěl ho obžalovaný jako AXXXXT realizovat, a tudíž se jím nechtěl zabývat a nezabýval se jím. Dále uvedl, že jeho dcery od dětství jezdí na koni, rozhodl se proto, že dá rodině prostředky, aby si firmu koupila a projekt zrealizovala. Vysvětlil, že FxxxO vlastnily v rozhodné době jeho dvě dospělé děti a bratr jeho partnerky, který držel podíl odpovídající podílu dvou nezletilých dětí obžalovaného a jeho partnerky. Neměl důvod nic skrývat, je přesvědčený, že vlastnictví akcií nemělo žádný dopad na získání dotace.

116. V témže projevu obžalovaný zmínil, že původní investiční záměr se vzhledem k finanční krizi v letech 2008-2010 nenaplnil a AXXXXT byl nucen projekt převzít kvůli ručení za bankovní úvěr.

117. V rámci **dokumentu Xxx** (dokumentární film V.K. z roku 2015) je zachycen obžalovaný Ing. B., jak v projevu při přivítání hostů na party pro velvyslance na FxxxO (cca v čase 19:15 dokumentu, překlad je na č. l. 35 208) uvádí, že FxxxO je, myslí si, nejlepší projekt, který kdy vymyslel, popisuje, jak ho napadl při čekání ve frontě v zoologické zahradě, co je součástí projektu a jaké plány s ním dále mají. Je rovněž zachycen při rozhovoru s dámou, jenž je veden ve francouzštině a při němž jí – po její chvále areálu – říká (cca v čase 22:00 dokumentu): „*Udělal jsem to pro sebe, ne pro byznys.*“

118. Obžalovaná Ing. J. N. rovněž vypovídala v hlavním líčení dvakrát, pokaždé pouze monologicky s tím, že využila svého práva neodpovídat na případné otázky.

119. Ve své první výpovědi na počátku hlavního líčení obžalovaná uvedla, že se necítí vinna, nikdy neuvedla nic nepravdivého, nic podstatného nezamlčela, vše podstatné Úřadu Regionální rady sdělila. V oblasti dotací se pohybuje 20 let, stejně jako ostatní žadatelé se spoléhala na výklad a pravidla poskytovatele dotace, jak byla chápána v době podání žádosti, kterou sama označila jako „dotační pravěk“. Rozhodující byly pokyny pro žadatele a příjemce platné od 20. 12. 2007 a přílohy, které samy definovaly malý a střední podnik a odkazovaly na Doporučení Komise z 6. 5. 2003 (článek 3 odst. 5 Doporučení výslovně umožnil učinit prohlášení o splnění parametrů malého a středního podniku i bez znalosti konkrétních vlastníků). Byli opravdu přesvědčení, že se jedná o malý a střední podnik, proto podepsali čestné prohlášení. Stále je přesvědčena, že podle tehdejšího výkladu pravidel v České republice FxxxO malým a středním podnikem byla. Osobně jí bylo právním zástupcem jednoho z tehdejších akcionářů potvrzeno, že „*FxxxO je podnik ve stoprocentním vlastnictví nepodnikajících fyzických osob a není mezi nimi žádný subjekt ovládaný nebo propojený s AXXXXT, tudíž ani pan B.*“. Vedení FxxxO jednalo samostatně, s plnou odpovědností, s cílem vybudovat společnost, která bude žít vlastním životem. Nic nenasvědčovalo propojení s jiným podnikem, dle všech tehdy dostupných informací a zaběhlého výkladu šlo o nezávislý podnik.

120. Propojením podniků přes fyzické osoby se zabýval až rozsudek HaTeFo z roku 2016 a navazující uživatelská příručka k malým a středním podnikům z téhož roku, ale dodnes jsou tam mezery a dodnes si lze v této souvislosti klást otázky. Ona není právník, nemohla vědět, jaký výklad nastane v budoucnu. V roce 2007-8 byly zkušenosti s administrací a výkladem dotačního procesu a legislativy minimální, všichni se učili za pochodu. Dílčí údaje uvedené v obžalobě (podpis prohlášení o nezávislosti podniku, zamlčení rozhodujícího vlivu A. B., působení na stejných relevantních trzích) jsou pouze dílčí podmínky pro naplnění definice malého podniku, samy o sobě nemají význam. Je nesmysl, že by zamlčela bezproblémový přístup FxxxO k finančním zdrojům pro realizaci projektu, naopak museli doložit finanční připravenost, pro podpis smlouvy i doklady

o krytí. Žádná z podmínek dotace nekladla požadavek omezeného přístupu k finančním prostředkům, bez doložení přístupu k finančním prostředkům by FxxxO dotaci ani nemohla dostat. Zamlčet spolupráci s AXXXT nešlo, ani se o to nesnažila, od začátku bylo známo, že to je strategický partner, smlouva o tom byla doložena, stejně jako nájemní smlouva s IXXXA, na jejíchž pozemcích stavba vznikala. Rovněž bývalé vlastnictví Zxxx xxx xxxV bylo patrné z výpisu z obchodního rejstříku. O spolupráci FxxxO s AXXXT věděli všichni na Středočeském kraji, nikdo neměl důvod jim nadržovat.

121. Obžalovaná měla odjakživa blízko ke koním, věnovala se jezdeckým aktivitám. Od roku 2004 začala pracovat pro AXXXT a potkala se s A. B., která měla stejné zájmy. V rámci těchto aktivit se dozvěděla o projektu FxxxO, v němž viděla možnost vytvořit něco pozitivního, zajímal ji, měla praktickou zkušenost ze života na podobných zařízeních. Koncem roku 2007 nebo začátkem ledna 2008 se potkala s A. B., ptala se ho na farmu, ohledně níž neměla aktuální informace, a on jí řekl – což pro ni byla novinka – že projekt nechtějí a nebudou realizovat IXXXA ani AXXXT, že jej původně chtěli prodat, ale chytila se toho jeho rodina a rozhodla se to realizovat jako čistě rodinný podnik. Bavili se o financování, které bylo s ohledem na předpokládanou výši investice (která tehdy přitom byla oproti dnešku pouze třetinová) složité. Požádala jej, zda by se v projektu mohla angažovat. Protože monitorovala průběžně výzvy, věděla, že 20. 12. byla vyhlášena výzva č. 4 pro cestovní ruch ve Středočeském kraji, a jevílo se jí to tak, že by tam projekt mohl zapadnout. Obžalovaný reagoval, že informaci předá rodině a ji doporučí, což se i stalo. V návaznosti na to dostala nabídku stát se členkou představenstva, což přijala. Její motivace byla „čistě sobecká“, projekt ji zajímal, chtěla být součástí něčeho smysluplného, po odchodu pana N. do důchodu chtěla být ředitelkou celé farmy, protože xxx má ráda. Jejím snem bylo vybudovat komplexní areál s místem primárně pro koně. Projektu (tehdy třetinovému oproti současnému stavu) věřila, spoléhali na kongresovou turistiku, vzdálenost od Prahy. Funkci místopředsedkyně představenstva vykonávala od ledna 2008, řádně a nezávisle, od nikoho vyjma představenstva jako kolektivního orgánu nedostávala pokyny.

122. Žádost o dotaci byla podána poslední možný den právě kvůli tomu, že na ní začali pracovat pozdě a příprava byla náročná. Následně proběhlo hodnocení, kontroly, podpis smlouvy o dotaci, až poté začaly stavební práce. V průběhu přípravy FxxxO na provoz zjistila, že o sobě měla mylné představy, stát se ředitelkou takového projektu nebylo pro ni, navíc koncem roku 2008 potkala budoucího manžela, v září 2009 se vzali. Bylo jí jasné, že se stáhne na mateřskou dovolenou na xxx, hledala tedy za sebe náhradu. Našla pana R., který se stal ředitelem. Ona byla na farmě aktivní do ledna 2010, pak odešla na mateřskou dovolenou, skončila v představenstvu a byla již jen členkou dozorčí rady a zmocněnkyní k jednání s Úřadem Regionální rady. Do běhu společnosti po odchodu z představenstva nezasahovala, ani neměla jak. Instrukce, jak postupovat dál v souvislosti s dotací, včetně nutnosti hlásit všechny podstatné změny, od ní představenstvo dostalo. O další dění na farmě se zajímala jen do té míry, aby byly splněny indikátory dotačního projektu, což byl její úkol; neměla čas ani důvod zabývat se něčím jiným.

123. **Ve své doplňující výpovědi,** rovněž pouze monologické, obžalovaná podrobněji popsala svůj přátelský vztah s A. B., kterou měla ráda jako mladší sestru, a jejich společné plány či sny o jezdeckém prostoru, z nichž se posléze začala stávat realita. Má pocit, že se o tom B. bavili nějak v rodině, že by byla možnost mít něco svého, areál, ve kterém by A. měla koně. Xxx, kam k nim předtím A. chodila jezdit a o nichž obžalovaná doufala, že by po nich mohli sáhnout, pro ně ale byly příliš daleko od Prahy, hledalo se něco blíže. Poprvé obžalovanou na ruinu, kde poté vznikla právě FxxxO, vzala právě A.

124. Definitivně obžalovaná na farmě zakotvila až na konci roku 2007 nebo na začátku roku 2008, jak k tomu došlo, popisovala již v předchozí výpovědi. Brala to jako pomoc A., rodině, byl to hezký sen. S ohledem na své znalosti a informace od pana K. jako zástupce akcionářů neměla důvod pochybovat, že podnik splňuje všechna kritéria malého a středního podniku. Kvůli žádnému klientovi by nikdy nešla do rizika, že by vědomě obcházel pravidla, bylo jasné, že taková akce bude

předmětem mnoha kontrol. Vše z jejího pohledu muselo být čisté, o to hůře snáší celou kauzu. Nic nebylo děláno účelově, skupina se toho chtěla zbavit. Důvodem jejího zájmu rozhodně nebyla samotná dotace. Že do projektu naplno naskočí, se obžalovaná rozhodla poté, co vyšla výzva, kdy bylo jasné, že projekt, jak byl připravován, by mohl mít reálnou šanci uspět – do té doby nebylo možné nic rozhodnout. Po svém vstupu do společnosti začátkem roku 2008 řešila primárně dotační řízení, farma byla tehdy ve výstavbě. Farma se měla stát jejím světem, chtěla ji alespoň trochu udělat k obrazu svému. Až po dokončení farmy v létě 2010, tedy po podání poslední žádosti o platbu, bylo možné na ní realizovat akce. Po celou dobu svého působení v představenstvu se aktivně podílela jako členka kolektivního orgánu na řízení farmy, zásadní věci rozhodovalo představenstvo, není si vědoma, že by kdokoli jiný zadával pokyny k řízení chodu FxxxO. Po odchodu z představenstva působila v dozorčí radě do roku 2011, hlídali plnění indikátorů po dobu udržitelnosti.

125. Pan H. působil v dozorčí radě a staral se především o marketing a propagaci, nevěděla, že je akcionář (myslela si, že jsou to spíše děti), nicméně mohlo jí to dojít, protože měl o všechno větší zájem, než by se vzhledem k jeho funkci předpokládalo. Na designové problematice se velmi podílela M. B., o níž byla obžalovaná přesvědčena, že akcionářkou je. Nepochybovala ani o podílu A., která se o farmu od počátku velmi zajímala, ale po narození dcery S. se ze všeho hodně stáhla.

126. Ke vztahu s HSBC Bank obžalovaná uvedla, že oslovila paní P. s dotazem na vhodný bankovní subjekt, protože si potřebovala být jistá, že budou schopni Úřadu regionální rady doložit financování, jinak by celá snaha byla zbytečná. Úvodní kontakt s bankou byl přes paní P., ona sama pouze jednou komunikovala s paní S. při otvírání účtu, jinak komunikaci s bankou zajišťoval pan N. jako předseda představenstva. Získání úvěru nebylo bezproblémové, banka si vyžádala ručení silného partnera, za které FxxxO musela AXXXT platit běžnou komerční sazbu, protože nebyla členem skupiny. Právě proto, že společnost nebyla členem koncernu, nepostačovalo patronátní prohlášení.

127. Seminář na podzim 2007 (*obžalovaná sice uvedla rok 2008, ale následně se sama v další části výpovědi opravila - pozn. soudu*) byl zaměřen pro obce a města, sice na něj byla přihlášena, ale nedostavila se tam. Výslovně v této souvislosti uvedla: „...*k výzvě č. 4 bych se tam žádný detail nedozvěděla, to byl důvod, proč jsem tam nakonec nešla.*“

128. Dále obžalovaná popisovala seminář konaný v lednu 2008 (konkrétně 10. 1. 2008 – viz č. l. 14 405 a násl.), jehož se účastnila, s tím, že se jednalo o první seminář k této konkrétní výzvě. Po přečtení výzvy měla víc otázek než odpovědí. Zpočátku hodně uvažovali, zda je vůbec reálné uspět a projekt podat, proto to školení bylo nutné. Rozhodování si nechávali až poté, co se objasní základní otázky, které měli, a zváží všechna pro a proti. U velikosti podniku však byli všichni přesvědčeni, že v tomto problém není. Před vyhlášením výzvy byly náhledy, rozpracování, ale programový dokument z počátku prosince neobsahuje zdaleka všechny podrobnosti a detaily, které obsahuje výzva. Předem tedy měli rámcové informace, nikoli však postačující. Až výzva zveřejnila způsob hodnocení – bodování, navíc došlo k dalším změnám oproti programovému dokumentu (výše dotace, výpočet výše podpory, požadavek certifikace, umožnění žádat o dotaci subjektům s kratší podnikatelskou historií v některých případech). Řadu věcí si průběžně s Úřadem regionální rady upřesňovali. Definitivní podmínky byly tedy relativně jasné až v momentě vyhlášení výzvy.

129. Na závěr obžalovaná shrnula, že neuvedla žádné nepravdivé údaje, nic nezatajila, neměla k takovému jednání ani žádný motiv, naopak chtěla svou práci odvést bezchybně. Na vše se doptávala, vše konzultovala, vše, co si poskytovatel dotace vyžádal, od nich obdržel.

b) Svědecké výpovědi držitelů akcií (rodinných příslušníků obžalovaného A. B.) a důkazy s nimi přímo související

130. Svědci M. B. a M. H. u hlavního líčení využili svého práva nevypovídat, **svědkyně A. B.** se z hlavního líčení ze zdravotních důvodů omluvila a zároveň soudu sdělila, že rovněž ona hodlá využít tohoto svého práva a nebude ani v budoucnu vypovídat. Soud proto za splnění dále rozvedených procesních podmínek provedl dokazování čtením výpovědí těchto svědků z přípravného řízení.

131. Výpověď svědkyně A. B. soud četl se souhlasem obou obžalovaných a státního zástupce podle § 211 odst. 1 tr. řádu (svědkyně sice avizovala, že hodlá využít svého práva odepřít svědeckou výpověď, nicméně neučinila tak přímo v hlavním líčení, z něhož se omluvila, proto soud v rámci právní jistoty vyžádal od stran souhlas se čtením její výpovědi podle § 211 odst. 1 tr. řádu, který strany poskytly). Výpověď svědkyně M. B. byla čtena podle § 211 odst. 4 tr. řádu, neboť pro takový postup byly splněny veškeré zákonné podmínky.

132. Pokud jde o výpovědi M. H., jedná se o výpovědi učiněné v postavení spoluobviněného, nikoli svědka. Městský soud v Praze zastává právní názor, že protokol o dřívější výpovědi spoluobviněného (spoluobžalovaného), učiněné po řádném poučení v předchozím průběhu řízení, které měl obviněný nebo obhájce možnost se zúčastnit a klást vyslychanému otázky, lze v případě, že původně spoluobviněný (spoluobžalovaný) v postavení svědka využije následně v hlavním líčení svého práva odepřít výpověď, přečíst podle § 211 odst. 4 tr. řádu *per analogiam*. Uvedená právní otázka není dosud řešena publikovanou judikaturou. Z dikce ustanovení § 211 odst. 4 tr. řádu, podle něhož protokol *o dřívější výpovědi svědka, který v hlavním líčení využil svého práva odepřít výpověď podle § 100 [tr. řádu], je možno číst jen za předpokladu, že svědek byl před tímto výsledkem o svém právu odepřít výpověď řádně poučen a výslovně prohlásil, že tohoto práva nevyužívá, byl-li výslech proveden způsobem odpovídajícím ustanovením tohoto zákona a obviněný nebo obhájce měl možnost se tohoto výsledku zúčastnit*, by spíše vyplýval závěr, že v případě původně spoluobviněného není takový procesní postup možný, neboť se v tomto ustanovení (oproti § 211 odst. 2 tr. řádu, kde se výslovně hovoří o čtení protokolu o výpovědi *spoluobžalovaného* nebo svědka) hovoří pouze o svědkovi a nadto jsou podmínky čtení předchozí výpovědi v hlavním líčení vázány na specifické poučení svědka, jehož se tomuto svědkovi při předchozí výpovědi dostalo, včetně jeho reakce, že práva odepřít výpověď nevyužívá. Ve vztahu k výslovnému zákonnému omezení § 211 odst. 4 tr. řádu na čtení protokolu o dřívější výpovědi „*svědka*“ se však soud ztotožňuje se závěry usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. 8. 2018, sp. zn. 8 Tdo 970/2018, v němž Nejvyšší soud označil za správný postup soudu, který podle § 211 odst. 3 písm. a) tr. řádu přečetl v hlavním líčení svědkovi jeho předchozí výpověď učiněnou původně v pozici spoluobviněného. Rovněž v § 211 odst. 3 tr. řádu se, shodně jako v § 211 odst. 4 tr. řádu, přitom hovoří pouze o výpovědi „*svědka*“, nikoli „*spoluobžalovaného* nebo *svědka*“. Pokud jde o zákonnou podmínku spočívající v předchozím řádném poučení svědka o jeho právu odepřít výpověď a prohlášení, že tohoto práva nevyužívá, je zřejmé, že toto ustanovení výslovně směřuje specificky k výpovědi svědka. Soud nicméně neshledává žádný rozumný důvod, který by zákonodárce mohl vést k vyloučení procesně perfektně provedeného důkazu spočívajícího ve výpovědi spoluobviněného (spoluobžalovaného), učiněné po řádném poučení zahrnujícím též jeho právo odepřít výpověď a s vědomím, že tato výpověď je plně použitelným důkazem i ve vztahu ke spoluobviněným (spoluobžalovaným), pokud této výpovědi byl obžalovaný (jeho obhájce) přítomen, mohl klást původně spoluobviněnému (spoluobžalovanému) otázky, a tato výpověď byla plně použitelným důkazem v předchozím průběhu řízení (do doby, než zaniklo procesní postavení spoluobviněného). Není dle soudu důvodu činit v těchto případech zásadní rozdíl mezi situací, kdy původně spoluobviněný např. zemřel či se stal pro dlouhodobý pobyt v cizině nedosažitelným [§ 211 odst. 2 písm. a) tr. řádu], kdy se odchyluje od své předchozí výpovědi [§ 211 odst. 3 písm. a) tr. řádu] a kdy využije svého práva nevypovídat (§ 211 odst. 4 tr. řádu). Soud s tímto právním názorem, který zaujal již ve své předchozí rozhodovací praxi v nesouvisející trestní věci skončené rozsudkem ze dne 25. 3. 2022, sp. zn. 49 T 2/2016, před provedením důkazu seznámil v zájmu korektnosti řízení i oba obžalované a státního zástupce, kteří uvedli, že vůči tomuto postupu nemají námitek.

133. Svědkyně A. B. ve své velmi stručné monologické výpovědi v přípravném řízení uvedla, že na konci roku 2007 se stala společně se svým bratrem A. a M. B. akcionářkou FxxxO. Vlastnictví akcií bylo původně rozděleno tak, že M. B. měla 50 %, svědkyně s bratrem měli dvacetipětiprocentní podíly. Na základě diskusí v rodině se nakonec rozhodli vlastnictví rozdělit tak, aby na všechny děti A. B. i jeho současnou manželku připadal stejný podíl. Z tohoto důvodu následně svědkyně někdy koncem ledna či počátkem února 2008 část svého podílu ve výši 5 % převedla na M. H., který měl držet podíly odpovídající podílům M. B. a nezletilých dětí obžalovaného. Pokud svědkyně ví, totéž učinil i její bratr. Svědkyně s ohledem na svůj tehdejší zdravotní stav a pozdější xxx nebyla schopna se podnikání účastnit po celou dobu tak aktivně jako M. H., ale dokud jí to zdravotní stav dovozoval, působila v dozorčí radě. Nad rámec těchto skutečností pak svědkyně využila svého práva nevypovídat.

134. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie, vypracovaného znalci **MUDr. Tomášem Turkem a Mgr. et Mgr. Janou Telcovou,** vyplývá, že svědkyně A. B. trpí xxx, s níž se léčí a v minulosti byla opakovaně hospitalizována; touto poruchou trpěla i v době, kdy měl být trestný čin spáchán. Jedná se o onemocnění trvalého rázu, xxx xxx. Ve dnech, kdy jí byla prováděna xxx xxx (xxx, xxx, xxx, xxx a xxx) je možné vyvodit, že tato terapie mohla mít vliv na její ovládací schopnosti ve smyslu zhoršení soustředěnosti, a tudíž rizika úsudku, kdy nemusela být schopna komplexně vyhodnotit důsledky svého jednání. Svědkyně byla hospitalizována na xxx v době od xxx do xxx, v době hospitalizace byly její rozpoznávací a ovládací schopnosti vymizelé. (Další hospitalizace se shodnými následky probíhaly od xxx do xxx a xxx do xxx). Obecná věrohodnost svědkyně, nachází-li se ve fázi remise svého onemocnění, odpovídá věrohodnosti průměru populace.

135. Z rodného listu (č. l. 36 206) vyplývá, že dne xxx se svědkyni A. B. narodila dcera S.

136. Svědkyně M. B., manželka obžalovaného, v přípravném řízení, rovněž ve stručné monologické výpovědi, nad jejíž rámec využila svého práva nevypovídat, uvedla, že na konci roku 2007 nabyla 10 ks akcií na majitele společnosti FxxxO, spolu s ní byli akcionáři A. B. ml. a A. B.. Následně „jsme se však dohodli, že já převedu veškeré akcie... na mého bratra, na kterého současně po jedné akcií převedou i syn a dcera mého manžela z prvního manželství.“ K tomu došlo někdy v průběhu února 2008. Každé dítě manžela z prvního manželství pak drželo jednu pětinu akcií a bratr svědkyně M. H. zbylé tři pětiny, jednu pětinu jejího podílu a dvě pětiny podílu jejich dvou nezletilých dětí. Toto rozložení odpovídalo jejich společné představě o nezávislé rodinné firmě, která byla od počátku koncipována jako stojící mimo tehdejší podnikání obžalovaného. Zapojení bratra ovlivnil i fakt, že projevil o tento podnikatelský záměr zájem a aktivně se mu věnoval, byl též členem dozorčí rady a následně po dostavbě areálu členem představenstva. Svědkyně sama se společně s architektem angažovala na dílčích částech realizace projektu, zejména v tvorbě a designu interiéru, což je oblast, které se věnuje. Naprosto vylučuje, že by kdokoli v souvislosti s nabytím a držbou akciových podílů spáchal jakýkoli trestný čin. Obdobné rozdělení podílu jako v případě FxxxO je i v případě svěčenských fondů jejího manžela, kde jsou v druhém pořadí obmyšlenými osobami ona a čtyři děti manžela.

137. Svědek M. H., v procesním postavení obviněného, vypovídal v přípravném řízení rovněž pouze monologicky. Uvedl, že 16. 2. 2008 nabyl po dohodě se sestrou M. a dalšími dvěma akcionáři, kteří původní rozvržení nepokládali za spravedlivé, 12 ks listinných akcií FxxxO. Jednotlivé akcie tedy byly rozvrženy tak, že A. a A. ml. drželi každý jednu pětinu podílu ve společnosti a on držel jednu pětinu ve prospěch M. a jednu pětinu ve prospěch každého z jejich nezletilých dětí. Stal se tak řádným vlastníkem 60 % akcií, konečnými beneficiaty byly ale sestra a její dvě děti. Po celou dobu řádně vykonával akcionářská práva a prostřednictvím účasti v orgánech společnosti se aktivně podílel na jejím řízení. Na převod akcií byly sepsány písemné smlouvy, které v podstatě vycházely z původních smluv podepsaných v roce 2007. Protože faktickým opisem došlo k převzetí ustanovení o úplatném převodu, ptal se v průběhu roku 2008 M., jak budou řešit úhradu akcií, a sestra mu řekla, že se o to nemusí starat, protože úhrada primární kupní ceny byla

vyřešena, navíc šlo z jejich pohledu o spravedlivé rozdělení podílů v rámci rodiny. Všech 12 ks akcií na majitele fyzicky převzal při podpisu smlouvy. Důvod, proč držel podíly za sestru a její nezletilé děti, spočíval v tom, že sestra se nechtěla aktivně podílet na chodu a správě společnosti, což naopak byla výzva pro něho, v případě nezletilých dětí by musel držbu akcií a výkon akcionářských práv zdlouhavě schvalovat opatrovnícký soud. Dohodli se tedy se sestrou, s níž si naprosto důvěřují, že tyto povinnosti za ně převezme on.

138. V té době již byl jmenován místopředsedou dozorčí rady, přičemž tuto funkci vykonával až do roku 2010 v běžném rozsahu, například se účastnil kontrolních dnů v průběhu výstavby, má za to, že se z pověření dozorčí rady účastnil i jednání představenstva, měl tedy naprostý vhléd do řízení společnosti. Pokud si vzpomíná, byla s ním v dozorčí radě i A. B., která se s ním účastnila několika jejích jednání. V únoru 2010 se stal místopředsedou představenstva. Osobně chtěl být aktivní i při řízení společnosti, zejména v oblasti marketingu, s nímž má bohaté zkušenosti. V té době se v projektu začala angažovat i jeho sestra M., která ve spolupráci s Ing. J. navrhla design interiérů v zásadě všech provozů FxxxO. Výkonné vedení společnosti bylo v rukou předsedů představenstva, on se jako místopředseda staral hlavně o marketing. Představenstvo a jeho jednotliví členové rozhodovali vždy podle svého nejlepšího odborného uvážení, v souladu s povinnostmi péče řádného hospodáře.

139. Valných hromad se účastnil prostřednictvím zmocněnce, většinou se tam nic podstatného neřešilo, problematiku navíc znal z dozorčí rady a následně představenstva, nepovažoval tedy za důležité se jich účastnit osobně jako akcionář. Nechtěl, aby bylo známo, že je akcionářem, jednak kvůli velikosti a hodnotě nemovitostí, jednak aby jej nikdo z vedení společnosti neatakoval dotazy a žádostmi o rady ohledně řízení společnosti. Několika valných hromad se však účastnil jako zástupce orgánů společnosti. Jako akcionář nikdy nedával žádné pokyny představenstvu k nějakým krokům v rámci vedení společnosti. Rozhodnutí ucházet se o dotaci učinilo představenstvo, on věc konzultoval s několika právníky a ekonomy, kteří mu potvrdili, že kritéria malého a středního podniku byla zachována. Jako majoritní akcionář stoprocentně ví, že společnost nevlastnil A. B. ani AXXXG, případně jiná společnost z koncernu, a že ani jinak FxxxO do koncernu nepatřila.

140. Výstavba areálu byla financována hlavně z úvěrů od HSBC Bank, které byly zajištěny ručením AxxxG, což byl strategický partner FxxxO. Později společnost získala za standardních podmínek nebankovní úvěry od IXXXA a AXXXG. Hlavní činností společnosti byl provoz multifunkčního areálu FxxxO, který měl sloužit a slouží k poskytování stravovacích a ubytovacích služeb, pořádání společenských akcí, sportovním aktivitám a agroturistice. Dále v rámci areálu nabízeli reklamní plochy (umístění loga v areálu, reklamy v tamních televizorech, na webových stránkách a v propagačních tiskovinách, reklama byla i na příjezdové cestě k farmě), což měl na starosti převážně on. Tento stabilní příjem jim zpočátku pomáhal překonat období, kdy se budovalo povědomí u firem a veřejnosti o nově otevřeném multifunkčním kongresovém areálu. Jeho působení v této oblasti začalo již v roce 2009, kdy bylo prvních pár reklam umístěno před areálem a na webu společnosti. Cena za umístění reklamy byla stanovena ve výši odpovídající místu a času, pokud si pamatuje, nechali si na to zpracovat i odborný posudek, který využívali jako podklad při vyjednávání o ceně. Ceny se pak ale v průběhu času samozřejmě vyvíjely. V určité době převažovali zadavatelé z okruhu firem kolem AXXXG, což vyplývalo z toho, že to byl strategický partner, který jim pomáhal s oslovením a nabídkou reklamy do firem kolem něj.

141. Provoz areálu se od roku 2010 postupně rozjížděl, ale přes veškerou snahu a – podle něho – dobře odvedenou práci nebyli schopni provoz a další rozvoj areálu ufinancovat, situace na trhu poskytování služeb zařízení hotelového typu vyšší úrovně v té době nebyla ideální. Společnost nutně potřebovala najít vhodného a silného investora, IXXXA jako vlastník pozemků o koupi společnosti měla zájem, byla tedy logickým řešením. Následné rozhodnutí IXXXA jako jediného akcionáře a vlastníka o fúzi bylo již zcela v její režii.

142. Ve své doplňující výpovědi, stále ještě v pozici obviněného, svědek v přípravném řízení uvedl, že si v zápisech z valných hromad, které si procházel se svou obhájkyň, povšiml, že došlo v prezenčních listinách ke změně čísel akcií u jednotlivých zástupců akcionářů oproti tomu, jak je nabyt. Překvapilo ho to, netuší, jak k této změně došlo, patrně promícháním při nějakém předávání pro účely valných hromad – čísla si nikdy nekontroloval, pro něho byl vždy určující počet 12 držení akcií, které měl uschované v trezoru, odkud je vyndával pouze při předávání právnímu zástupci pro účely valných hromad. FxxxO nebyla řízena žádnou osobou v pozadí (tedy ani panem B.), ale řádně svými orgány, nepatřila do žádné skupiny podniků, nebyla s žádným podnikem propojena ve smyslu nadřízenosti či podřízenosti. On sám jako akcionář vždy vykonával svá akcionářská práva svobodně a nezávisle na jiných osobách.

143. S nápadem na dotaci podle něho přišla J. N., která se v oblasti dotací nějak pohybovala. Obžalovaná se znala s M., myslí si, že přes A. B., se kterou jezdily na koních. Má za to, že se o projekt zajímala ještě v době, kdy to patřilo pod IXXXA. Sám se až na pár drobností k problematice dotace blíže nedostal.

144. Dále se svědek v uvedené výpovědi vyjádřil k objektu Vily, k němuž uvedl, že je nutné vnímat, že FxxxO odkoupila projekt od IXXXA, která původně možná měla jiný záměr; zmínka o „*vile pro majitele*“ v projektové dokumentaci mu tedy přijde nepodstatná, tento objekt byl v době jeho působení ve FxxxO fakticky využíván ke komerčnímu pronájmu. K reklamě dodal, že měli štěstí, protože AXXXG jako strategický partner je doporučoval k reklamním účelům i společností, které ovládal, což byla, pokud si dobře pamatuje, i jeho smluvní povinnost dle smlouvy o spolupráci. Nepochybuje, že by zadavatele reklamy našli i bez této kooperace, ale takto to bylo jednodušší, nabídku mohli předat prostřednictvím AXXXT. Pokud si vzpomíná, se spoustou společností komunikoval i napřímo. Poskytování reklamních ploch byla dílčí a doplňková součást hlavní činnosti FxxxO – lze to přirovnat například ke kinu, kde před filmem pouští reklamy.

145. Svědek se na závěr své výpovědi též konkrétně vyjádřil k paní S. (k její výpovědi z přípravného řízení), již označil za osobu, která se zbytečně pletla do marketingových otázek, které řešili se společností Oxxx xxxA. On jednal přímo s panem A., s jehož prací byl spokojen, případně s panem S.. Paní S. subjektivně vnímal jako někoho, kdo zprostředkoval kontakt s Oxxx xxxA a fotografem, čímž její angažmá ve vztahu k FxxxO skončilo. Pokud si vzpomíná, viděl ji maximálně třikrát, nepamatuje si na žádný podnět, námět či jiný produkt její činnosti, který by od ní obdržel. Případá mu tedy nesmyslné, aby si jakékoli její představy nebo náměty nechávali schvalovat od pana B., jak ona tvrdí.

146. **Svědek A. B. ml.** vypověděl, že obžalovanou J. N. vůbec nezná. V letech 2007-2010 žil v USA, kde studoval na xxx. Má za to, že tato americká studia skončila na konci roku 2010, poté se dále školil ve společnosti xxx do roku 2014, opravdu léta začal v roce 2013. V USA tehdy žil na Xxx, ve xxx. xxx, xxx a xxxx jsou všechno rovněž místa na Xxx, kde se též pohyboval. Během studia v USA navštěvoval ČR o Vánocích, je možné, že zde byl někdy i na Silvestra. Nevzpomíná si, zda zde byl v únoru 2008. Při pobytu v USA užíval platební kartu Commerzbank, nikomu ji nepůjčoval.

147. O otcovo podnikání se nikdy nezajímal, sám nikdy nepodnikal ani o to neměl zájem. Nikdy neprojevil zájem účastnit se projektu FxxxO, nikdo mu to ani nenabídl. Myslí si, že nikdy neměl v rukou akcie této ani jiné společnosti. Podpisy na obou smlouvách o úplatném převodu akcií a na předávacím protokolu nejsou jeho, tyto dokumenty viděl poprvé na policii. Nikdy s ním nikdo v minulosti nemluvil o tom, že takovou smlouvu podepíše za něj nebo že ji on podepíše dodatečně. Nevěděl o tom, že by měl být akcionářem FxxxO, nikdy nepodepisoval žádné převzetí akcií. Určitě nepodepisoval plnou moc, na jejímž základě by jej někdo zastupoval v souvislosti s jednáním nějaké firmy, není si vědom, že by udělil plnou moc advokátům K., K. nebo B., pokud se tak stalo, muselo by se jednat o falešný podpis.

148. Pamatuje si, že jednou, kolem roku 2011, 2012, v sídle AXXXT podepisoval nějaké listiny, bylo to asi 20 stran, podepisoval z nich 5-6, vypadalo to jako nějaká smlouva. K podpisu mu to dávala paní P., což je finanční ředitelka AXXXT – zaměstnankyně jeho otce. Je možné, že u toho byla jeho sestra, ale není si tím jist. Někdo mu tehdy zavolal, po telefonu mu řekl, že jde o něco ohledně farmy, paní P. pak neříkala nic, vedli jen banální konverzaci. Má za to, že tam nebyly kolonky pro podpis více osob, ale neví. Prolistoval asi první tři strany, byly tam nějaké finanční výrazy, absolutně nemá ponětí, jakého smluvního vztahu se to týkalo. Byly to úplně jiné listiny než ty, které mu byly předloženy v hlavním líčení (smlouvy o převodu akcií, předávací protokol).

149. Na FxxxO byl svědek několikrát, poprvé tam byl s otcem i v době, kdy to kupoval a byla to zhroucenina. Později jej tam zval otec na různé příležitosti, kromě svatby tam byl na obědech, na Vánoce. Na ČxxxO si jeho otec dělá, co chce, je tam vyhrazená budova jen pro něj a jeho blízké.

150. Na ČxxxO svědek jednou brigádničil, vozil tam svíčky a do prádelny prádlo ze xxx v Xxx. Toto své působení dal svědek do časové souvislosti s tím, že k němu došlo v době po incidentu xxx (xxx xxx xxx). Neví, kdo na ČxxxO v letech 2011-2012 rozhodoval, jeho otec se tam stoprocentně pravidelně pohyboval, ale neví, jestli někoho řídil, zastavoval se přes víkendy. M. B. se tam pohybovala, vybírala a dělala dekorace a tak dále. [Po přečtení svědkovy výpovědi z přípravného řízení v souladu s § 211 odst. 3 písm. a) tr. řádu, v níž tento uvedl, že pánové G. a Š. se na farmě řídili podle přání M. B., která je úkolovala, svědek v hlavním líčení vysvětlil tuto předchozí odpověď tak, že je úkolovala, pokud jde o dekorace.] K otci svědek uvedl, že pánové G. a Š. jsou jeho „*entourage*“ (*doprovod, svita – pozřn. soudu*), dělali všechno, když obžalovaný přijel na ČxxxO, aby to pro něj bylo jak ve čtyřhvězdičkovém hotelu, aby byl spokojen.

151. Určitě je možné, že v médiích mluvil o otci jako o osobě, která patří do kriminálu. Normální vztah (resp. přijatelný, protože byl zvyklý na narcistické chování rodiče) měl s otcem do roku 2015, od té doby to šlo dolů, nemají spolu žádný vztah, nekomunikují spolu. Nemá vůči jeho osobě negativní ani pozitivní pocity. (V další části výpovědi svědek připustil, že před vstupem do jednacích síní řekl, že otec je xxx, že si vymýšlí, vymluví se, proč k soudu nepřijet – tato negativa vyplývají z toho, že „*otec v roce 2017 znásilnil jeho základní lidská práva*“. Již to, že zde podává výpověď, by nazval negativním, ale nepřije otci nic špatného.) Jednou mu otec ve Xxx říkal, že nemá jezdit do ČR vypovídat, dokonce mu říkal, že si má smazat e-mailovou schránku. Ještě předtím, než byl svědek ve Xxx, se jednou stalo, že mu otec řekl, že potřebuje, aby zmizel – to bylo předtím, než svědkovi řekla policie, že s ním chce mluvit. Pár týdnů poté jej vzali na Xxx.

152. Svědek je nyní pod odborným lékařským dohledem, protože byl od roku 2015 xxx léčen, léčí se stále. Xxx xxx xxx.

153. To, co se svědkovi stalo v roce 2017 a 2018, co mu udělal vlastní otec a lidé ze zdravotnictví v ČR, bylo více než poškození, bylo to něco kriminálního, porušení jeho práv. Obžalovaný použil xxx xxx aby jej přinutil odejít z ČR.

154. **Svědci Mgr. V. K. a Mgr. G. K.,** tedy advokáti, kteří vystupovali jako akcionáři FxxxO (resp. tyto akcionáře zastupovali) na valných hromadách této společnosti a v roce 2013 prodali akcie IXXXA, shodně ve svých svědeckých výpovědích uvedli, že nikdy nebyli skutečnými ekonomickými vlastníky a všechny úkony ve vztahu k FxxxO, včetně prodeje akcií, činili při výkonu advokacie, tedy při zastupování vlastníka, nicméně více uvést nesměli, protože nebyli svými klienty zbaveni mlčenlivosti.

155. Mgr. K. byl zbaven mlčenlivosti pouze ve vztahu k potvrzení skutečnosti, že někdy v průběhu února 2008 paní J. N. na její dotaz, domnívá se, že telefonicky, sdělil (obsahově, není si jist přesnou formulací), že akcionáři společnosti FxxxO jsou fyzické nepodnikající osoby, a tím pádem se nejedná o subjekty ovládané společností AXXXT ani s touto společností propojené.

156. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie, který v průběhu řízení před soudem vypracovaly znalkyně **MUDr. Gabriela Lebllová a PhDr.**

Jindřiška Záhorská, se podává, že u svědka A. B. ml. byla zjištěna xxx xxx, aktuálně ve stavu dobré kompenzace. Ke vzplanutí zjištěné poruchy došlo podle dostupných dat v roce 2015, od té doby je v lékařské péči. Nebyla u něho zjištěna problematika psychoaktivních látek. Nebyly zjištěny žádné skutečnosti, které by potvrzovaly významné narušení xxx funkcí v období konce roku 2007, resp. prvních měsíců roku 2008. Zjištěná xxx porucha xxx se u svědka projevila narušením xxx, a xxx xxx xxx xxx xxx, aktuálně je stav stabilizován.

157. Intelektové ani paměťové schopnosti svědka nejsou narušeny, je schopen situaci správně vnímat, zapamatovat si ji a verbalizovat prožité události. Není uživatelem návykových látek ani závislý na alkoholu. Osobnost svědka je strukturována v rámci širší normy, nebyly zjištěny znaky svědčící pro poruchu osobnosti. Nebyly zjištěny zvýrazněné sklony ke lhavosti, stylizaci či manipulacím s informacemi. Byla zjištěna xxx (Xxx, xxx xxx), kdy postoj svědka je zcela rigidní, bez náhledu, xxx. Z forenzně psychologického hlediska je s ohledem na přítomnost xxx třeba hodnotit obecnou věrohodnost svědka jako sniženou.

158. Popis chování svědka ve vztahu k vyšetřovanému činu je v průběhu vyšetřování, soudního řízení i znaleckých vyšetření konstantní, neměnný. Jeho výpověď učiněná v průběhu jednotlivých výslechových situací (*znalkyně hodnotila jednak výpověď v přípravném řízení dne 13. 9. 2021, jednak výpověď v hlavním líčení dne 16. 9. 2022*) je souvislá, jednotlivé části na sebe logicky navazují a nejsou ve vzájemném rozporu. Je přítomen autentický, stabilní přiléhavý emotivní i neverbální doprovod, prožitky nespravedlnosti, nepochopení a rozhořčení nad situací. Při znaleckém vyšetření nebyla zjištěna přítomnost afektu neadekvátního situaci. Přítomny jsou spontánní asociace, vnitřní úvahy, popis situace je zasazen do kontextu událostí. Výpověď svědka je v podstatných bodech konstantní, se stabilní kostrou, občasným doplněním či vynecháním detailů, což odpovídá zákonitostem paměti, nepůsobí namemorovaným dojmem. Svědek je schopen přiznat mezery v paměti, nesnaží se je obsahově doplnit smyšlenkou. Je schopen přiznat, že si některé vzpomínky nezvládne vybavit. Situace zasazuje do časového kontextu přímo v průběhu na základě pokládaných otázek, nejsou předem konstruovány. Užívaný slovník a prezentované znalosti odpovídají sociokulturnímu pozadí posuzovaného. Výslech svědka velmi pravděpodobně proběhl adekvátně. Svědek nejprve hovořil spontánně a otázky mu byly kladeny až posléze. Nebyla zjištěna přítomnost návodných či sugestivních otázek ze strany vedení výslechu. Zvýrazněná vnímavost vůči sugescím ani vliv třetích osob na výpověď svědka nebyly zjištěny. Na základě závěru xxx xxx vyšetření nebylo diagnostikováno onemocnění, které by bylo přítomno ve floridní formě v předmětných vyšetřovaných obdobích.

159. Motivem vedoucím ke zkreslené výpovědi by hypoteticky mohla být událost „xxx Xxx“, kterou svědek vnímá jako doposud nedořešenou a prožívá ji ve vztahu ke své osobě značně úporně, s xxx zaměřeným nastavením vůči otci. Vyšetřování v této věci však pro svědka není nijak ziskové, narušuje vztahy v primární rodině, dostavování se k výsledkům i znaleckému vyšetření je s ohledem na vzdálenost jeho bydliště značně problematické, ztěžující běžný život, svědek spolupracuje v rámci vyšetřování i znaleckého vyšetření s přiměřenou ochotou. Na základě výše uvedeného, když značně převažují faktory podporující specifickou věrohodnost, lze hodnotit z forenzně psychologického hlediska specifickou věrohodnost svědka jako nenarušenou. K otci vykazuje svědek ambivalentní vztah, aktuálně s převládající negativní složkou. Vzájemný vztah hodnotí zejména ze strany otce jako od dětství chladný. Významné zhoršení vztahu přisuzuje svědek jednak své hospitalizaci v roce 2015 a následným souvisejícím událostem („xxx Xxx“), když toto spojuje s vlivem otce a vnímá tyto události jako velkou krivdu ze strany otce. Na vzájemném vztahu se podepisuje i probíhající trestní řízení.

160. **Znalkyně MUDr. Leblová v hlavním líčení** k xxx xxx části posudku dodala, že aktuálně je posuzovaný ve velmi dobrém stavu, xxx byl prokázán, ale byl залечен, takže nebyl shledán xxx. Současný stabilizovaný stav znamená, xxx xxx xxx kontakt s realitou je zachován, není významně ovlivněna schopnost analýzy a syntézy. Vztah k otci je negativní, ale nikoli na úrovni bludu.

[illegible]

164. Předmětem **znaleckého posudku z oboru písmoznalectví, specializace ruční písmo**, který vypracoval **znalec Mgr. Aleš Čulík**, bylo zkoumání pravosti podpisů A. B. ml. na smlouvě o úplatném převodu cenných papírů z 31. 12. 2007, protokolu o předání a převzetí listinných akcií společnosti Zxxx xxx xxxV z téhož dne a kopii smlouvy o úplatném převodu cenných papírů ze dne 16. 2. 2008, a v případě negativního závěru posouzení otázky, zda lze učinit závěr, že tyto podpisy byly vyhotoveny obžalovaným A. B.. Znalec učinil závěr, že podpisy na všech dotčených listinách pravděpodobně (v rovině střední pravděpodobnosti) nejsou pravými podpisy (v případě smlouvy z 16. 2. 2008 kopií pravého podpisu) A. B. ml. Dále uvedl, že porovnáním těchto sporných podpisů s podpisy obžalovaného A. B. byly zjištěny některé shody a podobnosti, nicméně vzhledem k tomu, že nebylo možné v otázce pravosti (vyloučení pravosti podpisu A. B. ml.) učinit kategorický závěr, tato zjištění mají pouze taktickou hodnotu pro případné další znalecké zkoumání, v němž by bylo nejprve nutné zabývat se možností zpřesnění stanoveného závěru ve vztahu k A. B. ml.

166. V **dodatku znaleckého posudku**, v němž znalci státní zástupce uložil, aby se zabýval pravděpodobností (vyjádřenou na stupnici závěrů používaných v písmoznalectví v České republice), že autorem tří sporných podpisů A. B. ml. je jeho otec, obžalovaný A. B., a to bez

ohledu na další identifikaci podepisujícího v textu, znalec Mgr. Čulík stanovil kladný závěr v rovině nízké pravděpodobnosti, tedy tak, že obžalovaný A. B. přichází v úvahu coby pisatel sporných podpisů (z posudku vyplývá, že pozitivní závěr identifikující pisatele lze učinit v několika rovinách – v rovině nízké pravděpodobnosti, rovině střední pravděpodobnosti, rovině vysoké pravděpodobnosti či jako kategorický závěr, takže rovina nízké pravděpodobnosti je „nejméně určitý“ pozitivní závěr – *poz. soudu*). Obžalovaný odmítl pro účely dodatku znaleckého posudku poskytnout součinnost ve formě absolvování řízené zkoušky písma, k čemuž dle trestního řádu nesmí být žádným způsobem donucován (§ 93 odst. 2 tr. řádu).

167. Ve své výpovědi v hlavním líčení k tomuto dodatku znalec konstatoval, že nemohl provést textovou zkoušku včetně důsledně textového přepisu příjmení s obžalovaným A. B., která by mohla potvrdit či vyvrátit hypotézu, že podpisy učinil obžalovaný nikoli svým běžným podpisem, ale že v části (první polovině) těchto podpisů mohl přejít do textové formy (vyhotovovat důsledný textový přepis znění příjmení). Závěr o nízké rovině pravděpodobnosti neznámá, že s vysokou úrovní není autorství možné, ale že se vyskytly takové podobné a shodné znaky, které autorství naznačují, a proto bylo možné se na ose přiklonit do roviny pravosti. Je to identický závěr jako závěr, že je pravděpodobnější, že obžalovaný tyto podpisy psal, než že je nepsal, rozdíl je pouze formulační. (Otázka soudu vedoucí k této odpovědi vycházela z dokumentu obsaženého na webových stránkách Československé společnosti pro písmoznalectví, v němž je vysvětleno právě to, že kladný závěr v rovině nízké pravděpodobnosti se formuluje tehdy, když zjištěné skutečnosti nasvědčují tomu, že sporný a srovnávací materiál napsala stejná osoba, ale nízký identifikační význam zjištěných skutečností nedostačuje ani ke stanovení závěru v rovině střední pravděpodobnosti, a k jeho vyjádření se používá např. formulace: „*Je pravděpodobnější, že sporný text napsala osoba xy, než že by ho osoba xy nepsala*“ – č. l. 36 098-36 099). Znalec nedokáže odhadnout, u kolika procent populace (mužů) by učinil stejný závěr jako u obžalovaného, genetika, pokud je mu známo, na podpis vliv nemá. Znalec setrval na svém závěru, že standardním postupem by bylo nejprve vyloučit pravost podpisu A. B. ml., nicméně s ohledem na požadavek státního zástupce byl nucen se od tohoto standardního postupu odchýlit.

168. Ze zpráv COMMERZBANK a výpisu z účtu (č. l. 1057, 1060 a násl., 1094) se podává, že A. B. ml. byla touto bankou vydána platební karta (závěrečné čtyřčíslí: xxx), která byla použita při platbách v USA, přičemž k odečtu z účtu (toto datum nemusí nezbytně odpovídat datu provedení platby, kterým banka nedisponuje, když k platbě mohlo dojít dříve a transakce mohla „dorazit do banky“ se zpožděním) došlo ve dnech 31. 12. 2007, 2. 1. 2008, 3. 1. 2008, 4. 1. 2008, 7. 1. 2008, 8. 1. 2008 i v následujících lednových dnech a počátkem února (tyto platby v USA proběhly většinou v místech jako Xxx, Xxx, Xxx, přičemž se jednalo o platby např. v kavárně, za benzin, na myčce aut). Následně proběhly transakce v Bratislavě (odečteno z účtu 11. 2. 2008 – 13. 2. 2008) a ve dnech 15. 2. 2008 a 19. 2. 2008 byly odečteny tři platby v ČR (Xxx, čerpací stanice Xxx), poté 20. 2. 2008 platby provedené na vídeňském letišti a dále opět platby v USA.

169. Usnesením Policie ČR, OŘ Policie Praha I, SKPV, OOK, 1. oddělení, ze dne 18. 11. 2021, č. j. KRPA-428362-223/TČ-2018-001171, byla podle § 159a odst. 1 tr. řádu odložena trestní věc podezření ze spáchání zločinu zavlčení podle § 172 odst. 1 tr. zákoníku a přečinu omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1 tr. zákoníku, jichž se měl neznámý pachatel dopustit tím, že ve dnech 2. 9. 2017 a 12. 12. 2017 odvezl pomocí letecké dopravy poškozeného A. B. ml. proti jeho vůli xxx a umožnil, xxx xxx, přičemž ve dnech 4. 1. 2018, 5. 1. 2018 a 8. 1. 2018 zaslal A. B. ml. na Kriminalistický ústav Praha e-mail, kde tyto skutečnosti uvedl a požádal o pomoc, neboť policejní orgán učinil závěr, že ve věci nejde o podezření z trestného činu a není na místě věc vyřídit jinak. Usnesením státního zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 ze dne 18. 1. 2022, sp. zn. 2 ZN 2532/351, byla zamítnuta stížnost poškozeného A. B. ml. vůči výše citovanému usnesení. Z obou velice pečlivě a podrobně odůvodněných usnesení se podává, že s ohledem na poznatky vztahující se ke zdravotnímu stavu A. B. ml. a k dalším ve věci zajištěným důkazům nebylo možné jeho oznámení považovat za věrohodná a bylo možné je vnímat jako xxx xxx.

170. Obhajoba doložila komunikaci svědka A. B. ml. s paní H. D. (alias B. Š.), citovanou v knize této autorky (píšíci jako B. Š.) „xxx xxx:“ (č. l. 36 216 a násl.), z níž vyplývá, že svědek měl o otci používat v této komunikaci výrazy, že se jej „*z baví*“, „*vymaže jej z historie*“ apod., také měl hovořit o vysazování léků. Součástí je i komunikace s některými osobami z mediálního prostředí či o nich.

171. Ze **smlouvy o úplatném převodu cenných papírů ze dne 31. 12. 2007** (č. l. 3493), uzavřené mezi prodávající Zxxx xxxV a kupujícími A. B., A. B. ml. a M. B., se podává, že předmětem smlouvy je závazek prodávající převést celkem 20 kusů listinných akcií na majitele do majetku kupujících, s tím, že kupní cena byla stanovena na základě znaleckého posudku společnosti PROSCON na částku 119 300 Kč za jednu akcii. Pět kusů akcií (č. XXX) kupuje A. B., 5 kusů akcií (č. XXX) A. B. ml. a 10 kusů akcií (č. XXX) M. B.. Kupující byli podle smlouvy povinni uhradit kupní ceny připadající na jimi nabyté akcie nejpozději do 6 měsíců ode dne podpisu smlouvy, v případě nesplnění této povinnosti byla prodávající oprávněna od smlouvy odstoupit. Proávající podle smlouvy předá kupujícím akcie bezprostředně po podpisu smlouvy, jejich převzetím se stávají majiteli akcií. Smlouva nabývá platnosti a účinnosti dnem podpisu oběma smluvními stranami. Dále smlouva obsahuje datum a místo podpisu a vlastní podpisy – za prodávající měli dne 31. 12. 2007 podepsat smlouvu v xxx Z. K. a J. F., všichni tři kupující měli téhož dne podepsat smlouvu v Praze. Částka 2 386 000 Kč (cena za všech 20 akcií) byla společnosti Zxxx xxx xxxV uhrazena dne 15. 9. 2008 z účtu obžalovaného Ing. B. (č. l. 16 764).

172. Téhož dne, tedy 31. 12. 2007, byl podle v něm uvedeného data sepsání vypracován **protokol o předání a převzetí listinných akcií společnosti Zxxx xxx xxxV** (č. l. 3492), podepsaný týmiž pěti osobami, podle něhož prodávající potvrzuje, že shodně jako ve smlouvě specifikované akcie předala kupujícím, kteří potvrzují, že je od prodávající převzali.

173. Uzavření smlouvy o převodu cenných papírů za daných podmínek bylo předtím schváleno na společném jednání představenstva a dozorčí rady společnosti Zxxx xxxV dne 17. 12. 2007 s tím, že převod bude uskutečněn nejpozději do 31. 12. 2007 a bude mu předcházet udělení souhlasu společností AXXXG písemným rozhodnutím jako jediného společníka při výkonu působnosti valné hromady (č. l. 3496); toto rozhodnutí (udělení souhlasu) jediného akcionáře vykonávajícího působnost valné hromady společnosti Zxxx xxxV, tedy společnosti AXXXG, podepsal za AXXXG obžalovaný Ing. B. dne 18. 12. 2007 (č. l. 3503).

174. Podle tří zcela shodně stylizovaných **smluv o úplatném převodu cenných papírů ze dne 16. 2. 2008** (č. l. 3301-3306) jednotlivými smlouvami převedli M. B. 10 kusů akcií společnosti FxxxO a A. B. a A. B. každý 1 ks akcie této společnosti (v případě A. B. akcií č. XXX, v případě A. B. ml. akcií č. XXX) na kupujícího M. H., za kupní cenu za 1 akcii shodně 119 300 Kč, přičemž tuto cenu měl kupující uhradit do jednoho měsíce od uzavření smlouvy, prodávající předali akcie (akcii) kupujícímu bezprostředně před podpisem smlouvy, což kupující podpisem smlouvy stvrzuje. Podpisem smlouvy se kupující stává majitelem akcie (akcií). Každá ze smluv je opatřena podpisem prodávajícího a M. H. jako kupujícího.

175. Třemi zcela shodně stylizovanými **smlouvami o úplatném převodu cenných papírů ze dne 18. 11. 2013** prodali advokáti Mgr. G. K. 12 kusů akcií (č. xxx, xxx, xxx), JUDr. A.B. 4 kusy akcií (xxx, xxx) a Mgr. V. K. 4 kusy akcií (č. xxx, xxx) společnosti FxxxO kupující společnosti IXXXA, za niž smlouvy podepsal obžalovaný A. B. jako předseda představenstva, za kupní cenu shodně 2 500 Kč za jednu akcii; podle předávacích protokolů byly téhož dne předány veškeré akcie a podle pokladních dokladů byla prodávajícím zaplacená kupní cena (č. l. 3340-3360).

176. Z notářského zápisu a zápisu z jednání mimořádné valné hromady Zxxx xxx xxxV ze 17. 1. 2008 (č. l. 15 734 a násl.) se podává, že uvedeného dne valná hromada společnosti Zxxx xxx xxxV rozhodla o změně firmy na FxxxO a.s. Valné hromady se účastnilo 100 % akcionářů (z listiny přítomných je zřejmé, že akcionáře s akciemi č. XXX (celkem 10 hlasů) zastupovala Mgr. K. a akcionáře s akciemi XXX (*v listině zjevně nesprávně „XXX“*), též celkem 10 hlasů, Mgr. K.. Z pozice předsedy představenstva byl odvolán pan K., novými členy byli jmenováni J. N., Ing. N. a L. K..

Novými členy dozorčí rady se stali M. H., A. B. a I. H.. Z téhož dne je zápis z jednání představenstva, na němž měli přítomní noví členové zvolit předsedou Ing. N. a místopředsdkyní Ing. N., a zápis z jednání dozorčí rady, jejímž novým předsedou členové zvolili A. B. a místopředsedou M. H. (č. l. 15 385-6). Téhož dne poskytla IXXXA jako vlastník budovy DxxxN č. p. 1 souhlas s umístěním sídla společnosti Zxxx xxx xxxV (FxxxO) této společnosti, souhlas je podepsán obžalovaným Ing. B. (č. l. 15 387). Ze zápisu z mimořádné valné hromady FxxxO z 5. 1. 2010 (*v záhlaví zjevně nesprávně uvedeno 2009 – pozn. soudu*) se podává, že novými členy představenstva byli zvoleni Mgr. R., M. H. a Mgr. L. N., členy dozorčí rady pak Ing. N., Ing. N. a P. K., když dosavadní členové těchto orgánů byli zároveň odvoláni (č. l. 15 388). Akcionáře na této valné hromadě zastupovali Mgr. K. (akcie xxx, xxx, xxx – *mělo se nicméně jednat o 12 akcií, takže lze soudit, že namísto xxx mělo být správně uvedeno xxxx – pozn. soudu*), Mgr. K. (akcie xxx) a JUDr. B. (akcie xxx, xxx). Téhož dne byli na zasedání představenstva a dozorčí rady zvoleni předsedou představenstva Mgr. R. a místopředsedou M. H., předsedou dozorčí rady Ing. N. a místopředsdkyní Ing. N. (č. l. 15393-4). Na valné hromadě 31. 8. 2010 byla z představenstva odvolána Mgr. N. a novým členem zvolen F. Š., z dozorčí rady byl odvolán Ing. N. a novou členkou zvolena Mgr. N.. Akcionáře zastupovali stejní advokáti, jako v případě valné hromady konané 5. 1. 2010, a to ve vztahu ke shodným akcím (*platí-li předpoklad soudu o mylném uvedení čísel xxx namísto správného 007 u Mgr. K. v případě předchozí valné hromady – č. l. 15 396-15 402*). Téhož dne, tedy 31. 8. 2010, byl na schůzi představenstva novým předsedou zvolen F. Š. (č. l. 15 404). Mgr. T. R. odstoupil z funkce člena představenstva 25. 10. 2010 (č. l. 15 408), téhož dne byl do příštího zasedání valné hromady novým členem jmenován J. G. (č. l. 15 409). Za účasti shodných advokátů zastupujících držitele shodně očíslovaných akcií jako v předchozím případě pak proběhlo i jednání valné hromady FxxxO 22. 8. 2011, při němž došlo mimo jiné k odvolání Ing. N. z dozorčí rady, namísto níž se členem stal L. K. (č. l. 15 410 a násl.). Dne 26. 5. 2014 rozhodl Městský soud v Praze o výmazu společnosti FxxxO z obchodního rejstříku, neboť společnost zanikla sloučením s nástupnickou společností IXXXA (č. l. 15 424).

c) Výpověď svědka Ing. J. B.

177. Svědek Ing. J. B. v hlavním líčení vypovídal dvakrát, když po jeho prvním výsledku dne 29. 9. 2022 požádala obhajoba o možnost doplňujícího výsledku svědka, přičemž tomuto návrhu soud vzhledem k významu výpovědi svědka vyhověl.

178. Ve své první výpovědi svědek popsal, že s oběma obžalovanými měl normální pracovní vztah, který nebyl ani přátelský, ani konfliktní. A. B. zná cca od roku 2000, J. N. poznal o něco později. Pro A. B. svědek pracoval jako technický zástupce investora na řadě staveb, včetně ČxxxO, dělal nicméně více věcí než jen (technické) dozorování staveb. Smlouvy měl uzavřeny s IXXXA, ale pokyny mu dával výhradně pan B.. Velmi dobře zná i rodinu A. B., s M. spolupracoval mimo jiné na ČxxxO (tamtéž spolupracoval i s J. N.), A. B. ml. viděl jen několikrát, protože studoval v USA. A. B. pomáhal, když si kupovala rodinný domek. Pan B. mu o ní říkal, že by chtěla zkusit podnikat na ČxxxO, kde by se zejména chtěla věnovat chovu koní. ČxxxO mělo vilu, která sloužila výhradně rekreaci A. B. a jeho rodiny, takto to bylo koncipováno již v projektové dokumentaci, takže tam viděl i mladší děti obžalovaného, které tam takto jezdily.

179. K projektu FxxxO svědek podrobně popsal, že vše začalo tím, že A. B. přijel ze ZOO a říkal, že by chtěl koupit statek, kde by mohl mít takové zoo domácích zvířat, aby mohl dětem ukazovat slepičky a králíky. Původně to bylo míněno pro jeho rodinnou rekreaci s tím, že v době, kdy by tam nebyl obžalovaný, mohly by se tam jezdit dívat i děti ze škol a školek. Začali tedy hledat vhodnou nemovitost, přičemž jako taková se ukázal statek v Xxx, který se dal koupit za 10,5 milionů Kč. Statek kupovala IXXXA. Svědkovi připadal jako dobrý nápad plán vybourat většinu budov a udělat zde pouze malý statek. Poté nicméně pan B. přivedl architekta J., který udělal koncepci školicího a rekreačního střediska (konferenční sál, hotel pro 60 lůžek) v rozsahu, jaký je dnes, tedy došlo k rozšíření oproti původní představě, přičemž pana B. tento návrh nadchl.

Následně se začala zpracovávat projektová dokumentace, udělal se předběžný rozpočet stavby a zjistili, že to bude stát 500 milionů Kč, takže v případě, že by si to pan B. pronajímal od IXXXA pro soukromou rekreaci, nájem by byl nesmyslný. Proto se potom rozhodlo, že farmu nebude užívat výslovně pro sebe A. B., ale budou se tam pořádát akce AXXXT. Ukázalo se však, že ani tak se těch 500 milionů nezaplatí – svědkovi to i s reklamní činností, která se tam od počátku plánovala, vycházelo tak, že by se nezaplatily ani úroky, a považoval za svou povinnost na to obžalovaného upozornit. Řekl mu, že by vyhazoval peníze, na což A. B. reagoval tak, že přemýšlel, jakou variantu zvolit. Úvaha se rozšířila tak, že by areál byl přístupný i pro veřejnost, ale ukázalo se, že ani tak by to nefungovalo. Projekt nechtěl kvůli jeho ztrátovosti nikdo z AXXXT dělat, svědek o tom hovořil s více lidmi. Konkrétně finanční ředitelka AXXXT paní P. nechtěla, aby to bylo součástí AXXXT, protože by nebylo kompatibilní účetnictví. Těmto jejím důvodům svědek sice nerozuměl, ale souhlasil s tím, že by projekt byl nerentabilní. Variantou bylo i to, že by to obžalovaný B. vyčlenil pod Zxxx xxxV, což odmítal ředitel pan K., který, stejně jako další lidé z AXXXT, za svědkem chodili, protože se na rozdíl od něho sami obžalovanému báli říct, že to je špatně a že to dělat nechtějí. (Zkušenost, že se obžalovaného ostatní bojí a bojí se mu říct, že se jim něco nelíbí, má svědek dlouhodobě.) Bavil se o tom s většinou šéfů, všichni se toho projektu báli. Nakonec pan B. dospěl do fáze, kdy řekl, že se to prodá.

180. Než se obžalovaný rozhodl, že se to prodá, uvažovalo se také o pronájmu, „outsourcing“ částí týkajících se gastru a cestovního ruchu s tím, že o zemědělskou část by se staralo JZD Xxx, které obžalovaný koupil. O nájmu jednal svědek osobně s panem S., majitelem restaurace Xxx, nicméně ten mu řekl, že by to nebylo rentabilní, a nedohodli se.

181. Rozhodnutí obžalovaného o prodeji projektu bylo svědkovi komunikováno tak, že mu A. B. řekl, ať sežene kupce mimo AXXXT, na čemž začal svědek pracovat; lidí takto pověřených sháněním kupce bylo více. Mělo to směřovat k prodeji celého areálu, obžalovaný již neměl jinou možnost.

182. Snaha o prodej však dopadla tak, že to pan B. zastavil, protože řekl, že M. B. chce areál stavět a dělat tam interiéry a že jeho dcera by chtěla zkusit podnikat, takže to neprodá, ale daruje dětem. Svědka to naštvalo, protože přišel o možnou provizi z prodeje. Říkal obžalovanému, že to je prodělečný projekt, ale on mu na to říkal, že chce umožnit dětem, aby zkusily podnikání, že projekt je zajímavý, přínosný pro krajinu, hezký, a že kdyby to bylo přes pořádání akcí i pro veřejnost ztrátové, zaplatí to on; řekl mu tedy, že umožní rodině, aby tam podnikala, a když se to nepovede, zaplatí to on. S M. B. pak svědek mluvil o jejím záměru podnikat velmi pravidelně, ujala se řízení projektování a realizace interiérů, o které se vysloveně zajímala, jezdila každý týden na kontrolní dny, konzultovala s ním stavbu, řídila si část interiérů. Pokud jde o A. B., nevybavuje si, že by s ní něco řešil, je možné, že konzultace s trenéry ohledně jízdárny mohly být přes ni, ale jiný projev jejího zájmu podnikat nezaznamenal. Když pan B. mluvil o dětech, které by se mohly učit podnikat, musel myslet jenom ji, protože syn se školil na xxx v Americe a další dvě děti byly nezletilé.

183. Když se obžalovaný rozhodl, že se projekt z AXXXT vyčlení, přišla paní N. s tím, že je schopna sehnat nebo vylobbovat dotaci. Nejdříve tedy padlo rozhodnutí o vyčlenění, poté přišla paní N. s možností dotace. O možnosti dotace mluvila paní N. i se svědkem, určitě o tom mluvila s obžalovaným B., svědek si myslí, že i s M. B., kterou podporovala v tom, aby se to neprodávalo. Možnost dotace tedy prezentovala již v době, kdy se uvažovalo o prodeji. O tom, že by dotaci mohla dostat IXXXA, se nemohlo ani uvažovat, protože to nebyl malý nebo střední podnik. Téma malého a středního podniku tehdy bylo zmíněno, řeklo se, že to musí být malý a střední podnik, všichni včetně pana B. toto věděli.

184. Když paní N. řekla, že jde o dotaci z cestovního ruchu, svědek si řekl, že je potřeba sehnat nějakou firmu, která má v cestovním ruchu historii, protože věděl (asi z internetu – když mu obžalovaný řekl, že má s paní N. spolupracovat, musel se na to trochu připravit), že podmínkou

je podnikání v cestovním ruchu po dobu dvou let. Svědek tedy začal shánět firmu, nabídl panu B. dvě, které by mohl koupit, ale on mu řekl, že nebude vyhazovat peníze, že mu zbylo jedno Zxxx xxxV jako prázdná firma, tak ji daruje dětem, čímž splní svědkovo přání, protože ředitelem je zemědělský inženýr, který s ním bude chodit na kontrolní dny. (Již předtím, když pan J. zpracoval studii a bylo jasné, že to bude velký statek, tedy ve fázi, kdy to patřilo IXXXXA, svědkovi obžalovaný řekl, že si paní N. řekla o funkci ředitelky. Toto mu řekl v souvislosti s tím, že svědek obžalovaného otravoval, aby mu dal nějakého zemědělského inženýra, který by na kontrolní dny chodil s ním, a svědek reagoval, že ji nepotřebuje, jelikož není zemědělská inženýrka.) Svědek si je jistý, že toto darování firmy proběhlo až poté, co se již otázka dotací řešila, protože věděl, že Zxxx xxx xxxV nesplňuje podmínky, neboť nepodnikalo v cestovním ruchu (fakticky nepodnikalo vůbec). Paní N. toto věděla a řekla, že to zařídí. Svědek si myslel, že vylobbovala nějakou výjimku (osobně vnímal paní N. jako lobbistku, schopnou věci zařídit i nad rámec oficiálních podmínek, když toto dokázala), až posléze se z tisku dozvěděl, že stačilo čestné prohlášení. Mluvil o tom tehdy i s panem B., který mu řekl, že nemá paní N. očerňovat, že se ukáže – že se má spolehnout na paní N., která to vyřídí. Jiný problém on sám z hlediska dotací tehdy neviděl, každopádně paní N. to vyřídila, ČxxxO dotaci dostalo a on zase neměl pravdu. O změně právní formy, formě převodů akcí, na koho se převádějí, ani o přejmenování společnosti svědkovi nikdo nic neříkal, jeho to nezajímalo, vlastníky k ničemu nepotřeboval, zajímalo ho pouze, že měl nového předsedu Ing. N. , který s ním chodil na kontrolní dny. Jinak se pro něho změnilo pouze to, že musel udělat novou smlouvu s FxxxO, které nadále svou činnost fakturoval.

185. Když došlo k vyvedení z AXXXT, začala se paní N. chovat jako ředitelka, vystupovala jako šéfová, ale protože se ukázalo, že na to nestačí, přestala to dělat a dělala pouze tu dotaci. S panem B. se i poté o projektu bavil, musel s ním jednat a zvát ho na kontrolní dny, protože pozemky patřily IXXXXA, jejímž předsedou představenstva pan B. byl. Kvůli tomu, že po celou dobu platilo, že Vila byla určena pro soukromou rekreaci pana B., museli rozdělit náklady na uznatelné a neuznatelné. Kromě toho, že obžalovaný jednal za IXXXXA, jež musela dávat souhlasy ke stavbám, měl být uživatelem vily a předpokládalo se, že příjmy budou i z nájmu, které bude platit. Kontrolních dnů se pan B. účastnil občas, když svědek potřeboval, aby něco jako statutární orgán odsouhlasil za IXXXXA, nebo ve vztahu k Vile, jinak jej na ně svědek nezval.

186. Svědek věděl, že se pro FxxxO zajišťuje půjčka, z níž se bude všechno hradit, na začátku se o tom určitě s panem B. bavil, říkal mu, že úvěr nemohou dostat, že to není rentabilní, ale B. mu říkal, ať se o to nestará, že když to zaručí AXXXT, úvěr dostanou. O půjčkách přímo mezi AXXXT (nebo IXXXXA) a FxxxO svědek neví.

187. Za společnost FxxxO se svědkem v průběhu let jednali jako předsedové představenstva pánové N. , R. a Š.. K tomu, zda byli na obžalovaném B. nezávislí, se svědek nemůže vyjádřit, nikdy u jejich vzájemného jednání nebyl a on žádné vlastníky k ničemu nepotřeboval. Pan N. chodil se svědkem na kontrolní dny, kontroloval, připomínkoval a schvaloval dokumentaci stájí, pastvin, zemědělských budov, byl členem výběrové komise na generálního dodavatele, podepisoval zápisy, vyřizoval účetnictví, hradil faktury, staral se o chod FxxxO. Neoficiálním důvodem odchodu pana R. byla ztráta důvěry, půjčoval si finanční prostředky (i od svědka, kterému na základě jejich vzájemné dohody byl dluh následně uhrazen z R. odstupného). Z doslechu svědek také ví, že pan R. kradl med, který se na farmě prodával, resp. používal jako dar, a že jeho soukromá firma fakturovala sportovní akce, které pořádala v areálu. Neví, zda se na rozhodnutí, že pan R. musí skončit, podílel obžalovaný B.. O tom, jak byl angažován pan Š., svědkovi říkala M. B. – ví, že jej s manželem potkala na nějaké večeři.

188. Pan H. se na ČxxxO podílel na realizaci některých věcí, jezdil na kontrolní dny, ukládal jim úkoly, svědek jej vnímal, že se chová, jako by mu to tam patřilo.

189. Svědek sám ukončil své působení na FxxxO někdy v roce 2010, když došlo ke kolaudaci, poté tam jezdil i po část roku 2012 řešit reklamace. Když začínali, měl s panem B. dohodu, že

měsíčně bude fakturovat své náklady a že dostane provizi – podíl z úspor, kterých docílí výběrovými řízeními. Takto uspořil cca 10 % nákladů (45 milionů Kč), předpokládal, že peníze dostane od FxxxO, ale protože měl dohodu s panem B., šel za ním. Obžalovaný mu řekl, že on ČxxxO nevládne, že si to musí vyřídit s předsedou představenstva panem Š., který svědka vyhodil. Svědek s tím znovu šel za obžalovaným, ale ten nadále říkal, že si to musí vyřídit se Š. a on mu nepomůže. Nezbylo mu tedy než to akceptovat. Když se s panem B. rozcházeli, nebyla mezi nimi zlá krev, B. mu řekl, ať přijde, až ho vyhodí z politiky, že budou pokračovat ve spolupráci.

190. Ve své doplňující výpovědi dne 17. 10. 2022 svědek uvedl, že již neví, kde získal informaci, že o dotaci může žádat pouze společnost, která dva roky podnikala v cestovním ruchu, mohl to číst na internetu nebo v podkladech, které měl od paní N.. Nepamatuje si, zda čerpal z oficiálních zdrojů, ale určitě si pamatuje, že v podmínkách bylo napsáno, že firma musí dva roky podnikat v cestovním ruchu. Toto bylo jediné, co svědkovi přišlo z hlediska splnění podmínek dotace zvláštní (tedy, že splněny nejsou), menší podnik, než bylo Zxxx xxx xxxV, by si jinak představit nedokázal, když podnik neměl žádné zaměstnance ani nepodnikal. Také mu nevycházelo, že by společnost byla schopná úvěry hradit, bavil se o tom s panem B., který mu řekl, že jim dá volnou ruku, ať zkusí podnikat, a když to nevyjde, zaplatí to on.

191. Shodně jako ve své předchozí výpovědi svědek dále uvedl, že paní N. přišla s tím, že by mohla zajistit dotaci, až poté, co pan B. rozhodl, že se FxxxO vyčlení z AXXXT, ještě v době, kdy se uvažovalo o prodeji. Svědek jednoznačně a výslovně potvrdil, že nejprve padlo rozhodnutí o vyčlenění a teprve poté byla vznesena možnost dotace, protože bez tohoto vyčlenění by to ani nepřicházelo v úvahu, tento časový sled je jasný. Dále vysvětlil, že diskuse o prodeji a následné rozmluvení tohoto rozhodnutí panu B. ze strany rodiny spojené s možností dotace probíhaly současně. Pan B. svědka (v reakci na jeho pochybnosti o splnění podmínek dotace, v době, kdy projekt ještě byl pod IXXXA) dokonce ujistil, že má pokračovat v realizaci ČxxxO bez ohledu na to, zda paní N. dokáže dotaci získat, nebo ne; k tomuto ujistění došlo ještě předtím, než se ze Zxxx xxx xxxV vytvořila FxxxO.

d) Výpovědi svědků – představitelů společnosti Zxxx xxxV

192. Svědek Ing. J. F. uvedl, že A. B. zná od roku 2000, kdy měl svědek možnost nastoupit do AXXXT, zná jej dobře, nesmírně si ho váží, vztah by neoznačil jako přátelský, pan B. je šéf. Zná i jeho dceru A. a párkrát viděl na nějaké společenské akci jeho manželku, syna obžalovaného nikdy neviděl. Paní N. potkával jednou za čas na odborných seminářích. Považuje za nesmysl, aby pan B. páchal dotační podvod kvůli 5 % nákladů na areál ČxxxO.

193. Ve společnosti Zxxx xxxV, což byla jedna z dceřiných společností skupiny AXXXT, byl členem (možná místopředsedou) představenstva. Akcie nepotřebné společnosti (Zxxx xxx xxxV) prodali se ziskem cca 20 %, to je účelem podnikání. Jeho osobní role v celé věci skončila na konci roku 2007, kdy jako představenstvo odsouhlasili prodej a následně prodali tyto akcie. Co se s prodanou společností dále dělo, mu není známo. V obecné rovině to bývalo tak, že filozofie skupiny byla spíše růst, neprodávat, nicméně občas se objevily nějaké zbytné společnosti, s návrhem na jejich prodej většinou přišel předseda představenstva. Součástí holdingové filozofie byla rovněž preference akciových společností, proto docházelo k přeměnám společností s ručením omezeným na akciové společnosti. Domnívá se, že v tomto případě přeměna právní formy s prodejem nesouvisela. Konkrétně si na tento prodej přesně nevzpomíná, ale myslí si, že to bylo jako obvykle, tedy že s návrhem (včetně znaleckého posudku oceňujícího prodávané akcie) přišel předseda představenstva Ing. K., který též sdělil, kdo je potenciálním kupcem – informaci, že se jedná o rodinné příslušníky pana B., měli. On sám se o této věci s Ing. B. ani se zájemci o akcie nebavil, a to ani později. Důvod zájmu rodinných příslušníků pana B. o akcie mu pan K. nesdělil, konkrétní informace o jednání s nimi od něho neměl, z jeho pohledu to byl výhodný obchod, proto to neřešil. Nevylučuje, že podepisoval předávací protokol, ale u předání akcií osobně nebyl. Akcie

mohl předávat osobně pan K. nebo někdo z managementu firmy. Nevzpomíná si, že by k prodeji akcií podepisoval jinou listinu.

194. Po nahlédnutí do předávacího protokolu svědek potvrdil, že se jedná o jeho podpis, s tím, že sám se toho fyzicky nezúčastnil, je možné, že to s Ing. K. podepsali a on potom zajistil podpisy druhé strany. Jeho podpis mohl být učiněn dříve než 31. 12. 2007, neví, zda mu mohl být protokol předán k podpisu naopak až po převzetí akcií. Po nahlédnutí do smlouvy o úplatném převodu cenných papírů svědek potvrdil, že i tento podpis je jeho, ale s tím, že si již nevybaví, kdy smlouvu mohl podepsat.

195. Svědek Ing. Z. K. vypověděl, že vztah k oběma obžalovaným má pouze pracovní. V Zxxx xxxV působí dodnes jako xxx xxx. Zxxx xxx xxxV byla dceřiná společnost, kterou založili, nicméně následně v důsledku vývoje zůstala jako „mrtvá společnost“, bez činnosti. Pokud jde o její prodej, on osobně se s nikým nekontaktoval, nevzpomíná si, že by jej oslovil nějaký zájemce, sám s nikým osobně nejednal, řešili to právníci, kteří předložili na představenstvo návrh na prodej Zxxx xxx xxxV, představenstvo pouze schvalovalo. Tím, komu to prodávají, se jako představenstvo nezabývali, že je zájemcem někdo blízký někomu, koho znají, vzali jako fakt. Nemá informace o tom, jak se nabyvatelé o akciích dozvěděli a jak o ně projevíli zájem, vše řešili právníci, od nichž dostali jména zájemců a cenu. Obecně svědek obchodní jednání vede, nicméně společnost prodávali jednou za jeho život, bylo to něco výjimečného, proto se jako představenstvo rozhodli, že to dají právníkům. Rovněž realizace předání akcií byla provedena za účasti právníků, ale není si jist, zda to bylo u notáře – realizoval to pověřený právník společnosti. Konkrétní jména právníků si nepamatuje. On sám fyzicky žádné akcie nepředával, pouze je za tím účelem vydával ze sejfu, kde byly uskladněny, právníkům. Předání akcií nabyvatelům nebyl přítomen, nepamatuje si, že by podepisoval předávací protokol. Svědek potvrdil, že na smlouvě o převodu akcií je jeho podpis s tím, že detaily si nevzpomíná, podpisy řešili právníci, kteří měli za úkol zorganizovat, aby všichni smlouvu podepsali v den, který je na ní uveden. Když hovoří o právnících, míní tím právníky – kmenové zaměstnance společnosti. On sám jako ředitel společnosti do představenstva návrh na přeměnu právní formy dceřiné společnosti ani na prodej jejích akcií nepředkládal.

196. Svědkyně JUDr. E. H. , která dle sdělení Zxxx xxxV v období od 1. 10. 2007 do 1. 3. 2008 zastávala pozici právníka této společnosti (viz zpráva této společnosti na č. l. 35 494), vypověděla, že ve společnosti působí na této pozici od roku 1989 do současné doby. Zxxx xxx xxxV byla dceřiná společnost, kterou založili v roce 1995, postupně se v ní nevyvíjela žádná činnost ani neměla žádné zaměstnance. Poté dostala od představenstva (neví, od koho konkrétně) za úkol udělat přeměnu společnosti na akciovou společnost, důvod přeměny nezná, přeměny dělali běžně. Kupní smlouvu na prodej akcií pak patrně dělala ona, což dovozuje z toho, že byli prodávající a nikdo jiný, kdo by smlouvu dělal, tam nebyl, myslí si, že byla jediná právníčka společnosti. Vůbec neví, kdo jí ke smlouvě dal podklady, s kupujícími osobně nejednala, nikdy se s nimi neviděla, osobně to s nikým neprojednávala. U podpisu smlouvy nebyla, když ji vyhotovila, předložila ji k podpisu představenstvu. O procesu předání akcií nic neví, nebyla u toho. Protokol o předání akcií vyhotovovala, režim byl stejný jako se smlouvou. Kdo byl kupujícím, věděla ze smlouvy, protože ji dělala, A. B. a A. B. ml. nezná, M. B. zná ze zaměstnaneckých společenských událostí, v souvislosti s tímto prodejem akcií s nikým z nich nikdy nekomunikovala. Jednání o prodeji akcií se neúčastnila, neví o tom, že by ji někdy oslovil nějaký zájemce. Má za to, že akcie společnosti dělala ona, ví, že byly na majitele, pamatuje si, že na protokolu bylo uvedeno, že jich bylo 20 kusů – dělala je jako jednotlivé akcie. Jednání představenstva Zxxx xxxV se neúčastnila a neúčastní.

e) Důkazy k finančnímu zajištění projektu – výpovědi svědků z okruhu zaměstnanců HSBC bank, zprostředkovatelů pojištění, svědkyně P. P. a související listinné důkazy

197. Svědek F. K. vypověděl, že s obžalovanými se nesetkal, nanejvýš mohl potkat pana B. na nějaké společenské akci, ale pouze formálně.

198. V HSBC Bank pracoval od roku 1997 do roku 2020 v oddělení global markets (treasury), což byla obchodní linie, v jejímž rámci se starali o devizové, derivátové a depozitní potřeby klientů, kterým korporátní banka (korporátní bankovníctví bylo druhou obchodní linií HSBC) poskytovala financování; společně se tedy starali o stejné klienty, jimiž byly největší české a mezinárodní firmy na českém trhu, protože banka se vždy dívala na celkový výnos klienta. Pokud nějaký klient měl úvěr s úrokovým výnosem, který nabíhal pomalu, jejich obchody, které měly okamžitý efekt, přispívaly k návratnosti klienta. Z tohoto titulu byl svědek součástí týmu, kde velmi blízce komunikoval s pány G., B., taktéž se svým přímým nadřízeným panem K. Na rozhodovacím procesu v oblasti poskytování úvěru se však svědek nepodílel.

199. AXXXT byl klient od roku 1997 nebo 1998, jeho hlavním kontaktem v této společnosti byla ředitelka Ing. P.. V relevantní době patřila skupina AXXXT k úplně největším klientům banky. Někdy v roce 2007-2008 přišel z tohoto zdroje projekt ČxxxO, u něhož si vzpomíná na některé detaily, protože byl velmi kuriózní. Podle původní informace, kterou svědek měl od paní P. kolegů G. a K., projekt začal jako soukromé sídlo A. B., posléze se projekt dramaticky rozrostl, celkové financování z HSBC Bank přesáhlo 450 000 000 Kč, přičemž taková částka se obvykle dávala firmám, které vyráběly po tisících tun, nikoli do takového projektu. Jeho oddělení se na rozhodování o úvěru nepodílelo, nicméně jejich linie byla součástí jednání, protože výnos, který banka vydělávala na operacích se skupinou AXXXT, byl důležitou součástí celkového zisku banky. Jejich úkolem tedy bylo identifikovat, kolik dokážou za daných okolností vydělat na FxxxO nebo na širší skupině. Svědek byl v úzkém kontaktu s pány K., G., později s generálním ředitelem V. D.B., později ještě s panem W.

200. K dotazu, zda ví, proč byl úvěr schválen, uvedl svědek, že tam byl takový „*gordický uzel*“: jediným klientem FxxxO měly být firmy AXXXT, které byly dominantním zdrojem výnosů. Když pan G. tvořil finanční plán, diskutovali některé detaily – jedním bylo, že veškeré tržby pocházely od skupiny AXXXT, druhým byla otázka, nad kterou „*Londýn pokrčil obočí*“, zda tak obrovský objem peněz, který takto FxxxO měla obdržet, bude za standardních podmínek, tedy že vzájemné vztahy (míněno AXXXT a FxxxO) budou obhajitelné. Třetím momentem bylo, že model byl natolik křehký, že se poměrně dramatická finální splátka odsunovala až někam nakonec. Jak projekt odprezentovat alespoň jako elementárně životaschopný do Londýna, aby úvěr byl schválen, i při vědomí, že AXXXT bude za úvěr i ručit, byl problém. Ručení AXXXT bylo nakonec esenciální podmínkou schválení, i když původně zvažovali i jiné varianty (patronátní prohlášení apod.).

201. Paní P. při komunikaci se svědkem v souvislosti s projektem opakovaně mluvila o „*srdeční záležitosti pana generálního*“, jak titulovala Ing. B., totéž zaznělo i od pánů G. a K., následně i od managementu, který pokračoval – od pana B.. V přípravném řízení svědek uvedl, že paní P. prezentovala tento projekt jako „*privátní investici pana generálního*“, k čemuž [po přečtení této části výpovědi podle § 211 odst. 3 písm. a) tr. řádu] svědek v hlavním líčení uvedl, že vlastnická struktura, tedy vlastnění napřímo panem B., byla sice zmíněna, ale neví, zda toto zaznělo od paní P., je možné, že informace byla od pana B. z HSBC. Termín „*srdeční záležitost*“ opravdu opakovaně slyšel. Termín „*privátní investice*“ je termín, který v bance používali, aby pro Londýn, kde to schvalovali, vyplynula důležitost projektu z hlediska vztahu banky a AXXXT, mělo to otevřít dveře k dodatečnému obchodu s AXXXT, v tomto kontextu o tom mluvili s panem B. a v tomto kontextu to bylo tlumočeno do Londýna. Detaily aranžmá akcionářské struktury FxxxO svědek nezná, z dokumentů, které viděl (úvěrové návrhy, e-mailová komunikace) vyplývalo, že FxxxO je součástí skupiny AXXXT, takto to bylo v bance objektivně přijímáno. K dotazu obhajoby svědek uvedl, že konkrétně poznámce v CARM číslo 080910, že FxxxO není vhodný ručitel pro AXXGX, protože není součástí skupiny AXXXT, poté, co o ní přemýšlel (byla mu prezentována již na polici), rozumí tak, že FxxxO byla vlastněna přímo panem B., nikoli AXXXT.

202. CARM je systém korporátní banky, do kterého mohli vstupovat pouze korporátní bankéři a skrze který „*tekly*“ kreditní návrhy a schvalovaly se úvěry. Sám do systému přístup neměl, jeho informace z CARMU pocházejí z e-mailů, které se z něj daly vykopírovat a kolegové – korporátní

bankéři jim je zasílali, aby se k nim vyjádřili v rámci procesu, kde „*top team*“ na klíčovém klientovi pracoval celý, protože každá ze dvou byznysových linií měla nějaké preference a požadavky. Neumí si představit, že by do systému CARM někdo z banky vyplňoval vědomě nepravdivé údaje. AXXXT i tento partikulární projekt byly tehdy bezproblémové, z tehdejšího pohledu šlo o jednoduchou záležitost, o laskavost, která měla být oplacena zvýšeným obchodem (např. devizovým) pro banku. Jednalo se o „*gentlemanský příslib*“, který tehdy zazněl při debatě s paní P., již byl svědek přítomen. Sám svědek se s paní P. bavil o tom, že dodatečný byznys v tomto směru poskytnou ostatní členové skupiny, protože FxxxO sama nebyla v tomto pro banku zajímavá. Svědek ví, že tento slib byl dodržen, protože po první fázi financování ČxxxO narostly devizové obchody a depozita. Zmíněný gentlemanský příslib byl součástí širšího ujednání v rámci diskuse mezi paní P., panem G. a svědkem na různých fórech. Vzhledem tomu, že AXXXT byl dokonalý a bezproblémový klient, nepocíťovali nutnost tento detail, jakkoli byl důležitý pro schválení, v dokumentaci uvádět.

203. Nevzpomíná si, že by v rámci své činnosti v bance komunikoval s FxxxO nebo jejími představiteli, pokud něco řešili, tak to bylo s paní P.

204. Kontakty s paní P. ukončil v momentě, kdy byl projekt FxxxO v médiích identifikován jako něco, čemu se věnuje policie – nepřipadalo mu korektní dále ve vztahu pokračovat nad rámec nezbytné komunikace po telefonu a z kanceláře. Její jednání nepovažoval za nekorektní, vždy ji považoval za nesmírně profesionální, oddanou a loajální ke svému zaměstnavateli.

205. Tři měsíce po jeho výsledku na policii (*ke tomuto výsledku došlo dne 3. 8. 2020 – pozn. soudu*) se svědkem banka po 24 letech exemplární kariéry rozvázala pracovní poměr, nyní s ní vede pracovněprávní spor. Jako důvod byla tehdy uvedena organizační změna. Nikdo mu ani nepřímo neřekl, že by to mělo souviset s jeho svědeckou výpovědí, nicméně vychází z toho, že časová souslednost je jasná, byť chápe, že to bude těžko dokazovat.

206. Svědek P. Š. popsal, že v HSBC měl od roku 2007 do poloviny roku 2009 na starosti tým obchodních zástupců, jejich úkolem bylo poskytování služeb banky společností s obratem nad cca 500 milionů Kč. Jeho nadřízeným byl pan G., paní S. byla součástí jeho týmu. Ohledně úvěru pro FxxxO se účastnil jednoho jednání na počátku, kdy byli požádáni, zda by se mohli vůbec zabývat možností poskytnut úvěr pro společnost bez korporátní historie. Uvedená schůzka byla svolána právě za účelem projednání možnosti úvěrování této společnosti. Jednání se účastnila Ing. P., již znal jako finanční ředitelku skupiny AXXXT. Neví, v jaké pozici jednala (na vztah mezi AXXXT a FxxxO při tomto jednání nepřišla řeč) a zda s nimi za tuto společnost jednal někdo jiný kromě ní. Za banku byl na jednání on a pan G. Sám se dalších jednání nezúčastnil, osobně se v budoucnu s žádným představitelem FxxxO nesetkal. O vztahu této společnosti k panu B. nebo jeho rodině neměl informace, nikdy neřešil, komu společnost patří a jaké jsou její vztahy s AXXXT.

207. Svědek se dále vyjádřil obecně k systému CARM, což je interní systém banky, kde se uchovávají veškeré úvěrové návrhy a v němž se zároveň schvaluje úvěr, s tím, že údaje v něm by měly odpovídat realitě, nedokáže si představit, že by v úvěrovém návrhu někdo záměrně uváděl něco, co by schvalovatele uvedlo v omyl. Jakým způsobem byly získávány informace zapisované do CARMU, by bylo třeba zeptat se osoby, která úvěrový návrh psala – obecně banka získává informace od svých klientů a dále z veřejně dostupných zdrojů. Svědek sám se za svou profesní historii nesetkal s tím, že by údaje v CARMU byly nepravdivé.

208. Svědek F. K. popsal, že od února 1997 do června 2008 byl generálním ředitelem HSBC Bank v České republice. Ing. B. zná od začátku devadesátých let, paní N. nezná. Jednání o úvěru pro FxxxO se svědek nezúčastnil, pouze od pana G. a, což byl jeho podřízený, který vedl oddělení firemní klientely, obdržel někdy v polovině května ústní informaci, že se připravuje úvěr pro nějakou farmu na Xxx, za což má vystavit garanci AXXXT. Sám svědek o této záležitosti ani s panem B., ani s finanční ředitelkou AXXXT paní P. nekomunikoval. Žádné další informace potom nedostal, pouze byl v kopii e-mailu, kterým se úvěrový návrh předkládal do Londýna. Mimo

jiné s ohledem na domluvený konec svého působení v bance do toho svědek sám nijak nezasahoval. Je velmi nepravděpodobné, že by FxxxO získala úvěr bez nějakého zajištění či ručení.

209. CARM je systém, ve kterém se evidují a vyřizují úvěrové případy, údaje do něho mohou vkládat zaměstnanci s přístupovými právy, tedy ti, kdo úvěrový návrh připravují, doporučují nebo schvalují. Svědek se nikdy nesetkal s tím, že by údaje v tomto systému byly vědomě nepravdivé nebo zkreslené.

210. V přípravném řízení se svědek vyjádřil k poznámce č. 080505 v systému CARM, v níž bylo uvedeno, že „*nabídka je strukturována proti dostatečnému zajištění aktiv FxxxO a záruce mateřské společnosti AXXXT*“ tak, že z dokumentu vyplývá, že ručení za úvěr nabídla skupina AXXXT, proto byl úvěr podřazen pod angažovanost vůči této skupině. Jediná možnost banky je uvést takovou skupinu a uvést, že to je zájem skupiny, jinak by úvěr – vzhledem ke špatným zkušenostem bank s úvěry na méně významnou věc typu hotelu, golfového hřiště apod. – nebyl schválen. V hlavním líčení svědek po přečtení této části své výpovědi podle § 211 odst. 3 písm. a) tr. řádu potvrdil, že tato jeho odpověď je správná. Pokud pracovník banky úvěrový návrh sepisuje, je věcí jeho taktiky uvést, že jde o zájem toho, kdo ručí, jinak by, vzhledem k nedobrým zkušenostem bank s úvěrováním málo významných subjektů, protřečil sám sobě.

211. Svědkyně K. S. uvedla, že s paní N. se asi setkaly a komunikovaly, ale moc si na to nevzpomíná. S panem B. se setkala v rámci jednání za banku, kde ona byla v poměrně juniorní pozici, nejednala tedy sama. V HSBC Bank začala pracovat v roce 2007 jako finanční analytik, po roce nebo roce a půl získala pozici relationship managera, v roce 2010 odešla do Velké Británie.

212. K úvěru pro společnost FxxxO svědkyně uvedla, že s klientem se tehdy fakticky nesetkala, dostala podklady ke zpracování úvěrového návrhu, který vypracovala a na který následně pan Š. a další úrovně nad ní měly náhled v rámci schvalovacího procesu. Podklady, které zadávala do CARMU, měla na počátku asi od pana G. Ví, že úvěr byl zaručen AXXXT a byl schválen. Záruka měla významnou úlohu, díky ní byl úvěr poskytnut. O úvěru komunikovala svědkyně s paní P. z AXXXT, která jí poskytovala informace, podklady a projekce. Běžné provozní věci, jako je otevření účtu, pak řešila přímo s vedením FxxxO – s paní N., panem N. . Na vztah mezi AXXXT a FxxxO se svědkyně neptala, jediná informace o jejich vztahu či propojení, kterou měla, byla poskytnutá záruka. Účastnila se s dalšími lidmi z HSBC návštěvy farmy, tehdy obžalovaný, a myslí si, že i paní P. (v přípravném řízení svědkyně i o paní P. v této souvislosti hovořila s jistotou), ukazovali areál, pozvali je tam tehdy. Vnímala to tak, že pan B. tam je proto, že měl na FxxxO nějaký zájem, a také proto, že AXXXT poskytl záruku.

213. Pokud jde o zjišťování či ověřování vlastnické struktury společnosti FxxxO, v roce 2008 nebyly požadavky v tomto ohledu tak robustní, jako jsou nyní. Nevzpomíná si již, co bylo v této souvislosti součástí interní procedury, myslí si, že vycházeli z obchodního rejstříku, neví, z jakých dalších zdrojů. Neví, zda bylo možné či vyloučené vycházet z informací v tisku. Není si jistá, zda v CARM byla vlastnická struktura řešena. Ona sama neměla důvod uvádět tam informace za účelem usnadnění získání úvěru.

214. V přípravném řízení svědkyně též vypověděla, že v roce 2010 komunikovaly s paní P., když se navyšovala expozice úvěru pro FxxxO, vyjednávaly podmínky financování, k čemuž [po přečtení této části výpovědi v hlavním líčení podle § 211 odst. 3 písm. a) tr. řádu] v hlavním líčení uvedla, že si to tehdy možná pamatovala přesněji, od předchozí výpovědi uplynuly další čtyři roky.

215. Se souhlasem obou obžalovaných a státního zástupce byl dále v hlavním líčení podle § 211 odst. 1 tr. řádu čten **protokol o výsledku svědka M. G. a z přípravného řízení**. Svědek, který působil v bance do léta roku 2008 (na konci svého působení jako vedoucí korporátního bankovníctví), si nicméně nevzpomínal k věci na nic konkrétního, ani na to, s kým za FxxxO jednal. Poznámky v systému CARM nedokázal komentovat.

216. Svědkyně Ing. P. P. uvedla, že oba obžalované zná pracovně, ve společnosti AXXXT pracuje od roku 1998 na pozici xxx, aktuálně je xxx, v IXXXA působí od roku 2007, je na pozici xxx. Předmětem její činnosti v AXXXT jsou účetnictví, daně, financování společnosti i ve skupině, konsolidace. Zná i rodinu pana B.. Vztah s panem B. má pouze pracovní, osobní přátelské vazby nemají.

217. O areálu FxxxO se poprvé dozvěděla v roce 2007 v IXXXA, která vlastnila pozemky. Tehdy se řešilo, co by na nich mohlo být. Původním záměrem bylo školící středisko pro AXXXT, následně se rozhodlo, že takto uzavřené by to nedávalo smysl, areál se tedy začal budovat jako multifunkční, který se otevře veřejnosti a bude realizovat svou podnikatelskou činnost. Areál nikdy nevnímala jako soukromý majetek A. B., nepamatuje si, že by byla někdy řeč o tom, že by se mělo jednat o jeho soukromé sídlo, nebo že by se řešila možnost, že by si tam nějaké prostory od IXXXA či jiného subjektu pronajímal.

218. Pokud jde o další osud projektu, převzala jej FxxxO, jejíž akcionářskou strukturu nikdy neznala, o možném spojení rodiny A. B. s touto společností nevěděla. Převzetí projektu muselo být spojeno s pronájmem pozemků, ale nepamatuje si, zda se sama podílela na sjednávání některé z těchto smluv. AXXXT vedl od 1. 4. 2010 pro společnost FxxxO na základě smluvního ujednání (jak k němu došlo, neví) účetnictví. AXXXT také ručil za úvěr FxxxO, pozemky IXXXA byly zastaveny ve prospěch banky. Dokumenty k vedení účetnictví jim předával pan R., následně pan Š., účetnictví původně přebírala od paní K., která již byla v důchodu, a když se ČxxxO začalo rozjíždět, nebylo to již možné dělat z domova. Byli zplnomocnění i k provádění plateb.

219. Pokud jde o financování ČxxxO, paní N., která projekt multifunkčního areálu převzala, svědkyni na počátku roku 2008 poprosila, zda by jí nepomohla najít banku, která by měla zájem tento projekt financovat. Svědkyně oslovila pana G. a z HSBC Bank, což byla banka, která s AXXXT dlouhodobě spolupracovala. Požádala jej, zda by se na projekt podívali a zda by neměli zájem jej financovat. Tím FxxxO s bankou propojila, působila tedy jako zprostředkovatel, následně si to FxxxO řešila s bankou napřímo, svědkyně se k tomu dostala až při úvěrové smlouvě, kdy banka požadovala ručení AXXXT. Určitě panu G. neposkytla žádnou informaci, že FxxxO je součástí skupiny AXXXT, z jejího pohledu součástí nebyla, vnímala ji jako zcela samostatnou společnost. K rozhodnutí AXXXT ručit za bankovní úvěr svědkyně uvedla, že AXXXT měl s FxxxO uzavřenou dohodu o vytěžování areálu, zřejmě jim to přišlo dobré. Nepamatuje si, jak k dohodě o ručení došlo, zda to byl požadavek banky nebo se na ně obrátil někdo z FxxxO. Nemyslí si, že by v souvislosti s úvěry FxxxO jednala s bankou z jiné pozice než jako představitel ručitele. Nepamatuje si, že by byla pro banku kontaktní osobou za FxxxO, myslí si, že by nedávalo smysl, aby to byla ona. Ani k zástavě nemovitostí IXXXA si nic konkrétního nepamatuje. Pan B. se v popsanych jednáních nijak neangažoval. Nikdy se s ním osobně o úvěrech či zárukách ze strany AXXXT nebavila, nikdy vůči ní neprojevil svůj postoj k těmto zárukám. AXXXT obecně za úplatu půjčuje a poskytuje ručení i společností mimo skupinu AXXXT.

220. Vzpomíná si (nikoli však s jistotou), že poté, co již vedli pro FxxxO účetnictví, byl jeden úvěr, na jehož sjednání a dojednání podmínek se podílela, pomáhala sjednat jeho podmínky, podepisoval to samozřejmě statutární orgán. Fakticky se tehdy jednání účastnila za FxxxO, bylo to součástí poradenství a vedení účetnictví. Ani v rámci tohoto jednání bance neposkytla informace, z nichž by mohlo vyplývat, že FxxxO je součástí skupiny AXXXT. V té době také možná podepisovala žádost o čerpání úvěru, působili jako plnohodnotný finanční úsek.

221. Pana K. z oddělení Treasury svědkyně zná od roku 2008 nebo 2009, ve styku nejsou – v roce 2018 HSBC Bank ukončila veškeré vztahy s jejich skupinou a pan K. jí napsal SMS zprávu v tom smyslu, že není vhodné, aby se stýkali, což ji po 20 letech spolupráce překvapilo. Do té doby byla jejich spolupráce vždy korektní a svědkyně jej hodnotila kladně. V souvislosti s úvěry poskytovanými FxxxO s ním nejednala, neměl to na starosti. Nevzpomíná si na žádný příslib zvýšení devizového obchodu pro HSBC Bank spojený s poskytnutím úvěru pro FxxxO, žádný

takový příslib panu K. nedala, jak by mohla? S paní S. mohla ohledně FxxxO o něčem jednat, ale nepamatuje si na to.

222. Smlouvy o půjčkách mezi AXXXT a FxxxO určité uzavřeli, ale nevzpomíná si, kdo koho oslovil, kdy a za jakých podmínek byly smlouvy uzavřeny, zda v souvislosti s nimi řešili ekonomickou situaci společnosti FxxxO. Ani ve vztahu k těmto půjčkám neprojevil A. B. žádný osobní zájem nebo stanovisko, neslyšela od něho náznak, že je to třeba podnik související s jeho rodinou, ke kterému by měl zvláštní vztah.

223. A. B. ml. pomáhala poté, co se vrátil ze studií v USA, založit bankovní účet, zřídit kartu, vyřídit pojištění na automobil, který si z USA dovezl, vyplnit daňové přiznání, různé věci. Podobnou pomoc poskytovala i Ing. B., pokud potřeboval.

224. Objekt Vily v areálu ČxxxO měl AXXXT pronajatý někdy od roku 2010, první patro bylo pronajato na základě dohody o spolupráci, pokud vilu využíval někdo jiný než AXXXT, bylo mu to vyúčtováno. Ona sama ve vile jako zástupce AXXXT bydlela, další spolupracovníci rovněž, i pan B.. Konkrétně třeba právě pan B. vilu užíval (míněno i mimo AXXXT), náklady s tím spojené hradil. O smlouvách o reklamě, které měly s FxxxO uzavřené společnosti ze skupiny AXXXT, účtovala, smlouvy se projednávaly v orgánech společnosti, v areálu viděla při svých návštěvách plnění *in natura*, prostředky vynaložené na tuto reklamu v ní nevyvolávají žádné pochybnosti.

225. IXXXA koupila akcie společnosti FxxxO někdy koncem roku 2013, následně došlo k fúzi. Jak byli akcionáři FxxxO tehdy osloveni, neví, myslí si, že Ing. B. se na tom nijak nepodílel.

226. O tom, že se společností FxxxO měli z akcionářského hlediska něco společného děti či manželka pana B., se svědkyně dozvěděla až z jeho projevu v Poslanecké sněmovně, předtím o tom nevěděla.

227. Z dokumentace banky HSBC vyplývají následující podstatné skutečnosti:

228. V poznámkách ze systému CARM č. 080505 (č. l. 6 168 a násl.) k úvěrům ve výši 350 000 000 Kč a 25 000 000 Kč je uvedeno, že bankou (*označována v textu zkratkou „MCZ“, nicméně z kontextu je zcela zřejmé, že jde o banku – pozn. soudu*) byl v roce 2007 poskytnut úvěr na výstavbu nového sídla „Skupiny AXXXT (AXXXT)“, který je řádně splácen. AXXXT oznámila záměr rozšířit sídlo skupiny o výstavbu víceúčelového zařízení pro výzkum, vzdělávání, obchodní konference a další akce skupiny. V roce 2008 se AXXXT rozhodla koupit zařízení prostřednictvím nově založené společnosti „FxxxO a. s. (FxxxO)“. Celkové investice jsou kalkulovány do výše 450 mil. Kč (375 mil. má poskytnout banka, 75 mil. ze zdrojů AXXXT). Nabídka je strukturována proti dostatečnému zajištění aktiv FxxxO a záruce „mateřské společnosti AXXXT“. Toto je velice důležité, neboť hlavním zdrojem příjmů FxxxO budou členové skupiny. V žádosti se žádá o schválení dlouhodobého úvěru 350 000 000 Kč a kontokorentu 25 000 000 Kč pro FxxxO. V dalším obsahu poznámek – žádosti je zmíněno, že poskytnutím požadovaných prostředků se má celková expozice banky vůči Skupině AXXXT zvýšit z 2,98 mld. Kč na 3,36 mld. Kč, že FxxxO, multifunkční zařízení, bude primárně využívána jako zařízení AXXXT určené pro vzdělávání, výzkum, konference a další akce skupiny, zákazníci mají být většinově společností Skupiny AXXXT, menšinově obchodní partneři AXXXT a další společnosti, na což navazuje výhled, kde je uvedeno, kolik akci ročně zajistí členové skupiny AXXXT. Dále se uvádí, že bude poskytnuta firemní záruka od AXXXG, s ohledem na finanční situaci této společnosti je navrhované zajištění považováno za dostačující. V části zvané „Shrnutí a doporučení“ se hovoří o dlouhodobě vynikajícím vztahu banky se Skupinou AXXXT, který přináší výrazný příjem, jenž dále poroste, jakmile bude poskytnut úvěr pro FxxxO. Projekt multifunkčního zařízení je pro Skupinu rozumným řešením, uspokojí potřeby AXXXT, co se týče prostor vhodných pro firemní akce. Finanční prognózy jsou velmi konzervativní, dá se realisticky předpokládat, že oproti předpokladu klienta bude úvěr splácen dříve, v opačném případě je zde možnost, že poslední splátku uhradí Skupina nebo že bude navýšen úvěr. V komentářích k žádosti je zmínka, že žádost doporučil pan G. a pan W.. V rámci e-mailové

komunikace zachycené k navrženému úvěru v poznámkách je zmínka o záruce „*mateřské společnosti*“, resp. „*ochotě mateřské společnosti poskytnout plnou a nepodmíněnou záruku*“. V další komunikaci pan G. v odpověď S. W. na jeho dotazy mimo jiné píše, že skupina AXXXT již poskytla prostředky na nákup pozemků a stávajících zařízení ve výši 27,5 mil Kč, pokračuje v nákupu dalších pozemků a zařízení, úvodní investici kryje z vlastních zdrojů (předpoklad 75 mil Kč), že AXXXT potvrdil, že kapacita cash flow FxxxO bude vyšší, než se očekává v příložené prognóze, že auditor PWC bude revidovat transakce uvnitř skupiny, aby všechny smlouvy byly uzavřeny za obvyklých tržních podmínek. Ve zprávě z 6. 2. 2008 (č. l. 6185) pan G. H. píše G. a K., že je připraven poskytnout svou podporu jejich žádosti o předběžný souhlas s novým úvěrem pro Skupinu AXXXT na základě jejich údajů, že AXXXT zvýší podíl vedlejších činností směrem k HSBC, což bude revidováno za 12 měsíců, a pokud nedojde ke zlepšení, ocenění rizikových aktivit bude nastaveno směrem nahoru. Ve zprávě z 22. 5. 2008 (č. l. 6186-7), v níž pan G. posílá nový návrh ke schválení (touto zprávou poznámky CARM 080505 končí), je zmíněno, že vztah se Skupinou AXXXT se dále zlepšil tím, že Skupina AXXXT provádí příslušné vedlejší činnosti s HSBC.

229. V poznámkách ze systému CARM č. 100305 (č. l. 6 125 a násl.) k žádosti o úvěr ve výši 80 000 000 Kč je uvedeno, že se žádá o schválení nového dlouhodobého úvěru pro stávajícího dlužníka a „*člena skupiny AXXXT FxxxO*“. Nové prostředky budou použity na zařízení FxxxO. „*FxxxO je společnost, kterou vlastní přímo pan A. B.*“. Společnost má vybudovat a provozovat FxxxO – multifunkční zařízení pro firemní akce společností v rámci Skupiny (přes 220), vzdělávací centrum a centrum pro výzkum hnojiv. HSBC již podpořila výstavbu tohoto zařízení poskytnutím dlouhodobého úvěru ve výši 350 000 000 Kč a financováním provozního kapitálu ve výši 25 000 000 Kč. Jako hlavní banka společnosti byli osloveni paní P. s žádostí o dalších 80 000 000 Kč, které jsou zapotřebí na zařízení interiérů. I když není financování FxxxO v souladu se strategií banky, rádi by zůstali hlavní bankou vzhledem ke skutečnosti, že „*to má pro pana B. velký význam*“. „*Díky poskytování existujících úvěrových prostředků FxxxO HSBC navíc úspěšně téměř zdvojnásobila objem obchodu s cizími měnami se Společností a získala významný objem vkladů (průměrná částka ve výši 400 milionů Kč v roce 2009, což je 40% meziroční nárůst.)*“ Nový úvěr bude zajištěn firemní zárukou AXXYG a nemovitostmi. „*Vynikající vztah na nejvyšší úrovni je důvodem, proč byla HSBC oslovena pro financování společnosti, která je pro pana B. velmi důležitá. Vzhledem k této důležitosti bychom chtěli zůstat klíčovou bankou FxxxO.*“ „*Transakce samotná nedosáhne minimální požadované návratnosti 3,2 %, ale jak již zmíněno dříve, financování FxxxO nám poskytlo důvěru pana B. a paní P., díky čemuž byla HSBC schopná zvýšit objem obchodu s cizími měnami (zdvojnásobení na 9 mld. meziročně) a objem vkladů (zvýšení o 40 % na průměr 400 mil. Kč meziročně.)*“ Dále se zde uvádí, že hlavními zákazníky budou společnosti ze skupiny AXXXT a obchodní partneři skupiny, jako management jsou uvedeni J. N. a P. P. jako „*finanční management*“. Opakovaně se zde uvádí, že FxxxO bude primárně využívána společnostmi v rámci skupiny AXXXT, AXXXT bance potvrdil své rozhodnutí, že veškeré firemní akce se budou konat na FxxxO, jelikož Skupina již nechce platit externím poskytovatelům těchto služeb. FxxxO bude otevřena pro zákazníky mimo skupinu AXXXT, nebude na nich však závislá. Je zde zmíněno, že v říjnu 2009 navštívil stavbu HoCB (*Head of corporal banking – pozn. soudů*) spolu s panem B.. V rozvaze FxxxO nejsou uvedeny žádné pozemky, jelikož pozemky jsou ve vlastnictví společnosti IXXXA – další společnosti pana B. (HSBC má na pozemky rovněž zástavu). V kolonce týkající se rozvahy je uvedeno, že pan B. je připraven v případě nutnosti zvýšit základní kapitál. V části označené jako „*Shrnutí a doporučení*“ se znovu uvádí, že společnost je velmi důležitým projektem vlastníka skupiny AXXXT pana B., a znovu se opakuje, že poskytnutí prvních dvou úvěrů přineslo HSBC důvěru jak pana B., tak paní P. a pomohlo zvýšit objem obchodu s cizími měnami a vklady (toto zvýšení je zde znovu konkretizováno). Riziko spojené s touto transakcí lze vnímat jako relativně nízké, management bance navíc nabídl záruku za úvěr ze strany AXXYG v případě, že zajištění ve formě nemovitostí by nebylo dostatečné. Znovu se zde opakuje i to, že vedle příjmu vygenerovaného přímo touto transakcí se očekává, že díky rozšiřujícímu vztahu s FxxxO získá HSBC od skupiny i další vedlejší obchody. V komentáři k žádosti přidaném panem A. B. je uvedeno, že FxxxO je v současné době klíčovým projektem pana B. – akcionáře AXXXT a že se

jedná o věc, která má pro něj velký význam. Nejedná se o zásadní zvýšení celkové expozice banky vůči AXXXT, ale o klíč, který bance zajistí jedinečnou pozici mezi bankovními skupinami i do budoucna.

230. V poznámkách ze systému CARM č. 080910 (*v českém překladu je zjevně omylem uvedeno číslo 090325 – č. l. 8 069 a násl.; poznámka č. 090325 je v angličtině ve spisu též obsažena – č. l. 7930, nicméně vztahuje se ke společnosti PxxxT, přičemž k určité zmatečnosti může přispět i skutečnost, že číslo 080910 nesou v angličtině i poznámky ke společnosti DxxxxA, u nichž se v překladu rovněž chybně objevuje číslo 090325 – č. l. 8 262 a násl.*), týkajících se žádosti o schválení roční revize vztahu s AXXXG a. s. a dalšími, s tím, že příští roční revize je navrhována na 31. červenec 2009 (tato je tedy, i dle svého obsahu, z léta – podzimu 2008), jsou v rámci revidovaných úvěrů uvedeny úvěry FxxxO ve výši 25 000 000 Kč a 350 000 000 Kč. V další části je zmíněno, že FxxxO není vhodným ručitelem (z dalšího obsahu textu vyplývá, že je tím míněno možné ručení za závazky společností skupiny AXXXT), jelikož není členem skupiny AXXXT (totožná výhrada se v této části textu objevuje i u společnosti PXXXT, ke které se zároveň uvádí, že 80% je ve vlastnictví pana B.), nebude generovat příjem do roku 2010, příjem bude použit pouze na splácení prostředků poskytnutých HSBC a veškerá aktiva jsou zastavena ve prospěch HSBC. Součástí poznámek pod bodem VI. je diagram vlastnické struktury, kde je Ing. A. B. označen jako 100% vlastník AXXXG, dále je rozepsáno, že AXXXG vlastní 100 % dalších společností (včetně IXXXA), u A. B. je dále vyznačeno, že z 80 % vlastní PxxxT, FxxxO není na diagramu zobrazena.

231. Z interní dokumentace banky (č. l. 6631) vyplývá, že paní K. S. k FxxxO dne 24. 7. 2009 v memorandu adresovaném výkonnému řediteli banky a řediteli korporátního bankovníctví informovala, že z nezávislého zdroje – článku v časopisu Týden vyplývá, že vlastnická struktura FxxxO je taková, že 100 % vlastní A. B., k čemuž je tučně učiněn závěr „*Skutečný majitel je znám a plně identifikován*“. Příložen je článek z internetového portálu časopisu Týden ze dne xxx 2008 „Xxx“, v němž se píše, že v pozadí stavby je slovenský miliardář A. B., resp. se o projektu hovoří jako o „B. ČxxxO“ (č. l. 6628). Uvedené memorandum zjevně navazuje na předchozí ze dne 27. 7. 2008, které rovněž vyhotovila K. S., jeho předmětem bylo vlastnictví a struktura FxxxO, a.s. a v němž se uvádělo, že podle informací od klienta se ještě nekonala valná hromada, takže skutečný majitel není znám, banku informují, až znám bude (č. l. 6634). Následně se údaj o obžalovaném A. B. jako jediném a skutečném majiteli FxxxO, resp. o osobě, která v ní vlastní kontrolní podíl, objevuje i v dalších interních bankovních dokumentech – v rámci kategorizace klientů s ohledem na to, že A. B. se po parlamentních volbách v roce 2013 stal politicky exponovanou osobou (např. č. l. 6638, 6642), již předtím v organigramech z prosince 2009 a července 2010 (č. l. 7294, 7923), na nichž je A. B. zobrazen jako 100% majitel FxxxO a rovněž AXXXG, od níž je FxxxO oddělena jako subjekt mimo konsolidovaný celek („*consolidated unit*“ - č. l. 7 294, 7 923).

232. V interních KYC („*know your client*“ – „*poznej svého klienta*“) formulářích banky ke společnosti FxxxO je „P. P. , AXXXG“ opakovaně uváděna jako kontaktní osoba společnosti (č. l. 6 649 a násl.). Shodně je jako kontaktní osoba za FxxxO paní P. uvedena ve smlouvě o způsobu komunikace mezi HSBC Bank a FxxxO ze dne 1. 8. 2008 uzavřené ke smlouvě o vedení běžného účtu (č. l. 5 758), rovněž přímo ve 2 smlouvách o vedení běžného účtu z téhož dne (č. l. 5 762, 5 791), shodně i ve smlouvě o běžném účtu z prosince 2009 (č. l. 5 769). Dispoziční právo k účtům společnosti FxxxO měla Ing. P. až od listopadu 2010, předtím je měli vždy pouze členové představenstva FxxxO (č. l. 5 540, 5 754).

233. Smlouvy o úvěrech ve výši 350 000 000 Kč a 25 000 000 Kč, poskytnutých FxxxO HSBC Bank (č. l. 2266-2276), byly podepsány dne 23. 6. 2008, úvěry byly zajištěny podle textu smlouvy smlouvou o zástavě nemovitostí a ručitelským prohlášením AXXXT.

234. Dohody o poskytnutí ručení mezi FxxxO a AXXXG (č. l. 3 457-3 461) byly podepsány dne 25. 6. 2008, za AXXXG je podepisoval obžalovaný Ing. B..

235. Úvěr 350 000 000 Kč byl čerpán v období od listopadu 2008 do března 2010 a plně splacen v období od prosince 2010 do prosince 2013, úvěr 80 000 000 Kč byl čerpán 15. 10. 2010 a plně splacen v období od srpna 2012 do prosince 2013 (č. l. 5 548). **Prohlášení ručitele** poskytnutých úvěrů za AXXXG podepisoval obžalovaný A. B. (č. l. 5 566, 5 637, 5 699), který podepisoval za IXXXA též **zástavní smlouvu k nemovitostem** této společnosti ve prospěch HSBC Bank (č. l. 5 705).

236. Podle **Standardních podmínek banky poskytované úvěru** HSBC Bank (č. l. 5571) výraz „Skupina“ zahrnuje klienta, ručitele (pokud je to relevantní) a každou dceřinou společnost klienta.

237. **Žádost o čerpání** úvěru v částce 80 000 000 Kč na základě úvěrové smlouvy ze dne 1. 7. 2010 za FxxxO podepsala Ing. P. P. , dokument byl vyhotoven zjevně ve formátu užívaném AXXXG, jehož údaje jsou v zápatí uvedeny (č. l. 5960), a to v souladu s podpisovým vzorem a plnou mocí ze dne 1. 7. 2010, kterými jí bylo uděleno právo jednat za společnost FxxxO a které podepsali členové představenstva pan R. a paní N. (č. l. 5 755, 5 806-7). V případě předchozího úvěru žádosti o čerpání podepisovali členové představenstva FxxxO (č. l. 5 601 a násl.)

238. Ze **zprávy o standardním kontaktu se zákazníkem** ze 17. 9. 2009, vyhotovené K. S., vyplývá, že se setkala s obžalovaným A. B. v rámci vztahu s AXXXG, bavili se o řadě různých společností, a na závěr zprávy je zmíněno, že byla dohodnuta inspekce FxxxO (jinak ve zprávě nezmiňované) – setkání s A. B. u policejní stanice v Xxx 8. října v 8.30 hod.

239. Z **odpovědi HSBC Bank** na dotazy policie (č. l. 31 435) se podává, že lze důvodně předpokládat, že nebýt ručení AXXXGU, popř. zřízení zástavního práva k nemovitostem IXXXA, nebyly by společnosti FxxxO úvěry poskytnuty, neboť nevykazovala v té době takové parametry, které by vzhledem k celkové výši úvěrů umožňovaly poskytnutí úvěrového financování bez jakéhokoli zajištění. V další své odpovědi na dotazy policie z roku 2020 (č. l. 31 444) banka sama v odpověď na otázku, zda se na jednání či schůzkách s managementem FxxxO kromě pracovníků korporátního oddělení banky účastnili i pracovníci jiných oddělení či úseků, označila pana F. K. , který se jako vedoucí divize Global Markets mohl podle dostupných informací takových jednání zúčastnit ohledně možného poskytování bankovních služeb ze strany banky, s tím, že podle dostupných informací se jednání za FxxxO účastnila Ing. P. P. .

240. **Svědkyň E. G.** uvedla, že pracovala postupně v makléřských společnostech Stach a Respect, které obě spravovaly pojištění (sjednávaly smlouvy, spravovaly je, řešily pojistné události) pro společnosti pana B. S obžalovaným osobně ale nikdy nejednala, paní N. nezná. Pokud jde o koncepci smluv s AXXXT z hlediska okruhu společností, jichž se smlouvy týkaly, jednalo se o společnosti, které nějakým způsobem spadaly do skupiny AXXXT, určoval je AXXXT, oni většinou dostali seznam společností. Nebyly tam ale pouze vlastnický propojené společnosti, resp. pouze společnosti, byl tam třeba i soukromý majetek pana B. nebo společnosti vlastněné jeho rodinou. AXXXT byl jejich klient, prococovali pro něj, nebylo jejich úkolem řešit, koho si tam může AXXXT přihlásit. Kdyby se to pojišťovně nelíbilo, řešili by to, ale ta s tím problém neměla. V rámcové smlouvě (č. l. 34 994) byly uvedeny v jednom výčtu (tabulka 2.2.) společnosti, které vstupovaly do pojištění pouze přihláškou, tedy se nesepisovala samostatná smlouva, v druhém výčtu (tabulka 2.3.) společnosti, které měly nějaké odchylky a u kterých se vyhotovovaly samostatné smlouvy. Pamatuje si, že FxxxO navštívila v době, kdy to byla ruina, protože je kontaktoval pan N. , s nímž o pojištění jednali. Obdobně **svědkyně D. Z.**, která rovněž pracovala pro společnost Respect, potvrdila, že seznamy společností, které byly v rámcových smlouvách uvedeny, měli z AXXXT, byť si to již přesně nepamatuje.

241. Z **rámcových pojistných smluv, uzavřených mezi společnostmi AXXXG a Českou pojišťovnou, a z jejich dodatků** (č. l. 34 994 a násl.) vyplývá, že v tabulce společností uvedených pod bodem 2.3 těchto smluv, resp. dodatků (Bod 2.3 smluv, resp. dodatků, zněl v části před tabulkou takto: „*Pojištění podle této rámcové pojistné smlouvy bude sjednáno s individuálními odchylkami pro společnosti skupiny AXXXG a.s. uvedené jmenovitě v tomto bodu smlouvy, a to na základě vypracovaných*

samostatných pojistných smluv.“) byla jako součást skupiny AXXXG opakovaně uváděna společnost FxxxO. Konkrétně je takto společnost FxxxO uvedena (vždy na druhém místě seznamu, hned za vlastní společností AXXXG) v rámcové pojistné smlouvě podepsané za AXXXG obžalovaným A. B. 1. 12. 2009, v dodatcích č. 2 z 2. 4. 2010, č. 8 z 16. 12. 2010 jimiž byl upravován seznam společností a jež též podepsal obžalovaný, v dodatcích č. 12 z 29. 4. 2011, č. 15 z 30. 9. 2011, č. 16 z 31. 10. 2011 (tyto dodatky podepisovala za AXXXT jiná osoba), a v dodatcích č. 18 z 27. 12. 2011, č. 20 z 31. 8. 2022, č. 22 z 31. 12. 2012, č. 23 z 31. 5. 2013 a č. 24 z 30. 9. 2013 (všechny tyto dodatky podepsal za AXXXG obžalovaný). Sluší se podotknout, že v rámci téže tabulky byl od dodatku č. 12 ze dne 29. 4. 2011 nadále uváděn i Ing. A. B. (zjevně jako fyzická osoba).

242. Z usnesení Policie ČR ze dne 22. 6. 2022, č. j. KRPA-477120-500/TČ-2018-MIK (č. 1. 35 143) vyplývá, že policie odložila podle § 159a odst. 1 tr. řádu trestní věc podezření ze spáchání trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 3 písm. a) tr. zákoníku, k jehož spáchání mělo dojít v souvislosti se snižováním daně z příjmu společností z holdingu AXXXT neoprávněným uplatněním nákladů na reklamní plnění na základě faktur vystavených společností FxxxO, když policejní orgán posoudil vztah mezi těmito společnostmi jako vztah sponzorský ve smyslu zákona o regulaci reklamy, s tím, že v těchto případech nelze stanovit interval obvyklé ceny, když fiktivnost sjednaného, fakturovaného a daňově uplatněného nároku byla vyvrácena.

f) Výpovědi předsedů představenstva FxxxO (J. N., T. R., F. Š.) a související důkazy ve vztahu k věrohodnosti těchto výpovědí

243. Svědek J. N. v hlavním líčení využil s odkazem na skutečnost, že byl v této věci trestně stíhán, svého práva nevypovídat. Soud podle § 211 odst. 4 tr. řádu *per analogiam* přečetl k důkazu jeho výpověď z přípravného řízení v postavení spoluobviněného (k právnímu odůvodnění tohoto postupu srov. výklad výše vztahující se ke svědkovi H.), v níž se pan N. v zásadě omezil na rezolutní popření jakéhokoli podvodného jednání ze své strany, přičemž zdůraznil, že s ostatními obviněnými má pouze pracovní či běžné společenské vztahy.

244. Rovněž svědek T. R. v hlavním líčení využil svého práva nevypovídat, když uvedl, že by se svou pravdivou výpovědí mohl inkriminovat ve vztahu k trestnímu řízení týkajícímu se podezření z krácení daní v době, kdy byl předsedou představenstva FxxxO; toto odepření výpovědi je zjevně oprávněné (*navíc, jak bude patrné z dále uvedeného, hrozba, že by si svědek pravdivou výpovědí způsobil nebezpečí trestního stíhání, se dle soudu neomezuje pouze na otázku šetření podezření z krácení daně*). Soud proto podle § 211 odst. 4 tr. řádu přečetl v hlavním líčení dvě postupně učiněné výpovědi svědka z přípravného řízení.

245. V první z těchto svědeckých výpovědí, učiněné dne 1. 8. 2018, svědek popsal, že působil v tenisovém areálu v xxx jako xxx v oblasti cestovního ruchu, měl zkušenosti s řízením tohoto multifunkčního areálu. Byl osloven J. N. nejprve za účelem konzultací konkrétních projektových záležitostí, následně s nabídkou funkce ředitele FxxxO s ohledem na její xxx, které jí nadále znemožnilo aktivní účast. Nabídku přijal, do společnosti nastoupil jako zaměstnanec na pozici ředitele na začátku října 2009, přímým nadřízeným byl Ing. N. . Na přelomu let 2009 a 2010 jej oslovil pan N. , zda jej v souvislosti se svým odchodem do důchodu může navrhnout do představenstva. Svědek nabídku přijal, někdy v lednu se stal členem představenstva, jehož předsedou byl zvolen. V představenstvu s ním byli pan H., který se zabýval marketingem, a paní N.. Smlouvu o úvěru s HSBC z července 2010 na 80 000 000 Kč vyjednával pan H. jakožto osoba, která měla na starosti ekonomickou stránku. Smlouvy o půjčkách s AXXXT vyjednával rovněž pan H., tyto půjčky nebyly zajištěny, věřitel projektu věřil, byl jeho strategickým partnerem. Pan H. rovněž vyjednával podmínky smluv o reklamě. Když byl areál plně dostaven a připraven, jeho pracovní mise se naplnila, v průběhu října 2010 proto svou činnost ukončil, předal vše nástupci panu Š. a vrátil se na Moravu.

246. S obžalovaným A. B. nikdy ohledně FxxxO o ničem nejednal, pan B. se několikrát na farmě ukázal jako představitel AXXXT, tedy strategického partnera, s nímž měli řádné a standardní vazby na základě smluv. Jeho syna svědek nezná, dcera obžalovaného A. B. je mu známější, byla snad v minulosti v dozorčí radě společnosti, ale osobně ji nepoznal. M. B. zná obdobně jako pana B., nikdy s ním nejednala o pracovních věcech. P. P. zná svědek, protože to pro ně byla kontaktní osoba pro vedení účetnictví ze strany AXXXT, ve společnosti FxxxO neměla žádnou funkci, svědek neví nic o tom, že by byla činná v jednání s HSBC Bank, pokud ano, vycházelo to z její činnosti v rámci účetní agendy. Proč jí zřídil dispoziční právo k účtu FxxxO, si již nepamatuje, asi kvůli urychlení, když o to požádala. Svědek nevěděl, kdo je akcionář. Pokud jde o případné pokyny, představenstvo mělo projekt, ze kterého vše vyplývalo. Objekt Vila měl v nájmu AXXXT, svědek neví, kdo konkrétně jej užíval. Na realizaci celého projektu se A. B. ani M. B. nepodíleli, ona pouze částečně dovybavovala interiér Vily, když ji pronajali AXXXT. Při sjednávání úvěrů nebyl A. B. činný, nebyl pro to žádný důvod.

247. Dne 16. 3. 2021 (e-mailová komunikace je na č. l. 34 456 a násl.) **svědek e-mailem oslovil JUDr. B.** a požádal o dorovnání vztahu s klientem. Poukázal na to, že byl celou dobu „*velmi loajální a plně informačně spolupracující*“, v čemž je připraven pokračovat i přes všechny komplikace, které díky projektu FxxxO neustále má. V dnešní době je pod tlakem jednoho novináře a bývalého policisty, kteří mají dokumenty, jež dokazují, že svědek je ke klientovi velmi „*loajální*“ (tento výraz dal sám svědek do uvozovek – *pozn. soudu*). Umí držet svou pozici, ale potřebuje, aby vztah byl vyvážený. V příloze posílá dodatek k dohodě o ukončení pracovního poměru, jímž je zavázán k mlčenlivosti. Tento dodatek nebyl dodržen a trvá na jeho dodržení, nejlépe do konce dubna 2021. Rád by osobně pokračoval ve svém závazku z tohoto dodatku. Umí to „*řešit i fakturačně a smluvně mimo tento dodatek*.“ Připojený dodatek k dohodě o ukončení pracovního poměru z 25. 10. 2010, za podmínky řádného předání funkce a zachování mlčenlivosti o všech důvěrných informacích zaměstnavatele, včetně veškerých informací o organizaci a provozu podniku, stanovil, že svědkovi bude vyplacena částka 350 000 Kč jako variabilní složka mzdy za odpracovanou dobu roku 2010 v termínu výplaty za duben 2011, s tím, že konečné uvážení o vyplacení bude plně v kompetenci předsedy představenstva FxxxO (č. l. 34 462). JUDr. B. na tento e-mail téhož dne odpověděl, že zprávě nerozumí a že svědek něco nedávno zmínil v SMS. Ptal se, zda někdo (novinář, bývalý policista) svědka vydírá, co to znamená, že mají nějaké dokumenty dokazující jeho loajalitu? Svědek by na to měl adekvátně reagovat. Nerozumí ani tomu, že nebyla dodržena ujednání se společností FxxxO, nic o tom neví, ale nechá to prověřit. Na tento e-mail stále ještě dne 16. 3. 2021 reagoval svědek s tím, že psal proto, že jsou v situaci, kdy celou dobu drží slovo a je loajální. Díky JUDr. B. dostal vždy právní podporu, ale ve chvíli, kdy potřeboval podržet v rámci „*personální VŘ*“, byl vždy nepodpořen, ba co víc v jednom případě i shozen. FxxxO je kříž, který si stále nese a komplikuje mu život. Navíc od FxxxO nedostal dohodnutou a smluvně danou odměnu ve výši 350 000 Kč i přes to, že závazky plynoucí z této dohody plnil. V této době je navíc pod tlakem investigativního novináře a bývalého policisty, který není vůbec příjemný. Umí být odolný a loajální, ale chce jen, aby byla dodržena i smluvně podepsaná část ze strany FxxxO.

248. Dne 7. 4. 2021 sdělil JUDr. B. k dotazu svědka ze dne 6. 4. 2021, zda se mu podařilo prověřit, že svědkovi nebyla vyplacena smluvně dohodnutá částka za mlčenlivost, že obdržel stanovisko týkající se jeho dohody o ukončení pracovního poměru, které je negativní. Jestli se svědek domnívá, že by bylo užitečné tuto záležitost probrat osobně, je mu k dispozici. Na tuto zprávu reagoval svědek R. téhož dne zprávou, v níž po poděkování za zprávu uvedl, že tomu nerozumí, a pokud tedy dohoda o mlčenlivosti či její část neplatí, bude postupovat, jako by dohoda o mlčenlivosti neexistovala. Ve zprávě dále píše, že řadu let drží dohodnutou linku a informace, nic nezískal, jen ztratil, nikdy mu nebylo ze strany klienta v personálních otázkách vyhověno. Zasílá návrh finálního vyrovnání. Vychází z toho, že podepsaná dohoda nebyla naplněna. Pokud byl problém částečný a část mlčenlivosti je plněna již více než deset let, navrhuje částečné plnění ve formě úhrady faktur za poradenství a konzultaci v oblasti regionálního rozvoje (nebo podobná

služba) ve výši 175 000 Kč se splatností do 30. 4. 2021. Věřil, že se dohodnou a celou záležitost uzavřou ke spokojenosti obou stran. Ve chvíli, kdy se nedohodnou, je právně jeho závazek plynoucí z výše uvedené dohody o mlčenlivosti od 1. 5. 2021 neplatný. Zprávu končí slovy: „*Nevím, jestli jsem správně zvolil slova a formulace, ale věřím, že význam je srozumitelný. Vážím si vztahu s Vámi, ale zkusíte mě pochopit* (č. l. 34 459-34 460).“

249. Při své druhé svědecké výpovědi dne 8. 9. 2021 svědek T. R. potvrdil, že je autorem SMS zpráv ze 17. 7. 2021 a 19. 7. 2021 adresovaných Městskému státnímu zastupitelství v Praze, v nichž uvedl, že v rámci kauzy ČxxxO nevypověděl vše, některé skutečnosti neuvedl a o některých skutečnostech vypovídal tak, jak je dokumentovaly písemnosti, nikoli dle toho, jaká byla realita; uvedl, že údaje v těchto zprávách jsou pravdivé a sdělil je již při podání vysvětlení ve věci týkající se reklamy. Ke své předchozí výpovědi poté uvedl, že by rád doplnil skutečnosti, které tehdy zamlčel z obavy o své zdraví a zdraví rodiny a v souvislosti s tlakem právních zástupců obžalovaného na správnou odpověď. Svědek neměl žádnou konkrétní obavu (nešlo o nějakou konkrétní výhrůžku či akt, ze kterých by měl obavy), ale byl před výsledkem kontaktován právními zástupci obžalovaného, byl pracovně monitorován ve svých personálních krocích, proto měl obavu, že není protistraně lhostejné, jak bude vypovídat. Právními zástupci obžalovaného míní pana V. K., A. B. a zástupce advokátní kanceláře pana B., které si nevybavuje jménem, na jednom přípravném sezení před výsledkem ze strany OLAF jich tam bylo více. Obsahem porad s obhájci obžalovaného před výsledkem na policii i ze strany OLAF byla příprava na výslech, tedy možný okruh otázek, jež budou položeny, a jakási instruktáž, jak na ně odpovídat. Na dalším místě své výpovědi svědek doplnil, že se ve vztahu k doporučení právníků, jak vypovídat, nedá hovořit o nátlaku.

250. Od začátku až do konce svého působení na FxxxO měl na starosti dohled nad výstavbou a dokončením stavby a zahájení provozu, s dotačními záležitostmi neměl co do činění. Při výkonu činnosti nebyl nikdy obeznámen s tím, kdo je držitelem akcií, tedy majitelem firmy, pouze se mohl z mnoha indicií a pracovních úkolů domnívat, že to je pan B. nebo AXXXT. Toto vycházelo z mnoha faktů a skutečností, které se odehrály během jeho působení – na farmu samotnou jej přijímal pan B., fakticky jej společně s kolegy z top managementu (panem K. v rovině právní, panem H. v rovině obchodně-marketingové, paní P. v rovině ekonomické, Ing. B. v rovině výstavby a investičních záležitostí, v rovině personální pak ředitelem AXXXT, jehož jméno si nepamatuje, protože se ti pánové během jeho působení vyměnili) pan B. řídil, resp. se procesu řízení společně s těmito kolegy přímo účastnil. S těmito lidmi byl svědek při řízení farmy ve velmi intenzivním kontaktu, působilo to na něho, že AXXXT, včetně pana B., jsou vlastníky farmy. Při minulém výslechu tuto skutečnost zamlčel, protože pro ni neměl formálně žádné důkazy. Tyto skutečnosti byly i předmětem opakovaného jednání s právními zástupci obžalovaných před uskutečněnými výslechy a bylo opakovaně zdůrazňováno, aby tyto informace nezazněly.

251. Konkrétní jednání, při němž se domluvil svědkův nástup na FxxxO, proběhlo za účasti obžalovaného A. B.. Jeho působení v představenstvu bylo rovněž předjednáno s panem B., který tuto personální změnu odsouhlasil a následně ji Mgr. K. realizoval. M. B. poznal svědek v obdobném duchu a rozsahu, jako tomu bylo u pana B., nikdy nebyla formálně ve struktuře FxxxO, nicméně v etapě vybavování interiérů a dokončování samotné farmy to byla ona, kdo se podílel na spolurozhodování ve věci vybavení, designu interiérů a nákupu zařízení, účastnila se také kontrolních dnů a byla v přímé komunikaci s architektem J. a jeho projektanty. Od počátku spolupráce na projektu FxxxO byl svědek na základě mnoha výše uvedených skutečností přesvědčen, že A. B. a AXXXT FxxxO vlastní a ovládají. Celou agendu valných hromad měl na starosti pan K., fyzicky se jich svědek neúčastnil, dokumenty formálně podepisoval na žádost pana B. a K.. Naprostá většina kroků při řízení společnosti FxxxO byla vedena a konzultována s panem B. a jeho kolegy z top managementu AXXXT, vyjma běžné agendy administrativního zajištění chodu společnosti. Všichni zaměstnanci FxxxO byli přesvědčeni, že jejím jediným majitelem je A. B.. Většina úkolů při řízení společnosti byla řízena panem B. a top managementem AXXXT,

včetně pana B., který měl celou investiční akci na starost. Skupina AXXXT stála za celým projektem, jak již z pozice manažerů z AXXXT, kteří je úkolovali, kontrolovali a řídili, tak z hlediska propojení např. systému pro gastronomický provoz nebo účetnictví a personální agendy, kterou pro ně AXXXT zajišťoval. Projekt Vila byl za působení svědka plánován pro soukromé využití A. B. a jeho rodiny, která vilu za jeho působení výhradně využívala. Kxxx xxxO agendu financování FxxxO měla na starosti paní P., oni pouze podepisovali dohodnuté a sjednané dokumenty a zajišťovali běžnou agendu.

252. V podstatě všemi zásadními konkrétními úkoly (dohled nad výstavbou, splnění monitorovacích kritérií v rámci dotace, zajištění personálního obsazení farmy, dále probíhala intenzivní komunikace v rámci obchodní strategie) svědka pověřil A. B.. Toto vše se odehrávalo v rámci kontrolních dnů, společných porad, osobních jednání s panem B. nebo zprostředkovaně přes zmíněné top managery (pánové K. a B., paní P., paní Navrátilová, která řešila personální agendu). S panem B. byl v nepravdělném kontaktu v rámci kontrolních dnů, jak mu to umožňoval program, nicméně čím více se blížila dostavba, tím častěji pan B. rozhodoval o nastalých situacích. Také se nepravdělně setkávali při osobních schůzkách, obdobně při pobytu pana B. na farmě o víkendech.

253. Nejedná se podle něho o změněnou, ale výrazně doplněnou výpověď. Před soudem by skutečnosti uvedl pravdivě tak, jak byly. V obecné rovině o svém rozhodnutí doplnit výpověď předtím již mluvil s novinářem J. K..

254. Důvodem ukončení svědkova angažmá ve společnosti FxxxO byly pracovní rozpory s některými zástupci společnosti AXXXT při zavádění farmy do provozu, především v oblasti provozních a gastronomických služeb, které vyústily v dohodu o ukončení pracovního poměru a odstoupení z funkce člena představenstva. Svědek si půjčil peníze od pana B. a pana P. (jednoho z dodavatelů), když řešil otázku vyplacení části domu. Tyto prostředky nebyly uhrazeny včas, panu B. byly uhrazeny na základě trojstranné dohody při započtení odstupného, u pana P. byly umořeny v exekučním řízení.

255. S JUDr. B. svědek komunikoval naposledy přibližně před čtvrt rokem, když mu sdělil, že ho kontaktoval novinář, o němž byla řeč výše, a že při jakési „*vnitřní revizi*“ celé kauzy zjistil, že mu nebyla uhrazena část smluvně vázaných nákladů nebo odměny (cca 350 000 Kč, jednalo se o částku splatnou po ukončení jeho pracovního poměru, a to po ukončení účetního roku FxxxO, kterou do roku 2021 nenárokoval, protože na ni zapomněl, a to i přesto, že proti němu byla vedena exekuce), jež byla sjednána při jeho odchodu a ukončení pracovního poměru, a požádal jej o prověření a zajištění nápravy. Zřejmě v rámci této komunikace sdělil panu B., že je pod tlakem investigativního novináře a bývalého policisty, kteří disponují určitými dokumenty – na detaily si již nepamatuje. Komunikace byla vedena za účelem domoci se nárokované finanční částky, tlak ze strany novináře byl běžným tlakem, který zažíval od počátku kauzy, tlak ze strany policisty si ve zprávě vymyslel, aby se domohl plnění. Žádná částka mu nicméně na základě tohoto jednání s JUDr. B. vyplacena nebyla.

256. Usnesením ze dne 26. 8. 2022, č. j. KRPA-244617-13/TČ-2021-001476 (č. l. 35 448), byla odložena trestní věc podezření ze spáchání přečinu křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 2 písm. a), b) tr. zákoníku, jehož se měl svědek R. v přípravném řízení dopustit rozdílnými výpověďmi v procesním postavení svědka, a to proto, že policejní orgán učinil závěr, že nešlo jednoznačně určit, o jaké okolnosti vypověděl pan R. nepravdu a zda měla podstatný vliv na rozhodnutí, a to též s poukazem na skutečnost, že v projednávané trestní věci nebylo dosud pravomocně rozhodnuto a není možné jednoznačně určit, která z obou výpovědí je nepravdivá.

257. Svědek F. Š. ve své výpovědi v hlavním líčení popsal, že do funkce předsedy představenstva FxxxO nastoupil v srpnu či září 2010, byl osloven personální agenturou. Jako zástupce investora, jehož nepředstavil, s ním jednal pan K.. S J. N. se svědek seznámil na ČxxxO, konzultoval s ní dokládání plnění dotačního titulu, v té době už pro FxxxO nepracovala, již při

jeho nástupu tam působila pouze při konzultování a řešení otázek spojených s dotací. A. B. zná jako hosta z akcí AXXXT pořádaných v areálu. Akcionářská struktura FxxxO mu nebyla známa, neměl v tomto ohledu ani žádné neoficiální informace, za akcionáře jednali advokáti (B., K., K.). V představenstvu měli víceméně rozdělené role, pan H. měl na starosti marketing a věci spojené s propagací, pan R., který tam působil přibližně do října, se staral o provozní věci spojené s hotelem a restauracemi, svědek to zastřešoval a řídil. Svědek v areálu stále působí, nyní je členem představenstva IXXXA, pod níž areál spadá. Pan B. ani nikdo jiný představenstvu do vedení FxxxO nezasahoval. AXXXT byl strategický partner a na základě smlouvy jim zajišťoval účetnictví. FxxxO poskytovala reklamní služby i jiným subjektům, zásadní byly reklamy pro AXXXT. V letech 2010-2013 tvořily příjmy z reklamy podle odhadu svědka 60 % příjmu, poté se to překlápělo a zvyšovaly se příjmy z ubytovací činnosti. Reklama skutečně probíhala, její cenu svědek hodnotí jako odpovídající. Změny a úpravy reklamních vztahů měl na starosti pan H..

258. Konec působení pana R. souvisel s tím, že svědek dostal od pana B. informaci, že R. si od něho a dalšího dodavatele půjčil nemalý objem peněz, čímž narušil etický kodex, který svědek ctí, a ztratil jeho důvěru. Bylo nutné vzít v potaz, že R. byl člověk, který dodavatele vybíral. Dotázal se R., zda mu to rozumně vysvětlí, což neudělal, tak se domluvili na ukončení spolupráce. Půjčka pana B. pak byla uhrazena tak, že R. odměna byla poslána na jeho účet. Po odchodu pana R. navíc svědek zjistil, že faktura za jednu akci pořádanou na FxxxO byla vystavena R. na jeho vlastní společnosti a jemu uhrazena. Poté zjistil, že R. vybral peníze, které měl použít na úhradu reklamních bannerů, které však byly uhrazeny jinak. Na základě těchto dvou skutečností svědek rozhodl, že R.ovi nebude vyplacena odměna, která byla součástí dohody.

259. Nepamatuje si, kdo ručil za závazky FxxxO u banky, neví, zda FxxxO měla přímé smlouvy o půjčkách s AXXXT. Konkrétně ke smlouvě o půjčce částky 200 000 000 Kč z 31. 8. 2012 svědek uvedl, že si na ni nepamatuje, nicméně poté, co mu byl dokument ukázán, potvrdil, že podpis je jeho. Ví o závazku vůči IXXXA, ale neví, kdo jej sjednal, řešil to tehdy s paní P., kterou jim přivedli advokáti (zástupci akcionářů).

260. Paní S. a pan A. jim pomáhali nastartovat marketing, doporučení na ně dostal svědek od A. B., který domluvil schůzku s paní S., na niž svědka přivedl. Dál už svědek komunikoval s paní S. a panem A., pan B. byl jen zprostředkovatel, neměl poradní ani rozhodující slovo, nezasahoval do toho, neúkoloval svědka. Svědkovi bylo divné, proč má paní S. potřebu dávat do kopie e-mailů pana B., ptal se jí na to a ona mu říkala, že je to pro ni partner, kterého uznává. Sám mu pouze jednou přeposlal nějaký e-mail, který se týkal ceny, protože paní S. pana B. do komunikace neustále zatahovala, svědek nevěděl, jaký v tom byl úmysl. Budilo to na něj dojem, že chtěla nějak panu B. ukázat, jak dobře pracuje, aby ji využil u nějakého většího projektu, protože tohle pro ni bylo natolik malé, že to předala panu A. Žádná reakce na tento e-mail od pana B. nebyla. Přejmenování a logo s paní S. a panem A. svědek řešil, s obžalovaným to nekonzultoval. Pokud svědkovi o možném přejmenování paní S. psala a dala pana B. do kopie, svědek nemůže vědět, proč pan B. odpověděl za něj, to je otázka na něho.

261. Vila byla součástí projektu jako takového, svědek věděl, že není součástí dotačního titulu. Byl to objekt určený k dlouhodobému pronájmu, poměrně dlouhodobě ji měl pronajatou AXXXT, ve vile přespávali členové představenstva, používali to k různým akcím.

262. **Svědkyňe T. S.** uvedla, že obžalovanou J. N. nezná. Svědkyni v roce 2012 (asi v říjnu) oslovil obžalovaný A. B., který ji pozval na schůzku, jež se uskutečnila na Xxx a na níž hovořil o svých aktivitách a poté o projektu ČxxxO jako projektu, který je z jeho pohledu mimořádný, je pro něho klíčový a kde by potřeboval zpracovat komunikační strategii. Pozval ji na soukromou schůzku na FxxxO, která se uskutečnila koncem října nebo v listopadu. Provedl ji po farmě, detailně jí ukázal prostory, se kterými počítal pro teambuildingy, firemní školení, provedl ji ZOO, kterou tam vybudoval. Vzpomíná si, že obžalovaný byl velice hrdý na koně (haflingy), které tam složitě získal. Na svědkyni udělalo dojem školicí centrum pro školy, o němž říkal, že je vybudoval, aby si školáci

mohli rozšiřovat znalosti přírodopisu – přišlo jí to od něho jako správný filantropický přístup. O projektu obžalovaný říkal, že do něho dal veškerou svou invenci, velice mu na něm záleží, má k němu bytostný vztah, je to jeho dítě. Svědkyně se tehdy věnovala pracím většího rozsahu, proto kontaktovala společnost Oxxx xxxA pana A., protože toto byla práce spíše pro malé grafické studio, nicméně vzala si na starosti supervizi v některých krocích, konzultovala komunikační strategii, dělala i supervizi focení v létě na ČxxxO. V březnu 2013 byla na schůzce s pány A., Š. a obžalovaným A. B., u něhož viděla obrovské vnitřní nasazení a pečlivost, připadalo jí netypické, že si podnikatel takového formátu takto do detailu hlídá projekt. Jednou se v Xxx setkala také s paní B., které se prezentovaly vizuální věci a jež byla na FxxxO přítomna i u focení. Pokud jde o její vnímání vztahu pana B. k projektu, byla patrná jednoznačná identifikace obžalovaného s tímto místem, k němuž měl jednoznačně silný osobní vztah. Nepamatuje si, zda obžalovaný užil termín, že to „*vybudoval*“ on, ale přesně si pamatuje, že říkal, že to je „*jeho dítě*“. (V přípravném řízení svědkyně vypověděla, že obžalovaný použil pro projekt i výrazy „*nejlepší projekt, který kdy vybudoval*“ a „*srdeční záležitost*“, po přečtení této části své výpovědi v hlavním líčení podle § 211 odst. 3 písm. a) tr. řádu uvedla, že si přesně vzpomíná, že obžalovaný říkal, že to je to nejlepší, co kdy vybudoval, na „*srdeční záležitost*“ si již konkrétně nepamatovala, ale zřejmě ano, tehdy si to pamatovala lépe.) Bylo jednoznačné, že se nic důležitého nesmí schválit bez vědomí obžalovaného, podle ní tam byl jednoznačný vztah nadřízenosti obžalovaného ve vztahu k panu Š. či G. Věděla, že všechny důležité kroky bude rozhodovat pan B., proto mu posílala v kopii e-maily. Při spolupráci k žádnému konfliktu nedošlo, spolupráce skončila bezproblémově.

263. „*Velkým šéfíkem*“ (výraz použitý v e-mailové komunikaci) mínila obžalovaného A. B., autentičnost e-mailové komunikace obsažené ve spisu svědkyně potvrdila.

264. Svědek J. A. vypověděl, že paní N. nezná, pana B. viděl jednou na schůzce v xxx naproti sídlu AXXXT. Pro FxxxO připravovali (společnost Oxxx xxxA, jejímž jednatelem svědek je) propagační materiály, inzerci a webové stránky. Na začátku roku 2013 mu volala paní S. s tím, že ji oslovil A. B. ohledně přípravy grafického balíčku pro FxxxO. Původní jednání vedla paní S., která připravila koncept celé komunikace, a svědek měl na starosti grafickou část a realizaci. Připravoval prezentaci záměru, k níž došlo asi v březnu 2013 (na otázku obhájce následně svědek potvrdil, že schůzka proběhla 1. 3. 2013) v xxx za účasti paní S., A. B. (jednalo se o jediné osobní jednání svědka s panem B.) a pana Š. Probíhala tam diskuse, již se účastnili všichni přítomní. Poté došlo ke schválení tohoto tvůrčího záměru a vyjasnil se rozpočet. Následně připravovali sadu věcí, při schvalování jednotlivých věcí byli přítomni pouze lidé z vedení FxxxO, konkrétně pánové Š. a G., a nafotili farmu. Poté se mediální kampaň včetně webu realizovala. Svědek vnímal A. B. jako iniciátora spolupráce, chápal to na základě jednání a celého začátku zakázky tak, že pan B. měl rozhodující slovo ohledně toho, jak by měl výstup vypadat, a ohledně jeho schválení. Formálně svědek vnímal FxxxO jako projekt AXXXT, resp. A. B.. Komunikace probíhala hlavně e-mailem, dotazy na pana Š. ve „*výkonných věcech*“ byly zodpovídaný obratem, u strategičtějších rozhodnutí čekali na odpověď déle. Po splnění zakázky byly všechny vztahy vypořádány velmi korektně. Následně ještě v roce 2014 pár věcí dělali i pro společnost IXXXXA. Paní S. svědkovi říkala, že byla na ČxxxO, kde se setkala s A. B., M. B. a jejich dětmi. Pokud se svědek nemýlí, paní S. to popisovala jako příjemné rodinné setkání.

265. Svědek potvrdil autentičnost doložené e-mailové komunikace s tím, že „*velkým šéfíkem*“ (viz dále) byl míněn A. B..

266. Z e-mailové komunikace, již se účastnili svědci S., A. a Š. a obžalovaný A. B. (č. l. 2 901 a násl.), je zřejmé, že dne 5. 2. 2013 nejprve pan Š. napsal paní S. (zjevně v návaznosti na předchozí komunikaci, která ve spisu doložena není), že těžko říct, neví, jak jinak vyjádřit spojení všeho, co se na farmě nachází. Pokud má ona nějaký nápad, ať mu dá vědět, aby to mohl posoudit. Na tuto zprávu během hodiny odpověděla svědkyně, že slovo „*FxxxA*“, jakkoli jejich projekt vystihuje, může mít pro mnoho lidí, které chtějí oslovit, zavádějící charakter, navrhuje tedy jiný deskriptor, který by dal ČxxxO prémiovější feeling. Toto bude součástí prezentace, jen ji zajímalo, zda by on

viděl principiálně jako problém toto slovo vypustit. Neví, jak moc na tom on a pan B. trvají. Dále se ptala na to, zda je možná úprava loga. Do kopie při odeslání zprávy dala svědkyně jako adresáta též A. B.. Byl to právě obžalovaný, kdo jí ještě téhož dne odpověděl (e-mailem adresovaným pouze jí) slovy: „Dobrý den, můžeme uvažovat o všem, i o vypuštění jména FxxxX A a změně loga. S pozdravem A. B.“.

267. Tuto zprávu obžalovaného svědkyně přeposlala panu A. s komentářem: „Hola boží, zde přeposílám dnešní korespondenci, jak vidíte, velký šéfík je vždy „deeply involved.“

268. Dne 21. 2. 2013 proběhla komunikace, při níž svědkyně S. domlouvala schůzku – prezentaci projektu „ČxxxO“ s obžalovaným A. B. a panem Š., setkání bylo domluveno na 18 hodin dne 1. 3. 2013.

269. Dne 22. 3. 2013 svědek A. poslal panu Š. zprávu, obsahující mj. sdělení, že včerejší rozpočet je platný, pro jistotu ještě jednou zasílá bez diskutovaného produktového listu. Pan Š. cca za hodinu odpověděl, že děkuje za zprávu, vše již odeslal panu B., pokud by byla nějaká reakce z jeho strany, dá samozřejmě vědět.

270. Smlouva o dílo mezi FxxxO jako klientem a OXXX XXXA jako agenturou, jejímž předmětem byla realizace komunikačního konceptu ČxxxO, byla uzavřena 30. 4. 2013 (č. l. 17 230), její dodatek týkající se částečné přefakturace nákladů a další smlouva o dílo, jejímž předmětem byla realizace mediální kampaně, pak 12. 8. 2013, resp. 8. 9. 2013 (č. l. 17 241, 17 245).

g) Výpovědi svědků – představitelů poskytovatele dotace, zpracovatelů externích posudků a další důkazy vztahující se přímo k podmínkám dotace a rozhodování o ní

271. Svědek P. B. popsal, že systém poskytování podpor byl jednoznačně daný, on jako hejtman s Regionální radou dostali vždy seznam projektů, které prošly posuzovacím řízením a byly, nebo nebyly doporučeny. Pokud byly doporučeny, nemohli ani jednat jinak, než je schválit. Ani u tohoto, ani u jiných projektů neměli nic, co by zpochybňovalo rozhodnutí o projektu. Seznam k nim přicházel jako celek, s desítkami nebo stovkami projektů, u nichž bylo uvedeno, zda jsou bez připomínek, nebo s nedoporučujícím stanoviskem. Udělení dotace schvaluje Regionální rada, jíž předsedal. V souvislosti s projednávaným projektem nezaznamenal žádný nátlak či nekalosti, v době rozhodování se nejevilo, že by existoval nějaký problém. Paní N. nezná, obžalovaného B. pouze z politického života. Jednou z podmínek dotace bylo, že žadatel učiní prohlášení, že je malým nebo středním podnikem, oni neměli ani žádné nástroje toto kontrolovat či zpochybňovat.

272. Svědkyně E. F. uvedla, že obžalovaného A. B. zná pouze z médií, obžalovanou J. N. zná. Pracovala jako xxx Úřadu Regionální rady a měla projekt ČxxxO na starosti v realizační fázi v rámci oddělení realizace a plateb, tedy poté, co byla schválena dotace a co byla zpracována analýza rizik, kterou sice zpracovávalo její oddělení, ale ona se na ní nepodílela. Dostala se k ní v té době někde na pracovišti informace, že by za projektem mohl být pan B. (neví, zda to byla fáma, nebo to mělo reálný podklad, obecně tato informace, pokud ví, známa nebyla). Viděla možný problém v motivačním efektu uvedeném v pokynech pro žadatele a příjemce výzvy („Když na něco máš ze svých prostředků, nemůžeš žádat o dotaci.“). Aby měli čisté svědomí, konzultovala tuto otázku s externím poradcem panem B. D. (již zemřelým), který jim řekl, že je třeba zachovat rovný přístup na základě doložených dokladů – proto to pro ně nebyl problém a přistupovali k projektu jako k jakémukoli jinému. Asi jim bylo známo, že projekt má partnery, nepamatuje si, zda věděli, kdo je tím partnerem, ale asi to věděla. Informace, že by za projektem mohl stát pan B., jí přišla na jiné úrovni než informace, že existuje nějaká partnerská smlouva. V době realizace se nevyskytl žádný problém, že by například chtěli nějaké nestandardní jednání, nezaznamenala žádné vnitřní ani vnější tlaky. Když jeli na poslední kontrolu, paní N. (na 99 % to byla ona) zmínila, že tam možná bude pan B., na což jí svědkyně řekla, že by jej nerada potkala, tak se nepotkali. Zarazilo ji, že když projekt končil a dvakrát na farmu s kolegyní jely, nebyl tam žádný poutač, který by přilákal nové klienty a turisty –

odpověděli jim pak, že to bylo napraveno, ale neví, jestli tomu tak skutečně bylo. Všechny kontroly, včetně té poslední, dopadly v pořádku.

273. Pokud jde o semináře či workshopy pro zájemce o dotace, v určité fázi se na tom podílela, řešila tam svá témata spojená s realizací projektu (např. jak se podávají žádosti o změnu). Rozlišení, co je a co není malý podnik, bylo záležitostí oddělení administrace.

274. Když posléze svědkyně pracovala na Ministerstvu financí, dostali zaměstnanci od pana B. v květnu 2017 e-mailovou pozvánku na FxxxO. (Pozvánka je na č. l. 35 344 spisu, směřuje vůči zaměstnancům Ministerstva financí a obžalovaný v ní zmiňuje, že již kdysi zaměstnancům slíbil, že je na FxxxO pozve, pak ale vznikla kolem farmy pseudokauza, tak si to rozmyslel, ale nyní se situace změnila a on končí. Chválí zaměstnance za výsledky jejich práce a s jejich rodinou je zve na oslavu 5. výročí Nadace AXXXT na FxxxO.)

275. Ve svém doplňujícím výslechu v hlavním líčení, který byl proveden v reakci na poznámku svědkyně vůči médiím po opuštění jednací síně po předchozím výslechu, že toho mohla říct více (č. l. 35 340-35 341), svědkyně vysvětlila, že tím míní, že 8. 8. 2011, tedy v době udržitelnosti projektu, byla soukromě na xxx, cestou zpět se chtěla zastavit na farmě a podívat se na jízďárnu, ale areál byl hlídán ostrahou, která jim řekla, že není veřejně přístupný. To ji zaskočilo, požádala, aby zavolali ředitele, jímž byl pan R., který je do areálu a na jízďárnu vzal a řekl, že přístupná není z provozních důvodů restaurace. Areál byl tehdy v podstatě pustý, prázdný, přitom měl sloužit cestovnímu ruchu, což v ní vyvolalo pochybnosti. O tomto poznatku informovala na úřadu.

276. **Svědék J. F.** uvedl, že obžalované zná pouze z médií. Na Úřadu Regionální rady působil od roku 2007 do roku 2010 jako xxx, jejich oddělení bylo zodpovědné za realizační fázi po podpisu smlouvy o poskytnutí dotace – jezdili kontrolovat fyzické výsledky projektu na stavbě, byli zodpovědní za proplácení žádostí o platbu. Následně byla kontrolována udržitelnost projektu po dobu 5 let. S projektem ČxxxO do styku z profesního hlediska nepřišel. Nepamatuje si, zda v průběhu analýzy rizik nebo následně v průběhu kontrol vznikly o tomto projektu pochybnosti, o spojitosti projektu s panem B. nebo AXXXT nebyl informován. Nepamatuje si, že by se na úřadu zabývali otázkou motivačního efektu, neví ani, co to je.

277. Svědek se účastnil přibližně pěti výjezdních seminářů, na nichž jako pracovníci úřadu dělali osvětovou činnost a každý ze své pozice sdělovali, kdo o dotaci může žádat a co to obnáší. On přednášel z hlediska technické stránky. Tyto semináře se pořádaly před vyhlášením výzvy. Nepamatuje si, zda se na nich hovořilo o propojených a partnerských podnicích nebo sousedních a relevantních trzích.

278. Ve své výpovědi v přípravném řízení svědek konkrétně uvedl, že silný finanční partner projektu se v obecné rovině kladně projevil při hodnocení žadatele o dotaci, neboť finanční síla žadatele byla součástí jednotlivých kritérií. V hlavním líčení si tuto skutečnost již nepamatoval, ale potvrdil, že tehdy (s menším časovým odstupem) zřejmě odpovídal pravdivě.

279. **Svědék J. P.** uvedl, že obžalovaného B. zná pouze s médií, s paní N. se asi museli vidět, když jako zaměstnanec Regionální rady prováděl analýzu rizik po schválení dotace, před realizací projektu. Místní šetření tehdy prováděl (fakticky jako zástup za někoho jiného) s paní L. K. Předpokládá, že analýza rizik musela dopadnout tak, že riziko minimálně neohrožovalo realizaci projektu. Vybavuje si, že když listoval žádostí, viděl nějakou smlouvu s podpisem pana B., což jej zaujalo. Mohlo to v něm vyvolat nějaké zajímavé myšlenky ohledně toho, na kolik je projekt bez podpory nerealizovatelný (motivační efekt znamenal, že by jakýkoli žadatel měl prokázat, že bez dotace není schopen projekt dokončit), ale jejich záležitostí již nebylo se tímto zabývat. Je možné, že tehdy něco konzultoval s kolegyní F., seděli spolu v jedné kanceláři. Následně si projekt převzal i jako projektový manažer.

280. **Svědkyně L. K.** uvedla, že pana B. osobně nezná, s paní N. se několikrát setkala, když paní N. zastupovala FxxxO. Svědkyně pracovala v oddělení xxx, s kolegou P. jeli v rámci analýzy rizik

na kontrolu na místo, aby ověřili, že projekt ještě není zahájen, což bylo podmínkou získání dotace. Prohlídka na místě dopadla v pořádku. V průběhu řešení této dotace nezaznamenala nic nestandardního, pracovala tam pouze jeden rok. Na workshopech a seminářích se svědkyně podílela, jejím úkolem bylo vysvětlit potenciálním žadatelům (příjemcům) metodiku, aby věděli, jak zpracovat žádost o platbu. Netuší, zda případní zájemci o dotaci mohli nebo měli mít informace ještě před vyhlášením výzvy.

281. Svědkyně se dotacemi zabývá i v současné době, působí jako dotační poradce. Nyní se klade větší důraz na kontrolu statutu malého a středního podniku, jsou k dispozici i registry, které tehdy k dispozici nebyly. Řekla by, že tehdy se to řešilo tak, že malý podnik je podnik do 50 zaměstnanců, jinak ne. Povědomí o relevantním a sousedním trhu (nyní) má, ale nedokáže ty pojmy vysvětlit, není to tak jednoduché.

282. Svědkyně I. H. vypověděla, že jako úřednice byla zodpovědná za proces hodnocení a přijímání projektu. Obžalované osobně nezná. Hodnocení projektu je nastaveno metodou 4 očí, společně s ní se na něm podílela paní P. Na konkrétní proces hodnocení FxxxO si nevzpomíná, žádný nátlak či snahu o zvýhodnění tohoto projektu nezaznamenala. Myslí si, že nezaznamenala ani informaci o spojení projektu s panem B. či AXXXT. V obecné rovině byl jakýkoli partner projektu hodnocen kladně. Motivační efekt dle její současné znalosti znamená, že projekt nesmí být zahájen (nesmí být uzavřena žádná objednávka ani smlouva zajišťující vlastní realizaci projektu) před jeho podáním. Motivační efekt nemá žádný vztah k financování projektu. Neví, zda jí termín motivační efekt něco říkal již tehdy. Velikost firmy nezkoumali, vycházeli z čestného prohlášení. Jedním z kritérií hodnocení projektu byla jeho finanční udržitelnost, tedy i informace o zdroji úvěru či půjčky, ale zda se jednalo o peníze od bankovního nebo nebankovního subjektu, nemělo na hodnocení vliv.

283. Školení (semináře, workshopy) k výzvám určitě dělali, byla součástí týmu, který k daným výzvám dělal „roadshow“, neví však, zda tomu tak bylo i u této výzvy. Školení probíhala před vyhlášením výzvy (nemělo by se stát, že až po vyhlášení), prezentovaly se tam podmínky výzvy, aby žadatelé věděli, jak projekt připravit. Byly to informace, jaký bude obsah výzvy, která bude následovat. Specifikace oprávněného žadatele (např. zda se budou moci přihlásit pouze malé podniky) by měla obecně být na seminářích sdělena jako jedna z prioritních informací. Na problematiku relevantních, sousedních trhů, partnerských a propojených podniků tehdy nebyli školeni, neví, zda by tehdy dokázala odpovědět, co to jsou relevantní a sousední trhy. Nikdy se při seminářích problematice sousedních a relevantních trhů speciálně nevěnovali. Tehdy jako úředníci neměli s dotacemi žádné zkušenosti, měli dva pracovní dny na to, aby provedli u všech projektů kontrolu všech formálních náležitostí a přijatelnosti; je úplný nepoměr mezi tím, jak se projekty hodnotí a jak se řeší problematika malého a středního podniku dnes. Problematika propojenosti podniků je v současné době řešena velice složitě, je to jedno z témat, které bude vždy živé, jsou k tomu samostatné semináře Ministerstva průmyslu a obchodu, dospělo to do zcela jiné dimenze, než tomu bylo tehdy. V té době neměli žádné aplikace, pouze kontrolovali, že je doloženo čestné prohlášení. (V přípravném řízení svědkyně výslovně vysvětlila, že pravdivost čestného prohlášení neověřovali, nebylo to v jejich silách u žádného projektu, „svět dotací byl tehdy úplně jinde“. Dále uvedla, že partnerské smlouvy byly naprosto běžné u všech projektů, dokládaly vytiženost projektu. Pravdivost těchto svých vyjádření v hlavním líčení potvrdila).

284. Dva externí posuzovatelé se zapojovali od určité konkrétní velikosti projektu, závěry těchto posuzovatelů měly pro jejich hodnocení doporučující charakter, vycházeli z jejich analýzy. Nepamatuje si již, do jaké míry byly závěry externích hodnotitelů podstatné pro projekt ČxxxO. Pokud by posouzení ze strany externích hodnotitelů bylo kritické, mělo by se to do bodového hodnocení projektu promítnout. Vůbec si nepamatuje, zda někdy s externími hodnotiteli komunikovali v tom smyslu, zda mají ke svým posudkům přistupovat spíše benevolentně nebo přísně, ani ve své činnosti žádný takový pokyn neměli.

285. Svědkyně M. P. vypověděla, že obžalované zná pouze z médií. Na Úřadu Regionální rady pracovala jako xxx xxx, s kolegyní H. měly na starosti kontrolu a hodnocení projektů v oblasti cestovního ruchu. V první fázi probíhala kontrola formálních náležitostí, poté hodnocení (bodování) projektů. Každá vypracovala vlastní hodnocení, celkový součet se zaznamenal do tabulky, vytvořilo se pořadí, a toto bylo předáno výboru Regionální rady, který projekt schvaloval. K projektu ČxxxO (ani k jiným) si nevzpomene na nic zvláštního, nepamatuje si, že by měla nějakou informaci o nežádoucím spojení s AXXXT či panem B.. Externí posudky měly doporučující charakter, nebyly stěžejní, využily je v rámci hodnocení. Smlouvu o partnerství nehodnotily. (V přípravném řízení svědkyně odlišně uvedla, že partnerské smlouvy u projektu byly něco navíc, bylo to plus a bylo to díky větší využitelnosti projektu lépe bodově ohodnoceno, přičemž pravdivost této výpovědi po jejím přečtení v hlavním líčení svědkyně potvrdila.) Pokud si pamatuje, nezkoumaly ani informace o tom, kdo a jak ručí za úvěry společnosti.

286. Semináře pro žadatele pořádali v rámci celého kraje, poskytovali informace o programu, možnostech čerpání, žadatelé si také mohli domluvit schůzku a informovat se přímo na Úřadu Regionální rady. Neví, zda semináře probíhaly před vyhlášením výzvy nebo po něm, z logiky věci před ním. Nebylo to tak, že by obsah budoucí výzvy byl tajný, podmínky byly známy, ještě před vyhlášením mohli žadatelé chodit na konzultace. Kdyby za ní tehdy někdo přišel a ptal se na relevantní, sousední trh nebo partnerský podnik, asi by tuto problematiku neznala, byly to počátky. Někáké povědomí o relevantních a sousedních trzích člověk v roce 2008 asi měl, ale vzhledem k tomu, že to bylo ošetřeno čestným prohlášením, do hloubky se tím nezabývali. Předpokládá, že se na to žadatelé mohli na seminářích ptát, ale detailně si nevzpomene, zda se na nich tato problematika probírala. Neví, co je motivační efekt. I v současné době stále pracuje s evropskými dotacemi.

287. Svědek J. K. uvedl, že obžalované nezná. Na Úřadu Regionální rady pracoval jako vedoucí odboru xxx, podléhalo mu šest oddělení. K této výzvě si již konkrétně nevzpomíná, ale obecně to funguje tak, že již když se chystá výzva, dělají se semináře, a v době vyhlášení jsou již známy podmínky a nezbytné dokumenty. Zájemci se tedy s podmínkami výzvy mohou seznamovat ještě před jejím vyhlášením, veškerá nezbytná dokumentace byla i na webových stránkách úřadu. Některé dokumenty tam patrně byly již před vyhlášením výzvy, většina pravděpodobně v okamžiku, kdy se výzva vyhlášovala, ale nepamatuje si, jak tomu bylo u této konkrétní výzvy. K žádosti o dotaci na FxxxO si nic konkrétního nevzpomíná, žádný nátlak nezaznamenal, neměl tehdy žádné informace o spojení projektu s panem B. nebo s AXXXT. Posudky externích hodnotitelů měly doporučující charakter. Má za to, že z hlediska činnosti jeho podřízených bylo tehdy vše v pořádku. Problematiku relevantních a sousedních trhů tehdy na úřadě neřešili, nějaká školení určitě probíhala, ale nepamatuje si, zda byli v tomto konkrétním bodě „extra školení“. Že se jedná o malý podnik, bylo dokládáno čestným prohlášením, které nijak nezkoumali.

288. Svědek M. K. vypověděl, že paní N. zná čistě pracovně, pana B. nezná. Svědek byl v letech 2006-2008 ředitelem Úřadu Regionální rady. Konkrétně s projektem ČxxxO se neseznámil, nic bližšího mu o něm nebylo známo, projektů byly stovky. Žádné pochybnosti ve vztahu k tomuto projektu od zaměstnanců neslyšel. Regionální operační program Střední Čechy byl schválen jako celek někdy v prosinci 2007, konkrétní podmínky výzvy byly schvalovány následně, ale bylo to na základě tohoto programového dokumentu, v jehož rámci se s tím již žadatelé mohli seznámit. Velikost podniků, které se do výzvy mohou hlásit, z logiky věci vychází ze schváleného programového dokumentu, od té doby to bylo závazné a jasné; náhledy předtím samozřejmě byly, ale dokud není schváleno všechno, není schváleno nic. Právě proto, aby informace byla známa i mimo úřad, dělali semináře, přičemž veřejnost seznamovali v největší možné míře i s tím, co bylo v přípravné fázi.

289. Svědkyně I. H. se s nikým z obžalovaných nikdy nesetkala. Jako externí expertka – stavební inženýrka (není soudní znalkyní) pro Regionální radu posuzovala projekty, které žádaly o dotaci z EU. V projektu FxxxO byla spousta nesrovnalostí, hodně věcí, které bylo třeba dořešit

nebo které nesplňovaly požadavky, a spousta nejasností, které komplikovaly použitelnost a přínosnost pro region. Jejím úkolem bylo poskytnout pracovníkům Regionální rady podklady, kde jsou záležitosti, které by mohly následně komplikovat kontroly nebo vést k vrácení dotace, a které by se daly „*vychytat*“ již v počátku, aby projekt byl realizovatelný. Ona sama s nikým z představitelů FxxxO nekomunikovala, vyhodnocovala dokumentaci. Posudky zpracovávala i pro jiné zadavatele, mohlo jich být tak 10 ročně. Poznatek o propojení projektu s AXXXT, resp. panem B. měla, na úřadě se to vědělo, informace, že statek koupil on, proběhla i v tisku, četla i rozhovor s paní B., která se věnovala interiéru objektu, že záměrem bylo užívat objekt jako víkendové sídlo. Když poté projekt viděla, byla proto překvapená, ale považovala to za vývoj projektu.

290. V rámci posuzování tohoto projektu se nesečkala s žádným nátlakem, ale byl to první projekt, kde se připomínky, které v posudku uváděla, neřešily úplně standardně jako v případě předchozích posudků. Smyslem posudků nebylo projekt vyloučit, ale připomínky měly vést k tomu, aby se mohl doplnit a „*zprůchodnit*“, aby na dotaci dosáhl. V tomto projektu bylo dost nedostatků, které nejprve projednávala s úřednicemi paní H. a P., ale pak i na úrovni vedení úřadu s panem K., což nebylo obvyklé. Jednání s ním se týkalo toho, jak závažné nedostatky jsou, zda a jakým způsobem jsou odstranitelné (doplnitelné), nebyl to tlak na to, aby se posudek měnil. Iniciátorem jednání byl určitě pan K., má za to, že mělo z jeho strany informativní účel. Žádnou zpětnou vazbu k vypořádání svých připomínek pak od úřadu nedostala. Nemá informace, zda její posudek obdržel realizátor projektu.

291. V obecné rovině jako posuzovatelé prošli školeními, chápala to tak, že smyslem je spíše projekty podpořit a umožnit jejich realizaci, ale na za cenu budoucích problémů. Ve vztahu k tomuto konkrétnímu projektu žádný takový návod ale nedostala.

292. Z písemného posudku Ing. Ivany H. k projektu „MKA ČxxxO“ (č. l. 11 244-6), datovaného 1. 7. 2008, se podává, že Ing. H. učinila závěr, že se jedná o rozsáhlý a finančně velmi náročný projekt. Plánovaný areál by jistě úspěšně sloužil k prezentaci investora a k pořádání jeho firemních akcí, přínos pro celý region a efektivní využití vložených prostředků ale nebyly na základě posouzení stavebního programu a projektové dokumentace podle jejího názoru dostatečně prokázány.

293. Svědek Ing. K. M. zpracoval na projekt FxxxO ekonomický posudek. Projekt odmítl, neměl podle něho dotaci dostat – pokud si vzpomíná, napsal to tak, že pokud zpracovatel dodá výpočty, měl by nárok na dotaci, ale věděl, že je nedodá, nebylo to možné. V roce 2008 zpracoval tři nebo čtyři projekty, celkem jich bylo tak devatenáct. U tohoto konkrétního projektu jim při poradě zpracovatelů kdosi (referentka nebo přímo vedoucí oddělení) řekl něco v tom smyslu, ať jsou na ně hodní. Zpětně to hodnotí tak, že byl zájem, aby projekt prošel; jeho to tehdy nijak neovlivnilo, to na něho neplatilo. Kromě toho tehdy nic nestandardního nezaznamenal. Jeho závěry s ním pak nikdo neprobíral, nežádal po něm žádné vysvětlení. Že projekt dotaci získal, se následně dozvěděl z novin. Předpokládané příjmy (z pronájmu, za reklamu a podobně) byly podle jeho hodnocení nadsazené, nepovažoval za reálné, že by společnost získala úvěr. Žádné informace o spojení projektu s panem B. nebo AXXXT tehdy neměl.

294. Z písemného posudku Ing. K. M. k projektu „MKA ČxxxO“ (č. l. 11 249-11 260), datovaného 20. 6. 2008, se podává, že Ing. M. učinil závěr, že žadatel věnoval organizační, personální a projektové přípravě projektu značné úsilí, na druhé straně je nepřesvědčivě zpracována oblast průchodnosti investičního i provozního cash flow, a tedy i finanční udržitelnost provozu vykazuje u důležitých položek podstatné nejasnosti či závady. Žadatel nevěnoval dostatečnou pozornost průhlednosti a kontrolovatelnosti projektovaných provozních ukazatelů, čímž zbytečně vyvolal pochybnosti u důležitých položek výsledovky, které při pečlivějším přístupu k průchodnosti ekonomické části mohly být i případně včas odstraněny. Podstatné námitky hodnotitele přetrvávají nadále u průchodnosti jednotlivých scénářů financování investiční fáze a investičního cash flow a u vybraných položek výsledovky (příjmy z reklamy, pronájmu, náklady na energie). Rozsah,

podrobnost a kontrolovatelnost zpracování této ekonomické části provozní fáze projektu jsou spíše nedostatečné. Na druhé straně je nutno konstatovat, že jde o hodnocení stránky ekonomické části projektu, které může žadatel relativně snadno napravit. Podstatné je ovšem, jaká varianta financování investičního cash flow je platná – jaký harmonogram čerpání dotace platí a jaká výše úvěru je tedy nezbytná pro pokrytí investičního rozpočtu – zda platí varianta 350 mil. Kč úvěrů s podstatnými připomínkami, nebo v podstatě neprůchozí varianta 437 mil. Kč úvěrů. Pokud žadatel bude mít možnost doložit a okomentovat reálnost svých projektovaných ukazatelů, rozporovaných v tomto hodnocení, doloží propočty a parametry reálnost vybraných položek příjmů (z reklamy, z pronájmu) a nákladů, je pak projekt a jeho provozní fázi možno hodnotit jako finančně proveditelný a udržitelný. V této fázi hodnocení projektu však toto konstatování zatím není možné jednoznačně formulovat.

295. K samotnému **průběhu dotačního řízení byly provedeny následující podstatné listinné důkazy:**

296. Z **chronologie** zdokumentování procesu veřejného připomínkování a programových dokumentů (č. l. 12 469 a násl.) je patrné, že již od podzimu roku 2006 probíhaly práce na Regionálním operačním programu NUTS 2 Střední Čechy jako na hlavním programovém dokumentu určujícím priority regionu Střední Čechy pro čerpání strukturálních fondů v programovém období 2007-2013. Na webových stránkách www.ropstrednicechy.cz byly zveřejňovány informace o samotných dotacích již od počátku roku 2007, a to minimálně pokud jde o stanovení prioritních os. Již v té době pořádané semináře a sdělované informace o schvalování jednotlivých dokumentů týkajících se výzev dokládaly minimálně jasný záměr Regionální rady ještě před vyhlášením samotných výzev k předkládání žádostí o poskytnutí dotací. Například v prezentaci z 3. 4. 2007 k Seminári na Krajském úřadu Středočeského kraje (č. l. 12 492, 12 507 a násl.) se uvádí, že příjemci podpory v rámci Prioritní osy 2 (Cestovní ruch) budou malí a střední podnikatelé (pouze subjekty podnikající v oblasti ČR minimálně s dvouletou podnikatelskou historií) a jsou zde jasně popsány též podporované aktivity. Na prohlubující seminář na téma „*Možnosti čerpání dotací z ROP Střední Čechy*“ pro ORP xxx a xxx, jenž se pořádal 9. 10. 2007, byla přihlášena obžalovaná Ing. N. za AXXXG, nicméně není v prezenční listině podepsána (č. l. 12 582 a násl.).

297. **Výzvu k předkládání projektů č. 4** (č. l. 12 142) vyhlásila Regionální rada v ROP NUTS 2 Střední Čechy v prioritní ose 2 – „*Cestovní ruch*“ - 2.1 „*Podnikatelská infrastruktura a služby cestovního ruchu*“ dne 20. 12. 2007. Cílem podpory bylo zvýšení ubytovací kapacity a zlepšení kvality ubytovacích služeb v turistických destinacích, rozšíření nabídky doplňkové infrastruktury a služeb ve vazbě na ubytovací zařízení, další infrastruktury a atraktivitu cestovního ruchu a rozšíření nabídky atraktivit v oblasti kulturně-poznávacího cestovního ruchu. Podporovanými aktivitami mělo být vybudování nového ubytovacího zařízení nebo rozšíření či modernizace stávajícího ubytovacího zařízení za účelem zvýšení ubytovacího standardu včetně případných stravovacích služeb. Podporovány měly být rovněž transformace stávajících nevyužívaných či k jiné funkci sloužících objektů na ubytovací zařízení, rozšíření nabídky doplňkových služeb ve vazbě na ubytovací zařízení či vybudování, rekonstrukce a obnova objektů pro potřeby poznávacího cestovního ruchu. Příjemci podpory (žadatelé o podporu) měli být podnikatelé podle § 2 odst. 2 obchodního zákoníku, kteří splňují definici malého a středního podniku, vykonávají podnikatelskou činnost minimálně 2 roky a podnikají v oblasti cestovního ruchu, resp. (podle druhé odrážky) podnikatelé podle § 2 odst. 2 obchodního zákoníku, kteří splňují definici malého a středního podniku, podnikají v oblasti cestovního ruchu a mají podnikatelskou historii kratší než 2 roky, avšak pouze u projektů realizovaných v obcích nad 2 000 obyvatel. V poznámce pod čarou je k podnikatelské historii uvedeno toliko, že se do ní započítává pouze takové období, ve kterém daný subjekt skutečně vykonával podnikatelskou činnost, nezapočítává se období, ve kterém nebyla podnikatelská činnost vykonávána z důvodu jejího přerušení či ukončení.

298. Pokyny pro žadatele a příjemce pro výzvu 4, platné od 20. 12. 2007 (č. l. 12 149), vycházely při definici malého a středního podniku z Doporučení Komise č. 2003/361/ES ze dne 6. 5. 2003, o definici mikropodniků, malých a středních podniků, za malý podnik tedy označovaly podnik, který zaměstnává méně než 50 zaměstnanců a jehož roční obrat nebo bilanční suma jeho roční rozvahy nepřesahují 10 milionů Eur, s tím, že je nutné zohlednit údaje partnerských či propojených podniků, které stanoví právní předpisy ES. Součástí pokynů je pasáž o narušení či (potenciálním) ohrožení hospodářské soutěže, kde se zmiňuje, že v rámci tohoto znaku je nutné zjistit, jestli má podnik trh a – byť potencialem – konkurenty. Z pohledu pravidel veřejné podpory je nutné pracovat s pojmem relevantní trh, tj. trh ve smyslu zeměpisném (trh celé EU, případně dalších států světa) a výrobků a služeb (obdobné či stejné, zaměnitelné a zastupitelné výrobky), přičemž průnik těchto dvou trhů je relevantním trhem pro daný podnik. Narušení hospodářské soutěže nemusí existovat v době podání žádosti, stačí, existuje-li pouze budoucí možnost narušení hospodářské soutěže (č. l. 12 209). Dále je zde uvedeno, že žadatel je povinen doložit, zda je malým či středním podnikem (č. l. 12 210). Na straně 57 pokynů pro žadatele (č. l. 12 206) se uvádí, že podpora musí mít tzv. motivační efekt, tj. bez poskytnutí podpory by subjekt nebyl schopen daný projekt realizovat. Mělo by být tedy prokázáno, že daného cíle není možné dosáhnout bez vynaložení veřejných prostředků (jejich poskytnutí jde na vrub tržnímu selhání).

299. Ze sdělení Úřadu regionální rady Regionu soudržnosti Střední Čechy (č. l. 31 726) vyplývá, že při workshopu „*2.1 Podnikatelská infrastruktura a služby cestovního ruchu*“, který proběhl 10. 1. 2008, byl během prezentace „*Struktura žádosti o poskytnutí dotace – povinné přílohy*“ slide č. 8 přímo věnován splnění podmínek malého a středního podniku. Dále byla pro tyto účely vytištěna a distribuována informační brožura „*Veřejná podpora*“, ve které byl na str. 12 v sekci „*Jak poznáte, že jste malý nebo střední podnik?*“ internetový odkaz na stránky Evropské komise, z nichž si mohli žadatelé o dotaci stáhnout uživatelskou příručku „*Nová definice malých a středních podniků – Uživatelská příručka a vzor prohlášení*“. Citovaný slide č. 8 prezentace, kterou měla svědkyně I. H. dne 10. 1. 2008 (č. l. 31 756), obsahuje pouze údaj o tom, že povinnou přílohou k žádosti o poskytnutí dotace je prohlášení informace o způsobilosti jakožto malý nebo střední podnik s tím, že formulář prohlášení vychází z doporučení Komise 2003/361/ES o definici malých a středních podniků. V brožuře *Veřejná podpora* (č. l. 31 771) je na str. 12 nadpis: „*Jak poznáte, že jste malý nebo střední podnik?*“ Následuje pak tento text: „*Musíte splnit oba níže uvedené znaky. Pokud alespoň jeden z nich nesplňujete, nemůžete se posuzovat jako malý nebo střední podnik. Celkovou výši zaměstnanců a ekonomických ukazatelů je nutné navýšit o údaje partnerských a propojených podniků.*“ Následuje tabulka, kde jsou uvedeny údaje o počtu zaměstnanců a ročním obratu nebo bilanční sumě rozvahy pro malý podnik (méně než 50 zaměstnanců, roční obrat nebo bilanční suma roční rozvahy menší nebo rovna 10 mil. EUR) a střední podnik (méně než 250 zaměstnanců, roční obrat menší nebo rovna 50 mil. EUR, bilanční suma roční rozvahy menší nebo rovna 43 mil. EUR). Po této tabulce následuje další text: „*Přesný postup při výpočtu velikosti podniku pak obsahuje: Sdělení komise Vzor prohlášení o údajích týkajících se způsobilosti podniku jakožto malého nebo středního podniku, které naleznete na našich webových stránkách (adresa uvedena) v sekci Dokumenty ROP, v části Pokyny pod názvem Prohlášení o způsobilosti jakožto malý a střední podnik nebo na následujícím odkazu (odkaz na stránky Komise EU). Relevantní národní i evropská legislativa, která upravuje veřejnou podporu, je uvedena v dokumentech Regionální rady regionu soudržnosti Střední Čechy.*“ V obsáhlé uživatelské příručce *Nová definice malých a středních podniků* (č. l. 31 774) se popisuje nutnost při sestavování údajů brát v úvahu, zda je podnik nezávislý, partnerský nebo propojený, a za tímto účelem vzít v úvahu vztahy s jinými podniky, a vysvětlují se termíny partnerský a propojený podnik (včetně ilustrací) v závislosti na podílu na základním kapitálu nebo hlasovacích právech v jiném podniku. Propojení prostřednictvím skupiny fyzických osob jednajících společně (a tudíž ani otázka sousedního či relevantního trhu) nejsou v příručce řešeny.

300. Obhajoba doložila do spisu výtisk z webových stránek ROP Střední Čechy – „FAQ a doporučené dokumenty“ – kde byla položena otázka (č. l. 35 536), zda se u výzvy č. 4 musí podnikatelská historie žadatele vztahovat k oblasti cestovního ruchu, na niž následuje odpověď, že

se historie podnikatele nemusí explicitně vztahovat k cestovnímu ruchu, stačí prokázat, že podnikatel podniká minimálně 2 roky v jakémkoli oboru, nicméně bude muset doložit, že má oprávnění v cestovním ruchu podnikat, tedy k projektové žádosti musí doložit živnostenský list v oblasti cestovního ruchu.

301. V žádosti o dotaci (č. l. 11 065 a násl., potvrzení o registraci č. l. 11 064), zaregistrované dne 29. 2. 2008, požádala FxxxO o dotaci na projekt MKA ČxxxO. Jako hlavní kontaktní osoba byla v žádosti uvedena místopředsedkyně představenstva obžalovaná Ing. N.. V žádosti se uvádí, že celkové způsobilé výdaje projektu měly být ve výši 276 990 000 Kč. Nezpůsobilé výdaje byly celkem 159 598 000 Kč, celkové výdaje projektu tedy byly vyčísleny částkou 436 558 000 Kč. Jako datum zahájení projektu je uveden den 3. 12. 2007, datum zahájení fyzické realizace 1. 9. 2008, datum ukončení projektu 30. 4. 2010. Podle popisu měl projekt za cíl vytvořit ze stávajícího zchátralého a nevyužívaného objektu statku multifunkční areál poskytující komplexní služby pro pořádání firemních akcí a kongresů se současnou možností využití pro individuální dovolenou a pořádání kulturních a společenských akcí v regionu. Záměr předpokládal vybudování konferenčních prostor pro cca 170 osob, hotelu čtyřhvězdičkové kategorie, stravovacího zázemí (restaurace pro cca 200 osob), letní terasy, rybářské bašty, indoorového a outdoorového sportovního zázemí, prostorů pro jezdecký sport, zoo domácích zvířat, naučné stezky, využívání rybníku. V části 3 (pod nadpisem Popis projektu) je uvedeno, že z hlediska provozního se předpokládá zajištění celého chodu areálu vyjma restaurace vlastními silami a pronajmutí zařízených prostorů restaurace a že při špatné situaci v cash flow jsou akcionáři připraveni navýšit základní kapitál firmy, nicméně v současné době tato potřeba s ohledem na příslib bankovních financování nevystala. Dále je v této části (nadpis Vazba na jiné aktivity a projekty) zmíněno, že spolupracující firma AXXXT předkládá do konce března žádost o dotaci na Ministerstvo práce a sociálních věcí na vzdělávání zaměstnanců, totéž předpokládá opět za dva roky a v roce 2010 se již aktivity budou realizovat v areálu ČxxxO. Další vzdělávací aktivity se předpokládají z firem AXXXT holdingu. V části 5 (Žadatel projektu) je FxxxO výslovně charakterizována jako malý podnik. Z přehledu financování projektu (část 13) vyplývá, že se počítá s dotací 50 000 000 Kč (z toho 42 500 000 Kč prostředky z EU) a bankovními úvěry ve výši 380 000 000 Kč. Součástí žádosti je čestné prohlášení Ing. N. o pravdivosti skutečností v ní uvedených, podepsané dne 28. 2. 2008.

302. Podle doplňujících informací k žádosti o dotaci (č. l. 11 113 a násl.) byly primární cílovou skupinou projektu turisté – potencionální zákazníci střediska (bod 4.2). V bodu 5.4. byla primární cílová skupina charakterizována jako zájemci o kongresovou a incentivní turistiku (firmy z celé ČR a veřejná správa ČR), turisté z ČR, SR i z dalšího zahraničí a eventové agentury (vždy s bližší charakteristikou typu turistů). Sekundární cílovou skupinou pak byla veřejnost (návštěva naučných eko-stezek, poznávací okruh, výuka jízdy na koni, pořádání koncertů a představení). V bodě 5.6 jsou uvedeny substituty (alternativní řešení) pro výše uvedené cílové skupiny, a to obecně většinou jako jiná zařízení splňující požadavky v kraji, případně mimo kraj (u turistů ze zahraničí a SR je např. uvedeno „případně i mimo ČR“). V části 5.7 (Popis konkurence a pozice poskytovatele) je uvedeno, že konkurenty v oblasti kongresové turistiky jsou zařízení pro kongresový cestovní ruch v okrese Xxx nabízející kapacity sálu nad 100 osob a sportovní zařízení pro klienty, obdobně zařízeními v okrese Xxx byla vymezena i konkurence v oblasti incentivní a individuální turistiky. Konkrétně bylo jmenováno 6 zařízení (Hotel Xxx, Hotel Xxx, Hotel Xxx, Xxx, Hotel Xxx a Hotel Xxx) a bylo vysvětleno, v čem žadatel spatřuje své výhody proti těmto konkurentům. V bodu 14 přílohy (Analýza rizik a jejich řízení) je uvedeno, že pro případ rizika nedostatku finančních zdrojů pro výstavbu je financování projektu zajištěno bankovní půjčkou s garancí finančně silného partnera a vkladem vlastního kapitálu. Jako příloha 3 žádosti o dotaci byla doložena mimo jiné **dohoda o budoucí spolupráci mezi společnostmi FxxxO a AXXXT ze dne 25. 2. 2008**, podepsaná za AXXXT obžalovaným Ing. A. B. a za FxxxO J. N. a J. N., jejímž předmětem je budoucí spolupráce smluvních stran za účelem využití areálu ČxxxO, jehož kapacity

vytěží od roku 2010 AXXXT za účelem pořádání firemních akcí společností ovládaných AXXXG (cca 20 akcí ročně), polních dnů (cca 2x ročně) a výstavou zemědělské techniky (cca 1x ročně).

303. V **analýze nákladů a přínosů** jakožto příloze č. 1 doplňujících informací k žádosti o dotaci (č. l. 11 169 a násl.) je na str. 24 výslovně (na základě předchozích tabulek) uvedeno, že investice je pro investora rentabilní v obou případech, tj. s dotací i bez ní, s tím, že samozřejmě v případě bez dotace jsou hodnoty horší, než je tomu v případě s dotací.

304. Podle protokolu o kontrole formálních náležitostí projektu (č. l. 11 261) tuto kontrolu provedly ve dnech 30. 6. 2008 a 1. 7. 2008 I. H. a M. P., obě s výsledkem, že projekt formálním kritériím vyhověl. Tytéž hodnotitelky následně provedly 14. 7. 2008 hodnocení projektu (č. l. 11 266 a násl.), který získal procentní hodnocení 64,85626 %.

305. Seznam projektů doporučených k financování z Regionálního operačního programu v rámci výzvy č. 4 byl schválen Výborem Regionální rady regionu soudržnosti Střední Čechy 20. 8. 2008 (č. l. 11 280 – 11 286), přičemž MKA ČxxxO byl jedním ze schválených projektů (celkem jich bylo 6).

306. **Smlouva o poskytnutí dotace mezi Regionální radou regionu soudržnosti Střední Čechy a FxxxO** (č. l. 11 289) byla podepsána v říjnu 2008, poskytovatel se zavázal poskytnout na projekt dotaci v maximální výši 50 000 000 Kč. Přílohou smlouvy bylo podle jejího čl. 10.4. prohlášení příjemce, že splňuje definici malého nebo středního podniku podle Doporučení komise ze dne 6. 5. 2003 o definici mikropodniků, malých a středních podniků, učiněné při podání žádosti, přičemž podpisem smlouvy příjemce potvrzuje jeho pravdivost a úplnost a zavazuje se případnou změnu ohledně své kvalifikace v rámci definice malého a středního podniku neprodleně písemně ohlásit poskytovateli. Toto Prohlášení – informace o způsobilosti jakožto malý nebo střední podnik bylo podepsáno 22. 2. 2008 J. N. a J. N. (č. l. 11 312).

307. **Dotace byla poskytnuta platbami** z účtu Regionální rady regionu soudržnosti Střední Čechy v částkách 26 606 818,73 Kč dne 26. 11. 2009, 13 393 181,27 Kč dne 17. 12. 2009 a 9 997 443,29 Kč dne 20. 8. 2010, přičemž **žádosti o platbu** zasílala vždy (ve dnech 18. 11. 2009, 14. 12. 2009 a 27. 7. 2010) obžalovaná J. N. (č. l. 11 480, 11 643, 11 722, 11 833, 11 842, 11 843-11 852, 11 852-3).

308. Společnost **IXXXA jako právní nástupce FxxxO** dne 29. 6. 2018 na základě výzvy k vrácení dotace **vrátila** Regionální radě regionu soudržnosti Střední Čechy částku 49 960 256 Kč, tedy **částku odpovídající poskytnuté dotaci** (částka 37 188 Kč byla odvedena již v roce 2011 za porušení rozpočtové kázně). IXXXA sice nesouhlasila se závěrem o propojení podniků prostřednictvím osob jednajících ve shodě a i v rámci uzavřené písemné dohody o uspořádání vzájemných vztahů trvala na tom, že FxxxO i IXXXA splnily všechny smluvní závazky vyplývající ze smlouvy o poskytnutí dotace, nicméně uvedla, že vzhledem ke ztrátě důvěry v možnost dosáhnout v dohledné době nezávislého přezkoumání věci soudem a neobjektivnímu informování o kauze ve společnosti a zkreslenému zpravodajství, které dlouhodobě a vážně poškozují její pověst, se rozhodla uzavřít dohodu o dobrovolném vrácení dotace, k němuž touto smlouvou došlo (č. l. 14 9009, 14 925).

h) Výpovědi ostatních svědků

309. **Svědék Ing. arch. J. J.** popsal, že k projektu FxxxO se dostal zprostředkovaně přes doporučení od zaměstnance AXXXT, když se mu ozval pan B. ohledně záměru, který měl v hlavě. Sešli se, jeli na rozpadlou usedlost do Xxxa, kde mu pan B. řekl, že má záměr zkusit tam něco vybudovat pro rekreaci – na svědka to působilo, že jasný záměr nemá, bylo otevřené, zda by to bylo pro účely osobní, veřejné, pro firmu. Hlavním motivem, proč objekt zvažoval koupit, byla přítomnost ČxxxO s čapí rodinkou na komíně, která tam přežila veškerou likvidaci, objekt byl jinak v katastrofálním, zoufalém stavu. Toto se svědkovi také líbilo, byl pak vyzván, aby udělal nějaký

koncept, něco tedy nakreslil a po nějaké době prezentoval panu B., který projevil zájem, aby na tom svědek pracoval dál. Připravil tedy nabídku na zpracování architektonické studie, kterou prezentoval, a následně uzavřeli s IXXXA, která byla vlastníkem pozemků a usedlosti, smlouvu. Svědek již od prvních náčrtů projekt zamýšlel jako objekt, který bude sloužit pro širší než osobní účely, protože pro privátní účely se mu to zdálo nepřiměřeně velké. Pan B. to přijal, byť měl určité pochybnosti, ale jak se to rozvíjelo, dostávalo to obrysy, které prokazovaly smysluplnost projektu.

310. Na počátku svědek jednal s panem B., následně – v prvních fázích projednání studie – mu byl představen pan B., který byl takový projektový manažer, zastupující pana B. v konzultacích, s nímž komunikoval po celou dobu stavby a který se účastnil od počátku kontrolních dnů. Pak se začali objevovat i další lidé, ať už z hlediska konzultací nebo managementu.

311. Smluvní vztahy byly zpočátku s IXXXA (smlouva na studii, na projekt pro územní rozhodnutí, projekt pro stavební povolení a prováděcí projekty), když u posledně jmenované smlouvy se následně dodatkem měnil zadavatel z IXXXA na FxxxO. Důvod změny, o které jej informoval Ing. B., svědka nezajímal, nejedná se o nic neobvyklého. Vlastnické vztahy FxxxO svědek neznal a neřešil.

312. M. B. byla již v době projektování jakýmsi svědkovým konzultantem přes interiéry, poté se v rámci FxxxO objevil pan H., který měl na starosti marketing a propagaci ČxxxO. S A. B. se svědek potkal v jiné souvislosti (studie na rekonstrukci jejího rodinného domu), myslí si, že se výjimečně účastnila i kontrolních setkání, kde se řešila FxxxO. (V přípravném řízení svědek odlišně vypověděl, že si paní B. v souvislosti s ČxxxO nevybavuje, k čemuž v hlavním líčení uvedl, že si není jistý, pohybovalo se tam více lidí.) A. B. ml. nikdy neviděl. Pokud svědek potřeboval řešit oficiální záležitosti se společností FxxxO, jednal s panem N., který byl velmi aktivní a zúčastnil se všech jednání a kontrolních dnů, poté s jeho nástupci panem R. a Š. Vztahy těchto pánů s panem B. vůbec nezkoumal, všichni vystupovali velmi profesionálně. Pan B. na kontrolní dny nechodil, byť svědek nemůže vyloučit, že se některého zúčastnil.

313. Vila byl pracovní název pro ubytovací objekt s asi třemi apartmány VIP charakteru. V některých fázích se mluvilo o tom, že by to mohla užívat rodina pana B. a jeho přátelé a jiní významní hosté.

314. Svědek Ing. J. M. vykonával jako OSVČ na stavbě (odhadem od roku 2006 nebo 2007 do roku 2010) technický dozor investora, jímž byla FxxxO. Jeho pracovní náplní byla kontrola stavby, postupu prací a fakturovaných prací. Oslovil jej tehdejší ředitel pan N. . Pana B. viděl svědek několikrát při kontrolních dnech, patrně tam byl z titulu funkce předsedy představenstva IXXXA, jíž patřily pozemky, nic s ním neprobíral. S M. B. svědek osobně nejednal, na farmě ji viděl, myslí si, že pomáhala při výběru zařízení, ale netuší, z jaké pozice tak činila. A. B. ml. ani A. B. nezná. Vila byla jedním z objektů souboru staveb, byla připravena pro rekreační využívání, pravděpodobně pro návštěvy FxxxO. (V přípravném řízení svědek k této otázce uvedl, že Vila měla sloužit pro majitele, konkrétně předpokládá pro pana B., ale neví, zda to skutečně užíval. Po přečtení této části své výpovědi podle § 211 odst. 3 písm. a) tr. řádu v hlavním líčení svědek uvedl, že se jednalo o jeho dohad, pana B. dal do souvislosti s vilou jen proto, že měla lepší vybavení. Dále svědek potvrdil pravdivosti své výpovědi z přípravného řízení, v níž uvedl, že nezaznamenal, že by pan B. nějakým způsobem ovlivňoval vedení či řízení společnosti FxxxO, a že nepozoroval, že by FxxxO byla nějak propojena s holdingem AXXXT, výstavbu si společnost organizovala sama.)

315. Svědkyně V. K. pracovala pro FxxxO jako xxx po dobu investiční výstavby, tedy od roku 2008 do března či dubna 2010. Obžalovaného Ing. B. zná od roku 1995, protože 13 let pracovala v ekonomickém úseku AXXXT, kde byl generálním ředitelem. Paní N. viděla pouze třikrát, v souvislosti s čerpáním dotace, neboť paní N., která byla v představenstvu FxxxO, zodpovídala za to, že bude řádně vykazovaná, svědkyni tedy vysvětlila, co se od ní žádá, zkontrolovala to a výsledný produkt kontroly odvezla.

316. K práci účetní na FxxxO se dostala tak, že se chystala do starobního důchodu a dostala nabídku – má za to, že od pana N. – zda by byla ochotna z domova tuto práci (Kxxx xxxO účetní a daňovou agendu) vykonávat. Účetnictví zaváděla od nuly. Od počátku to bylo nastaveno tak, že bude působit pouze po dobu investiční výstavby, po uvedení do provozu by to již nebylo zvládnutelné. Už neví, komu pak agendu předávala, má za to, že panu R. (V přípravném řízení svědkyně uvedla, že účetnictví a veškeré doklady předala začátkem dubna 2010 Ing. P. P. na základě ústního pokynu pana R., přičemž po přečtení této své předchozí výpovědi v hlavním líčení vysvětlila, že se jednalo o nešťastnou formulaci, fyzicky doklady odvezl pan R., který jí pravděpodobně řekl, že účetnictví bude předáno paní P.) Nad rámec skutečnosti, že AXXXT ručil FxxxO za úvěr, o jejich vztahu žádné informace neměla, ani je nepotřebovala. Vlastnickou strukturu FxxxO neznala.

317. Svědek L. K. popsal, že paní N. zná dlouho, jsou přátelé. Oslovila ho s nabídkou práce cvičitele koní a jezdce (stájníka) na FxxxO, kde začal působit v roce 2010. Dnes zde pracuje jako manažer agro provozu. Jeho nadřízenými byli zpočátku pan R. a N., následně výkonný ředitel pan Š. a provozní ředitel pan G. Myslí si, že do roku 2014, kdy došlo k fúzi s IXXXA, působil též v dozorčí radě společnosti, což mu nabídl pan Š. nebo pan G. Na toto své působení si konkrétně již nevzpomíná. Pan B. se na farmě v průběhu roku objevoval, neví, zda měl ke společnosti FxxxO nějaký vztah. Jeho děti se tam pohybovaly také, jako běžní hosté, dceru znal proto, že jezdila na koni. Rovněž pan H. se v areálu pohyboval jako host. O dotaci mu není nic známo.

318. Svědek P. K. uvedl, že byl jako ornitolog pocházející z Votic přizván k zajištění ČxxxO. Přizval jej původně pan N., následně byli jako občanské sdružení osloveni, zda by neudělali a neprovozovali na farmě zoo koutek, kde by žili handicapovaní volně žijící živočiši a oni by tam prováděli děti a veřejnost. Tento plán se realizoval, svědek v té době nejúžejí spolupracoval s panem R. S paní N. konzultoval například naučnou stezku a věci okolo „ochranařiny“. S panem B. se potkal několikrát, neví, zda tam byl pouze jako host, nebo měl nějakou funkci, pouze spolu mluvili, obžalovaného zajímal osud zvířat. Neměl s FxxxO smluvní vztahy, nepobíral od ní peníze, ale občanské sdružení Ochrana fauny bylo FxxxO podpořeno. Svědek byl sice ve společnosti FxxxO jmenován do dozorčí rady, což mu oznámil pan R., ale to se prakticky nerealizovalo, jejich jednání se nezúčastnil, veškerou energii vkládal do toho, aby vše klaplo a fungovalo pro veřejnost.

319. K ukončení spolupráce došlo poté, když je jejich zaměstnanci přestali respektovat jako vedoucí, také ho to přestalo bavit, protože se tam objevili lemuři a lamy, což s naší přírodou nemá nic společného. Proto se dohodli a jako spolek FxxxO opustili, čímž skončila i jeho funkce v dozorčí radě. Za FxxxO tehdy jednal pan Š.. Pokud jde o vlastnictví FxxxO, vnímal to tak, že spadá pod AXXXT, protože tam měl všude loga, byl to strategický partner, ale nepřemýšlel nad tím a s nikým se o tom nebavil.

320. Svědek J. G. působil na FxxxO od roku 2010 jako člověk odpovědný za stravovací úsek, asi po třech měsících začal pracovat jako provozní ředitel celého resortu. Paní N. nezná, pana B. jako příležitostného hosta, žádný jeho vliv na řízení společnosti FxxxO nevnímal. Byl členem představenstva FxxxO, což mu nabídl pan Š., kromě něho v představenstvu působili ještě pan Š. a H., pouze s nimi řešil strategické záležitosti. Vztahy mezi FxxxO a AXXXT a IXXXA mu nebyly známy. Objekt Vily byl dlouhodobě v pronájmu a využívala jej za svědkova působení na farmě pouze rodina pana B.. Informace o vlastnické struktuře FxxxO svědek neměl, přišel do styku pouze se zástupci akcionářů panem K. a paní K., s nimiž je seznámil pan Š. O důvodech fúze s IXXXA nic neví.

321. Svědek Ing. L. Š. uvedl, že jako soudní znalec dlouhodobě spolupracoval mimo jiné s HSBC Bank, již byl vyzván, aby nacenil FxxxO pro potřeby rozhodnutí, zda banka půjčí, či nepůjčí peníze. Jednalo se o ocenění nemovitého majetku, komunikoval s panem N., který mu předával podklady. V průběhu výstavby potom na farmu jezdil kontrolovat faktury předkládané k proplacení. Nikoho z rodiny pana B. nepotkal. Objekt Vila zřejmě sloužil jako obytná část celé

zemědělské usedlosti, byl tehdy ve velmi špatném stavu, svědek jej chápal jako objekt bydlení pro vlastníka – investora (bylo mu to představeno jako objekt pro bydlení, podle projektové dokumentace to mělo nadstandardní prvky); mínil tím, když tehdy projekt popisoval, investora (vlastníka) spíše jako právnickou osobu, neměl na mysli žádnou konkrétní fyzickou osobu, to jej ani nenapadlo.

322. Svědek Ing. E. K. uvedl, že paní N. zná téměř 30 let, pana B. osobně nezná. Obžalovaná byla zaměstnankyní v jeho společnosti EXXXXN, kde měla na starosti poradenskou činnost v oblasti EU a hospodářské soutěže pro jejich klienty, mezi něž patřil i AXXXXT, ve vztahu k němuž měla poradenství na starosti osobně pouze ona. Klienty, které měla v gesci, spolu nikdy neprobírali, o jejím souběžném působení ve FxxxxO svědek věděl z veřejně dostupných zdrojů. Pokud jde o dotace EU, svědek v době, kdy u něho pracovala, neznal ve Střední Evropě lepšího odborníka, než je paní N., nikdy z její strany nezaznamenal žádné nepoctivé jednání nebo návody na obcházení zákona, naopak ji z hlediska míry dodržování zákona hodnotí jako důslednou, přesnou a zásadovou.

323. Svědek Ing. J. H. popsal svou dlouhodobou obchodní a pracovní spolupráci i přátelské vztahy s obžalovaným Ing. B.. Uvedl, že byl v představenstvu IXXXXA, která areál, z něhož se později stala FxxxxO, koupila. Myslí si, že „*pointou*“ tehdy bylo, že v tom areálu mělo vzniknout vzorové zemědělské družstvo – ukázkové nejen pro zaměstnance AXXXXT, ale i pro všechny. Nemyslí si, že by to byl osobní soukromý projekt pana B., který by směřoval k víkendovému sídlu, ani o tom neslyšel. S panem B. se o tomto areálu nikdy nebavil. Myslí si, že zpočátku nebyl součástí ubytovací areál, že toto vykristalizovalo až poté. O další vývoj projektu se svědek přímo nezajímal, on si hleděl obchodu s hnojivy. Ví, že v areálu byla reklama AXXXXT, běžela tam i v televizi, reklamní smlouvu s FxxxxO uzavírala též společnost Zena Mladá Boleslav, kde byl svědek předsedou představenstva a smlouvu podepisoval. Neví už, jak se tehdy k zadání reklamy dostali. Nevzpomene si, zda se – pokud jde o reklamu v areálu – jednalo o strategii holdingu nebo zda v jeho rámci běžela nějaká souhrnná nabídka, myslí si, že taková nabídka tam nebyla. O reklamě se s panem B. ani nikým jiným z AXXXXT nebavil.

324. Poté byl i členem dozorčí rady Zxxxx xxxV, která prodávala dceřinou firmu Zxxxx xxx xxxV – myslí si, že pan K. tehdy dozorčí radě řekl, že ji prodala rodinným příslušníkům pana B.. Svědek se o to dále nezajímal

325. V přípravném řízení svědek k vývoji projektu konkrétněji uvedl, že nemovitosti v Xxx byly zakoupeny se záměrem zbudování rodinné zemědělské farmy, vypracování studie bylo zadáno Ing. J. (SGL projekt), který projekt pojal velkolepě jako školicí a rekreační středisko, nikoli malou rodinnou farmu, čímž se obnovila myšlenka školicího střediska pro skupinu AXXXXT, které IXXXXA chtěla v minulosti vybudovat v Troji a po záplavách od záměru ustoupila. Protože svědek v březnu 2007 ukončil své členství v představenstvu IXXXXA, vnímal otázku ČxxxxO pak jen okrajově, přičemž z pohledu AXXXXT, kde dále působil v představenstvu, to vnímal tak, že myšlenka školicího centra nebyla akceptována. Po přečtení této části své předchozí výpovědi svědek potvrdil, že si za ní stojí, bylo to skutečně tak, jak vypovídal v přípravném řízení, s tím, že myšlenka školicího střediska tehdy nebyla akceptována z ekonomického hlediska.

326. V hlavním líčení byli vyslechnuti i **další svědci**, resp. řada svědeckých výpovědí z přípravného řízení byla se souhlasem stran podle § 211 odst. 1 tr. řádu čtena, nicméně žádná z těchto výpovědí nepřinesla takové skutečnosti, jež by Městský soud v Praze ve svém prvním rozsudku vyhlášeném dne 9. 1. 2023 vyhodnotil jako podstatné pro rozhodnutí soudu, proto jejich rekapitulaci považoval za nadbytečnou. Konkrétně se jednalo o svědky L. B., H. L., L. N., S. P., J. S., M. V., V. Ž., E. N., L. O., P. Š., L. T., V. V., Ing. R. O.. Svědkyně Z. P. a M. S. se vyjadřovaly pouze k tomu, co řekla svědkyně F. médiím po odchodu z jednací síně, resp. zda je k dispozici nahrávka tohoto jejího vyjádření (viz výše). Ve vztahu ke svědkyni V. V., u níž vzhledem k odůvodnění usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 14. 9. 2023, sp. zn. 3 To 29/2023, jímž byl

rozsudek zdejšího soudu ze dne 9. 1. 2023 zrušen a věc byla soudu vrácena k novému projednání a rozhodnutí, vyhodnotil v průběhu řízení předcházejícím rozsudku ze dne 14. 2. 2024 Městský soud v Praze obsah její výpovědi jako podstatný, je tato podstatná část výpovědi svědkyně rozebrána v další části rozsudku. Ve vztahu ke svědkyni L. N. se odvolací soud ve svém rozhodnutí ze dne 14. 9. 2023, sp. zn. 3 To 29/2023, se zdejším soudem v hodnocení obsahu této výpovědi jako nepodstatné neshodl, přičemž sám podstatné skutečnosti z této výpovědi v tomto svém rozhodnutí, jež je citováno dále, shrnul.

327. Protože někteří z výše uvedených svědků byli na základě pokynu nejvyššího státního zástupce obsaženého v usnesení o zrušení usnesení o zastavení trestního stíhání vyslechnuti ke způsobu vytváření konsolidované účetní závěrky skupiny AXXXT, a to za účelem zvážení, zda ze strany obžalovaného Ing. B. nedošlo k cílenému a účelovému zakrývání skutečnosti, že FxxxO zůstala i po roce 2008 fakticky i právně součástí tohoto konsolidované celku, soud – toliko souhrnně – konstatuje, že z výpovědi svědků, kteří se podíleli na sestavování této konsolidované účetní závěrky, vyplynulo, že by z hlediska jejich činnosti nebyla informace o tom, že akcie společnosti FxxxO byly vlastněny blízkými rodinnými příslušníky obžalovaného Ing. B., podstatná, a rovněž z jejich výpovědi nevyplynuly ani žádné jiné relevantní informace, jež by snad mohly takové cílené a účelové jednání ze strany obžalovaného naznačovat, případně jiné důležité poznatky.

328. Svědci L. K. a J. P. využili v hlavním líčení i přípravném řízení svého práva odeprít výpověď.

ch) Znalecké posudky k ekonomickým otázkám

329. Jak orgány činné v přípravném řízení, tak obhajoba opatřily již před podáním obžaloby několik znaleckých posudků, které byly navrženy k důkazu. Městský soud v Praze v řízení předcházejícím rozsudku vyhlášenému dne 9. 1. 2023 provedl některé posudky pouze zčásti, neboť shledal, že ve zbývajících částech řeší právní otázky, což znalci nepřísluší (§ 107 odst. 1 tr. řádu), případně odpovídají na otázky, které jsou formulovány nesrozumitelně, vágně a povšečně, a konečně zčásti řeší sice otázky skutkové, ale nikoli odborné, tedy takové, k jejichž zodpovězení není třeba znalce (konkrétněji viz dále). V návaznosti na závazný pokyn odvolacího soudu, vyjádřený v odst. 87 a násl. usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 14. 9. 2023, sp. zn. 3 To 29/2023, jímž bylo zdejšímu soudu uloženo doplnit dokazování i těmi částmi znaleckých posudků České znalecké a. s. a MBM – Hopet, s. r. o., jež nebyly v předchozím řízení provedeny, Městský soud v Praze toto doplnění v řízení předcházejícím vyhlášení rozsudku ze dne 14. 2. 2024, sp. zn. 56 T 7/2022, učinil, přičemž závěry těchto dalších částí posudků jsou pro snazší orientaci v rozsudku rozebrány v části odůvodnění rekapitulující důkazy provedené v hlavním líčení po zrušení prvního zprošťujícího rozsudku odvolacím soudem.

330. Ze závěrů **znaleckého posudku České znalecké a.s. č. 5 159-02-2017 (č. l. 3555-3759)** se podává, že prodej 20 kusů akcií společnosti Zxxx xxx xxxV A. B., A. B. ml. a M. B. na základě smlouvy uzavřené dne 31. 12. 2007 i prodeje akcií FxxxO společnosti IXXXA Mgr. K., Mgr. K. a JUDr. B. na základě smluv uzavřených 18. 11. 2013 proběhly za cenu obvyklou v daném místě a čase. Rovněž obě smlouvy o pronájmu nemovitostí uzavřené mezi IXXXA a FxxxO 27. 2. 2008, resp. pronájem na základě těchto smluv sjednaný proběhl za cenu obvyklou v daném místě a čase.

331. Soud v původním řízení nepřipustil odpověď na otázky žádající, aby znalecká kancelář posoudila projekt výstavby MKC FxxxO z ekonomického a formálně- organizačního pohledu ve vztahu k tehdy platným dotačním požadavkům a podmínkám, resp. aby posoudila, zda ekonomické a formálně organizační podmínky projektu výstavby byly naplněny i po realizaci této investice, neboť učinil závěr, že se jedná o otázky z podstatné části fakticky právní, zčásti v zásadě nesrozumitelné, formulované téměř bezbřeze; jak již bylo uvedeno, v návaznosti na závazný pokyn

odvolacího soudu byl tento důkaz v hlavním líčení předcházejícím vyhlášení rozsudku ze dne 14. 2. 2024, sp. zn. 56 T 7/2022, doplněn a jeho obsah bude rozebrán v další části odůvodnění.

332. Posudek České znalecké a.s. č. 5 408-15-2018 (č. l. 3970-4032) soud neprováděl k důkazu vůbec, neboť jeho obsahem bylo fakticky toliko nesouhlasné vyjádření České znalecké a. s. k posudku PRAGUE ACCOUNTANT SERVICES s. r. o. č. A 188/2017, jež soud k důkazu rovněž neprovedl (viz dále).

333. Z posudku České znalecké a.s. č. 5 498-17-2019 (č. l. 4 091-4 436), konkrétně z odpovědí na otázky 8 a 9, se podává, že ekonomická situace společnosti FxxxO byla stabilní a vyhovující do konce účetního období roku 2010, hodnota ztráty vykázané v roce 2011 nebyla nijak dramatická a ohrožující další fungování společnosti, ale byla základem dalších ekonomických problémů společnosti, které směřovaly k úpadku. Krátkodobě společnost v letech 2009 a 2010 vykazovala řadu pozitivních znaků vývoje, dokonce růstu firmy. K 31. 12. 2012 společnost kvůli zhoršující se ekonomické situaci vykazovala poprvé stav předlužení v míře necelých 2 % objemu pasiv. V roce 2013 došlo k restrukturalizaci krátkodobých závazků na dlouhodobé a přetransformování bankovních úvěrů, obojí vůči subjektům, na kterých byla společnost po celé období plně závislá, tedy společností z konsolidačního celku AXXXT. Finanční závislost se projevovala na straně výnosů z podnikatelské činnosti (společnosti z konsolidačního celku AXXXT se podílely na celkových tržbách FxxxO v rozsahu 80 % - 100 %), závislost byla dána i objemem půjček poskytnutých IXXXA a AXXXT, rozsahem ručení za úvěry a pronájmem majetku. Od roku 2012 hrozilo reálné nebezpečí úpadku, pokud by závazky nebyly zajištěny nebo sanovány půjčkami od konsolidačního celku AXXXT. V průběhu let 2008-2012 vykazovala společnost jednoznačné známky neschopnosti splácet své závazky, která byla vyřešena až v roce 2013 jejich již zmíněnou restrukturalizací. V období od roku 2008 do roku 2013 nebyla FxxxO schopna zajistit splácení svých závazků (včetně bankovních úvěrů) ze své vlastní podnikatelské činnosti, a to ani s poskytovanou podporou z konsolidačního celku AXXXT formou realizovaných tržeb (zejména za reklamu).

334. Soud v původním řízení nepřipustil odpověď na otázky 1-7 a 10-12 tohoto posudku, neboť otázky č. 1 a 2 (zda společnost FxxxO k určeným datům dosahovala ekonomických ukazatelů požadovaných v definici „nezávislého podniku“ podle doporučení Komise ES z 6. 5. 2013, resp. jakých ekonomických ukazatelů v této souvislosti dosahovala) podle posouzení Městského soudu v Praze směřovaly k právnímu hodnocení, otázka č. 3 (zda měla společnost FxxxO ekonomické a personální vztahy se společností AXXYG, resp. dalšími subjekty touto společností ovládanými či řízenými) nebyla odbornou otázkou, otázky č. 4, 5 a 6 (zda zjištěné ekonomické a personální vztahy měly vliv na ekonomické ukazatele podle doporučení Komise ES z 6. 5. 2013, zda FxxxO vykazovala znaky propojeného či partnerského podniku a zda propojené či partnerské podniky vykonávaly svou činnost na stejném relevantním trhu) byly – nadto v návaznosti na nepřipustnou otázku č. 3 – otázkami právními. Otázka č. 7 směřovala k porovnání závěru se závěry jiného posudku opatřeného mimo trestní řízení, nebyla tedy relevantní. Konečně otázky č. 10-12 vyhodnotil soud v původním řízení jako irelevantní (otázky, zda lze oddělit při posuzování ekonomického stavu společnosti jednotlivé části hospodaření vztahující se a nevztahující k dotačnímu projektu, a pokud ano, další s tím související otázky – znalecká kancelář ostatně konstatovala, že takové oddělení není možné, čímž odpadl případný význam otázek i odpovědí.) Soud v této souvislosti dodal, že takto položené otázky byly předmětem kritiky již v usnesení nejvyššího státního zástupce ze dne 4. 12. 2019, č. j. 2 NZA 309/2019-28 (str. 15-16 usnesení), s nímž se v původním řízení ztotožnil. V návaznosti na závazný pokyn odvolacího soudu Městský soud v Praze tento důkaz v hlavním líčení dne 14. 2. 2024 doplnil a obsah tohoto doplnění bude rozebrán dále.

335. V rozsahu, v němž soud dva z výše citovaných posudků v původním řízení připustil k důkazu, se k jejich závěrům v hlavním líčení vyjádřil a stvrdil je jejich **zpracovatel Dr. Ing. Vítězslav Hálek, Ph.D.**, který shrnul, že FxxxO utržila za sledované období 340 milionů Kč,

z čehož 324 milionů Kč přišlo od firem spojených s holdingem AXXXT, přičemž 280 milionů Kč bylo za reklamní služby. Reklama se realizovala již v letech 2009 a 2010, kdy se jednalo stále ještě o staveniště, a její podíl na příjmech byl v těchto letech 80 %, resp. 91 %. Reklamu znalec hodnotí jako iracionální, tedy postrádající svůj základní marketingový význam upozorňovat na daný produkt (tedy zpravidla nabídkou třetím stranám, nikoli ve skupině spřízněných subjektů) za účelem zvýšení tržeb. Navýšení ceny od maximální částky, z níž by se dalo vycházet jako z ceny obvyklé, bylo 1 044 %. Pokud se v posudku hovoří o stabilní situaci do konce roku 2010, nízké hodnotě ztráty do konce roku 2010 a pozitivních znacích vývoje v předchozích letech, tento stav zapříčinila jednoznačně právě reklama, při jejímž odstranění by již tehdy společnost splňovala znaky neživotaschopnosti.

336. Ze znaleckého posudku MBM – Hopet, s. r. o. (č. l. 5 334-5 371, otázky č. 3 a 4) vyplývá, že společnost FxxxO realizovala v letech 2010-2013 nejprve „malý projekt“, jak byl uveden v dotačním projektu, ke kterému však již v průběhu jeho realizace zahájila realizaci „velkého projektu“, zahrnujícího i další funkčně navazující investice (majetek nemovitý i movitý). Malý projekt byl ukončen k 3. 4. 2010, resp. k 23. 8. 2010, kdežto velký projekt byl zahájen teprve v průběhu roku 2010 a ukončen prakticky až v nedávné době, resp. v současnosti (posudek byl zpracován v prosinci 2018 – *pozn. soudu*). Protože nebyl financován z dotačních titulů, ale čistě z vlastních prostředků, projevil se postupně pouze v bilanční sumě majetku a závazků společnosti. Hlavními finančními zdroji malého projektu k datu jeho ukončení byly bankovní úvěry, které tvořily více než dvě třetiny celkových pasiv společnosti a jejichž výše byla 366 302 tis. Kč a převyšovala tak hodnotu celkových způsobilých výdajů MKC FxxxO, které dle auditu provedeného ministerstvem financí činily 203 382 tis. Kč. Dalším významným finančním zdrojem byl k 31. 5. 2010 krátkodobý závazek za skupinou AXXXT ve výši 137 004 tis. Kč. Méně významnými finančními zdroji k 31. 5. 2010 byly provozní krátkodobé závazky, vlastní kapitál a pasivní časové rozlišení. Z výše uvedeného vyplývá, že malý projekt byl financován z podstatné části z bankovních úvěrů.

337. Soud nepřipustil odpověď na otázky č. 1 a 2 ze znaleckého posudku MBM – Hopet, s. r. o., z nichž první žádala o přezkoumání znaleckého posudku České znalecké a. s. č. 5 159-02-2017 a druhá zodpovězení otázky, podle jakých parametrů dle Doporučení Komise 2003/361/ES má být posuzován podnik jako malý a střední a v této souvislosti o uvedení parametrů FxxxO ke dni 28. 2. 2008 a 15. 10. 2008, neboť první otázka a především její odpověď fakticky představují právní polemiku se způsobem kladení otázek a odpovědí na ně jiným subjektem (byť obsahově soud zčásti dospěl k podobným závěrům, jež se promítly do jeho výše popsaného přístupu k posudku České znalecké a.s.), otázka parametrů malého a středního podniku podle příslušného doporučení Komise je pak otázkou právní. Rovněž v tomto případě Městský soud v Praze na základě závazného pokynu odvolacího soudu vyjádřeného v odst. 87 a násl. usnesení ze dne 14. 9. 2023, sp. zn. 3 To 29/2023, v novém hlavním líčení doplnil dokazování odpovědí na otázku 2 znaleckého posudku, jež bude rozebrána v další pasáži odůvodnění.

338. V přípravném řízení doložila obhajoba celkem 4 znalecké posudky Prague Accounting Services s. r. o. – A 118/2017, A 185/2018, A 128/2019 a 7/2021, jež soud k důkazu nepřipustil. V prvním z uvedených posudků (č. l. 3 940 a násl.) totiž zpracovatel pod bodem 1) pouze, a to částečně právními námitkami, polemizuje se způsobem kladení otázek a odpovědí na ně Českou znaleckou a.s. (jak již soud uvedl výše, tuto otázku si zodpověděl sám) a v dalších otázkách (2-4) znalec buď řeší otázky nevyžadující odborné posouzení (určení zdroje financování dotačního projektu – bankovní úvěr), resp. hodnotí parametry malého a středního podniku podle příslušného doporučení Komise a odpovídající parametry FxxxO (otázka je zčásti právní, zčásti sice skutková, ale nikoli odborná), případně řeší nerelevantní otázku pořízení dalšího majetku mimo dotační projekt. Ve druhém z těchto posudků (č. l. 5 375 a násl.) zpracovatel odpovídá na právní otázky (co znamenají pojmy relevantní a sousední trh ve smyslu Doporučení Komise 2003/361/ES, na jakém relevantním trhu působila FxxxO k určeným dnům a jaké trhy lze vůči těmto trhům považovat za sousední), poslední otázka (zda některá ze společností koncernu AXXXT působila k určeným dnům na stejném relevantním trhu), je otázkou právní (vymezení relevantního trhu).

Skutečnost, že otázka vymezení relevantního trhu je otázkou právní (tedy otázkou, jejíž řešení přísluší soudu, nikoli odbornou skutkovou otázkou, již by se měl zabývat znalec, byť znalecký posudek může mít, poskytuje-li podstatné ekonomické ukazatele, pro právní závěr soudu význam), vyplývá i z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2013, sp. zn. 2 Afs 82/2012, a navazující rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 25. 9. 2014, sp. zn. 62 Af 27/2011, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 5. 2009, sp. zn. 5 Afs 95/2007). Ve třetím posudku (č. l. 23 042 a násl.) se zpracovatel opět zabýval právní otázkou relevantního trhu, navíc ve vztahu k závěrům České znalecké a.s. v odpovědi na otázku, již soud ze shodných důvodů nepřipustil. V posledním z těchto posudků (č. l. 34 183) se opět jednalo o vymezení relevantních trhů, na kterých jednotlivé společnosti působily, tedy otázky právní (případně kombinované se skutkovými aspekty nevyžadujícími znalecké zkoumání).

339. Obhajoba v reakci na stanovisko soudu k posudkům zpracovaným v přípravném řízení Prague Accounting Services s. r. o. a MBH Hopet – s. r. o. v průběhu hlavního líčení doložila do spisu další znalecké posudky, jejichž zadání i odpovědi reflektovaly výhrady soudu k posudkům předchozím, tedy směřovaly k zodpovězení odborných ekonomických otázek, jejichž zodpovězení může mít význam pro právní posouzení působení na stejném relevantním trhu.

340. Ze **znaleckého posudku VGD Appraisal, s. r. o.**, vyplývá, že společnost FxxxO v roce 2008 nevykonávala souvislou činnost, nepůsobila tedy na straně nabídky a nevytvářela konkurenční tlak, znalec tedy nemohl stanovit výrobky a služby, které by si konkurovaly (tj. byly shodné nebo vzájemně zastupitelné) s výrobky a službami touto společností v daném období poskytovanými, případně ze kterých oblastí by tyto výrobky a služby byly. Totožný závěr znalec učinil i pro rok 2009.

341. Konkurenční výrobky a služby, které FxxxO, jak vyplývá z žádosti o dotaci, resp. doplňujících informací k ní, hodlala poskytovat po dokončení MKA ČxxxO, byly služby v zařízeních hotelového typu vyšší až luxusní úrovně a reklamy a propagační služby poskytované prostřednictvím kongresových hotelů jako reklamním médiem. Na základě analýzy účetnictví společnosti znalec konstatoval, že tyto služby a výrobky společnosti poskytovala v roce 2010. Pokud by měly být vymezeny další konkurenční výrobky nebo služby, bylo by nutné udělat SSNIP test. Oblast, ze které konkurovaly výrobky a služby pro poskytování hotelových služeb vyšší až luxusní úrovně a pro poskytování reklamních a propagačních služeb prostřednictvím kongresových hotelů, znalec geograficky stanovil jako Středočeský kraj. Znalec konstatoval, že na základě jím učiněných zjištění (v těchto částech posudku znalec podrobně rekapituloval informace o jednotlivých dále uvedených společnostech a jejich konkrétní činnosti, jež se nacházejí ve spisovém materiálu a z nichž vycházel) společnosti IXXXXA a Pxxx xxxA společnosti FxxxO v období od 1. 1. 2008 do 31. 12. 2010 nekonkurovaly, společnost AxxxN vůbec nepůsobila na trhu, u společností TXXX XXXA, Ixxx xxxY ani KXXX XXXO nebylo možné tuto skutečnost na základě znalci dostupných podkladů zjistit.

342. Konečně se v posudku uvádí, že znalec nepovažuje žádné výrobky a služby za podstatné vstupy k výrobkům a službám poskytovaným FxxxO v roce 2009 a 2010, stejně tak nejsou žádné výrobky a služby, pro které jsou výrobky a služby poskytované v těchto letech FxxxO podstatným vstupem.

343. **Zpracovatel posudku Ing. Jakub Kovář** v hlavním líčení stvrdil závěry posudku, přičemž uvedl, že i kdyby (namísto teritoriálního vymezení Středočeským krajem, což bylo logické vymezení, neboť se jedná o rekreační oblast nejbližší Praze s jejím bohatstvím, vysokou koncentrací firem, mezinárodním letištěm) počítali při geografickém vymezení konkurenčního trhu například se vzdáleností od Prahy nebo časem potřebným k dojezdu, přičemž by ale určitě nezasahovali např. až do Krkonoš, nemá za to, že by výsledek byl odlišný. Restaurace v areálu xxx v Xxx (která nemá ubytovací kapacitu) podle přesvědčení znalce (byť neprováděl tzv. SSNIP test) nemohla

konkurovat restauraci na FxxxO – lze si těžko představit, že při zdražení položek na jídelním lístku FxxxO o 5-10 % by klient namísto návštěvy této restaurace jel na jídlo do Xxx.

344. Ze znaleckého posudku Ostravské znalecké a. s. se podává, že při určení výrobků a služeb, které jsou shodné nebo vzájemně zastupitelné (tzv. substituty), je třeba provést tzv. analýzu nahraditelnosti, nejčastěji s využitím SSNIP testu založeného na citlivosti spotřebitelů na změnu ceny. V roce 2008 společnost FxxxO realizovala pouze dva ojedinělé obchody s řepkou, nejednalo se o výkon soustavné činnosti, za toto období tedy nelze vymezit objektivně konkurenční prostředí. Rovněž v období od 1. 1. 2009 do 31. 8. 2009 nebyla zjištěna žádná významná ekonomická činnost nad rámec budování areálu, ani pro toto období tedy nelze vymezit konkurenční prostředí.

345. Po otevření areálu v roce 2010 hodlala společnost evidentně působit zejména v oblasti ubytovací činnosti včetně rozsáhlých doplňkových činností (zajištění kongresů, indoor a outdoor sportovní aktivity, wellness, nabídka pronájmu některých sportovišť). Pro tuto oblast lze vymezit konkurenční substituty v podobě ubytovacích služeb hotelového typu vyšší kategorie nabízených v oblasti Středočeského kraje. Znalecký posudek jmenoval v této souvislosti jako konkurenční minimálně hotely XXX., Xxx a Xxx. Dále hodlala společnost působit v oblasti reklamní/propagační činnosti, pro niž nelze konkurenční prostředí (substituty, oblast působení) spolehlivě vymezit, neboť znalci nedisponují potřebnou analýzou nahraditelnosti, resp. daty pro provedení SSNIP testu. Ve velmi obecném náhledu lze jako konkurenční substituty označit propagační služby poskytované prostřednictvím unikátního média. Konkrétní konkurenční služby nicméně nelze vymezit. Pronájem restaurace znalci nepovažují za působení v samostatném segmentu konkurenčního prostředí, když se jednalo pouze o doplňkovou činnost přímo spojenou s provozem hotelového zařízení.

346. V období od září 2009 od 31. 12. 2010 vykonávala FxxxO reklamní/propagační činnost, u níž z výše uvedených důvodů nebylo možné spolehlivě vymezit konkurenční prostředí, přibližně od června 2010 do 31. 12. 2010 docházelo k postupnému zahájení činnosti areálu, byly tedy realizovány tržby za ubytovací činnost vyšší úrovně včetně rozsáhlých doplňkových činností zahrnujících i provoz restaurace a pronájem prostorů pro kongresy. Konkurenčními substituty byly (vedle výše zmíněných) např. Hotel Štítn, Dvůr Pecínov, Areál Botanika.

347. Dále posudek konstatuje (a rovněž podrobně vysvětluje), že – na základě informací obsažených ve spisovém materiálu i informací z veřejných zdrojů – výrobky a služby společnosti FxxxO v období do 31. 12. 2010 nelze označit za vzájemně si konkurující s výrobky a službami společností IXXXXA (tato společnost působila v oblasti realitních a sportovně-relaxačních služeb v okrajové části Prahy, resp. v Praze-západ), Pxxx xxxA (působila v oblasti pronájmu penzionu s restaurací v xxx), AxxxN (poskytovala pouze in-house služby v rámci skupiny, nepůsobila tedy na trhu a nemohla se s FxxxO konkurenčně střetnout), TXXX XXXA a Ixxx xxxY (působení obou jednoznačně teritoriálně spojeno se Slovenskem – Bratislavou) ani KXXX XXXO (v relevantní době již žádnou podnikatelskou činnost nevykonávala).

348. Pokud jde o významné (podstatné) vstupy, v období od 1. 9. 2009 do 31. 12. 2010 (poskytování reklamních a propagačních služeb FxxxO) nebyl pro tuto činnost objektivně zjištěn žádný významný nakupovaný vstup, pro nějž by nebyl dodavatel snadno nahraditelný. V období od června 2010 do prosince 2010 (poskytování ubytovacích služeb vyšší kategorie) učinil posudek shodný závěr. Pokud jde o navazující produkty, pro něž by naopak významným vstupem byly výrobky nebo služby poskytované FxxxO, tak z vystavených faktur vyplývá, že FxxxO v uvedeném období poskytovala reklamní a propagační služby pouze společností ze skupiny AXXXT (celkem 26 společností – viz tabulka na č. l. 36 197), pro které ovšem tento vstup nebyl významný pro navazující produkci. Obdobně pak posudek uzavřel ve vztahu k poskytovaným ubytovacím službám včetně doplňkových činností, že nebyly významným vstupem pro navazující produkci odběratelů těchto služeb.

349. Zpracovatelka posudku Ing. M. Zublová v hlavním líčení stvrdila správnost posudku, přičemž uvedla, že i při poněkud odchylném geografickém vymezení působnosti FxxxO a v posudku řešených společností holdingu AXXXT, např. okruhem 100 km či dojezdovým časem od Prahy, by jejich závěr o nedostatku konkurence byl shodný. K restauracím v Xxx a v areálu ČxxxO uvedla, že se z pohledu spotřebitele jedná o odlišné záležitosti, restaurace v areálu FxxxO je pro většinu spotřebitelů spíše doplňkovou službou, navíc je tu geografické hledisko, nemá za to, že restaurace takto od sebe vzdálené jsou zaměnitelné. Správnost posudku stvrdila v hlavním líčení i jeho druhá autorka **prof. Renata Hótová**.

i) Další podstatné listinné důkazy

350. Soud provedl, nad rámec listinných důkazů vypočtených již výše, dokazování velkým množstvím dalších listinných důkazů, z nichž vyhodnotil jako podstatné následující důkazy, resp. skutečnosti z nich vyplývající, když obsah dalších listinných důkazů, jež následně zhodnotil jako pro věc podstatné odvolací soud, je uveden i v dalších pasážích odůvodnění:

351. Z notářského zápisu ze dne 22. 11. 2007 (č. l. 3 369) se podává, že tohoto dne Zxxx xxxV jako jediný společník Zxxx xxx xxxV, zastoupená JUDr. E. H., rozhodla mimo jiné o schválení změny právní formy společnosti ze společnosti s ručením omezeným na akciovou společnost, včetně stanovení počtu 20 akcií na majitele, které měly být vydány v listinné podobě (podle tohoto rozhodnutí jako hromadná listina.) Rozhodnutím jediného akcionáře vykonávajícího působnost valného hromady Zxxx xxxV, tedy společnosti AXXXT, ze dne 18. 12. 2007, podepsaným obžalovaným Ing. B., byl udělen souhlas s prodejem kapitálové účasti na Zxxx xxx xxxV kupujícím A. B., A. B. ml. a M. B. za částku 119 300 Kč za jednu akcií (č. l. 3 503).

352. Ze zprávy **Ministerstva financí o auditu** provedeném 11. 7. 2016 (č. l. 13 987) vyplývá závěr, že celkové certifikované výdaje jsou v plné výši způsobilé, nicméně s tím, že omezení auditu vycházelo z toho, že auditní orgán nemohl auditovat jiné subjekty než FxxxO z hlediska posouzení jejich působení na společném nebo relevantním trhu. Takové oprávnění mají pouze orgány Evropské komise, které mohou vyvrátit či potvrdit hypotézu, že auditovaná osoba tvořila v rozhodné době jednu hospodářskou entitu se společností AXXXG a.s. (resp. s některou s ní propojenou společností). Pokud by tyto orgány existenci jedné hospodářské entity prokázaly, jednalo by se o nezpůsobilé výdaje. Z odůvodnění vyplývá, že se auditní orgán (od str. 24) zabýval i posouzením příjemce z pohledu motivačního efektu, když citoval vlastní vyjádření příjemce v příloze č. 1 Doplnující informace k Žádosti o poskytnutí dotace, z něhož vyplývá rentabilita projektu pro investora i bez poskytnutí dotace. Poukázal na to, že dotace tvořila pouze malou část prostředků na realizaci daného projektu (11,45 % celkových nákladů projektu), na silného strategického partnera AXXXT a spolupráci s IXXXA, což by mohlo nasvědčovat, že projektová žádost neprokázala naplnění podmínky motivačního efektu, protože subjekt byl schopen projekt rentabilně realizovat i bez udělení dotace, nicméně dále popsal vývoj následných nařízení Komise EU z roku 2008 a 2014, kterými se určité kategorie podpory prohlašují za slučitelné se společným (vnitřním) trhem a v nichž se podpora považuje za podporu s motivačním účinkem, pokud příjemce předloží žádost o podporu před zahájením prací na projektu nebo na činnosti, s tím, že poukázal též na to, že fakticky byla tato podmínka obsažena již v relevantním nařízení Komise č. 1328/2006 v čl. 5 odst. 1 („Nezbytnost podpory“ – „*Tímto nařízením jsou vyňaty pouze takové podpory poskytnuté v rámci režimů regionální investiční podpory, kdy před zahájením práce na projektu příjemce předložil vnitrostátním a regionálním úřadům žádost o poskytnutí podpory... V případech, že práce je zahájena dříve, než jsou splněny požadavky stanovené tímto článkem, není celý projekt způsobilý k poskytnutí regionální podpory.*“), byť toto nařízení tehdy ještě neobsahovalo výslovnou úpravu motivačního účinku.

353. Smlouvy mezi společnostmi IXXXA (pronajímatel) a FxxxO (nájemce) o pronájmu nemovitostí č. 01/2008 a 02/2008 byly uzavřeny dne 27. 2. 2008, za pronajímatele je podepisoval předseda představenstva Ing. B., za nájemce Ing. N. a Ing. N. (č. l. 16 361-16 368). Ze zápisu

z jednání představenstva IXXXA (tvořeného Ing. B., A. B. a Ing. P. P.) ze dne 20. 12. 2007 vyplývá, že představenstvo pověřilo Ing. B., aby učinil kroky k vyhledání zájemce o užívání Dvora Xxx a uzavřel s ním za tržních podmínek smlouvu či smlouvy, jimiž mu bude dvůr dán do užívání (č. l. 16 446). Dne 27. 2. 2008 pak představenstvo IXXXA schválilo uzavření smluv o pronájmu nemovitostí z téhož data (viz výše); součástí zápisu je též informace, že dopisem z 14. 1. 2008 odstoupila z představenstva IXXXA A. B. (č. l. 16 450). Dne 2. 12. 2008 představenstvo IXXXA (jehož novou členkou byla M. B.) mimo jiné schválilo převod projektové dokumentace na výstavbu projektu FxxxO, zhotovené společností SGL projekt, včetně převoditelných autorských práv na společnost FxxxO za úplaty ve výši 16 561 900 Kč + DPH (č. l. 16 455).

354. IXXXA původně inkriminované pozemky zakoupila od původních vlastníků (fyzických osob) na základě smlouvy o převodu vlastnického podílu k nemovitostem ze dne 16. 2. 2006 za celkovou cenu 10 431 180 Kč (č. l. 17 828), když jednotlivé další tři pozemky dokupovala od těchto i jiných subjektů i v dalších letech (č. l. 17 837 a násl.).

355. Územní rozhodnutí o umístění stavby FxxxO – DxxxN vydal Městský úřad Xxx dne 6. 12. 2007 (č. l. 17 920), a to na základě žádosti, kterou podala IXXXA 13. 6. 2007 (č. l. 18 009). V žádosti se hovoří o vybudování FxxxO s využitím k vzorové produkci nezávadných potravin, vzdělávání zaměstnanců zemědělských a potravinářských firem, pro volný čas a vlastní prezentaci vlastníka. Plnou moc pro architekta J. J. z SGL projekt k zastupování vlastníka při veškerých jednáních směřujících k zajištění územního rozhodnutí a stavebního povolení vystavila IXXXA již 11. 12. 2006, Ing. J. ji přijal 12. 12. 2006 a na jejím základě vystavil téhož dne plnou moc Ing. M. (č. l. 18 019-20), který žádost o vydání územního rozhodnutí vypracoval a podepsal. Následně na základě žádosti vypracované přímo Ing. J. již za FxxxO, podané dne 29. 3. 2008 (plnou moc za FxxxO vystavila Ing. J. 27. 2. 2008 Ing. N.), bylo dne 14. 11. 2008 rozhodnuto o změně územního rozhodnutí týkající se místního prohození (změny polohy) dvou objektů v rámci areálu (č. l. 18 028 a násl.).

356. Stavební povolení bylo vydáno tímtež úřadem dne 10. 6. 2008 na základě žádosti podané dne 6. 2. 2008 stavebníkem FxxxO (č. l. 17 915). Tato žádost byla doručena na Městský úřad Xxx dne 6. 2. 2008, žadatelem byla (původně) IXXXA, žádost podával Ing. M. Dopisem z 25. 3. 2008, doručeným následujícího dne, IXXXA informovala Městský úřad Xxx, že došlo ke změně stavebníka, jímž bude FxxxO (č. l. 18 049 a násl.).

357. Smlouvy mezi IXXXA a SGL projekt, za niž jednal ak. arch. J. J., byly uzavřeny postupně 3. 8. 2006 (předmětem smlouvy bylo zpracování architektonické studie „*Školického a sportovně relaxačního střediska*“ v Xxx), 6. 12. 2006 (předmětem smlouvy bylo zahájení územního řízení a následné získání územního rozhodnutí pro areál školického a sportovně relaxačního střediska s farmou ve statku Xxx), 29. 6. 2007 (předmětem smlouvy bylo zpracování projektu pro stavební povolení a projektu pro provedení stavby a inženýrskou činnost), když nedatovaným dodatkem č. 1 poslední smlouvy se ještě zhotovitel zavázal vypracovat úplnou projektovou dokumentaci k realizaci vybavení interiéru, dalšími dodatky 2 a 3 z 25. 4. 2008, resp. 22. 10. 2008 došlo k rozšíření činnosti zhotovitele o další v dodatcích vyjmenované činnosti, což platí i o dodatcích 4 a 5 z 11. 12. 2008 a 2. 7. 2009, které však s SGL projekt již uzavírala FxxxO, přičemž v textu dodatku č. 4 je tato změna vysvětlena s odkazem na smlouvu o převodu práv a povinností vyplývajících ze smlouvy o dílo, uzavřenou mezi IXXXA a FxxxO dne 31. 10. 2008 (č. l. 18 460 a násl., citovaná převodní smlouva je na č. l. 18 514). FxxxO zároveň uzavřela s SGL projekt samostatnou smlouvu o dílo týkající se jiných součástí areálu dne 1. 2. 2009 (č. l. 18 496), další takové smlouvy poté následovaly (č. l. 18 500 a násl.).

358. Smlouvu o dílo se zhotovitelem stavby společností BAK stavební společnost, a.s. uzavřela FxxxO dne 18. 9. 2008 (č. l. 18 868).

359. K objektu S0 010 – Vila (*v rozsudku též použito „Vila“ – pozn. soudu*) sdělila společnost IXXXA, že tento objekt nebyl součástí dotačního projektu, na jeho rekonstrukci nebyla žádná dotace

poskytnuta. Prostory v tomto objektu byly na základě smlouvy o spolupráci uzavřené dne 1. 10. 2010 mezi FxxxO a AXXXG přenechány do užívání společnosti AXXXG (č. l. 18 894); toto užívání bylo úplatné a bylo fakturováno a hrazeno (č. l. 18 926 a násl.). Z fakturace doložené společností AXXXG (č. l. 19 240 a násl.) vyplývá, že tato společnost náklady přefakturovala vždy na obžalovaného Ing. A. B., přičemž docházelo k postoupení pohledávek na IXXXXA a dluh byl pak řešen zápočty mezi IXXXXA a obžalovaným (č. l. 19 675 a násl.).

360. Mezi společnostmi **AXXXG** (vždy jako věřitelem) a **FxxxO** (vždy jako dlužníkem) byly postupně uzavřeny následující **smlouvy o půjčkách** (č. l. 21 666 a násl.):

a) smlouva ze dne 29. 4. 2010 – půjčka až do výše 150 000 000 Kč na financování podnikatelské činnosti, na niž navazovaly dodatky z 27. 9. 2010, 29. 7. 2011 a 27. 7. 2012 prodlužující možnost doby čerpání, čerpaná v plném rozsahu (resp. celkově bylo poskytnuto 200 000 000 Kč, z nichž však 50 000 000 Kč bylo průběžně splaceno 20. 10. 2010),

b) smlouva ze dne 23. 7. 2010 – půjčka až do výše 150 000 000 Kč na financování podnikatelské činnosti, na niž navazovaly dodatky z 27. 9. 2010, 29. 7. 2011 a 27. 7. 2012 (tedy ze stejných dnů jako v případě smlouvy předchozí) prodlužující možnost doby čerpání, čerpaná v plném rozsahu (resp. celkově bylo poskytnuto 163 000 000 Kč, z nichž však 13 000 000 Kč bylo průběžně splaceno 20. 10. 2010),

c) smlouva ze dne 31. 8. 2012 – půjčka až do výše 200 000 000 Kč na podnikatelskou činnost, čerpaná v rozsahu 42 200 000 Kč.

361. V případě všech tří výše specifikovaných smluv o půjčkách mezi AXXXG a FxxxO bylo stanoveno, že věřitel je oprávněn za poskytnutí půjčky požadovat úrok ve výši jednoměsíční PRIBOR k poslednímu dni daného měsíce + marže, která se pohybovala od 1,05 % p. a. po 1,25 % p. a. Všechny půjčky byly splaceny dne 30. 4. 2013.

362. Mezi společnostmi **IXXXA** (vždy jako věřitelem) a **FxxxO** (vždy jako dlužníkem) byly postupně uzavřeny následující **smlouvy o půjčkách** (č. l. 21 634 a násl.):

a) smlouva ze dne 30. 4. 2013 – půjčka až do výše 342 000 000 Kč, čerpaná v plném rozsahu, jejímž účelem dle smlouvy bylo splacení závazků vůči AXXXT z titulu smluv o půjčkách,

b) smlouva ze dne 10. 5. 2013 – půjčka až do výše 150 000 000 Kč na financování podnikatelské činnosti, vyčerpáno pouze 71 000 000 Kč,

c) smlouva ze dne 18. 12. 2013 – půjčka až do výše 158 200 000 Kč, čerpaná v plném rozsahu, jejímž účelem bylo dle smlouvy splacení závazků z úvěrových smluv z let 2008 a 2010.

363. V případě všech tří výše specifikovaných smluv o půjčkách mezi IXXXXA a FxxxO bylo stanoveno, že věřitel je oprávněn za poskytnutí půjčky požadovat úrok ve výši jednoměsíční PRIBOR k poslednímu dni daného měsíce + marže 1,05 % p. a., splatnost byla u všech tří smluv stanovena do 31. 12. 2015.

364. Součástí spisu jsou též některé novinové články, které spojovaly obžalovaného A. B. s FxxxO i v době mezi lety 2008-2013, nejvýrazněji patrně článek „Bydlení českých miliardářů. Luxusní domy jim staví špičkoví architekti“ publikovaný na idnes.cz dne 13. 5. 2012 (č. l. 17 679), kde se k architektuře ČxxxO vyjadřuje architekt J. J., prezentovaný v článku (týkajícím se však i řady jiných staveb jiných podnikatelů) jako „xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx“, nicméně zároveň je v článku u fotografie areálu farma popsána jako „moderní ekofarma, školící a kongresové centrum“ a popisuje se, že součástí farmy jsou i restaurace nebo apartmány pro ubytované hosty. Vlastnické a jiné právní vztahy k areálu nejsou v článku nijak řešeny. Dne 4. dubna 2012 vyšel na idnes.cz článek „xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx“ (č. l. 17 685 a násl.), kde se odkazuje na fotogalerii a píše se, že potravinářský magnát A. B. umožnil magazínu Forbes nahlédnout na to, jak hospodaří na FxxxO na Xxx, kde má umístěnou klisnu haflinga, kterou koupil za téměř 1,5 milionu Kč. U jedné

z fotografií se objevuje slovní popis „B. na své ekofarmě chová...“ (č. l. 17 689). V říjnu 2013 pro časopis Včelařství obžalovaný uvedl, že chce dovést pandu z Číny, „abychom ji měli na FxxxO“ (č. l. 17 697).

365. Z výpisu z obchodního rejstříku (č. l. 24 579 a násl.) se podává, že obžalovaný Ing. A. B. byl v letech 2005-2017 jediným akcionářem společnosti AXXXT (dříve AXXXG), do roku 2014 byl též vždy předsedou představenstva. Jediným akcionářem společnosti IXXXA byl AXXXG od roku 2008 do roku 2014, A. B. byl předsedou představenstva od 2. 4. 2007, kdy nahradil J. H., do 21. 1. 2014, kdy se novým předsedou stal advokát Mgr. K. (č. l. 25 162 a násl.).

366. Na základě smlouvy o poskytování účetních služeb ze dne 1. 4. 2010 (č. l. 35 455) poskytoval AXXXG jako poradce účetní služby (vedení účetnictví, provádění inventarizací, vedení pokladny, hrazení závazků, sestavení účetní závěrky, výroční zprávy a spolupráce s auditorem při jejich ověřování a ostatní činnosti vyplývající z účetnictví) společnosti FxxxO jako klientovi za odměnu 30 000 Kč měsíčně.

367. Společnost AXXXG v obsáhlých prohlášeních pro auditora (PricewaterhouseCoopers Audit s. r. o.) v období od 24. 3. 2010 do 14. 6. 2013 (č. l. 31 881 a násl.) uváděla, že FxxxO nespadá do kategorie spřízněných osob, tedy ji neovládá AXXXG ani obžalovaný Ing. B. (resp. do kategorie ostatních propojených osob, tedy osob ovládaných stejnou ovládající osobou, resp. do kategorie spřízněných osob definované jejími účetními politikami); tato potvrzení podepisovali obž. Ing. B. a Ing. P.

368. Projednávaná věc byla v minulosti předmětem šetření **Evropského úřadu pro boj proti podvodům („OLAF“)**, který ve své **závěrečné zprávě** z 18. 12. 2017 (č. l. 9 778) dospěl k závěru, že rodinné vazby mezi osobami zapojenými do vlastnictví FxxxO a AXXXG jsou takového rázu, jaký jim dává příležitost pracovat společně za účelem vykonávání vlivu nad obchodními rozhodnutími dotčených podniků, což znemožňuje, aby bylo na oba tyto podniky nahlíženo jako na sobě navzájem nezávislé. Tyto podniky mohou být pro účely příslušné legislativy považovány za „*propojené*“ s ohledem na to, že prostřednictvím skupiny fyzických osob jednajících společně představují jednu hospodářskou jednotku. Vyšetřováním bylo dále zjištěno, že představitelé příjemce dotace poskytli v době, kdy předložili žádost o podporu svého projektu a podepsali smlouvu o poskytnutí dotace v roce 2008, řídicímu orgánu operačního projektu nepravdivé informace a důležité informace zamlčeli. Zamlčené informace dokazují, že společnost příjemce dotace netrpěla nevýhodami typickými pro malý a střední podnik. Na základě příslušné legislativy je tedy Evropská komise oprávněna odmítnout finanční podporu takovému žadateli o dotaci. Poskytnutí finanční pomoci podniku, který netrpí nevýhodami typickými pro malý a střední podnik, by bylo v rozporu s pravidly pro poskytování státní podpory, jelikož by takováto pomoc nejspíš způsobila závažnější narušení hospodářské soutěže.

369. OLAF dále ve svém shrnutí poukázal na to, že rozhodnutím předchozích vlastníků společnosti a následně akcionářů společnosti byla právní forma společnosti krátce před podáním žádosti o dotaci změněna ze společnosti s ručením omezeným na akciovou společnost, přičemž typ akcií vydaných společnostmi umožnil jejich anonymní vlastnictví během celého období realizace projektu. Anonymní vlastnictví neumožnilo průběžné sledování a kontrolu způsobilosti příjemce dotace určené pro malý a střední podnik po celou dobu realizace projektu, což je v rozporu s obecným principem transparentnosti, který platí pro využívání finančních zdrojů EU. Následný prodej akcií společnosti dvěma novým vlastníků v prosinci 2007 může být navíc považován za jednání, jehož účelem je získání výhody, která je v rozporu se smyslem příslušných zákonů EU tím, že se uměle vytvoří podmínky nezbytné pro získání výhody.

370. Za daných okolností učinil OLAF závěr, že je toho názoru, že příprava a realizace předmětného projektu byla dotčena četnými porušeními národních právních předpisů a právních předpisů EU, zvláště Doporučení Komise č. 2003/361/EC, definujícího malé a střední podniky, nařízení o strukturálních fondech, které definuje obecná pravidla způsobilosti, a nařízení o ochraně

finančních zájmů Evropských společenství. Tato porušení mohou představovat podklad pro soudní řízení na základě příslušných ustanovení trestních předpisů ČR o dotačním podvodu a poškozování finančních zájmů EU.

371. Z opisů z evidence **Rejstříku trestů a přestupků** vyplývá, že obžalovaní nebyli nikdy odsouzeni a nemají evidované ani žádné přestupky.

IV. Hodnocení provedených důkazů a skutkové a právní závěry Městského soudu v Praze obsažené v rozsudku ze dne 9. 1. 2023

372. Soud podle § 2 odst. 6 tr. řádu hodnotil provedené důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu a učinil následující skutkové závěry.

373. Jak soud podrobně vysvětlil v úvodní části tohoto rozsudku, dokazování v hlavním líčení směřovalo k zodpovězení – zjednodušeně řečeno – těchto otázek:

- Podíleli se obžalovaní na zneužití práva (obcházení zákona) tím, že pouze uměle vytvořili podmínky pro získání dotace vyčleněním společnosti Zxxx xxx xxxV z holdingu AXXXT a dalšími kroky, jimiž fakticky předstírali existenci reálně nefungujícího samostatného malého podniku, přičemž hlavním účelem těchto úkonů a transakcí bylo právě získání dotace, tedy tento postup neměl jiný závažný ekonomický nebo jiný důvod?
- (v případě negativní odpovědi na předchozí otázku) Byla FxxxO v době podání žádosti o dotaci nezávislým malým podnikem ve smyslu Doporučení, a pokud ne, věděli A. B. a J. N., že o dotaci FxxxO žádat nemůže, a uvedli příslušný úřad úmyslně v omyl?

374. Platí přitom samozřejmě, že pro závěr o vině každého z obžalovaných by kladná odpověď na otázku č. 1, případně otázku č. 2 musela být prokázána provedenými důkazy ve vztahu k tomuto obžalovanému mimo důvodnou pochybnost ve smyslu § 2 odst. 5 tr. řádu (zásada materiální pravdy).

375. Ani jeden z obžalovaných v průběhu celého řízení neodpovídal na otázky policie ani soudu, navíc oba **obžalovaní** v hlavním líčení část svých předem připravených monologických výpovědí přednesli až po ukončení zbytku dokazování. To je nepochybně jejich právo, nicméně zároveň obecně platí, že zpravidla má vyšší reálnou důkazní váhu, resp. větší vypovídající hodnotu taková výpověď, která umožní konfrontaci třeba i s nepříjemnými nebo nečekanými otázkami než předem připravený monolog. Navíc obžalovaní mohli ve své druhé výpovědi reagovat na důkazy, které v hlavním líčení zazněly, a své monologické výpovědi těmto důkazům přizpůsobit. Zároveň samozřejmě platí, že odepřením odpovídat na otázky soudu se obžalovaní zbavili reálně možnosti například některé nejasnosti k takovým dotazům vysvětlit.

376. V obecné rovině dále soud dodává, že vyjádření obžalovaných mimo trestní řízení (např. v parlamentu, v televizním pořadu) lze k důkazu provést, nicméně taková vyjádření samozřejmě nemají povahu a závažnost procesní výpovědi a obsahově je nutné je hodnotit velmi obezřetně, s přihlédnutím k tomu, že obžalovaní mohli mít v těchto svých projevech například legitimní a pochopitelný důvod ve svých mimoprocesních vyjádřeních uvádět nepravdu (např. ochrana blízké osoby), navíc nemuseli přesnosti takových projevů věnovat dostatečnou pozornost.

377. Konkrétně obžalovaný A. B., jak již bylo podrobně rekapitulováno výše, v přípravném řízení omezil svou výpověď na popření viny, aniž by se k věci blíže skutkově vyjadřoval.

378. Ve své první výpovědi v hlavním líčení dne 12. 9. 2022 obžalovaný popřel, že znal podmínky vyhlášené dotační výzvy a že by cokoli věděl o problematice malého a středního podniku. Dále k věci uvedl pouze, že o tom, že vůbec existuje nějaká dotace, se dozvěděl od paní N. na

sklonku roku 2007 nebo začátkem roku 2008, a to velice povrchně nebo okrajově, když k němu paní N. přišla a řekla, že právě byla vyspána dotace, o kterou by se mohla FxxxO ucházet; poslal ji tedy za svými rodinnými příslušníky, kteří projekt realizovali. Ve své druhé výpovědi, poté, co byly provedeny ostatní důkazy, obžalovaný k věci konkrétněji uvedl, že o zasedání představenstva Zxxx xxxV nic nevěděl, bylo to pod jeho rozlišovací schopnost, natož aby je inicioval. Dále se hájil tím, že společnost FxxxO neřídil ani neovládal, ve vztahu k jejímu obchodnímu vedení ani ve vztahu k výkonu akcionářských práv nedával žádné pokyny akcionářům ani zástupcům akcionářů. Znovu zdůraznil, že převod akcií Zxxx xxx xxxV na jeho rodinné příslušníky rozhodně nebyl proveden účelově, s cílem splnění podmínek dotace, nýbrž spočíval ve vytvoření rodinné firmy mimo holding AXXXT, přičemž to, že vůbec existuje nějaká možnost dotace, mu bylo známo buď na konci roku 2007, nebo na začátku roku 2008, kdy spoluobžalovaná přišla s tím, že by projekt mohl získat právě vypsanou dotaci.

379. Obžalovaná J. N. vypovídala k věci jak přípravném řízení, tak v hlavním líčení podstatně podrobněji, přičemž i ona ve své výpovědi v hlavním líčení uvedla, že závěrem roku 2007 nebo začátkem ledna 2008 se potkala s A. B., ptala se ho na farmu, ohledně níž neměla aktuální informace, a on jí řekl – pro ni to byla novinka – že projekt nechtějí a nebudou realizovat IXXXA ani AXXXT, že ho původně chtěl prodat, ale chytla se toho jeho rodina a rozhodla se to realizovat jako čistě rodinný podnik. Protože monitorovala průběžně výzvy, věděla, že 20. 12. byla vyhlášena výzva č. 4 pro cestovní ruch ve Středočeském kraji, jevílo se jí to tak, že by tam projekt mohl zapadnout. A. B. reagoval, že informaci předá rodině a ji doporučí, což se i stalo.

380. Oba obžalovaní tedy postavili svou obhajobu z podstatné části na tvrzení, že otázku možné dotace na FxxxO řešili až po vypsání výzvy, tedy v prosinci 2007 nebo v lednu 2008, a tudíž vytvoření akciové společnosti FxxxO nebylo a ani nemohlo být získáním dotace jakkoli motivováno.

381. K hodnocení výpovědí obou obžalovaných soud především konstatuje, že tyto výpovědi byly fakticky velmi kusé a řadu věcí nevysvětlily, navíc jejich různá vyjádření (u obžalované J. N. její postupně učiněné výpovědi v hlavním líčení, u A. B. jeho výpovědi a projev v poslanecké sněmovně) nepůsobí zcela konzistentně.

382. Konkrétně obžalovaný A. B. v hlavním líčení opakovaně (fakticky jako jeden z mála jednoznačných údajů) vypověděl, že o možnosti dotace se dozvěděl až v prosinci či lednu 2007-2008, že se o ní dozvěděl od J. N. až po vyhlášení výzvy. V kontextu velkého časového odstupu a jinak značné kusosti výpovědi obžalovaného působí takto přesné časové určení poněkud překvapivě. Navíc, pokud by toto tvrzení bylo správné, vzbuzuje pochybnosti, proč obžalovaný ve svém projevu v poslanecké sněmovně dne 23. 3. 2016 tvrdil, že expertka na evropské fondy (tedy zjevně J. N.) přišla v roce 2007 s návrhem nového projektu otevřeného pro veřejnost, což neodpovídá jeho nynější výpovědi ani žádnému jinému důkazu, když přitom tato informace mohla mít těžko rozumný důvod typu ochrany soukromí dětí obžalovaného apod.

383. Obžalovaná J. N. pak sice ve své první výpovědi v hlavním líčení uvedla fakticky obsahově totéž – tedy že o změně projektu na rodinný podnik se měla dozvědět v prosinci či lednu 2007-8, až po vyhlášení výzvy, když předtím o projektu, o který měla historicky zájem, neměla aktuální informace. Pro ni to byla novinka a tehdy ji napadlo, že by se projekt mohl kvalifikovat pro dotaci. Nabízí se pak ale otázka, jak vysvětlit, že v následné doplňující výpovědi v hlavním líčení sama řekla, že se ze semináře pořádaného v říjnu 2007 odhlásila proto, že by se tam právě o této výzvě nedozvěděla žádný detail? V té době přitom podle předchozí výpovědi neměla nic vědět o rodinné povaze podniku, o níž se měla dozvědět až na přelomu roku, a vše bylo ještě pod IXXXA, která o dotaci zjevně usilovat nemohla. (Obdobně, v jiné části své doplňující výpovědi obžalovaná uvedla, v rámci zdůraznění, že se ohledně dotace nejednalo o účelový postup, že se o tom, že do projektu naplno naskočí, rozhodla poté, co vyšla výzva a bylo jasné, že projekt tak, jak je připravován, by mohl mít reálnou šanci uspět, do té doby nebylo možné nic rozhodnout. I tato část její výpovědi

přínejmenším naznačuje její poněkud širší povědomí o projektu, včetně alespoň možnosti, že by se mohl kvalifikovat pro dotaci, již před 20. 12. 2007, neboť pokud by o projektu až do rozhovoru s A. B., k němuž došlo po 20. 12. 2007, neměla žádné aktuální informace, nebylo by vůbec o čem se rozhodovat.) Obžalovaná popsala svůj historický zájem o projekt (lásku ke koním, vztah s A. B., první návštěvu areálu, z něhož byla posléze farma vybudována), ale až do svého definitivního zakotvení v tomto projektu po rozhovoru s A. B., k němuž podle ní mělo dojít až po vyhlášení výzvy č. 4, tedy po 20. 12. 2007, nechala ve svém líčení prázdné místo – přitom je zjevné a sama připustila, že definitivní podmínky dotace byly sice známy až vyhlášením výzvy, ale řada věcí byla publikována již průběžně dříve, což potvrdili i slyšení pracovníci ROPU a další provedené důkazy, takže řada podmínek, včetně určení příjemce dotace jako malého a středního podniku, se jistě přínejmenším s vysokou pravděpodobností předjímat dala a bylo možné se na ně připravit.

384. Soud tedy shrnuje, že přestože obhajoba obou obžalovaných, že dotace začali řešit, resp. spíše zmínili až na přelomu 2007/2008 po vypsání výzvy, je z jejich pohledu logická, protože pak by bylo vyloučené, aby předchozí právní kroky související se změnou formy a přípravou prodeje společnosti Zxxx xxx xxxV byly motivovány účelově snahou získat dotaci, není tato obhajoba přesvědčivá a vyznívá nevěrohodně, vnitřně rozporně.

385. Stejně tak působí jako zvláštní a bez dalšího vysvětlení velmi nepřesvědčivé tvrzení obžalovaného A. B. v jeho doplňující výpovědi, kterým fakticky odmítá jakoukoli účast na rozhodování Zxxx xxxV o změně právní formy a prodeji dceřiné společnosti Zxxx xxx xxxV jeho nejbližším rodinným příslušníkům, když je přitom vzhledem k osobám nabyvatelů obtížně představitelné, kdo jiný by měl tuto transakci zařídit (ať již přímo či nepřímo).

386. Podstatné ale je, že obě tato tvrzení, tedy řešení možné dotace až po vyhlášení výzvy a neúčast A. B. na převodu akcií společnosti Zxxx xxx xxxV, spolehlivě vyvrátila, v souladu s logikou skutkového děje, přesvědčivá, podrobná a logická výpověď svědka J. B.. (Naproti tomu je namístě dodat, že poznámky obžalovaného A. B. v dokumentu Xxx nejsou příliš průkazné, působí spíše nahodile a nelze je vnímat jako nějaké precizní vyjádření. Tyto poznámky ukazují jistě jeho vnitřní vztah k projektu. To, že projekt vymyslel, vcelku ostatním důkazům odpovídá a ani obžalovaný to nepopírá, naopak se k tomu fakticky zčásti přihlásil i ve své doplňující výpovědi před soudem. Použité výrazy nevypovídají nic podstatného o právní – a ani faktické – situaci v letech 2008-2013 a dávají smysl i při přijetí obhajovací verze obžalovaného, že nejen právně, ale i fakticky FxxxO IXXXA převzala až v roce 2013, což platí i o útržku, kde říká, že to udělali pro sebe, ne pro byznys.)

387. Svědeckou výpověď Ing. J. B. soud hodnotí jako mimořádně důležitý důkaz. Soud hodnotí výpověď tohoto svědka na základě přímé zkušenosti učiněné jeho opakovaným výsledkem v hlavním líčení (opakování výsledku si vyžádala obhajoba) jako logickou, velmi přesvědčivou, podrobnou, konzistentní a zcela věrohodnou. Svědek měl velké množství informací takřkajíc z první ruky, nemá přitom důvěrný vztah k nikomu z obžalovaných (nebo naopak vztah nepřátelský), o obžalované J. N. hovořil poměrně kriticky, ve vztahu k obžalovanému A. B. bylo patrné, že jej bere s jistým nadhledem. Svědek mluvil velmi otevřeně, zasazoval věci logicky do věcné a časové souvislosti, dokázal přesvědčivě odpovědět na všechny otázky, a jeho výpověď je konzistentní i ve vztahu k výpovědi z přípravného řízení. (Určitý nedostatek ve způsobu výsledku svědka v přípravném řízení spočíval dle soudu v tom, že svědek odděleně vypovídal nejprve k záležitostem stavby, následně k záležitostem dotace, aniž byl dostatečně tázán na vzájemné souvislosti těchto dvou věcí, proto následně právě v rámci těchto souvislostí byl schopen poskytnout v hlavním líčení nové důležité informace.) Skutečnost, že svědka „naštval“ obžalovaný A. B., který mu nevyplatil provizi, jak svědek sám vcelku v dobré náladě zmínil, nebo že některé údaje, které neuváděl v kontextu jiných, umístil po takto dlouhé době do jiného roku, případně že se tehdy mýlil v právním výkladu podmínek dotace (viz dále), nemůže mít na jeho věrohodnost vliv.

388. Svědek B. ve své podrobné výpovědi vyvracel pravdivost verze obžalovaných o tom, že J. N. přišla s možností dotace až po 20. 12. 2007, včetně souvisejícího tvrzení A. B., který uváděl, že kromě krátké rozmluvy s J. N. po 20. 12. 2007, kdy o dotaci měl slyšet poprvé, dotace předtím s nikým neřešil. Z výpovědi svědka je naopak zcela jasné, že se možnost dotace za účasti J. N. a A. B. řešila již podstatně dříve. Zároveň svědek vyvrací – nebo přinejmenším ukazuje jako zavádějící – výpověď (jak již soud naznačil výše, samu o sobě nelogickou) obžalovaného A. B., pokud z ní vyplývalo, že A. B. nezajišťoval převod Zxxx xxx xxxV na svou rodinu.

389. Na druhou stranu však přinesla výpověď svědka veliké množství velmi podstatných informací a poznatků, které jednoznačně podporují závěr o nevině obžalovaných ve smyslu první otázky, na kterou soud musí odpovědět, tedy zda vytvoření FxxxO jako rodinné firmy bylo účelovým manévrem k získání dotace. Je přitom nezbytné zdůraznit, že v tomto nebyla výpověď svědka B. zdaleka důkazem osamoceným, naopak odpovídala obhajobě obžalovaných a především výpovědím M. B., A. B. a M. H., nicméně, oproti těmto důkazům, které trpěly určitými faktickými handicapami spočívajícími jednak v pouze monologické povaze výpovědí, jednak ve zřejmém zájmu obžalovaných i jmenovaných svědků, původně též trestně stíhaných, na výsledku řízení, případně i v zjištění dílčích nepravdivostí v těchto výpovědích, výpověď svědka závěr o nevině obžalovaných podpořila zcela konzistentně, logicky, věrohodně a přesvědčivě (včetně zjevného nadhledu, který svědek choval i vůči obžalovaným).

390. Zcela konkrétně svědek Ing. B. ve své výpovědi, kterou soud podrobně rekapituloval výše, potvrdil a popsal reálný zájem M. B. o podnikání na FxxxO, včetně toho, že o tom s ní sám mluvil, popsal i její pravidelnou účast na kontrolních dnech. Tato výpověď tedy vyvrací možnou teorii o M. B. jako do jisté míry „*bílém koni*“ (aktivní působení M. B. na FxxxO je přitom prokazováno i dalšími důkazy).

391. Svědek zároveň, a to jako jediný mimo úzký okruh rodiny a nejbližších A. B. (pomíne-li soud obžalovanou J. N.), potvrdil, že již tehdy mu A. B. říkal, že zájem o podnikání na farmě má A. B., které chce umožnit, aby si to zkusila. V této souvislosti lze dodat, že znaleckým posudkem potvrzená xxxxxx paní B. je sice závažné psychické onemocnění, ale ne takové, které by *a priori* zájem či úmysl podnikat vylučovalo, neboť je obecně známo, že s touto xxx (xxx xxxa) působí úspěšně a plnohodnotně nemálo osob, včetně slavných osobností, přičemž následný postup, resp. vývoj xxx a narození dítěte v roce xxx mohly být opravdu zcela logickým důvodem, proč se tento zájem paní B. nakonec v praxi nerealizoval. Případná úvaha, že by si již tehdy A. B. svědka „*připravoval*“ podáváním vymyšlených informací, je zjevně absurdní a v provedeném dokazování nemá žádnou oporu.

392. Svědek potvrdil (v souladu s výpovědi řady dalších osob), že M. H. na FxxxO aktivně působil, dokonce uvedl, že se tam choval, „*jako by mu to tam patřilo*“ (což koneckonců v jistém smyslu odpovídá realitě, jak vyplývá ze smluv o převodu akcií).

393. Z popisu svědka dále vyplývá, že J. N. i Ing. N. fakticky reálně své funkce vykonávali, i když konkrétně k působení obžalované se svědek subjektivně vyjadřoval kriticky („*začala se chovat jako ředitelka*“), nebyli tedy žádné „*loutky*“. Svědek také popisoval, že za FxxxO s ním opravdu jednali pánové N. , R. a Š., k jejichž vztahu případné podřízení vůči A. B. nic nezaznamenal; lze přitom soudit, že takového vztahu by si vzhledem k míře a důležitosti svého působení na FxxxO cca do roku 2010 svědek stěží mohl nepovšimnout. Zcela konkrétně svědek uvedl i to, že A. B. zval na kontrolní dny jen tehdy, když bylo třeba něco od IXXXA.

394. Svědek rovněž přesvědčivě a konzistentně popsal, že v jednu dobu se řešil i prodej farmy, pro který byl A. B. rozhodnut, než jej přemluvila (s podporou obžalované J. N. a její úvahy, že rodinný podnik by mohl mít nárok na dotaci) rodina, když svědek sám byl tehdy dokonce jednou z osob pověřených, aby hledaly zájemce. Již jen tento bod výpovědi svědka, o jejíž pravdivosti nemá soud pochybnosti, přesvědčivě a jednoznačně rozbourává jinak logickou hypotézu policie o souvislé realizaci jednoho záměru A. B., v jehož rámci došlo pouze k účelovému vytvoření FxxxO.

395. Svědek jednoznačně vyloučil, že by úvahy o dotaci hrály roli při rozhodování, že se FxxxO vyčlení z XXXXT, a jednoznačně potvrdil, že dotace se začala řešit až poté a v souvislosti s tím, že padlo toto rozhodnutí o vyčlenění – tedy i z tohoto pohledu svědek zcela vyloučil verzi, že by vytvoření FxxxO bylo pouze účelovým krokem A. B., resp. XXXXT směřujícím k umělému vytvoření malého podniku za účelem získání dotace.

396. Svědek také jednoznačně uvedl, že obžalovaný A. B. jej (v reakci na jeho pochybnosti, zda vzniklá společnost splní nárok na dotaci a získá ji) ujistil, že v realizaci má pokračovat, i kdyby dotaci FxxxO nezískala; je tedy zjevné, že A. B. evidentně počítal s tím, že projekt v rámci nové společnosti poběží bez ohledu na úspěšnost žádosti o dotaci. I toto zjištění je přitom velmi podstatné z hlediska relevantní judikatury vztahující se ke zneužití práva (obcházení zákona), tedy k rozhodnutím SDEU ve věcech Halifax, resp. Italservice, případně navazující judikatuře Nejvyššího správního soudu ČR citované v úvodní části tohoto rozsudku. O neoprávněné získání dotace by dle v těchto rozhodnutích přijatých závěrů šlo tehdy, kdyby vytvoření FxxxO sledovalo jako hlavní, zjevně převažující cíl a výsledek právě získání dotace. (Toto přitom platí v rovině správního práva; pro dovození případné trestní odpovědnosti obžalovaných by musela být samozřejmě naplněna i subjektivní stránka trestného činu, která by musela být rovněž prokázána mimo důvodnou pochybnost.)

397. Lze tedy – zde již fakticky z právního hlediska – shrnout, že podstatné body konzistentní, přesvědčivé a logické výpovědi svědka B. spolehlivě vyvrací možný skutkový základ pro aplikaci úvahy o zneužití práva (obcházení zákona), konkrétně i čl. 4 odst. 3 Nařízení Rady 2988/95.

398. Z výpovědi svědka vyplývají dvě další, samy o sobě již méně podstatné, přesto však výše popsané úvahy soudu podporující skutečnosti. Zaprvé, příznačné je, že svědek, jak s jistotou uvedl, si sám v relevantní době myslel, že Zxxx xxx xxxV nemůže mít nárok na dotaci pouze kvůli absenci podmínky 2 let podnikání v cestovním ruchu (k tomu viz dále), jiný problém z tohoto hlediska neviděl. Pokud by se přitom jednalo o umělé vytváření podniku pouze za účelem zisku dotace, stěží by si toho svědek nevšiml. Dále lze poukázat i na to, že svědek vypověděl, že jeho požadavek na provizi A. B. odmítl s tím, že si to musí vyřídit s panem Š., že ve FxxxO nerozhoduje on. (Soud si je samozřejmě vědom, že obžalovaný nemusel svědkovi říkat pravdu, neboť nechťel přicházet o peníze, kdyby FxxxO skutečně ovládal, takže tuto informaci vnímá jako okrajovou, nicméně souzní se zbytkem výpovědi svědka.)

399. K hodnocení výpovědi svědka B. je třeba dodat, že názor svědka o obžalované J. N. jako spíše lobbistce, vycházející z jeho odlišného právního názoru na splnění podmínky 2 let podnikání v oblasti cestovního ruchu, je třeba brát s rezervou. Obžalovaná J. N. měla totiž tehdy ve svém výkladu pravdu (správnost svého výkladu v hlavním líčení doložila i odpověďmi ROP na FAQ), což není příliš udivující, neboť byla specialistkou na dotace, tuto problematiku odborně sledovala a účastnila se školení. Použitá formulace ve výzvě č. 4 přitom zcela nevylučovala i výklad zaujatý tehdy svědkem B.. To, že se svědek B. tehdy mýlil v právním výkladu, nijak nesnižuje věrohodnost jeho výpovědi ve vztahu k faktům, včetně toho, že v návaznosti na tento svůj výklad určitým způsobem, o určitých věcech a s určitými lidmi jednal, pouze je v tomto kontextu třeba vnímat (a nepřeceňovat) jeho slova o J. N. jako lobbistce, která říkala, „že to zařídí“ – taková věta mohla znamenat prostě to, že už jí byl znám správný výklad dané podmínky. Lze navíc dodat, že svědek tehdy při svém výkladu musel vycházet z formulace, kterou četl jinde než ve výzvě, jež byla zveřejněna až dne 20. 12. 2007, takže formulace mohla znít a skutečně v různých předchozích dokumentech zněla trochu jinak – např. v letáku k propagaci ROP Střední Čechy z roku 2007 (č. 1. 12 523) je použit poněkud odlišný výraz „malé a střední podniky (pouze subjekty podnikající minimálně dva roky a podnikající v oblasti cestovního ruchu)“, prezentace Mgr. H. „Aktuální informace k ROP NUTS2 Střední Čechy“ ze 3. 4. 2007, zjevně pro účely semináře, obsahovala výraz: „malí a střední podnikatelé (pouze subjekty podnikající v oblasti ČR + minimálně s dvouletou podnikatelskou historií)“.

400. Lze tedy shrnout, že výpověď svědka B. velmi přesvědčivě potvrzuje základní linii obhajoby obžalovaných (byť její dílčí část o řešení dotace až po vyhlášení výzvy 20. 12. 2007 zároveň vyvrací), je v souladu s výpovědí svědkyň M. B., A. B. a svědka M. H., a především vyvrací podezření o pouze účelovém, formálním vytvoření FxxxO s hlavním cílem získání dotace.

401. Svědci M. B., A. B. a M. H. využili v hlavním líčení svého práva nevypovídat. V přípravném řízení vypovídaly A. B. a M. B. k věci jako svědkyně, M. H. jako obviněný, přičemž tyto jejich předchozí výpovědi byly v hlavním líčení čteny k důkazu.

402. A. B. a M. B. v extrémně stručných monologických výpovědích (navíc na základě předem připravených poznámek) potvrdily reálnost převodu akcií s tím, že ke změně poté došlo na základě diskusí v rodině, aby na všechny děti a manželku A. B. připadl stejný podíl (M. B. specifikovala, že to takto odpovídalo představě o nezávislé rodinné firmě, která byla od počátku koncipována mimo tehdejší podnikání obžalovaného). A. B. dále uvedla, že se s ohledem na zdravotní stav a pozdější xxx nebyla schopna účastnit tak aktivně, ale dokud mohla, působila v dozorčí radě.

403. M. H. jako obviněný, rovněž monologicky a na základě poznámek, vypovídal obdobně. Uváděl, že akcie nabyt na základě dohody s M. a dalšími dvěma akcionáři (tedy v tomto ohledu nelze jeho výpověď vykládat jinak, než že se dohody účastnil A. B. ml.), kteří dosavadní rozvržení nepokládali za spravedlivé. Akcie držel pro M. a její dvě děti (sestra se aktivně nechtěla podílet na chodu a správě společnosti, u dětí by museli jinak řešit opatrovnické soudy, se sestrou si důvěřují). Akcionářská práva vykonával řádně a podílel se na řízení společnosti, úhradu akcií neřešil (původní převod byl uhrazen, toto bylo jen rozdělení podílů v rodině, M. mu řekla, ať se o to nestará). Všech 12 akcií fyzicky převzal při podpisu, proto stoprocentně ví, že společnost nebyla vlastněná A. B. či AXXXT a že vedení nedostávalo pokyny z vnějšku. V této souvislosti ve své druhé výpovědi zdůraznil, že je nesmyslné tvrzení svědkyně S., že si nechali cokoli schvalovat od A. B..

404. V hlavním líčení byl dále vyslechnut **svědek A. B. ml.**, k jehož osobě a věrohodnosti jím tvrzených údajů byla provedena i řada dalších podstatných důkazů.

405. Svědek ve své výpovědi popsal, že v letech 2007-2010 žil v USA (na Xxx, přičemž se pohyboval v místech, kde byly činěny karetní transakce s platební kartou CommerzBank na přelomu roku 2007-2008 – viz dále), do České republiky jezdil na Vánoce, byť pobyt zde na Silvestra nemůže vyloučit. Studoval na xxx, o otcovo podnikání se nezajímal, smlouvy o koupi a prodeji akcií a předávací protokol nepodepsal. Nikdy mu nikdo účast na tomto projektu nenabídl, ani on o ni neměl zájem. Nikdy mu nikdo nenabídl žádné akcie třeba s tím, že by je podepsal později. (Svědka sice, jak bylo podrobněji uvedeno v rekapitulující pasáži rozsudku, popisoval, že jednou podepisoval paní P. něco, co mělo mít souvislost s farmou a být pro něho výhodné, ale z jeho líčení je zřejmé, že to nemohly být tyto tři dokumenty). Svědek popsal, že mu otec před „xxx na Xxx“ říkal, že potřebuje, aby zmizel, později mu ve Xxx říkal, aby sem nejezdil svědčit. Do roku 2015 měli přijatelný vztah, nyní nemají žádný.

406. K pravosti podpisů svědka A. B. ml. na smlouvách o převodu akcií z 31. 12. 2007 a 16. 2. 2008 a na předávacím protokolu se ve svém **znaleckém posudku z oboru písmoznalectví** vyjádřil znalec Mgr. Čulík, a to se závěrem, že tyto podpisy pravděpodobně (v rovině střední pravděpodobnosti) nejsou pravými podpisy A. B. ml., s tím, že jistější závěr ve směru jeho posílení mu znemožňuje absence srovnávacích podpisů A. B. ml. z relevantní doby.

407. Soud nechal vypracovat dodatek k tomuto posudku, z něhož vyplývá, že v rovině „nízké pravděpodobnosti“ tyto podpisy namísto svého syna přičinil obžalovaný A. B. (Rovina nízké pravděpodobnosti znamená, že obžalovaný přichází v úvahu jako pisatel sporných podpisů – jedná se o nejnižší stupeň pozitivního závěru, někdy vyjadřované slovy „pravděpodobnější je, že podepsal, než že nepodepsal“). K tomuto dodatku může soud toliko dodat, že je právem obžalovaného (srov. § 93 odst. 2 tr. řádu) odmítnout podstoupit řízenou zkoušku písma a důsledný textový přepis znění sporného příjmení do předtisku s identickým prostorovým omezením, což znalec potřeboval pro

případný kategoričtější závěr, jak obžalovaný učinil, a soud z takového rozhodnutí obžalovaného nemůže a nesmí nic vyvozovat.

408. K xxx stavu svědka A. B. ml. se vyjadřovaly znalkyně MUDr. Leblová a PhDr. Záhorská. Znalecký posudek potvrdil diagnózu xxx xxx, jejíž xxx xxxx a k jejímuž vzplanutí došlo v roce 2015, s tím, že v období 2007-2008 nejsou známy jakékoli skutečnosti, které by potvrzovaly významné narušení xxx svědka. Nyní (tedy krátce po své výpovědi v hlavním líčení) je svědek ve stavu dobré kompenzace, stabilizovaný. Jeho obecná věrohodnost je snížena pouze v důsledku jeho xxx, když postoj k některým tématům (Xxx, xxx, xxx) je s xxx percepcí, nebyly ale zjištěny zvýrazněné sklony ke lhavosti, stylizaci či manipulaci s informacemi. Z hlediska specifické věrohodnosti převažují výrazně faktory ji podporující, lze ji hodnotit z forenzní psychologického hlediska jako nenarušenou – motivem ke zkreslení by teoreticky mohla být událost „xxx Xxx“, kterou vnímá úkorně, jako dosud nedořešenou, v rámci xxx zaměřeného nastavení ve vztahu k otci.

409. Xxx percepce svědka ve vztahu k události tzv. „xxx Xxx“ podle soudu výrazně vyplývá i z podrobného a precizního usnesení o odložení věci tzv. „xxx Xxx“, v němž policejní orgán velmi pečlivě, na základě podrobné analýzy řady důkazů uzavřel, že oznámení svědka xxx nebylo věrohodné a bylo manifestací jeho xxx choroby, s čímž se oprávněně ztotožnil i státní zástupce. Právě tato skutečnost byla ostatně jedním ze zásadních důvodů, proč soud v této věci vyhověl návrhu obhajoby a rozhodl o znaleckém zkoumání svědka.

410. Z dokladů o bankovních transakcích se ovšem jasně podává, že z platební karty užívané A. B. ml. byly vykazovány platby v USA (konkrétně v Xxx, Xxx, Xxx, tedy v místech, na nichž se svědek dle své výpovědi pohyboval) s daty příchodu do banky kontinuálně od prosince 2007 přes leden 2008, až od 13. 2. 2008 pak transakce v Bratislavě, od 15. 2. 2008 v ČR (včetně Xxx), 20. 2. 2008 z vídeňského letiště, poté opět USA. Z těchto výpisů je tedy zjevné, že z této karty bylo v období prosince a ledna 2007-2008 kontinuálně placeno v USA v místech, kde se svědek dle vlastní výpovědi zdržoval.

411. Citované výpovědi rodinných příslušníků A. B. a související důkazy soud hodnotí takto:

412. Z hlediska faktické důkazní váhy či síly výpovědí M. B., A. B. a M. H. je třeba především uvést, že pan H. vypovídal jako obviněný, tedy beztrestně mohl lhát, A. B. a M. B. sice jako svědkyně, ale původně byly také obviněny, všichni svědci mají velmi blízký vztah k obžalovanému A. B., a především všechny výpovědi měly charakter připravených monologů nepřipouštějících otázky, což samo o sobě zásadně snižuje jejich reálnou důkazní váhu.

413. Pravdivost výpovědi M. H. považuje soud za zčásti nepochybně vyvrácenou svědkyní S. (nejen z její výpovědi, ale i výpovědi svědka A. a e-mailů jasně vyplývá silná úloha a rozhodování A. B. v roce 2013, jak bude podrobně zmíněno a vysvětleno dále). V konfrontaci s přesvědčivou, logickou a věrohodnou výpovědí A. B. ml. (k tomu též podrobněji dále) platí, že pan H. přinejmenším zamlčel, že žádná výslovná dohoda s A. B. ml. o nabytí akcie od něj nemohla být. Tuto výpověď tedy soud obecně hodnotí jako nevěrohodnou, přestože faktické působení pana H. na FxxxO, především jeho reálný podíl na rozhodování a řízení jsou provedenými důkazy, konkrétně výpovědi řady svědků (včetně svědka B., jak byl citován výše), nepochybně prokazovány.

414. Výpovědi A. B. a M. B. vůbec nevysvětlují, jak mohlo dojít k rodinné dohodě, o které A. B. ml. ani nevěděl. Ačkoli tyto výpovědi nelze – i vzhledem k jejich mimořádné kusosti – označit za nepravdivé (koneckonců údajné stanovisko A. B. ml. jim mohla tlumočit další osoba), je zjevné, že důkazní váha těchto výpovědí je velmi, velmi omezená, a byť by bylo nekorektní jejich obsah zcela ignorovat, samy o sobě by rozhodně nebyly způsobilé vyvrátit podezření, které ve vztahu k roli A. B. a M. B. policie měla. Rozhodující v této souvislosti však je, že podstatný obsah jejich výpovědí, tedy skutečný zájem A. B. a M. B. podílet se na rodinném podniku, byl plně potvrzen dalším přesvědčivým a věrohodným důkazem, konkrétně výpovědí svědka B.

415. Pokud jde o výpověď svědka A. B. ml., soud ji na základě přímé zkušenosti učiněné v hlavním líčení hodnotí jako logickou, konzistentní a přesvědčivou. Soud s ohledem na xxxx xxxxx xxx svědka, nevěrohodnost jeho oznámení a svědecké výpovědi činěných na policii v rámci kauzy tzv. „xxx Xxx“ a možné sporné otázky týkající se jeho motivace vyplývající z problematického či přímo negativního vztahu k otci nechal vypracovat znalecký posudek z odvětví psychiatrie a psychologie, jehož podstatným závěrem je, že specifická věrohodnost svědka není narušená.

416. Výpověď svědka je navíc v naprostém souladu s dalšími dvěma podstatnými samostatnými důkazy – jednak znaleckým posudkem z oboru písmoznalectví, který vyvrací v rovině střední pravděpodobnosti, což není nijak slabý závěr (navíc by tento závěr další srovnávací materiály mohly dle znalce spíše jen posílit), pravost jeho podpisů na obou smlouvách o převodu akcií a předávacím protokolu, a dále doklady o platbách, z nichž jasně vyplývá, že přinejmenším kolem 31. 12. 2007 pobýval svědek v USA, kde byly v místech, kde žil, provedeny transakce došlé bance od 31. 12. do první poloviny února 2008, takže v tomto období v České republice stěží mohl něco podepsat.

417. Je proto obtížné si představit přesvědčivější kombinaci přímých a nepřímých důkazů ve svém souhrnu prokazujících, že A. B. ml. dokumenty 31. 12. 2007 nepodepsal. Navíc je třeba zdůraznit, že naopak jeho podpis, převzetí akcií či osobní účast na jakémkoli jednání nebo řešení čehokoli v souvislosti s tímto převodem nebo vůbec zájmem působit jako akcionář nevyplývá z žádné výpovědi svědků, a dokonce ani obžalovaných, což znamená, že jeho verze ani není žádným důkazem reálně, relevantně zpochybněna, nejedná se tedy fakticky ani o rozpor mezi důkazy. Nikdo ze společnosti Zxxx xxxV (svědci K., F., H.) dle svých slov u předání akcií nebyl a s A. B. ml. nic neřešil, toto konkrétně netvrdí ve své výpovědi ani nikdo z rodiny, když k jeho účasti na celé věci všichni ve svých monologích vypovídali velmi neurčitě a nekonkrétně, pokud vůbec – např. obžalovaný A. B. ve svých výpovědích neřekl k této otázce ani slovo.

418. Z hlediska pobytu v České republice mohl svědek podepsat smlouvu z 16. 2. 2008, neboť tehdy, jak se podává z platebních transakcí, v České republice skutečně pobýval, ale soud neshledává důvod nevěřit jeho konzistentní výpovědi, že ani tento dokument nepodepsal, když pravdivost jeho výpovědi i zde podporuje znalecký posudek z oboru písmoznalectví.

419. Ve vztahu k možnému podpisu těchto dokumentů obžalovaným A. B. soud konstatuje, že znalecký závěr o nízké pravděpodobnosti, tedy že jako autor obžalovaný připadá v úvahu, sice v kontextu skutečnosti, že obžalovaný nebyl žádná nahodile vytipovaná osoba, ale ve skutečnosti jeden z velmi mála lidí, kteří dokumenty případně mohli podepsat namísto jeho syna, resp. za něho, vyvolává velmi odůvodněné podezření, že to právě tak bylo, ale toto podezření samo o sobě při absenci jiných přesvědčivých důkazů ke kategorickému dílčímu závěru o podpisu smluv a předávacího protokolu obžalovaným nepostačuje a soud tento závěr proto neučinil.

420. Na druhou stranu, za situace, kdy převod akcií nepochybně zajistil a domluvil obžalovaný A. B. (tato skutečnost jednoznačně vyplývá z výpovědi svědka B. a jakákoli jiná možnost by byla i nelogická, sám obžalovaný ostatně hovořil o tom, že dal FxxxO rodině, A. B. ml. je jeho nejbližší příbuzný a tehdy neměli konfliktní vztahy), soud bez ohledu na to, kdo dokumenty za A. B. ml. podepsal, považuje za nemožné, aby o skutečnosti, že A. B. ml. byl v USA a dokumenty podepsal za něho někdo jiný, obžalovaný A. B. jako jeho nejbližší rodinný příslušník a zároveň osoba, která převod akcií na své nejbližší rodinné příslušníky domluvila, zajistila a následně za ně i zaplatila, přinejmenším nevěděl a že by to osoba, která podpis přičinila, neudělala přinejmenším s jeho tichým souhlasem.

421. Soud tedy uzavírá, že na základě pečlivého zhodnocení provedených důkazů učinil jednoznačný dílčí skutkový závěr, že A. B. ml. nepodepsal ani jednu z obou smluv o převodu akcií ani předávací protokol.

422. Pokud jde o důsledky tohoto skutkového závěru, ve vztahu k obžalované J. N. je tento závěr ve skutečnosti nepodstatný. Neexistuje totiž ani náznak důkazu, že by o této skutečnosti (nikoli řádné manipulaci s listinami, akciemi) obžalovaná cokoli věděla – ostatně, i kdyby se na této činnosti podílel aktivně přímo obžalovaný A. B., neměl ani důvod ji o tom informovat.

423. Ve vztahu k obžalovanému A. B. je podle soudu, jak bylo již uvedeno, nepochybné, že přinejmenším musel vědět, že jeho syn byl v USA, akcie fyzicky nepřevzal a smlouvu o jejich prodeji ani předávací protokol nepodepsal. Navíc je zjevné, že skutečný držitel akcií (jímž nebyl A. B. ml.) musel zmocňovat k zastupování na valné hromadě a následně k prodeji akcií některého z advokátů, kteří na valné hromadě akcionáře zastupovali, o čemž opět stěží mohl obžalovaný nevědět.

424. Je ale podle soudu v kontextu dalších provedených důkazů, především výpovědi svědka B., nelogická a téměř neuvěřitelná teorie, že by obžalovanému šlo o to, aby ze svého syna udělal „*bílého koně*“. K něčemu takovému totiž syna vůbec nepotřeboval, nebylo třeba nic falšovat, obžalovaný – pokud by skutečně pouze formálně chtěl nechat přepsat akcie na své rodinné příslušníky – mohl vedle jiných možností (např. již tehdy mohl být jako kupující uveden pan H.) snadno nechat přepsat 10 akcií na dceru A., když 10 akcií zakoupila a převzala jeho partnerka, přičemž ve vztahu k ní držení 50 % akcií zjevně alespoň v této prvotní fázi nikdo nepovažoval za problematické. Žádného bílého koně tedy v tomto ohledu obžalovaný k ničemu nepotřeboval. Jako logičtější, rozumněji vysvětlitelný, důvod se jeví, že se skutečně mohlo jednat o snahu rozdělit vlastnictví rodinného podniku spravedlivě mezi členy rodiny, včetně syna, který oproti ostatním o podnikání neměl zájem, přičemž s ohledem na pobyt syna v USA byly listiny podepsány někým jiným. Z hlediska oprávněnosti žádosti o dotaci je třeba podotknout, že taková manipulace, byť samozřejmě nepůsobí dobře, by neměla na oprávněnost žádosti vliv a fakticky by se vůbec nic na věci neměnilo, i kdyby bylo prokázáno, že tyto akcie po celou dobu držel osobně obžalovaný A. B., což se však neprokázalo a ani obžaloba to netvrdí.

425. Pokud státní zástupce v závěrečné řeči argumentoval, že v důsledku neplatnosti převodu byly akcie stále vlastněny mateřskou společností z holdingu AXXXT, tedy Zxxx xxxV, a dovozoval z této skutečnosti propojení společností, konstatuje soud, že na základě provedeného dokazování není pochyb, že tato společnost s akciemi po jejich předání (ať již je převzal kdokoli) nedisponovala, nedoručila je, žádná práva spojená s nimi přímo ani nepřímo nevykonávala. Nelze směřovat možné civilní následky neplatnosti či neuzavření smlouvy s trestní odpovědností, která musí být založena na fakticitě, navíc obhajoba správně poukázala na to, že k převodu akcií dochází tradicí, akcie předány byly a bylo za ně i zapláceno, takže akcionářem byl jejich reálný držitel, ať už jím byl kdokoli. (Především v obžalobě byla dále podrobně řešena otázka pochybností ve vztahu k číslům akcií, které byly předkládány na valných hromadách FxxxO, resp. byly předmětem následného prodeje, ale protože nelze vyloučit, že došlo k jejich záměně, při zachování stejného počtu akcií daného majitele, např. právě při jejich předkládání advokáty na valné hromadě, jak ve své výpovědi zmínil i pan H., soud z této skutečnosti, ostatně stejně jako státní zástupce, nečiní žádné podstatné závěry.)

426. Je nicméně velice podivné, že ani smlouvu o dalším převodu z 16. 2. 2008 nepodepsal A. B. ml., i když v České republice již tou dobou byl. Pro tuto skutečnost už lze stěží nalézt smysluplné vysvětlení, a to i proto, že jak obžalovaný, tak jeho rodinní příslušníci k této věci nic konkrétního neuvedli a nikdo jiný ji vysvětlit nemůže. Sám obžalovaný tedy ponechal v této otázce naprostou důkazní tmou, kterou lze stěží naplnit jinak než spekulacemi. Ty však jednoznačně nemohou být podkladem pro závěr o vině obžalovaného.

427. Úvaha státního zástupce, že důvodem následného převodu akcií bylo zakrýt účast rodiny pro případ zveřejnění akcionářské struktury, aby nebyla tato propojenost evidentní a nedošlo k tomu, že FxxxO nebude moci požádat o dotaci, jednak nevysvětluje, proč alespoň tento dokument nepodepsal A. B. ml., ale především se jedná o důkazně nepodloženou spekulaci,

částečně odvozenou z dle soudu nedůvodného, přesvědčivou výpovědí svědka B. vyvráceného, předpokladu o účelovosti již původního převodu akcií. Navíc by stále platilo, že 40 % akcií vlastní děti obžalovaného, a vztah pana H. k rodině je také vcelku jasný, takže by taková akce jako prostředek skrývání akcionářské struktury nebudila příliš sofistikovaný dojem. Tato úvaha nadto nevysvětluje, proč taková struktura (či jiná s účastí M. H.) nebyla zvolena již při prvním převodu akcií o měsíc a půl dříve. Propojenost podniků sama o sobě, bez působení na stejném relevantním trhu nebo sousedním trhu, navíc nevytváří překážku poskytnutí dotace, což by platilo i v případě, kdyby 25 % nebo 20 % akcií držel sám obžalovaný.

428. Ani zde přitom neexistuje ani náznak důkazu, že by o této druhé transakci obžalovaná J. N. věděla či k ní dokonce dala podnět, a stejně tak podle soudu není možné bez jakéhokoli důkazu v tomto směru dovodit, že obžalovaný A. B., o jehož detailních znalostech dotační problematiky nesvědčí žádné důkazy, mohl vůbec rozumně předpokládat, že tato druhá transakce bude mít vliv na oprávněnost žádosti o dotaci (jak již soud uvedl, sama o sobě navíc takový vliv ani neměla a mít nemohla) a v této logice případně v dobré víře jednající J. N. zneužít jako nepřímý pachatel.

429. Otázka převodu akcií z února 2008 zůstává nevysvětlená a nejlogičtější vysvětlením skutečně dle soudu může být to, které ve svých výpovědích nabídli členové rodiny obžalovaného B., tedy záměr zajistit, aby všechny 4 děti a partnerka měly stejný podíl s tím, že podíl její a jejích dětí bude „*spravovat*“ pan H. Bez důkazů může soud pouze spekulovat, že roli v tomto rozhodnutí mohlo hrát i to, že A. B. v průběhu xxx (dítě se narodilo xxx) zjistila i vzhledem ke svému zdravotnímu stavu, že se nebude moci věnovat podnikání tak, jak chtěla, což ostatně sama vypověděla, a A. B. ml. žil v USA a neměl se mu věnovat vůbec. Ani to však samozřejmě nevysvětluje, proč listinu nepodepsal on, ani proč o těchto uspořádáních a jejich změnách zjevně vůbec nebyl informován – zda se jednalo o důsledek např. konfliktu v rodině, problematičnosti vysvětlení předchozího podpisu a nynějšího snížení podílu svědka, nebo to mělo jiný důvod, by soud opět jen spekuloval.

430. Soud tedy uzavírá, že obžalovaný A. B. tím, že fakticky k této věci vůbec nevypovídal, přičemž ji srozumitelně nevysvětlily ani kusé monologické výpovědi jeho rodinných příslušníků, sám ponechal prostor pro pochybnosti, podezření a spekulace, nicméně tento prostor z důvodů, které byly rozebrány výše, nelze pro absenci důkazů i jednoznačné logiky vyplnit, a to rozhodně ne mimo důvodnou pochybnost, hypotézou státního zástupce, ani jakoukoli jinou hypotézou svědčící o vině některého z obžalovaných, jež by navíc byly v rozporu s přesvědčivou a logickou výpovědí svědka B..

431. Výpovědi **svědků J. F., Z. K. a E. H.** přinesly v zásadě jedinou opravdu podstatnou informaci, a totiž, že přestože podpisy pánů F. a K. jsou na smlouvě o prodeji akcií a předávacím protokolu, tito pánové osobně u předání akcií ani podpisu smlouvy druhou stranou nebyli ani se zájemci nikdy nejednali, což platí i pro paní H., jež v Zxxx xxxV působila jako právnička. Tito svědci tedy nepotvrdili, že by si A. B. ml. ani A. B. nebo M. B. akcie osobně převzali či v jejich souvislosti o čemkoli jednali. Žádné jiné podstatné informace jejich výpovědi nepřinesly.

432. Advokáti V. K. a G. K., kteří vystupovali jako akcionáři FxxxO, shodně uvedli, že nikdy nebyli skutečnými ekonomickými vlastníky a všechny úkony ve vztahu k FxxxO, včetně prodeje akcií, činili při výkonu advokacie – zastupování vlastníka, nicméně více uvést nesměli, protože nebyli klienty zbaveni mlčenlivosti. Pan K. byl zbaven mlčenlivosti pouze ve vztahu k tomu, aby potvrdil, že někdy v únoru 2008 na dotaz obžalované N. patrně telefonicky sdělil, že akcionáři společnosti FxxxO jsou fyzické nepodnikající osoby, a tím pádem, že se nejedná o subjekty ovládané společností AXXXG ani s touto společností propojené.

433. Další důležitou skupinu svědků, kteří v hlavním líčení vypovíдали, tvoří představenstva FxxxO, tedy pánové **J. N., T. R. a F. Š..**

434. J. N. v hlavním líčení využil svého práva nevypovídat, byla tedy čtena jeho výpověď z přípravného řízení v postavení obviněného, ve které se v zásadě pouze omezil na rezolutní popření jakéhokoli podvodného jednání ze své strany; ve vztahu k vině obžalovaných tedy jeho výpověď nic podstatného nepřinesla.

435. Rovněž T. R. v hlavním líčení využil svého práva nevypovídat, byly tedy čteny dvě jeho postupně učiněné, diametrálně odlišné výpovědi z přípravného řízení. V první z nich, 1. 8. 2018, svědek popisoval své působení jako ředitele a předsedy představenstva FxxxO od podzimu 2009 do podzimu 2010 jako zcela nezávislé na obžalovaném A. B., který se na farmě objevil maximálně jako představitel strategického partnera.

436. V březnu 2021 následně svědek e-mailem oslovil JUDr. B. a požádal jej o dorovnání vztahu s klientem, přičemž v průběhu další komunikace požadoval peníze (doplatek, na který si údajně po 10 letech vzpomněl) v kontextu své povinnosti mlčenlivosti a loajality. Když byl svědkův požadavek odmítnut, svědek kontaktoval v červenci 2021 státního zástupce s tím, že v předešlé výpovědi neřekl vše a nevypovídal podle toho, jaká byla realita.

437. Při následné, v pořadí druhé výpovědi dne 8. 9. 2021 svědek odůvodnil změnu výpovědi obavami o své zdraví a zdraví rodiny, aniž by tyto obavy jakkoli konkrétně odůvodnil či vysvětlil, (sám dokonce uvedl, že zde nebyla žádná konkrétní výhrůžka) a tlakem právních zástupců obžalovaného B., kteří jej před první výpovědí měli instruovat. Přestože svědek ve své druhé výpovědi popisoval v zásadě faktické řízení své osoby a FxxxO obžalovaným B., sám připustil, že k těmto svým tvrzením (ostatně značně nekonkrétním) nemá žádné důkazy. Pokud například popisoval jako součást top managementu AXXXT i svědka B., který se měl podílet na jeho úkolování, tato skutečnost věrohodné výpovědi svědka B. zcela odporuje.

438. Soud poukazuje na to, že svědek R. postupně zcela změnil svou výpověď poté, co se obrátil na právního zástupce obžalovaného a domáhal se zaplacení údajně deset let staré pohledávky, na kterou si náhle vzpomněl, když tento požadavek dával do spojení se svou mlčenlivostí. Jeho změněná výpověď v neprospěch obžalovaného A. B., s níž přišel poté, co byl jeho finanční požadavek odmítnut, navíc není dostatečně konkrétní, případně doložená jakýmkoli dalšími důkazy. V hlavním líčení pak svědek využil práva nevypovídat, takže pravdivost či nepravdivost postupně učiněných, diametrálně odlišných výpovědí svědka soud ani nemohl ověřit podrobnějším výsledkem. Za dané situace soud konstatuje, že svědek je natolik nedůvěryhodný a jeho druhá výpověď natolik obecná, že ji nelze hodnotit jako podstatný věrohodný důkaz. Soud bere na vědomí, že policie odložila trestní věc svědka pro podezření z trestného činu křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku s odůvodněním, že nelze uzavřít, která z obou výpovědí byla nepravdivá, ale na základě obsahu spisu by podle soudu bylo více než namístě zabývat se i tím, zda se svědek nemohl dopustit trestného činu vydírání podle § 175 tr. zákoníku v souvislosti s komunikací s právním zástupcem obžalovaného a požadavky, jež v rámci této komunikace uplatnil.

439. Svědek F. Š. popisoval své působení na FxxxO od roku 2010 do roku 2013, na velké množství podstatných věcí si však údajně nepamatoval. S jistotou svědek mimo jiné tvrdil, že obžalovaný A. B. do vedení FxxxO nijak nezasahoval a zná ho pouze jako hosta, a dále, že ve vztahu k marketingu, který se sjednával s paní S. a panem A., byl obžalovaný pouze prostředníkem, který neměl žádné poradní ani rozhodující slovo.

440. Tato výpověď je však, právě pokud jde o jednání s paní S. a panem A. v období od podzimu 2012, podle soudu zjevně nepravdivá, protože nejen z přesvědčivé, logické a věrohodné výpovědi obou těchto svědků, ale i z e-mailové komunikace jasně vyplývá, že oba svědci vnímali A. B. jako faktického šéfa pana Š. a že obžalovaný například odpovídal (aniž by otázka či odpověď umožňovaly úvahu, že pouze jako prostředník např. vyřizuje názor někoho jiného) na podstatnou otázku, zda je možné změnit jméno areálu. Soud proto nemůže považovat za věrohodnou ani zbývající část výpovědi svědka Š., vztahující se k předchozímu období do podzimu 2012, což nicméně samozřejmě není důkazem opaku – nelze bez dalšího dovozovat, že pokud role

obžalovaného A. B. v druhé polovině roku 2012 a v roce 2013 byla aktivnější, než ji prezentoval svědek, muselo totéž platit i pro předcházející období. Vzhledem k závěru soudu o nejen nevěrohodnosti, ale v podstatném bodě i nepravdivosti výpovědi svědka Š. soud z této výpovědi nečiní žádné podstatné skutkové závěry a pouze poukazuje na to, že je namístě, aby se orgány činné v trestním řízení zabývaly jeho případnou trestní odpovědností za trestný čin křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 2 tr. zákoníku.

441. Soud má výpověďmi paní S. a pana A., plně potvrzenými doloženou emailovou komunikací, zahrnující i komunikaci vedenou přímo obžalovaným A. B., za prokázané, že přinejmenším v době přibližně od podzimu 2012 obžalovaný aktivně vystupoval za FxxxO ve vztahu k těmto svědkům a prezentoval se jako osoba, která – na rozdíl od pana Š. – rozhoduje důležité věci. Na druhou stranu, sama skutečnost, že se v této době obžalovaný aktivně zapojoval do těchto záležitostí (není přitom patrné, zda například jako zástupce rodiny, neboť se nejednalo o otázky, které by jeho partnerku prioritně zajímaly, v rámci prosté pomoci rodině, nebo protože už se plánovala či zvažovala budoucí fúze s IXXXXA), není rozhodná pro posouzení jeho jednání v období nanejvýš do července 2010, kdy byla čerpána dotace. Jedná se tedy pouze o určitou, byť důležitou, indicii, která by mohla naznačovat dlouhodobější aktivní působení a podíl na rozhodování obžalovaného i ve vztahu k předchozí době, nicméně k rozhodnému období se přesvědčivě a ve svém důsledku ve prospěch obžalovaného A. B. vyslovil ve své výpovědi především svědek B., který tuto hypotézu nepotvrdil, resp. ji fakticky vyvrátil.

442. Soud věnoval v rámci dokazování a hodnocení důkazů velkou pozornost i **výpovědím svědků, kteří v dotačním procesu vystupovali na straně poskytovatele dotace** (jedná se především o svědky P. B., E. F., J. F., J. P., I. H., M. P., J. K., M. K., L. K., dále svědky I. H. a K. M., působící jako externí hodnotitelé) a souvisejícím důkazům.

443. Výpovědi svědků vystupujících na straně poskytovatele dotace přinesly z hlediska rozhodování soudu několik podstatných informací. Všichni svědci se především shodli, že nezaznamenali při svém tehdejší postupu žádné tlaky, nikdo z nich nepopisoval jakékoli nekalé či nekorektní jednání někoho z obžalovaných či jiných osob spojených s projektem. S odkazem na některé údaje v popisu skutku v obžalobě lze dále uvést, že svědkyně H. a P. vypověděly, že obecně velikost společnosti nezkoumaly, vycházely vždy z čestného prohlášení žadatele, totéž potvrdil i svědek K.. Svědkyně H. dále konkrétně uvedla, že to, zda zdroje financování – půjčka, úvěr – pocházely z bankovních nebo nebankovních zdrojů, nemělo na hodnocení vliv. Svědkyně P. uvedla, že pro ně nebylo podstatné, kdo a jak ručí za úvěry společnosti.

444. Svědci F., F., H., P. i K. v zásadě shodně popsali, že obecně vyhlášení výzvy předchází dlouhodobější cílené seznamování potenciálních zájemců s obsahem a podmínkami budoucí výzvy (semináře, školení, workshopy, „roadshow“, možnost konzultace před vyhlášením výzvy), podmínky tedy nejsou do vyhlášení výzvy utajovány, ale naopak, je s nimi již předem seznamována veřejnost. I když soud akceptuje připomínku obžalované J. N., že až vyhlášením výzvy jsou tyto podmínky jasně dané a závazné a že průběžně může docházet ke změnám, přičemž pravdou je i to, že workshop k výzvě č. 4, jehož se obžalovaná účastnila, proběhl až po vyhlášení výzvy dne 10. 1. 2008, je tedy zároveň zcela zřejmé, že nemůže obstát argument, že teprve vyhlášením výzvy dne 20. 12. 2007 se obžalovaní mohli dozvědět, že se o dotaci může ucházet jen malý a střední podnik (toto ostatně vyplývalo již z programového dokumentu), a tedy že by případné účelové úkony před tímto datem (změna formy společnosti, příprava prodeje akcií) neměly smysl.

445. Dále, svědci H., P. i K. v zásadě shodně či obdobně vylíčili, že žádné speciální semináře či výklady k složitějším pojmům jako „*sousední trhy*“, „*propojenost prostřednictvím fyzických osob*“ se nekonaly, ze širšího pohledu svědci dávali za pravdu obžalované J. N. s tím, že úroveň znalostí byla tehdy diametrálně nižší než dnes. Svědkyně H. konkrétně vypověděla, že neví, jestli by na tyto otázky tehdy uměla odpovědět, obecně se problematice sousedních a relevantních trhů na seminářích nikdy speciálně nevěnovali, na problematiku propojených, partnerských podniků,

relevantních trhů ani nebyli školeni, detailně pojmy malý a střední podnik probírány nebyly, tehdy ani oni jako úředníci neměli s dotacemi zkušenosti, z hlediska času – měli dva dny na cca 30 projektů – i podrobnosti hodnocení je naprostý nepoměr mezi dneškem a tehdejší dobou, „*svět dotací byl tehdy úplně jiný*“. Svědkyně P. rovněž uvedla, že kdyby se jí tehdy někdo ptal na problematiku sousedního, relevantního trhu, partnerského podniku, asi by ji dopodrobna neznala, byly to počátky, a nevzpomínala si, zda se to probíralo na seminářích (byť si myslela, že ano, protože to byla podmínka předložení projektu), nějaké povědomí asi o relevantních, sousedních trzích měly, ale nezabývaly se tím. Pan K. uvedl, že problematiku relevantních, sousedních trhů na úřadu neřešili, nepamatuje si, zda v tom byli nějak školeni. Svědkyně K. na otázku, zda tehdy znala bližší podmínky určení malého a středního podniku, měla za to, že se otázka malého a středního podniku v té době řešila pouze počtem zaměstnanců, jinak ne.

446. Pokud jde o externí zpracovatele posudků, jak I. H., tak K. M., jak vyplývá i z posudků, hodnotili projekt spíše negativně. Sami s nikým z FxxxO nekomunikovali, s žádným nátlakem se nesetkali, pouze pan M. zmínil, že zpracovatelům na nějaké poradě někdo z úřadu k tomuto projektu řekl, „*at' jsou na ně hodní*“, což jej neovlivnilo, jinak nic nestandardního nezaznamenal. Paní H. uvedla, že smyslem posudků nebylo projekty vyřadit, ale spíše umožnit odstranit nedostatky, zprůchodnit, aby na dotaci mohly dosáhnout, přičemž v tomto ohledu s ní tento posudek nestandardně projednávalo i vedení ROP (vedoucí pan K.), nicméně obsah jednání standardní byl (vyjasnění závažnosti a odstranitelnosti nedostatků), nevnímá to tedy tak, že by šlo o snahu ovlivnit její názor. Poznatek o spojení projektu s panem B. měla, byla obecně známá informace (a to i na úřadu), že to původně koupil a chtěl užívat jako víkendové sídlo, ale považovala to za vývoj projektu.

447. Ve výpovědích svědků zazněly i určité zvláštnosti – paní F. uvedla, že „*odněkud z pracoviště*“ měla informaci, že by za projektem mohl stát A. B., konzultovala to s již zesnulým poradcem panem Dvořákem, ale s výsledkem, že je třeba přistupovat ke všem projektům rovně, na základě předložených dokladů, ne na základě toho, o čem si „*cvrlikají vrabci na střeše*“. Navíc z výpovědi svědka P. vyplývá, že tohoto svědka zaujal podpis A. B. na partnerské smlouvě, která byla součástí podkladů dodávaných FxxxO (svědek F. potvrdil, že takové partnerství byl „*plusový bod*“) a že mohl (i před paní F., s níž seděl v kanceláři) v této souvislosti spekulovat o pochybnostech ve vztahu k motivačnímu efektu. Nelze tedy vyloučit, že v tomto případě šlo o banální „*tichou poštu*“ s informačním posunem, která měla svůj původ v oficiálně dodaných podkladech, a i kdyby tomu tak nebylo, žádné podstatné skutkové závěry pro posouzení věci z informace sdělené svědkyní F. činit nelze. Pokud jde o informaci, kterou měla mít svědkyně F. zřejmě od obžalované J. N., že na ukončení projektu bude přítomen obžalovaný A. B., což tehdy odmítla, a proto se tam neviděli, není jasné, jakou roli tam obžalovaný měl hrát, a tedy co by soud z tohoto měl vyvozovat, kromě faktu, že zájem A. B. o projekt před úředníky evidentně obžalovaná J. N., pokud tuto informaci sdělila sama, netajila a neviděla v něm problém. Podstatné je, že žádnou z těchto zvláštností, mezi které lze, svým způsobem patrně na první místo, řadit fakt, že projekt uspěl přes poměrně negativní vyznění hodnocení externích hodnotitelů, není možné nijak důkazně spojit s jakýmkoli případným nekalým jednáním kteréhokoli z obžalovaných.

448. Značnou pozornost soud věnoval i hodnocení **důkazů vztahujících se k financování projektu**, tedy výpovědím svědků z okruhu zaměstnanců financující banky HSBC Bank, zprostředkovatelů pojištění, svědkyně P. P. a souvisejícím důkazům.

449. Ze zcela věrohodné a logické výpovědi svědka K. jasně vyplývá, že úvěr pro FxxxO fakticky dojednala paní P. z AXXXT (tato informace je potvrzována i vnitřní dokumentací banky, kterou přitom vytvářeli jiní zaměstnanci), která byla uvedena jako kontaktní osoba již tehdy (ne tedy až v době, kdy zastřešovala pro FxxxO účetnictví) v některých smlouvách. Svědek popsal, že paní P. prezentovala FxxxO jako srdeční záležitost obžalovaného A. B. (i toto je potvrzováno vnitřní dokumentací banky, v níž je například ke vztahu obžalovaného a projektu použit i termín „*klíčový projekt*“; termín „*privátní investice*“, obsažený taktéž v této dokumentaci, svědek oproti tomu

úplně nepotvrdil, resp. jej zasadil do mírně odlišné souvislosti spíše jako způsob prezentace vůči vedení banky). Dále svědek vyličil, že – nad rámec ručení AXXXT a zástavy na nemovitostech IXXXA, bez nichž by FxxxO nikdy úvěr nezískala (i toto je potvrzeno řadou dalších svědků a interní dokumentací banky) – se dokonce AXXXT odměnil bance tím, že zvýšil objem jiných pro banku výhodných obchodů; rovněž tato informace je v interní dokumentaci banky, kterou svědek nevytvářel, uvedena.

450. Námitky obhajoby proti věrohodnosti svědka K. hodnotí soud jako zcela nedůvodné a nepodložené. Prakticky všechny svědkem uvedené informace lze nalézt v dokumentaci, kterou sám svědek nevytvářel, jeho výpověď v podstatných bodech nijak neodporuje výpovědi ostatních zaměstnanců banky, kteří ji vždy alespoň zčásti potvrzují, pouze je konkrétnější. Svědek se domnívá, že v důsledku své výpovědi na policii přišel o svou pracovní pozici, což mu nelze klást za vinu a z hlediska hodnocení jeho věrohodnosti je podstatné, že k této události, jež by v hypotetické rovině mohla problematizovat jeho vztah k obžalovanému, resp. AXXXT jako celku, došlo právě až po jeho výpovědi na policii, nikoli před ní. (Sluší se i dodat, že to byla původně právě banka, kdo policii k jejímu dotazu informoval, že svědek K. je dalším ze zaměstnanců banky, který se účastnil schůzek či jednání týkajících se ČxxxO, nejde tedy o situaci, kdy by se jako svědek sám přihlásil, což ani vzhledem k bankovnímu tajemství učinit nemohl.)

451. Na druhou stranu nelze pominout, že i interní bankovní dokumentace může obsahovat určité nepřesnosti, případně nepodložené informace. Z dokumentace například vcelku jasně vyplývá, že údaj o vlastnictví FxxxO obžalovaným A. B. (na něž navazovaly organigramy) byl převzat z novinového článku, nepochází tedy od FxxxO. Pokud jde o výraz, že se jedná o součást „*skupiny AXXXT*“, případně „*mateřskou společnost*“, banka takové výrazy zřejmě zčásti používala v rámci vnitřního vnímání vztahu ručitele, nicméně není zřejmé, zda to takto paní P. skutečně bance přímo prezentovala.

452. Soud přitom zdůrazňuje, že – bez ohledu na použité výrazy, které mohou být vždy poněkud zavádějící a například v běžné řeči mít drobně odlišný význam od své právní definice – není ve skutečnosti zkoumání přesných výrazů, jimiž jednotlivé osoby vztah AXXXT a FxxxO tehdy označovaly, příliš významné, protože reálný vztah AXXXT a obžalovaného A. B. k projektu a ke společnosti FxxxO, jenž se dá označit za minimálně velmi blízký, do jisté míry dle soudu až „*sponzorský*“, vyplývá i z řady dalších důkazů. V jiném smyslu, konkrétně pro účely pojištění, přitom sám obžalovaný A. B. ve smlouvách s pojišťovnou a dodatcích FxxxO (stejně jako osobně sám sebe) jako „*součást skupiny AXXXT*“ označoval, i proto je vcelku zbytečné (navíc s odstupem času reálně nemožné) podrobněji řešit, z jakého důvodu se toto slovní vyjádření objevilo i v některých vnitřních dokumentech banky (z jiných, včetně organigramů, přitom zase vyplývá opak.)

453. Svědkyně P. jako xxx AXXXT většinu těchto informací zcela popřela, když podle své výpovědi při oslovení banky působila pouze jako zprostředkovatel pro obžalovanou J. N., žádný příslib zvýšení jiných (devizových) obchodů bance nedala, s panem K. o tomto úvěru vůbec nejednala, vše si dojednala sama FxxxO, přičemž ona se k tomu dostala až v souvislosti s ručením. Ke smlouvám mezi AXXXG a FxxxO o půjčkách svědkyně podle své výpovědi vlastně příliš nevěděla, jen to, že obžalovaný A. B. k nim neprojevil žádné osobní stanovisko. Dále tvrdila, že nikdy neslyšela nic o vztahu FxxxO s rodinou obžalovaného. Vzhledem k příkrému rozporu výpovědi svědkyně s věrohodnou, přesvědčivou a podle soudu nepochybně pravdivou výpovědi svědka K., potvrzenou nadto vnitřními záznamy banky, soud její výpověď hodnotí jako úmyslně nepravdivou, nezpůsobilou přispět relevantně ke skutkovým závěrům soudu, a obdobně jako v případě svědka Š. je přesvědčen, že by se orgány činné v trestním řízení měly zabývat otázkou, zda svědkyně svou výpověď v hlavním líčení nespáchala trestný čin křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 2 tr. zákoníku.

454. Na základě výše uvedených důkazů, tedy výpovědí zaměstnanců HSBC Bank, především pana K., vnitřní dokumentace banky a pojišťovacích smluv soud činí dílčí skutkový závěr, že

AXXXG fakticky zajistil již v roce 2008 pro FxxxO bankovní úvěr, což jednoznačně svědčí o úzké personální a ekonomické propojenosti obou subjektů a jednání jejich vedení ve shodě a odpovídá to ostatně i líčení svědka B.. Nicméně, vzhledem ke vztahu obžalovaného A. B. k jeho rodině a k samotnému projektu farmy je takové počínání rozumně vysvětlitelné, lidsky zcela pochopitelné a logické, a především není nijak nezákonné, z hlediska oprávněnosti žádosti o dotaci navíc není samo o sobě nijak podstatné.

455. Popsané fakticky velmi úzké vztahy mezi XXXXG a FxxxO ostatně vyplývají z uzavřených smluv o reklamě a propagaci, k nimž se vyjadřoval i znalecký posudek České znalecké a.s. Přestože soud z důvodů podrobně vysvětlených v předchozích částech rozsudku řadu otázek zpracovaných v těchto posudcích, k nimž (především k jejich zadání) měl řadu výhrad, nepřipustil, o zásadní správnosti posudku v závěrech ohledně ekonomické závislosti a provázanosti FxxxO ve vztahu k XXXXT nelze rozumně pochybovat, ta je totiž zcela zřejmá z prostých čísel. Ekonomická neracionálnost nákladů vydávaných jednotlivými společnostmi v rámci skupiny XXXXT na reklamu v objektu FxxxO, pokud by se jednalo o klasickou reklamu, nikoli o sponzoring jako specifickou formu propagace, je podle soudu zjevná také (kongresový areál s ubytováním cílený i na turistiku měl řadu let, a to již během své výstavby, drtivou většinu příjmů právě z reklamy – podle soudu ani není třeba znaleckého zkoumání, aby takové výdaje nedávaly jako klasická reklama směřující k oslovení a získání nových zákazníků, ekonomický smysl). Soud tuto otázku nehodnotí (ani k tomu ostatně není oprávněn) z pohledu možného daňového úniku, což je podezření, pro něž je vedeno zcela samostatné řízení; soud si je vědom skutečnosti, že v dané trestní věci se policie zabývala fakticitou plnění a shledala, že tato fakticita byla dána. Dále bylo z usnesení policejního orgánu v této souběžně vedené trestní věci zjištěno, že policie – s velmi kritickým odkazem na analýzu dr. Hálka z České znalecké a.s., který podle ní nerozlišil dobře specifika sponzoringu – učinila závěr vyplývající i z dalších znaleckých posudků, že se jednalo o sponzorský vztah. Tento závěr je zcela akceptovatelný i pro toto trestní řízení a zcela odpovídá závěrům, které v něm sám soud ohledně úzké provázanosti FxxxO a společností ze skupiny XXXXT učinil. Ani to však nijak nezpochybňuje líčení svědka B., naopak, z jeho výpovědi je zcela patrné, že obžalovaný A. B. byl již od počátku připraven společností, kterou fakticky věnoval své rodině, finančně i jinak pomáhat, což je, jak soud již konstatoval, lidsky zcela pochopitelné a zároveň v této skutečnosti nelze bez dalšího spatřovat nic protiprávního.

456. Na základě takto hodnocených důkazů soud tedy odpovídá na výše nastíněnou otázku č. 1 tak, že **provedeným dokazováním nebylo prokázáno důvodné podezření policie, že obžalovaní (či alespoň některý z nich) zneužili právo, resp. úmyslně obešli zákon tím, že účelově vytvořili pouze formálně společnost FxxxO vyčleněním z holdingu XXXXT, přičemž hlavním účelem tohoto jednání bylo získání dotace.** Z důkazů, mezi nimiž je klíčová výpověď svědka B., vyplývá, že důvodem vytvoření FxxxO byly spíše rodinné vztahy, **dotace byla druhořadá a řešila se, nanejvýš jako podpůrný argument, až poté, co už bylo rozhodnuto, že projekt nebude realizovat XXXXT.** Postoj obžalovaného A. B. byl takový, že **nově vzniklá firma bude projekt realizovat bez ohledu na to, zda se dotaci podaří obžalované J. N. získat.** Přesvědčivá a věrohodná výpověď svědka B. potvrdila tedy v této části podstatu obhajoby obžalovaných a výpovědi rodinných příslušníků obžalovaného B. (odhlédne-li soud od specifické situace s A. B. ml., která byla – včetně vysvětlení, proč ani závěr soudu o pravdivosti výpovědi tohoto svědka a o tom, že smlouvy a předávací protokol nepodepsal on a s akciemi nedisponoval, není nakonec pro posouzení viny obžalovaných rozhodný – podrobně vysvětlena výše). Lze tedy uzavřít, že oproti přípravnému řízení nepřibýly zásadní důkazy, jež by původní podezření, založené na řadě indicíí souvisejících s historickým vývojem projektu, které naznačovaly, že vytvoření FxxxO mohlo být pouze účelovým krokem za účelem získání dotace, potvrdily, naopak došlo k výrazné změně důkazní situace ve prospěch obžalovaných, jejichž verzi událostí (byť k jejich rozladění nikoli celou, zejména pokud jde o údajné řešení dotace až po vyhlášení výzvy č. 4) podpořila věrohodná, logická, konzistentní a přesvědčivá výpověď svědka B.

457. Jak již soud podrobně rozvedl výše, poté, co učinil tento závěr, bylo nezbytné zabývat se dále otázkou, zda FxxxO v době podání žádosti o dotaci byla nezávislým malým a středním podnikem ve smyslu Doporučení Komise, a pokud ne, zda věděli A. B. a J. N., že o dotaci FxxxO žádat nemůže, a uvedli příslušný úřad úmyslně v omyl nepravdivými skutečnostmi či zamlčením podstatných skutečností, což je koncepce, ze které v zásadě po právní stránce vychází obžaloba.

458. V této souvislosti je třeba znovu zdůraznit to, co již soud uvedl v úvodní pasáži tohoto odůvodnění. Oproti běžnému a pochopitelnému lidskému vnímání pojmu malý podnik tak, že malý nemůže být podnik úzce propojený s nějakým velkým podnikem nebo holdingem, Doporučení Komise, které bylo součástí pravidel dotačního řízení, jež měli obžalovaní podle obžaloby vědomě porušit, říká něco jiného. Zjednodušeně to, že podnik propojený s jiným podnikem může ztratit svou pozici malého nezávislého podniku jen tehdy, když působí na stejném trhu, na kterém působí podnik s ním propojený, nebo na sousedním trhu; pokud tomu tak není, (faktická) propojenost podle textu doporučení není podstatná.

459. Je pravda, že státní zástupce v obžalobě argumentoval i zamlčením toho, že AXXXT ručil FxxxO za bankovní úvěry, IXXXA se za ně na základě zástavní smlouvy zaručila nemovitostmi, AXXXT následně poskytoval FxxxO přímé půjčky ve výši 150 milionů Kč, tedy že FxxxO měla zjevně bezproblémový přístup k finančním zdrojům, s tím, že tyto informace mohly mít vliv na posouzení, zda FxxxO splňuje definici malého a středního podniku. Státní zástupce zřejmě navazoval na materiální hledisko malého a středního podniku dovozené v usnesení nejvyššího státního zástupce, jímž bylo částečně zrušeno původní usnesení dozorového státního zástupce o zastavení trestního stíhání, přičemž řešil i otázku tzv. motivačního efektu. K tomu je ale třeba zdůraznit, že již nejvyšší státní zástupce sice zmíněné materiální kritérium ve svém rozhodnutí dovodil, ale s tím, že je otázkou, zda jeho nezohlednění lze vůbec žadatelům klást za vinu a zda se jím ve skutečnosti neměl zabývat rozhodující orgán, aniž by se jím žadatelé v žádosti vůbec museli zabývat. Jak bylo již zmíněno v úvodní části rozsudku, soud má o tomto kritériu jako samostatném kritériu malého a středního podniku zásadní pochybnosti, resp. s ním nesouhlasí a má za to, že zde poněkud nekriticky nejvyšší státní zástupce převzal závěry starší judikatury bez zohlednění změny, k níž právě došlo přijetím nového Doporučení Komise v roce 2003 (v odst. 12 úvodní části Doporučení, jež vysvětluje důvody přijetí Doporučení, se, jak již soud citoval výše, výslovně uvádí: „*Ve vhodných případech by se měly vzít v úvahu rovněž vztahy mezi podniky, které vznikají prostřednictvím fyzických osob, s cílem zajistit, aby výhody plynoucí malým a středním podnikům z různých pravidel nebo opatření mohly využívat pouze ty podniky, které je skutečně potřebují. Aby se přezkoumávání těchto situací omezilo na nejnutnější minimum, omezilo se zohledňování těchto vztahů na relevantní trhy nebo na sousední trhy – přičemž se případně odkazuje na definici Komise „příslušného trhu“ v oznámení komise o definici příslušného trhu pro účely soutěžního práva Společenství.*“) Z uvedeného je dle soudu zřejmé, že Doporučení výslovně předpokládalo, že – oproti předchozí úpravě – bude zohledňování vztahů mezi podniky (tedy materiální hledisko) v případě vztahů vznikajících prostřednictvím fyzických osob omezeno pouze na podniky působící na stejných relevantních nebo sousedních trzích, nebude tedy již platit zcela obecně. Slyšení svědci navíc význam těchto skutečností pro své hodnocení nepotvrdili (svědkyně H. uvedla, že zdroje financování neměly na hodnocení vliv, podle svědkyně P. nebylo podstatné, kdo a jak ručí za úvěry).

460. Ve vztahu k motivačnímu efektu – pomine-li soud, že výklad motivačního efektu jako podmínky podání žádosti v tom smyslu, že podnik, který by byl schopen realizovat projekt i bez dotace, na ni nemá nárok, odmítl s podrobným rozbořem vývoje výkladu tohoto pojmu v evropském právu i audit Ministerstva financí (tímto právním názorem není soud nijak vázán) – je třeba zdůraznit, že v analýze nákladů a přínosů, tedy příloze k žádosti o dotaci, sama FxxxO výslovně uvedla, že investice je pro investora rentabilní v obou případech, tj. s dotací i bez ní, s tím, že samozřejmě v případě bez dotace jsou hodnoty horší, než je tomu v případě s dotací. Za dané situace by soud považoval za absurdní dovozovat případnou trestněprávní odpovědnost jakékoli osoby jednající za žadatele o poskytnutí dotace za uvedení nepravdivých skutečností či zamlčení

podstatných skutečností; otázka vyhodnocení žádosti, včetně jejích příloh, již byla samozřejmě záležitostí poskytovatele dotace.

461. K otázce sousedního trhu se již nejvyšší státní zástupce vyjádřil obdobně, tedy že nebude možné prokázat zavinění, pokud z dokazování nevyplyne, že k této otázce probíhalo nějaké školení, byla rozebírána v materiálech apod. Prokázán byl spíše opak (svědci H., P., K., K. v různé míře potvrzovali, že toto téma se tehdy nijak odborně neprobíralo, neřešilo), soud je tedy přesvědčen, ve shodě s nejvyšším státním zástupcem, že nelze dovodit subjektivní stránku trestného činu, tedy úmysl uvádět nepravdivé údaje ohledně působení na sousedním trhu.

462. Bez ohledu na zjevnou neprokazatelnost naplnění subjektivní stránky trestného činu v případě, že by posouzení věci záviselo na faktickém zamlčení působení na tzv. sousedních trzích jako rozhodného prvku pro dovození propojenosti podniků prostřednictvím fyzických osob ve smyslu Doporučení, soud navíc považuje k této problematice za podstatné uvést z hlediska objektivního následující:

463. V tehdy existující uživatelské příručce z roku 2006 „*Nová definice malých a středních podniků*“ se pouze uvádělo, že se zavádí tři kategorie podniků – nezávislé, partnerské a propojené, přičemž u propojeného přímo otázku propojení prostřednictvím fyzických osob ani sousedních trhů text příručky vůbec neřeší, pouze jako poslední příloha je označeno „*opatření, kterými se má zamezit zneužívání definice*“, a teprve tam je toto propojení zmíněno, ale pouze tak, že se cituje Doporučení bez jakéhokoli výkladu. (Příručka sama navíc konstatuje, že nemá žádnou právní hodnotu a Komisi nezavazuje, slouží pouze jako vodítko pro podnikatele.) Nad rámec Doporučení tedy příručka k problematice sousedních trhů neobsahuje nic.

464. V Doporučení z r. 2003, jak již bylo uvedeno, je pojem sousední trh explikován pouze jako „*trh pro výrobky nebo služby, který přímo navazuje na relevantní trh.*“

465. Uživatelská příručka k definici malých a středních podniků z roku 2015 (č. l. 9 354 spisu), kterou tedy obžalovaní nemohli mít v relevantní době k dispozici, v textu odkazuje na slovník, který je její přímou součástí a v němž se uvádí, že „*sousedními trhy, nebo úzce propojenými trhy, jsou trhy tehdy, pokud se výrobky nebo služby vzájemně doplňují, nebo pokud náleží do stejného sortimentu výrobků, které zpravidla nakupuje stejná skupina zákazníků za účelem stejného konečného užití*“, přičemž se v poznámce pod čarou odkazuje na pokyny pro posuzování nehorizontálních spojení vydané v úředním věstníku EU v roce 2008. (Pokud jde o relevantní trh, ten je v této příručce definován jako trh, který zahrnuje „*všechny výrobky a/nebo služby, které jsou spotřebitelem s ohledem na jejich vlastnosti, ceny a zamýšlené použití považovány za zaměnitelné nebo zastupitelné*“, s tím, že určitou úlohu mohou hrát i aspekty na straně nabídky a výsledek hodnocení závisí na povaze zkoumaného prvku hospodářské soutěže a že každý případ je nutno posoudit podle jeho podstaty a v konkrétním kontextu.)

466. V citovaných pokynech pro posuzování nehorizontálních spojení se hovoří o vertikálních spojeních (spojení na různé úrovni dodavatelského řetězce – např. výrobce se spojí s jedním ze svých distributorů) a spojeních konglomerátní povahy (úzce související trhy – například dodavatelé komplementárních výrobků nebo výrobků patřících do téhož výrobového segmentu) a řeší se dopad těchto spojení na hospodářskou soutěž.

467. V návaznosti na tuto úpravu obhajoba navrhla a soud provedl k důkazu znalecké posudky VGD Appraisal, s. r. o. a Ostravské znalecké, a. s., které vycházely (podle soudu z hlediska právního podkladu zadání správně) z těchto norem a jejich definic, řešily z ekonomického hlediska otázky tzv. podstatných vstupů a dovodily, že služby produkované FxxxO nebyly významným vstupem pro služby (produkty) jiných subjektů, a produkty (služby) jiných subjektů nebyly významným vstupem pro jí poskytované služby (produkty), ve smyslu absence snadné nahraditelnosti těchto vstupů. Přeloženo do právníkové řeči, že se nejednalo o sousední trhy, což platí i ve vztahu k reklamě. Státní zástupce ve své závěrečné řeči s výchozím právním názorem bez bližšího zdůvodnění (s odkazem na stanovisko úřadu OLAF, který ale svůj názor také konkrétně nezdůvodnil) nesouhlasil.

Soud s právním názorem obhajoby souhlasí, uzavírá tedy, že ani objektivně k působení na sousedních trzích ve smyslu současného výkladu nedošlo. I kdyby se nicméně v tomto bodě soud a obhajoba mýlily, na nemožnosti prokázat zavinění obžalovaných v roce 2008 ve vztahu k této otázce, kterou jednoznačně – za předpokladu, že v tomto dohledu nedojde k důkaznímu vývoji, jenž ovšem nenastal – konstatoval již nejvyšší státní zástupce, by to nic neměnilo.

468. Zbývá tedy otázka působení podniků na stejném relevantním trhu.

469. V této souvislosti soud především zdůrazňuje, že za situace, kdy společnosti skupiny AXXXT, zejména sám AXXX G, od počátku cestou platby za reklamu, ručením, dalšími jednáními a realizovanými sliby v bance fakticky sponzorovaly FxxxO, kdy zde bylo úzké rodinné propojení v rámci nejužší rodiny obžalovaného B. a FxxxO a AXXXT od počátku jednaly ve shodě, čímž se ani nijak netajily, při dalších zjištěných spojitostech, včetně úzkého osobního vztahu přímo obžalovaného A. B. k celému projektu, nemá soud o splnění podmínky propojenosti podniků prostřednictvím skupiny fyzických osob jednajících společně žádné pochybnosti. K závěru o tom, že FxxxO na dotaci neměla nárok, protože nebyla malým podnikem, toto zjištění ale nepostačuje, muselo by být prokázáno, že FxxxO a alespoň některé podniky z holdingu AXXXT působily na stejném relevantním trhu.

470. Z obou výše citovaných ekonomických posudků doložených obhajobou, které soud hodnotí jako podrobné a přesvědčivé a které nebyly zpochybněny žádným relevantním důkazem, podle soudu z ekonomického hlediska logicky a přesvědčivě vyplývá to, co by se dalo do právního jazyka převést tak, že společnost FxxxO nepůsobila, resp. neplánovala působit na stejných relevantních trzích jako jiné společnosti holdingu AXXXT (tedy nekonkurovaly si), přičemž se posudky liší v tom, že VGD Appraisal nebylo schopno žádný závěr u slovenských společností citovaných v obžalobě učinit vzhledem k absenci podkladů ve spisu, Ostravská znalecká si tyto podklady opatřila jinde.

471. V obžalobě samotné státní zástupce jmenoval 6 konkrétních obchodních společností (včetně jedné slovenské, jež byla nefunkční a v likvidaci, a dvou dalších, u kterých nebylo v přípravném řízení ani zjištěno, zda reklamní činnost vůbec fakticky vyvíjejí), přičemž z odůvodnění obžaloby, jak soud již zmínil v úvodních částech rozsudku, je patrné, že u pěti z nich si tímto údajem ani sám státní zástupce nebyl jist. V reakci na znalecké posudky, které se konkurenčním vztahem (působením na stejném relevantním trhu) uvedených společností s FxxxO z ekonomického hlediska podrobně zabývaly a tento vztah neshledaly, státní zástupce zpochybnil geografické vymezení trhu a argumentoval především restauracemi v Xxx a na FxxxO (tedy vztahem mezi IXXXA a FxxxO, což by odpovídalo obžalobě, v níž právě působení minimálně těchto dvou společností na stejném relevantním trhu s jistotou shledal). Soud tedy vynechá ostatní společnosti a omezí se na tento státním zástupcem akcentovaný bod a jeho důsledky pro skutkové a právní závěry soudu.

472. Soud akceptuje východisko státního zástupce (proti němuž namítala obhajoba a domáhala se, aby soud předložil danou otázku SDEU), že je třeba u společnosti, která dosud na trhu nepůsobí, počítat s plánovaným působením na relevantním trhu, neboť takové působení je jistě rozumně předvídatelné a vyloučení jeho zkoumání by fakticky vedlo k negaci smyslu právní úpravy u nově vzniklých společností, resp. společností, které plánují rozšířit své působení na trhu na jiné oblasti. Soud dále akceptuje, že trh lze geograficky vymezit i do jisté míry jinak, třeba dojezdem od Prahy, což potvrdili i slyšení znalci (ovšem s tím, že jednoznačně uvedli, že na jejich závěrech by takové odlišné vymezení nic nezměnilo.)

473. Pro případný závěr o vině obžalovaných by bylo třeba dále prokázat, že obžalovaná J. N. měla podrobné informace o všech společnostech holdingu AXXXT (což z provedených důkazů nevyplývá a o její subjektivní stránce ve vztahu k této skutečnosti naznačil zásadní pochybnosti ve svém rozhodnutí již nejvyšší státní zástupce), a věděla tedy, jakou restauraci hodlá za rok či dva

roky provozovat IXXXA, resp. že obžalovaný A. B. znal přesné podmínky dotace (což z důkazů rozhodně nevyplývá).

474. Obhajoba podle soudu zcela důvodně poukázala na nelogičnost, snad až absurditu konkrétní úvahy – která by byla v rozporu s odbornými závěry znalců – že pro alespoň relevantní, podstatnou část zákazníků je zaměnitelná, zastupitelná restaurace v Xxx a na FxxxO na Xxx. Soud má za to, že závěry znaleckých posudků jsou logické a odpovídají běžné lidské zkušenosti, jejich zpochybnění ze strany státního zástupce v závěrečné řeči podle soudu postrádá podklad.

475. Navíc, a to je třeba zdůraznit, aby byla tato **otázka položena správně** z trestněprávního hlediska, musela by znít jinak: ***Bylo mimo důvodnou pochybnost prokázáno, že obžalovaní (či alespoň některý z nich) již v roce 2008 „správně“ (rozporně se současným posouzením nyní slyšených znalců i soudu) vyhodnotili, že tyto dvě restaurace zaměnitelné, zastupitelné pro relevantní část zákazníků jsou?***

476. Je zcela patrné, bez ohledu na případné další možné diskuse na téma vymezení relevantního trhu, že i kdyby se obžalobě podařilo relevantně zpochybnit znalecké posudky doložené obhajobou, což se nestalo, a přece jen prokázat, že k působení na stejném relevantním trhu v daném případě došlo či dojít mělo, prokázat zavinění (a to úmyslné) obžalovaných ve vztahu k této skutečnosti, a tedy ve vztahu k nepravdivosti údajů o malém podniku uváděných v žádosti o dotaci, by bylo nemožné, a takové zavinění by bylo i teoreticky, při míře znalostí a obezřetnosti, kterou od nich bylo lze rozumně očekávat, velmi nepravděpodobné.

477. **Soud proto uzavírá, že i na druhou z položených otázek odpovídá negativně.** Bez ohledu na možnou akademickou diskusi, zda přece jen v některém aspektu nelze dovodit, že FxxxO nárok na dotaci neměla (v tomto ohledu je jisté představitelný i další vývoj judikatury SDEU, která například může opustit či relativizovat požadavek působení na stejných relevantních nebo sousedních trzích pro posuzování propojenosti prostřednictvím fyzických osob, byť tak zatím, ani v rozhodnutí HaTeFO, neučinila), úvaha o možné vině některého z obžalovaných zcela zjevně ztroskotává přinejmenším na nemožnosti dovození subjektivní stránky trestného činu, tedy prokazatelného úmyslného zavinění kohokoli z obžalovaných, když takové alespoň srozumění obžalovaných s tím, že v žádosti jsou uváděny nepravdivé skutečnosti, resp. podstatné skutečnosti jsou zamlčeny, se po provedeném dokazování ani nejví pravděpodobné.

478. **Skutek obžalovaných popsany v obžalobě tedy není trestným činem a soud oba obžalované obžaloby podle § 226 písm. b) tr. řádu v souladu s návrhem obhajoby zprostil.**

479. Soud zamítl **návrh obhajoby obžalovaného Ing. A. B.** na doplnění dokazování Kxxx xxxO knihou B. Š. „XXXXXXXXXXXXXX“ a revizním znaleckým posudkem z odvětví psychiatrie a psychologie k xxx stavu svědka A. B. ml. Uvedená kniha, z níž byly provedeny k důkazu výňatky, má prokazovat negativní vztah svědka k otci, případně manipulaci se svědkem ze strany dalších osob, nicméně otázka věrohodnosti svědka byla v tomto řízení jednak velmi podrobně řešena a rozebrána, a to jak z hlediska znaleckého (psychiatrického a psychologického), tak z hlediska hodnocení důkazu ze strany soudu, jak samostatně, tak v kontextu dalších provedených důkazů. Pomine-li soud v rámci úvahy o potřebě doplnění dokazování otázku důvěryhodnosti zdroje, platí, že ostré výroky svědka na adresu otce, včetně toho, že se jej zbaví, vymaže jej z historie apod., nijak neodporují závěrům znaleckého posudku a převážně negativnímu vztahu, jenž byl posudkem zjištěn, odpovídají i svojí expresivností; o správnosti a úplnosti znaleckého posudku k xxx stavu svědka, který byl v řízení před soudem opatřen a proveden k důkazu, soud nemá i po podrobném výsledku znalkyň v hlavním líčení pochybnosti, navíc, jak bylo podrobně vysvětleno výše, výpověď svědka je podporována řadou dalších důkazů a naopak ji obsahově žádný přesvědčivý důkaz nevyvrací.

480. Soud rovněž nevyhověl návrhu obhajoby, když neshledal důvod přerušit toto trestní řízení a předložit Soudnímu dvoru Evropské unie předběžné otázky, zda za propojené podniky ve smyslu

čl. 3 odst. 3 přílohy Doporučení komise z 6. 5. 2003 v části, kde se uvádí: „*Podniky, které mají jeden či více takových vztahů s fyzickou osobou nebo se skupinou fyzických osob, které jednají společně, jsou také považovány za propojené podniky, pokud svou činnost nebo část své činnosti vykonávají na stejném trhu nebo na sousedních trzích,*“ jsou považovány takové podniky, které alespoň část své činnosti na stejném relevantním trhu nebo na sousedních trzích fakticky vykonávají v době, kdy je propojenost posuzována, a dále, zda lze ve smyslu uvedené části přílohy Doporučení Komise považovat za propojené podniky dvě osoby, z nichž ani jedna část své činnosti nevykonávala na stejném relevantním nebo sousedních trzích. Soud především zdůrazňuje, že odpověď na tyto otázky, jak je patrné ze zprošťujícího verdiktu, není odpovědí, na níž by závisel výsledek řízení, a to přesto, že – zjevně na rozdíl od obhajoby – soud zastává názor, že na první zmíněnou otázku je třeba odpovědět jednoznačně negativně, neboť jiná odpověď by byla v rozporu se smyslem právní úpravy směřující k ochraně před narušením hospodářské soutěže. Negativní odpověď na otázku č. 2, již naopak soud s obhajobou sdílí, pak vyplývá z rozhodnutí SDEU ve věci HaTeFo z roku 2014.

V. Vyjádření k dalším aspektům obhajoby obžalovaného Ing. A. B., učiněné na závěr rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 9. 1. 2023

481. Nad rámec skutkového a právního odůvodnění zprošťujícího výroku soud k obhajobě zvolené obžalovaným A. B., jak byla nastíněna výše, tedy k tvrzení o politickém pozadí této kauzy, kritice policie a státního zastupitelství a výrokům politických soupeřů či ministra spravedlnosti, a dále k obsahu závěrečné řeči obžalovaného, jejíž většinu tvořila kritika zneužití jeho syna, považuje za podstatné konstatovat, že obžalovaný nebyl stíhán a postaven před soud pro jednání jakkoli související s jeho politickou aktivitou, ale pro důvodné podezření ze spáchání závažné trestné činnosti proti majetku, jíž se měl dopustit léta před svým vstupem do politiky. V každé zdravě fungující civilizované společnosti je normální a běžné, že osoba, která vstoupí do politiky a uchází se o nejvyšší veřejné funkce, se vystaví zvýšené pozornosti a kontrole veřejnosti, především médií, a to včetně – nebo možná především – zkoumání své minulosti. Pokud je šetření podezření vzniklého v této kauze, byť zčásti, skutečně důsledkem právě takové zvýšené kontroly, nelze než uzavřít, že se jedná o důsledek vzhledem k působení obžalovaného v politické sféře zcela přirozený. Do posouzení věci soudem v tomto trestním řízení se ale politické působení obžalovaného v žádném případě nepromítlo.

482. Soud se, jak je patrné z tohoto odůvodnění, do značné míry ztotožnil s některými částmi kritiky postupu orgánů činných v přípravném řízení, kterou obžalovaný a obhajoba v průběhu řízení vyjadřovaly, a to především ve vztahu k postupu obou státních zástupců, kteří ve věci rozhodovali. Přestože se soud s některými podstatnými závěry obou státních zástupců zásadně neztotožnil, nelze než konstatovat, že ze spisu vyplývá jejich velice pečlivý a zodpovědný přístup k řešení této nikoli jednoduché trestní věci. Soud v žádném případě neshledal, že by ze spisu či jiných okolností vyplýval jakýkoli náznak politického ovlivnění rozhodování orgánů činných v tomto trestním řízení či snaha ovlivnit tímto stíháním a v jeho rámci činěnými jednotlivými úkony jakékoli politické procesy.

483. Výroky politických odpůrců či naopak příznivců obžalovaného i výroky ministra spravedlnosti vypovídají pouze o jejich názorech, vidění světa či politické kultuře a ani ony nejsou pro rozhodování soudu v této trestní věci jakkoli relevantní.

484. Tragické rodinné aspekty této trestní věci soudu neunikly, nicméně byl to obžalovaný A. B., kdo se rozhodl napadat přesvědčivou, logickou a řadou důkazů podepřenou výpověď svého syna před soudem zdůrazňováním jeho vážné nemoci, aniž by sám nabídl jakýkoli procesně relevantní náznak vysvětlení, kdo dané dokumenty podepsal, akcie převzal a disponoval s nimi, přestože je nepředstavitelné, že by toto vysvětlení alespoň z podstatné části neznal. To je jistě jeho právem, byť v konečném součtu tím své obhajobě nijak nepomohl a zřejmě zbytečně zanechal podezření tam, kde věci mohl vysvětlit. Morální aspekty této obhajoby obžalovaného, v kontextu

jím deklarovaného rozhořčení, jak další osoby zacházejí a zacházely s jeho synem, již musí soud – s vědomím nepochybně extrémní zátěže, kterou toto mnohaleté trestní stíhání pro oba obžalované a jejich život představovalo a představuje – ponechat svědomí obžalovaného.

VI. Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 14. 9. 2023, sp. zn. 3 To 29/2023

485. Usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 14. 9. 2023, sp. zn. 3 To 29/2023, byl rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 9. 1. 2023, sp. zn. 56 T 7/2022, podle § 258 odst. 1 písm. b), c), d) tr. řádu z podnětu odvolání státního zástupce zrušen v celém rozsahu a podle § 259 odst. 1 tr. řádu byla věc vrácena soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí.

486. Vrchní soud v Praze, po rekapitulaci obsahu rozsudku zdejšího soudu ze dne 9. 1. 2023, sp. zn. 56 T 7/2022, uvedl, že nezbyvá než konstatovat, že tento rozsudek v přezkumném řízení neobstál, a to pro závažná pochybení, která bude ze strany nalézacího soudu třeba napravit v dalším řízení a rozhodnutí. Podle odvolacího soudu nelze napadené rozhodnutí označit za úplné a přesvědčivé, když odvolací soud v něm postrádá již naplnění povinnosti soudu jako orgánu činného v trestním řízení stanovené v § 2 odst. 5 tr. řádu, tedy provedení všech důkazů nezbytných k objasnění všech okolností případu, a to jak ve prospěch, tak v neprospěch obžalovaných. Následně potom ze strany nalézacího soudu došlo k vážnému porušení jeho povinnosti stanovené v § 2 odst. 6 tr. řádu, založené na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu. Nalézací soud však některé důkazy pominul a předně k hodnocení důkazů přistoupil selektivně, nepodrobil je důsledně komplexnímu hodnocení, což vedlo při zodpovídání některých otázek až k hypotetickým závěrům, jež sám nalézací soud označil za nepřijatelné při dotváření práva tam, kde konkrétní důkazy chybí. Tento postup potom napadený rozsudek v některých částech vedl ke vzájemným rozporům a ke zjištění, která vyznívají nelogicky (odst. 38 usnesení Vrchního soudu v Praze).

487. Vrchní soud v Praze se ztotožnil s teoretickými východisky, vyjádřenými zdejším soudem v předchozím rozhodnutí, včetně závěru, že pokud by se potvrdilo jednání obžalovaných spočívající v tom, že měli uměle vytvořit situaci, která neodpovídala realitě (nezávislý malý podnik FxxxO), předstírali by okolnosti, které nebyly v souladu se skutečným stavem věci, uváděli by tedy druhou stranu v omyl a jednalo by se o klasické podvodné jednání. V souvislosti s touto otázkou se odvolací soud ztotožnil i se závěry Městského soudu v Praze ve vztahu k možnosti modifikace skutkových zjištění v závislosti na provedeném dokazování při zachování totožnosti skutku, jakož i s časovým vymezením jednání, jež může být obžalovaným z hlediska případně trestní odpovědnosti přičitatelné. Odvolací soud tedy uzavřel, že zdejší soud správně vymezil rámec, v němž bylo třeba ve věci postupovat, provádět důkazy a následně je hodnotit, a za tím účelem si položil na sebe navazující otázky, jejichž zodpovězení bylo pro jeho rozhodnutí určující, s tím, že formulace otázek v podstatě vyhovuje řešené problematice, byť otázka č. 1 mohla být koncipována jednodušeji. Odvolací soud uvedl, že v tomto ohledu k napadenému rozsudku zásadní výhrady nemá.

488. Své výhrady vůči rozsudku zdejšího soudu ze dne 9. 1. 2023, sp. zn. 56 T 7/2022, potom Vrchní soud v Praze podrobně vypočetl v odst. 51 a násl. svého rozhodnutí, jež zněly takto (následující odstavce 489-553 jsou tedy doslovnou citací odstavců 51-115 z citovaného rozhodnutí odvolacího soudu, neobsahující žádné zásahy soudu I. stupně nad rámec použití kurzivy):

489. *Zcela opačná je však situace v otázce provádění důkazů a jejich hodnocení, kdy zejména k analýze důkazů a jejich vzájemnému porovnání a stavění do souvislostí v celém jejich komplexu nalézací soud přistoupil selektivně, důkazy hodnotil de facto z pohledu jejich možného vysvětlení v rámci obžalovanými prezentované obhajoby, avšak vždy jednotlivě, aniž by se zabýval řetězcem důkazů, který je v posuzované věci poměrně bohatý. Tím vystavil své rozhodnutí nepřijatelným spekulacím, vůči nimž se sám vyhrzoval, a jednoznačně tak nesplnil svou zákonnou povinnost danou mu v ustanovení § 2 odst. 6 tr. řádu.*

490. Co se týče procesního postupu, zde je třeba zdůraznit, že soud prvního stupně postupoval pečlivě, systematicky, s důsledným šetřením obhajovacích práv obžalovaných, byť z pohledu odvolacího soudu neprovedl některé důkazy, které v komplexu s důkazy ostatními mohou mít vypovídací hodnotu. Vesměs se jedná o důkazy, které jsou ve spise obsaženy a jejich provedení by tak pro soud prvního stupně nemělo představovat žádný problém. Byť soudu prvního stupně nelze upřít pečlivost při provádění písemných důkazů, jejich protokolace je vesměs málo konkrétní a vzhledem k tomu, že důkazy se ve spise opakují, bylo dohledávání jednotlivých důkazů poměrně obtížné a odvolací soud nemůže vyloučit, že některé důkazy, jejichž absenci soudu prvního stupně vytýká, provedeny byly. V každém případě má Vrchní soud v Praze zásadní výhrady k přístupu nalézacího soudu k analýze a zpracování důkazů, když přístup soudu vyznívá tendenčně, značně selektivně a tím nepřesvědčivě, neboť nalézací soud celou řadu důkazů naprosto pominul, zabýval se pouze velmi úzce vymezenou částí událostí, aniž by je zasadil do celkového kontextu vývoje projektu rekonstrukce usedlosti Xxxx a vybudování FxxxO od počátku tohoto procesu až do jeho samého naplnění. Za této situace napadené rozhodnutí nemohlo obstát a bude na soudu prvního stupně, aby dokazování v potřebném rozsahu doplnil, znovu se důsledně zabýval rozbořem důkazů včetně jejich hodnocení jak v jednotlivostech, tak v jejich úplném komplexu, což dosud neučinil, tak aby jeho nové rozhodnutí bylo způsobilé v přezkumném řízení obstát.

491. Předně soud nemůže pominout, což namítá státní zástupce ve svém podaném odvolání, celý vývoj projektu od jeho prvotního záměru až po jeho ukončení, což v širším kontextu znamená celou linii od nákupu nemovitostí pod souhrnným názvem DxxxxN v únoru 2006 společností IXXA a.s., přes převedení tohoto projektu na společnost FxxxO a.s. až po nákup akcií společnosti FxxxO a.s. společností IXXA v listopadu 2013 a fúzi obou společností v roce 2014. Byť trestněprávní jednání, které je obžalovaným kladeno za vinu, je vymezeno kratším časovým úsekem, komplex událostí v tomto širším rámci nemůže být pominut. I další okolnosti, byť přímo nespádající do časově vymezeného úseku posuzovaného jednání mohou mít svůj význam a mohou přispět k učinění či podpoře následně přijatých závěrů. Toto pojetí rozsahu trestního řízení, provedených a následně hodnocených důkazů přitom platí obecně, neboť bez takového důsledného přístupu nelze konkrétní projednávanou věc posoudit v celé její šíři.

492. Odvolací soud má konkrétně na mysli posloupnost jednotlivých na sebe navazujících kroků a událostí, které při posouzení věci nelze přehlédnout a je třeba se s nimi vypořádat. Pokud jde o podmínky úspěšné účasti v Regionálním operačním programu NUTS 2 Střední Čechy, ve výzvě č. 4, touto otázkou se zabýval odvolací soud již výše a stejně tak nalézací soud vyhodnotil, že výzva č. 4 v rámci prioritní osy Regionálního operačního programu NUTS 2 Střední Čechy zaměřené na cestovní ruch, podnikatelskou infrastrukturu a služby cestovního ruchu, cílená na zvýšení ubytovacích kapacit a zlepšení kvality ubytovacích služeb v turistických destinacích, rozšíření nabídky doplňkové infrastruktury a služeb ve vazbě na ubytovací zařízení, další infrastrukturu či atraktivitu cestovního ruchu a rozšíření nabídky aktivit v oblasti kulturně poznávacího cestovního ruchu, byla zveřejněna až 20. 12. 2007, nicméně některé parametry byly známy již podstatně dříve v rámci prezentace celého zmíněného regionálního operačního programu. Sem nesporně patřila cílová skupina možných žadatelů z řad malých a středních podniků, jejichž definice vycházela z Doporučení Komise 2003/361/ES z 6.5.2003, čl. 12. Pro definici mikropodniků a malých a středních podniků přijatou Komisí potom slouží uživatelská příručka k definici malých a středních podniků, v níž se vymezuje nezávislý podnik, partnerský podnik a propojený podnik, a to v čl. 3. Koneckonců sám nalézací soud v odst. 296. – 299. napadeného rozsudku rozebral chronologii zdokumentování procesu veřejného připomínkování a programových dokumentů k Regionálnímu operačnímu programu NUTS 2 Střední Čechy uveřejňovaných od podzimu 2006 na webových stránkách www.ropstrednicechy.cz.

493. Co se týče povědomí obžalovaných o primárně známých kritériích posuzovaného ROP v souvislosti s využitím původně společnosti Zxxx xxxV s.r.o., změnou její právní formy na akciovou společnost a následným prodejem akcií, soud prvního stupně rozvádí hodnocení výpovědí obžalovaných, které označuje za vnitřně rozporné a nevěrohodné, a zejména výpověď svědka Ing. J. B., kterou označuje za klíčovou, vnášející do celého případu tak závažná zjištění, že převažuje všechny ostatní ve věci provedené důkazy. Aniž by odvolací soud snižoval hodnotu této výpovědi, připomíná, že důkazy je třeba zásadně hodnotit jako rovnocenné, samozřejmě z pohledu jejich charakteru a přínosu pro posuzovanou věc. Lze však stěží souhlasit s tím, že právě jenom Ing. B. může vysvětlit veškeré okolnosti převodu společnosti Zxxx xxxV, s.r.o., následně a.s. a posléze FxxxO a.s., když tento při vši úctě vycházel ze zprostředkovaných informací a tyto podával z jeho subjektivního pohledu. Taková výpověď, nebo

obecně takový důkaz, nemůže nalézací soud zbavit povinnosti řádně zjišťovat skutkový stav věci a důkazy, provedené v potřebném rozsahu k jejímu objasnění, hodnotit v celém jejich rozsahu, tedy jednotlivě i v jejich souhrnu, jak mu ukládá § 2 odst. 5, 6 tr. řádu.

494. Takto se například soud prvního stupně vůbec nezabýval otázkou, proč při využití společnosti Zxxxx xxxxV s.r.o. došlo ke změně její právní formy, která by nijak nebránila účelu, pro nějž byla dále využita, a to případně i rodinnými příslušníky obžalovaného Ing. A. B., jak byl záměr realizace projektu rodinou obžalovaného prezentován. Právě i datum této změny rozhodnutím jediného společníka ze dne 22. 11. 2007 je třeba při komplexním posouzení vzít v úvahu. Položil si nalézací soud otázku, jaký význam pro případné další využití měla forma emitovaných akcií na majitele, kteří tak nebyli navenek známi, koneckonců dle výpovědi svědka ani uvnitř společnosti, což dokonce u státního zástupce vedlo k pochybnosti, zda společnost FxxxxO a.s. v době podání žádosti o dotaci splňovala kritérium malého nebo středního podniku? Nutno říci, že jak konstatoval již soud prvního stupně, znalost konkrétních akcionářů by pro posouzení účelovosti jednání obžalovaných ani nebyla podstatná a na posouzení věci by tak neměla vliv. Nadto se odvolací soud domnívá, že vlastnická struktura společnosti Zxxxx xxxxV a.s., posléze FxxxxO a.s. v rozhodné době ani není sporná. Ze smluv o úplatném převodu cenných papírů ze dne 31. 12. 2007 vyplývá, že 20 kusů emitovaných akcií bylo převedeno v počtu 5 kusů na A. B., v počtu 5 kusů na A. B. mladšího a v počtu 10 kusů na M. B.. Následně jsou k dispozici smlouvy o úplatném převodu cenných papírů ze dne 16. 2. 2008, dle nichž M. B. převedla všech 10 akcií na svého bratra M. H. a A. B. a A. B. mladší vždy po 1 kusu akcie, čímž se M. H. stal majitelem 12 kusů akcií z celkového počtu 20. Tuto vlastnickou strukturu dále nikdo nezpochybnil a tato pochybnost z něho nevyplývá, byť je třeba připustit, že v případě akcií na majitele nelze vlastnickou strukturu označit za transparentní. Z tohoto důvodu byl také přijat zákon č. 134/2013 Sb., o některých opatřeních ke zvýšení transparentnosti akciových společností a o změně dalších zákonů, účinný od 30. 6. 2013, dle jehož § 2 odst. 1 „se ke 1. 1. 2014 měnily listinné akcie na majitele, které nejsou imobilizovány, na listinné akcie na jméno; k tomuto dni rovněž dochází k odpovídající změně stanov společnosti“. Co se týče dalšího úplatného převodu cenných papírů dle smluv ze dne 18. 11. 2013 na společnost IXXXXA a.s. Mgr. G. K., JUDr. A. B. CSc. a Mgr. V. K., zde je na místě si povšimnout (č. l. 3340 - 3360, svazek 9), že uvedení advokáti vystupují jako prodávající, nicméně s prohlášením uvedeným v odstavci 2 písm. a), b) těchto smluv, dle nichž je prodávající oprávněn akcie převést na jiný subjekt a má neomezenou působnost uzavřít tuto Smlouvu, plnit závazky z ní vyplývající a uskutečnit transakci zamýšlenou touto Smlouvou. Mgr. G. K. navíc ve své výpovědi u hlavního líčení dne 27.9.2022 uvedla, že jako účastník smlouvy zastupovala klienta, a Mgr. V. K. téhož dne v postavení svědka v hlavním líčení prohlásil, že mimo výkon advokacie nikdy osobně nebyl skutečným ekonomickým vlastníkem akcií společnosti FxxxxO. Ani uvedení akcionářů, tedy A. B., M. B. a M. H. ve svých prohlášeních vlastnictví akcií v uvedených počtech potvrdili.

495. K tvrzení o záměru realizovat projekt FxxxxO členy rodiny obžalovaného Ing. A. B., což mělo zásadní vliv na skutkové závěry nalézacího soudu, který uvedl, že tuto variantu nemůže vyloučit, soud prvního stupně dle názoru odvolacího soudu mnohé důkazy opominul, některé hodnotil jednostranně a tento proces zatížil hypotézami, které nemají v hodnotícím procesu soudu své místo. Soud prvního stupně si nepoložil otázku, jakou vůbec měl zamýšlený projekt, který oproti původně zamýšlené rodinné farmě nabyl podstatně větších rozměrů, ekonomickou perspektivu, jaká byla ekonomická realita při deklarovaném zájmu rodinných příslušníků obžalovaného Ing. B. do tohoto projektu vstoupit za situace, kdy od jeho realizace ustoupila společnost IXXXXA a.s., v jejímž portfoliu původně byl, přičemž důvodem, jak bylo deklarováno, a to i bojně zmiňovaným svědkem Ing. B., byla právě ekonomická nesmyslnost, vysoká nákladovost a nereálná návratnost.

496. Právě v tomto směru soud prvního stupně neprovedl žádné důkazy, z nichž by k této otázce zanjel jakékoli stanovisko. Dle názoru odvolacího soudu není možné pominout ekonomické parametry společnosti, která vstoupila do realizace tak náročného projektu, jakým bezpochyby vybudování FxxxxO bylo, navíc za situace, kdy toto byla příležitost pro podnikání rodiny. Přitom ve spisovém materiálu jsou k dispozici **důkazy, které** v tomto směru mají vypovídací hodnotu, a které **nalézací soud neprovedl**. Ve spisu je založena rozvaha společnosti Zxxxx xxxxV s.r.o. za rok 2004 (č. l. 12845, svazek 33), dle níž činila aktiva této společnosti 8 354 000 Kč, z nichž 7 573 000 Kč činily krátkodobé pohledávky, zejména u ovládaných a řízených osob. V daňovém přiznání za rok 2004 je uveden výsledek hospodaření ve výši 128 829 Kč (č. l. 12817, svazek 33). Kromě oblastí administrativní správy a služeb organizačně hospodářské povahy bylo přerušeno provozování všech živností, které

tvorily předmět činnosti společnosti Zxxxx xxx xxxV s.r.o. Podle rozvahy za rok 2005 společnosti Zxxxx xxx xxxV s.r.o. (č. l. 12863, svazek 33) činila aktiva 8 289 000 Kč, z nichž 7 903 000 Kč činily krátkodobé pohledávky. V daňovém přiznání za rok 2005 je uveden výsledek hospodaření ve výši 148 167 Kč (č. l. 12825, svazek 33). Rozsah činnosti zůstal i v tomto účetním období stejný, tedy pouze v oblasti administrativní správy a služeb organizačně hospodářské povahy. Podle rozvahy společnosti Zxxxx xxx xxxV s.r.o. za rok 2006 (č. l. 12814, svazek 33) činila aktiva 8 017 000 Kč, z nichž 7 450 000 Kč činily krátkodobé pohledávky. V daňovém přiznání za rok 2006 je uveden výsledek hospodaření ve výši 236 902 Kč (č. l. 12804, svazek 33).

497. Z přílohy k účetní závěrce ke dni 31. 12. 2007 (č. l. 9136, svazek 25) lze mimo jiné zjistit, že společnost od 1. 1. 2000 do 31. 12. 2007 neměla žádné zaměstnance. Ke dni 31. 12. 2006 a 31. 12. 2007 společnost nevlastnila žádný dlouhodobý majetek (hmotný ani nehmotný) a v uvedených letech nezaučtovala žádné odpisy. Stejně tak v uvedených obdobích žádný majetek neměla pronajaty. K 31. 12. 2006 evidovala společnost pohledávku vůči společnosti Zxxxx xxxV a.s. ve výši 7 050 000 Kč, když v průběhu roku 2007 došlo ke změně vlastníka a tato pohledávka byla plně splacena. K 31. 12. 2007 evidovala společnost daňovou pohledávku vůči státu ve výši 52 000 Kč, z toho přeplatek na zaplacených zálokách na daně z příjmu za rok 2007 ve výši 35 000 Kč a nadměrný odpočet DPH za IV. čtvrtletí roku 2007 ve výši 17 000 Kč. Rovněž je v této příloze k účetní závěrce konstatováno, že ke dni 31. 12. 2007 trvalo přerušení provozování všech živností, které tvořily předmět činnosti společnosti, s výjimkou služeb v oblasti administrativní správy a služeb organizačně hospodářské povahy u fyzických a právnických osob. Z uvedeného je tak zřejmé, že rodinní příslušníci obžalovaného Ing. A. B. měli k 31. 12. 2007 za účelem své představy realizace v podnikání převzít společnost, která byla prázdnou schránkou nejen bez vlastních zdrojů pro zamýšlené podnikání, ale bez jakéhokoli majetku.

498. Ostatně ani předpoklady a důvody zapojení rodinných příslušníků, a to konkrétně dospělých dětí obžalovaného Ing. A. B. a v té době jeho partnerky do podnikání, konkrétně do realizace projektu FxxxxO, se soud prvního stupně nezabýval důsledně. U svědka A. B. ml. soud prvního stupně dospěl k závěru, že tento se prokazatelně na úkonech, konkrétně převodech cenných papírů této společnosti nepodílel, což vyplynulo nejen z jeho výpovědi, ale bylo ověřeno i písmoznaleckým posudkem znalcem Mgr. Aleše Čulíka a výpisy transakcí uskutečněných z platební karty vystavené k bankovnímu účtu vedenému u Commerzbank, dle nichž se prokazatelně svědek A. B. ml. na přelomu prosince 2007 a ledna 2008 zdržoval v USA. Přestože tyto skutečnosti vzal nalézací soud jako fakt, zatížil vyhodnocení důkazní situace obledně angažmá A. B. ml. ho ve společnosti FxxxxO a.s. nepřipustnými a ničím nepodloženými domněnkami a hypotézami, že přijatelnější, než možnost zapojení syna obžalovaným Ing. A. B. do této věci jako bílého koně, je úvaha o rovném rozdělení podílu mezi potomky a partnerku obžalovaného Ing. B..

499. Co se týče dcery obžalovaného A. B., která se rovněž podle smlouvy o úplatném převodu cenných papírů stala majitelkou 5 kusů akcií společnosti Zxxxx xxx xxxV, a.s., zde soud prvního stupně v rozboru důkazů sice konstatoval její závažný zdravotní stav v podobě xxx xxxy, nicméně učinil závěr, že ani tato okolnost ji nediskvalifikuje v jejím zájmu či úmyslu podnikat, neboť je známo, že s touto xxx působí úspěšně a plnohodnotně nemálo osob, včetně slavných osobností. Soud prvního stupně přitom pominul, co sám konstatoval v rozboru důkazů, že A. B. je pro tuto diagnózu léčena již od roku xxx, od svých 16 let, kdy její stav dosahuje značných výkyvů a v souvisejícím období ve dnech xxx, xxx, xxx, xxx, a xxx u ní byla nasazena terapie xxx ke stabilizaci jejího zdravotního stavu. Již xxx je konstatováno, že pacientka je xxx xxx. Z tohoto xxx xxx, ve dnech xxx až xxx musela být pacientka hospitalizována pro vážné zhoršení zdravotního stavu. Již při aplikaci xxx xxx byly dle znalce MUDr. Tomáše Turka, psychiatra, ovlivněny ovládací schopnosti posuzované ve smyslu zhoršení soustředěnosti, a tudíž rizika úsudku, kdy nemusela být schopna xxx vyhodnotit důsledky svého jednání. Při hospitalizaci ve dnech xxx až xxx, kdy v počátku hospitalizace opět docházelo k xxx terapii, byly v důsledku probíhající fáze onemocnění dokonce ovládací i rozpoznávací schopnosti posuzované vymizelé. Ze zprávy ošetřujícího lékaře A. B. MUDr. RNDr. J. S., CSc. ze dne xxx se podává, že pacientka je v péči jejích ordinace od xxx s diagnózou xxx xxx s xxx. V této zprávě MUDr. S. konstatuje, že po celou dobu léčby nebylo dosaženo dostatečné remise (stav bez příznaků poruchy) a byla nutná permanentní kontrola. Byl přítomný sklon k častým výkyvům, většinou směrem xxx xxx. Za dobu léčení pacientka v jejích ordinaci vykonala xxx kontrol, stále užívá vysoké dávky léků z řady xxx, xxx, xxx a xxx. Pokusy o snížení dávek vedly ihned ke zhoršení jejího stavu. Její nálada je v labilní rovnováze, musí dodržovat důsledný léčebný režim. Je mimořádně citlivá k jakékoli zátěži, její

tolerance k jakékoli stresové situaci je minimální. Každá nepohoda vede ke zhoršení nálady s nebezpečím sebevražedných tendencí.

500. *Z těchto lékařských zpráv a znaleckých závěrů se nabízí otázka, jaké skutečně byly předpoklady svědkyně A. B. pro zapojení do podnikání, nikoli drobného, ale do rozsáhlého projektu, který dle vstupních informací, na něž odkazují obžalovaní, neměl žádné finanční krytí a nepochybně se pouze v rámci realizace výstavby jednalo o projekt velmi náročný? Koneckonců do jaké souvislosti by potom soud prvního stupně stavěl možnost realizace A. B. v rámci jejího členství v představenstvu společnosti IXXXXA, a.s. a funkce místopředsedy představenstva od 2. 4. 2007 do 27. 2. 2008, kdy ze zápisu ze zasedání představenstva společnosti konaného dne 27. 2. 2008 plyne, že A. B. odstoupila z funkce člena i místopředsedy představenstva společnosti IXXXXA, a.s. dopisem ze dne 14. 1. 2008 a toto její odstoupení představenstvo projednalo a schválilo se dnem zániku funkce ke dni konání zasedání představenstva (č. l. 16450 - 16454, svazek 41). Odstoupení A. B. z představenstva společnosti IXXXXA, a.s. je potom třeba klást i do dalších souvislostí, např. je třeba se pozastavit nad datem tohoto úkonu, když k odstoupení jmenované ze statutárního orgánu spol. IXXXXA, a.s. došlo den před podáním žádosti o dotaci, k čemuž došlo dne 28.2.2008. Součástí této žádosti bylo přitom prohlášení podepsané Ing. J. N. o nezávislosti podniku FxxxxO, přičemž sama obž. N. uvedla, že tuto informaci si ověřila (pravděpodobně telefonicky) u Mgr. K., který jí sdělil, že akcionáři spol. FXXXXO jsou fyzické nepodnikající osoby. Tuto informaci potvrdil Mgr. K. při své výpovědi u hlavního líčení dne 27.9.2022, ačkoli jinak vypovídat odmítl s odvoláním na advokátní mlčenlivost.*

501. *Pokud jde o M. B., zde je zřejmé z výpovědi svědků, a to nejen Ing. J. B., ale i z výpovědi svědka Ing. arch. J. J. či Ing. J. M., že se podílela na tvorbě interiérů, což je zjevně oblast jejího zájmu. Nicméně tato svědkyně měla dle smlouvy o úplatném převodu cenných papírů všech 10 kusů jí držných akcií dle smlouvy ze dne 31. 12. 2007 převést dne 16. 2. 2008 na svého bratra M. H.. Tento vlastnictví 12 kusů akcií v rozhodném období (po 1 kusu akcie od A. B. a A. B. mladšího) čestně prohlásil dne 26. 4. 2016 (č. l. 14971, svazek 37), ale především potvrdil ve své výpovědi, kterou učinil v procesním postavení obviněného, a kterou nalézací soud k důkazu provedl jejím přečtením analogicky podle § 211 odst. 4 tr. řádu poté, co svědek M. H. v hlavní líčení odmítl vypovídat, v níž uvedl, že na něj skutečně po dohodě se sestrou M. B., A. B. a A. B. ml. bylo převedeno 12 kusů listinných akcií FxxxxO, které držel pro svoji sestru a její dvě nezletilé děti, přičemž důvodem bylo to, že sestra se nechtěla aktivně podílet na chodu a správě společnosti.*

502. *Je tedy na soudu prvního stupně, aby se i s touto skupinou důkazů vypořádal i ve spojení s důkazy dalšími, nikoli pouze jednotlivě, s vyvozováním hypotéz o možných záměrech jednotlivých osob, které však oporu v provedených důkazech nemají.*

503. *Odvolační soud upozorňuje na další, početnou skupinu důkazů, které soud nalézací nepodrobil komplexnímu hodnocení ve všech souvislostech, a to i s důkazy dalšími. Jedná se o celou řadu důkazů vypovídajících o vývoji myšlenky a projektu FxxxxO od zakoupení pozemků, přes zpracování projektové dokumentace na základě smluv o dílo uzavřených se společností SGL projekt s.r.o., přes realizaci tohoto projektu, jeho převedení ze společnosti IXXXXA, a.s. na společnost FxxxxO, a.s., žádost o dotaci, financování projektu, následný prodej akcií společnosti FxxxxO, a.s. společnosti IXXXXA, a.s. a nakonec fúzi obou společností.*

504. *Kupní smlouva týkající se nemovitosti DxxxxN č.p. 1 a přilehlých pozemků byla mezi prodávajícími M. B., H. K. a D. L. a kupujícími IXXXXA, a.s. uzavřena dne 16.2.2006. Byť původním záměrem dle svědeckých výpovědí mělo být vybudování soukromé rodinné farmy, o niž měl zájem obžalovaný Ing. A. B., již dne 3.8., resp. 16.8.2006 byla uzavřena smlouva o dílo mezi společností IXXXXA, a.s., jednající Ing. J. H., předsedou představenstva, jako objednatelem a společností SGL projekt, s.r.o. jako zhotovitelem ke zpracování architektonické studie školického a sportovně relaxačního střediska v Xxx. Dne 6.12.2006 byla mezi týmiž subjekty uzavřena další smlouva o dílo, a to ke zajištění, provedení a zpracování přípravných prací, průzkumných prací, projektových prací a inženýrské činnosti za účelem zahájení územního řízení a následného získání územního rozhodnutí pro nemovitosti – areál školického a sportovně relaxačního střediska s farmou ve statku Xxx v Xxx xxx. Následovala smlouva o dílo ze dne 29.6.2007, uzavřená mezi týmiž subjekty, kdy společnost IXXXXA, a.s. jednala Ing. A. B., předsedou představenstva, ke zpracování projektu pro stavební povolení a projekt pro provedení stavby a inženýrskou činností na akci areál školického a sportovně relaxačního střediska s farmou „CxxxxO“ ve statku Xxx v Xxx xxx. Následuje dodatek č. 1 k této smlouvě, který není datován*

(na příloze k tomuto dodatku je uvedeno datum 23.10.2007), dodatek č. 2 ze dne 25.4.2008, dodatek č. 3 ze dne 22.10.2008, všechny stále uzavřené mezi společností IXXXA, a.s., jednající Ing. A. B. jako objednatelem a společností SGL projekt, s.r.o. jako zhotovitelem. Faktury za poskytnutá plnění, a to jak na základě smluv o dílo, tak následně výkonu autorského dozoru při stavbě farmy v Xxx byly zhotovitelem SGL projekt, s.r.o. až do poloviny listopadu 2008 vystavovány odběrateli IXXXA, a.s. a až po tomto datu FxxxO, a.s. Subjekty, kterým bylo fakturováno za poskytnuté plnění také řádně platili, což vše vyplývá z faktur vystavených společností SGL projekt, s.r.o. a výpisů z bankovního účtu společnosti vedeného u Komerční banky, a.s. číslo xxx (č. l. 18299 - 18456, svazek 48 - **důkazy nebyly provedeny**).

505. Do tohoto kontextu je potom třeba zasadit skutečnosti týkající se transformace společnosti Zxxx xxx xxxV, s.r.o. na Zxxx xxx xxxV, a.s., později FxxxO, a.s., emise a následných převodů 20 kusů kmenových akcií společnosti Zxxx xxx xxxV, a.s., později FxxxO, a.s. a další úkony směřující k realizaci projektu a získání dotace ve výši 50 000 000 Kč z Regionálního operačního programu NUTS 2 Střední Čechy. Pokud jde o některé základní podmínky tohoto operačního programu, kdy se především jedná o adresáty možné dotace v podobě malých a středních podniků, těmito se již nalézající soud podrobně zabýval v odstavcích 296. – 300. napadeného rozsudku, a stejně tak je již zmínil soud odvolací. Zde je třeba se pozastavit u role obžalované Ing. J. N., která sama sebe ve svém životopise přiloženém k žádosti o dotaci společnosti FxxxO, a.s., označila za odborníci na strukturální a evropské fondy od roku 2003, přičemž od roku 1997 pracovala jako trenér a konzultant v oblasti problematiky evropské integrace. Dále uvádí spoluautorství mimo jiné publikace Strategie pro MSP na jednotném trhu (Ministerstvo zahraničí ČR, 2003). K tomu byla dohledána brožura Ministerstva zahraničních věcí vydaná v roce 2003 s názvem „Změní se strategie Vaší firmy po vstupu do Evropské unie?“, v níž je obž. Ing. J. N., Ph.D. uváděna jako spoluautorka (č. l. 31976 – 32008, svazek 84). Tato brožura se velmi podrobně zabývá problematikou malého a středního podniku a jeho postavení po vstupu do Evropské unie. Pro společnost AXXGX, a.s. v této oblasti vykonávala obžalovaná Ing. J. N. činnost od 1.10.2004 na základě mandátní smlouvy uzavřené mezi společností EXXXN, s.r.o., zastoupenou právě obžalovanou Ing. J. N., Ph.D., a společností AXXGX, a.s., zastoupenou obžalovaným Ing. A. B., ze dne 29.9.2004 (č. l. 17263 – 266, svazek číslo 44). Předmětem této smlouvy bylo ze strany mandátáře (EXXXN, s.r.o.) poskytovat poradenskou a konzultační činnost v oblasti vztahů k Evropské unii, poradenskou a konzultační činnost v oblasti získávání grantů a v účasti v podpůrných programech ČR a EU a organizaci činností spojených se zajištěním poradenské a konzultační činnosti v oblasti vztahů k Evropské unii a působením mandanta (AXXGX, a.s.) na jednotném vnitřním trhu EU.

506. Sem je třeba zasadit úkony směřující k vytvoření společnosti FxxxO, a.s., která byla transformována původně ze společnosti Zxxx xxx xxxV, s.r.o., a to dne 22.11.2007, kdy byl sepsán notářský zápis JUDr. S. P., v němž je mimo jiné zaznamenáno i schválení změny právní formy společnosti ze společnosti s ručením omezeným na akciovou společnost. Jediného akcionáře, společnost Zxxx xxxV a.s. na tomto jednání zastupovala JUDr. E. H. . Jediným akcionářem společnosti Zxxx xxxV a.s. byla v rozhodné době společnost AXXGX, a.s., nyní AXXXT, a.s., jejímž předsedou představenstva byl od 29.3.2007 do 22.1.2014 obžalovaný Ing. A. B., jehož podpis je připojen k rozhodnutí jediného akcionáře vykonávajícího působnost valné hromady obchodní společnosti Zxxx xxxV a.s., kterým byl udělen souhlas s prodejem kapitálové účasti na obchodní společnosti Zxxx xxx xxxV, a.s. osobám A. B., A. B., nar. xxx, a M. B., představované 20 kusy listinných akcií na majitele čísla A001-020 za celkovou kupní cenu ve výši 2 386 000 Kč. Tomu předcházelo společné jednání představenstva a dozorčí rady společnosti Zxxx xxxV a.s. dne 17.12.2007 (zápis číslo 9/2007), na němž bylo mimo jiné schváleno uzavření smlouvy o převodu cenných papírů v počtu 20 kusů akcií společnosti Zxxx xxx xxxV a.s. výše uvedeným osobám za výše uvedenou cenu. Smlouva o úplatném převodu cenných papírů byla mezi společností Zxxx xxxV a.s. jako prodávajícím a kupujícími A. B., A. B. ml. a M. B. uzavřena dne 31.12.2007, kdy hodnota jedné akcie byla stanovena na 119 300 Kč, celkově tedy 2 386 000 Kč, přičemž kupující byli povinni uhradit kupní cenu připadající na jimi nabyté akcie nejpozději do 6 měsíců ode dne podpisu této smlouvy, tzn. do 30.6.2008, na účet prodávajícího vedený u ČSOB, a.s. pod číslem xxx. Na tento bankovní účet byla částka ve výši 2 386 000 Kč připsána dne 15.9.2008 z bankovního účtu vedeného u Komerční banky, a.s. pod číslem xxx na jméno obžalovaného Ing. A. B. Jak vyplývá ze zápisu z jednání mimořádné valné hromady akciové společnosti Zxxx xxx xxxV a.s. ze dne 17.1.2008, došlo ke změně stanov společnosti, spočívající mimo jiné ve změně názvu společnosti na FxxxO, a.s., sídla společnosti na adresu Xxx, obec Xxx, PSČ: xxx, a ve výrazném rozšíření předmětu

podnikání společnosti, pokrývajícím plánovanou funkci a využití FxxxxO v souladu s plánem na její vybudování. Žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby pro rekonstrukci a dostavbu areálu statku DxxxxN za účelem vybudování farmy „ČxxxxO“, využití k vzorové produkci nezávadných potravin, vzdělávání zaměstnanců zemědělských a potravinářských firem, pro volný čas a vlastní prezentaci vlastníka, podala společnost IXXXXA, a.s. k MÚ Xxx dne 13.6.2007, žádost je datována dnem 11.6.2007. Již zde je tedy uveden název projektu „FxxxxO“. Pro žadatele, společnost IXXXXA, a.s. bylo dne 6.12.2007 vydáno MÚ Xxx, odborem výstavby a územního plánování územní rozhodnutí o umístění stavby FxxxxO – DxxxxN. Žádost o stavební povolení na rekonstrukci a dostavbu hospodářského Dvora Xxx a vybudování farmy „ČxxxxO“ ze dne 5.2.2008 podala dne 6.2.2008 k MÚ Xxx společnost IXXXXA, a.s. (č. l. 1952 – 1960, svazek 5, popř. 12929 – 36, svazek 33 - **důkaz nebyl proveden**). Stavební povolení bylo MÚ Xxx vydáno dne 10.6.2008, a to již pro společnost FxxxxO, a.s.

507. Výzva č. 4 ROP NUTS 2 Střední Čechy pro prioritní osu 2 cestovní ruch byla vyhlášena dne 20.12.2007. V pokynech pro žadatele a příjemce pro výzvu č. 4 platnou od 20.12.2007 je třeba si povšimnout v jejich úvodu, že jsou určeny subjektům, které mají připraveny projektové záměry a mají zájem o jejich realizaci z dotace regionálního dotačního programu pro region soudržnosti NUTS 2 Střední Čechy. Cílem pokynů je podat základní informace o postupech při zpracování Žádosti o poskytnutí dotace a o podmínkách vztahujících se k samotné realizaci projektu. Registrace projektu MKA ČxxxxO proběhla dne 29.2.2008 v 08:22:12, jak vyplývá z potvrzení o registraci projektu (č. l. 11064, svazek 30 – **důkaz nebyl proveden** nebo alespoň jeho provedení nebylo dohledáno). Pokud jde o zásadní parametry žádosti o dotaci, těmito se soud 1. stupně po řádném provedení důkazu zabýval v odstavci 301. – 303. napadeného rozsudku. Z této žádosti se mimo jiné jako kontaktní osoba podává Ing. J. N., Ph.D., součástí je i rozpočet projektu, ale i v části 5 žádosti je žadatel FxxxxO, a.s. identifikován jako malý podnik s jedním zaměstnancem. K tomuto tvrzení bylo jako součást žádosti o dotaci přiloženo prohlášení informace o způsobilosti jakožto malý nebo střední podnik, v němž FxxxxO, a.s. byla označena za nezávislý podnik s počtem 0 zaměstnanců, ročním obrátem 9 000 EUR a bilanční sumou 274 000 EUR. Toto prohlášení je datováno dnem 22.2.2008 a svůj podpis připojila obž. Ing. J. N. jako tehdejší místopředsedkyně představenstva a Ing. J. N. jako tehdejší předseda představenstva. Přílohou žádosti o poskytnutí dotace byla rovněž dohoda o budoucí spolupráci uzavřená dne 25.2.2008 mezi společnostmi FxxxxO, a.s. a společností AXXXXG, a.s., která garantovala vyřízení kapacity nově vybudovaného MKA ČxxxxO od roku 2010 a v letech následujících v rozsahu akcí blíže v této dohodě specifikovaných. Tato skutečnost byla v rámci posouzení žádosti vnímána jako bonus, neboť existence strategického partnera projekt posilovala. Na druhou stranu nelze přehlédnout rovněž sjednané povinnosti FxxxxO, mimo jiné projednat veškeré změny týkající se projektu, které by mohly ovlivnit zamýšlené aktivity AxxxxT, s AxxxxT.

508. Na toto místo je možno zařadit rovněž smlouvy o pronájmu uzavřené mezi IXXXXA, a.s. jako pronajímatelem a společností FxxxxO, a.s. jako nájemcem, obě ze dne 27.2.2008, podepsané za společnost IXXXXA, a.s. obž. Ing. A. B. a za společnost FxxxxO, a.s. Ing. J. N. a obž. Ing. J. N.. Smlouvou číslo 01/2008 byl pronajat DxxxxN a přilehlé nemovitosti na dobu od 1.5.2008 do 31.12.2030 a smlouvou číslo 02/2008 byly pronajaty další nemovitosti – přilehlé pozemky s dobou nájmu od 1.10.2008 do 31.12.2030. V článku V. jsou u obou smluv shodně sjednány vlastnické vztahy k nemovitostem, kdy zejména dle odst. 5.3. se nájemce stává vlastníkem nově postavených objektů a staveb. Stavby pronajaté touto Smlouvou, které budou zrekonstruovány a zbudovány, zůstávají ve vlastnictví Pronajímatele. Dle odst. 5.4. vyrovnání nákladů na rekonstrukci a zbudování budov nájemcem bude předmětem zvláštní separátní dohody mezi smluvními stranami, která bude uzavřena po řádném uzavření rekonstrukce areálu „FxxxxO“. Dle odst. 5.5. smluvní strany sjednaly právo opce ve prospěch nájemce. Nájemce je oprávněn, kdykoliv v době trvání nájemního vztahu dle této Smlouvy vyzvat Pronajímatele k uzavření kupní smlouvy, na jejímž základě budou Nemovitosti prodány Nájemci za kupní cenu stanovenou dohodou smluvních stran a v případě, že se strany nedohodnou, za kupní cenu stanovenou znaleckým posudkem nezávislého znalce. Pronajímatel je povinen bezodkladně od obdržení výzvy, kupní smlouvu na prodej Nemovitostí Nájemci uzavřít. Nutno říci, že k uzavření žádné smlouvy podle článku V., odst. 5.4. a 5.5. mezi oběma subjekty nedošlo. Ve spise je založen toliko notářský zápis ze dne 12.4.2012, sepsaný JUDr. S. P., notářem (č. l. 17955 – 6, svazek 46 – **důkaz nebyl proveden**), dle něhož společnost IXXXXA, a.s. jako vlastník pozemku, a společnost FxxxxO, a.s., jako stavebník shodně konstatují a činí nesporným, že stavby budov zhotovené na

oddělených stavebních pozemcích p. č. 119, 120 a 121 v katastrálním území Xxx xxx, zhotovené a financované Stavebníkem, jsou ve výlučném vlastnictví Stavebníka. Dále je ve spise k dispozici prohlášení o vzniku práva sepsané dne 1.8.2014 společností IXXXA, a.s. jako osobou, která prohlášení vydává, s označením osoby, jejíž právo zaniklo – FxxxO, a.s., a to k nemovitosti DxxxN č.p. 1 a přilehlým stavbám. Toto prohlášení se týká vlastnického práva, kdy fúzí společností IXXXA, a.s. a FxxxO, a.s., s nástupnickou společností IXXXA, a.s. na tuto přechází soubor veškerého majetku a závazků zaniklé společnosti FxxxO, a.s., a to s účinky ke dni 1.6.2014.

509. Ani skutečnosti zanesené do těchto listinných materiálů, týkajících se vlastnictví a práva užívání předmětných nemovitostí, nemohou v celkovém kontextu důkazů zůstat nepovšimnuty. Nálezací soud se musí zabývat i otázkou složitých vlastnických vztahů založených mezi oběma společnostmi, kdy zejména společnost FxxxO, a.s. podle takto deklarovaných vztahů hodlala vložit stamilionové investice, na něž neměla ani minimální vlastní zdroje, do cizích nemovitostí, přičemž takto významně zhodnotovala cizí majetek při časově omezeném právu užívání na dobu 22 let.

510. Výbor Regionální rady regionu soudržnosti Střední Čechy schválil seznam projektů doporučených k financování v rámci výzvy č. 4 na svém jednání dne 20.8.2008, jak vyplývá ze zápisu z jednání číslo 24 (č. l. 2140 – 146, svazek číslo 6 – důkaz nebyl proveden). Ke schválení seznamu projektů došlo usnesením výboru Regionální rady regionu soudržnosti Střední Čechy ze dne 20.8.2008 číslo 02-24/2008/VRRSČ, přičemž v seznamu projektů, který tvoří přílohu tohoto usnesení, je na šestém místě uveden MKA ČxxxO. Smlouva o poskytnutí dotace číslo XXX byla mezi Regionální radou soudržnosti Střední Čechy jako poskytovatelem a společností FxxxO, a.s. jako příjemcem podepsána dne 15., resp. 22.10.2008, a to za příjemce Ing. J. N. jako předsedou představenstva a obř. Ing. J. N. jako místopředsedkyní představenstva. Přílohu č. 2 této smlouvy činí již shora zmíněné prohlášení o způsobilosti jakožto malý nebo střední podnik FxxxO, a.s., podepsané dne 22.2.2008 za společnost FxxxO, a.s. týmiž osobami jako smlouva o poskytnutí dotace.

511. V souvislosti s těmito dokumenty je potom vhodné znovu připomenout úkony, které mohou mít časovou souvislost se shora uvedenými událostmi. Patří sem zaplacení kupní ceny 20 kusů akcií společnosti Zxxx xxxV, a.s. (později FxxxO, a.s.) v celkové výši 2 386 000 Kč dne 15.9.2008 z osobního bankovního účtu obř. Ing. A. B.. K proplacení této částky došlo na základě smlouvy o úplatném převodu cenných papírů ze dne 31.12.2007, která je rovněž specifikována výše, avšak po lhůtě splatnosti, která nastala dne 30.6.2008. Dne 31.10.2008 byla mezi společností SGL projekt, s.r.o. jako poskytovatelem licence a společností IXXXA, a.s. jako nabyvatelem licence uzavřena licenční smlouva, jejímž předmětem byla projektová dokumentace pro komplexní rekonstrukci a dostavbu areálu školícího a sportovně relaxačního střediska s farmou „ČxxxO“ ve statku Xxx v Xxx xxx. Smlouvou poskytovatel licence opravňuje výlučně nabyvatele licence k časově a místně neomezenému užití Díla, a to včetně postoupení licence na třetí osobu. Tato smlouva je za společnost IXXXA, a.s. podepsána Ing. A. B.. Téhož dne, tedy 31.10.2008 uzavřela společnost IXXXA, a.s. jako převodce a společnost FxxxO, a.s. jako nabyvatel dvě smlouvy o převodu práv a povinností ze smlouvy o dílo a o postoupení licence, jejichž předmětem je projektová dokumentace včetně průzkumných a přípravných prací k vymezeným částem projektu. Převodce první ze smluv převádí na Nabyvatele veškerá práva a povinnosti vyplývající ze smlouvy o dílo na zhotovení architektonické studie ze dne 16.8.2006 uzavřené se zhotovitelem SGL projekt, s.r.o. a veškerá práva a povinnosti vyplývající ze smlouvy o dílo ze dne 6.12.2006 a ze smlouvy o dílo ze dne 29.6.2006 ve znění pozdějších dodatků. Druhou ze smluv převodce převádí na Nabyvatele veškerá práva a povinnosti vyplývající ze smlouvy o dílo na zhotovení architektonické studie ze dne 16.8.2006 uzavřené se zhotovitelem SGL projekt, s.r.o. a veškerá práva a povinnosti vyplývající ze smlouvy o dílo ze dne 6.12.2006 a ze smlouvy o dílo ze dne 29.6.2006 ve znění pozdějších dodatků. Druhou ze smluv převodce převádí veškerá práva a povinnosti vyplývající ze smlouvy o dílo ze dne 29.6.2007, uzavřené se zhotovitelem SGL projekt, s.r.o., a projektovou dokumentaci včetně všech součástí a souvisejících práv do výlučného vlastnictví Nabyvatele.

512. Následovalo ve třech platbách vyplacení dotace, a to na základě žádosti o platbu č. 1 ze dne 18.11.2009 na částku 26 606 818,73 Kč, žádosti o platbu č. 2 ze dne 14.12.2009 na částku 13 393 181,28 Kč, a žádosti o platbu č. 3 ze dne 27.7.2010 na částku 9 997 443,36 Kč. První platba byla Regionální radou regionu soudržnosti Střední Čechy na bankovní účet příjemce číslo xxxx odeslána dne 26.11.2009, jak vyplývá z avíza o

převodu prostředků ze dne 27.11.2009. Druhá platba byla odeslána dne 17.12.2009, avízo o převodu prostředků je datováno tentýž den. Třetí, poslední platba byla poskytovatelem odeslána na účet příjemce dne 20.8.2010, jak vyplývá z avíza o převodu prostředků ze dne 23.8.2010.

513. Uvedení těchto dat je nezbytné pro posouzení dalšího vývoje projektu, k čemuž je třeba vycházet z definic vybraných pojmů uvedených ve smlouvě o poskytnutí dotace, které tvoří její přílohu č. 1. V této příloze jsou explicitně definovány jednotlivé okamžiky realizace projektu, a to datum zahájení projektu, datum zahájení realizace projektu, datum ukončení realizace projektu, datum ukončení projektu, datum finančního ukončení projektu, doba udržitelnosti projektu a doba použitelnosti majetku. Z hlediska požadavků na zachování parametrů z dotací financovaného projektu nebo jeho prováděcích podmínek je zásadní vymezení doby udržitelnosti projektu, která u tohoto konkrétního Regionálního operačního programu Střední Čechy, výzvy č. 4 činila 3 roky ode dne ukončení projektu, byl-li příjemcem malý nebo střední podnik. Dobou ukončení projektu je přitom den, kdy bude poskytovatel ze strany příjemce předložena či doručena poslední zjednodušená žádost o platbu spolu se závěrečnou monitorovací zprávou. Byť je v monitorovací zprávě o realizaci projektu v rámci ROP NUTS 2 Střední Čechy uvedeno datum ukončení projektu, je toto třeba vztahovat k poslední žádosti o platbu, tedy k 27.7.2010. Doba udržitelnosti projektu MKA ČxxxO tak skončila ke dni 27.7.2013.

514. V této souvislosti nemůže zůstat bez povšimnutí, že akcie společnosti FxxxO, a.s. byly smlouvami o úplatném převodu cenných papírů osobami oprávněnými s akciemi společnosti nakládat, Mgr. G. K., JUDr. A. B., CSc. a Mgr. V. K. převedeny jako prodávajícími na společnost IXXXA, a.s. jako kupující, kdy hodnota jedné akcie byla stanovena na částku 2 500 Kč, celkově tak byly všechny akcie společnosti FxxxO, a.s. převedeny na společnost IXXXA, a.s. za částku 50 000 Kč. Za kupujícího smlouvy podepsal obž. Ing. A. B., předávací protokoly z téhož data za přejímající dle podoby podpisu zjevně signovala Ing. P. P. . Tím se společnost IXXXA, a.s. stala jediným akcionářem společnosti FxxxO, a.s. a celý projekt FxxxO se tak zrealizovaný vrátil do společnosti IXXXA, a.s., odkud v roce 2006 vzešel a v roce 2008 byl převeden na společnost FxxxO, a.s., která byla až do 31.12.2007, kdy došlo k převodu akcií na A. B., A. B. ml. a M. B., součástí holdingu AXXXT, když do té doby byla jejím jediným akcionářem a v předcházející době jediným společníkem společnost Zxxx xxxV, a.s., jejímž jediným akcionářem je od roku 2005 společnost AXXXG, a.s., jejímž jediným akcionářem byl po celou rozhodnou dobu obž. Ing. A. B.. Jediným akcionářem společnosti IXXXA, a.s. byla do 14.8.2008 společnost FXXXXXA SA, se sídlem ve Xxx, od 14.8.2008 do 30.1.2014 společnost AXXXG, a.s. a od 30.1.2014 společnost SynBiol, a.s., jejímž jediným akcionářem byl od 8.8.2008 do 3.2.2017 obž. Ing. A. B.. Tyto údaje jsou dostupné v obchodním rejstříku.

515. V neposlední řadě pak nelze opominout samotný projekt fúze sloučením společností FxxxO, a.s. a IXXXA, a.s., který byl sepsán notářským zápisem ze dne 14.4.2014 JUDr. S. P. s tím, že zanikající společností je FxxxO, a.s. a nástupnickou společností IXXXA, a.s., přičemž fúze dochází k zániku Zanikající společnosti a přechodu jejího jmění na Nástupnickou společnost. Dnem, od něhož se jednání Zanikající společnosti z účetního hlediska považují za jednání uskutečněná na účet Nástupnické společnosti byl stanoven 1. leden 2014. Právní účinky fúze podle notářského zápisu nastanou zápisem do obchodního rejstříku, to je zápisem změn souvisejících s fúzí zúčastněných společností. Návrh na zápis uvedených změn do obchodního rejstříku byl podán dne 21.5.2014 (č. l. 15601–608, svazek 39 – důkaz nebyl proveden) a o zápisu změny, při němž došlo ke sloučení společností FxxxO, a.s. a IXXXA, a.s., v jejichž důsledku společnost FxxxO, a.s. zanikla a byla vymazána z obchodního rejstříku a společnost IXXXA, a.s. se stala společností nástupnickou, bylo rozhodnuto usnesením Městského soudu v Praze ze dne 26.5.2014, sp. zn. B 6203-RD68/MSPH, Fj 131917/2014, se stanovením dne zápisu změny 1.6.2014 (č. l. 15618, svazek 39 – důkaz nebyl proveden).

516. Soud I. stupně se poměrně podrobně zabýval i otázkou financování celého projektu a jeho zabezpečení v průběhu jeho realizace. Těmto důkazům je věnována část III., písm. e), odstavce 197. – 242. napadeného rozsudku. V této části se promítá především financování prostřednictvím úvěrů poskytnutých HSBS Bank, k čemuž vypovídali jednak zaměstnanci této banky, jednak je k dispozici poměrně bohatá vnitřní dokumentace banky, popřípadě dokumenty vztah mezi oběma subjekty, tedy mezi HSBC Bank a společností FxxxO, a.s., upravující.

517. Společnost HSBC s FxxxO, a.s. uzavřela celkem 3 smlouvy o úvěru, a to první dvě dne 23.6.2008. První smlouvou poskytla HSBC Bank plc – pobočka Praha společnosti FxxxO, a.s. úvěr ve výši 350 000 000 Kč,

určený na investiční účely v souvislosti s rekonstrukcí a rozšířením areálu FxxxxO, se stanovenou první splátkou dne 31.12.2010 a konečným splacením ke dni 30.6.2015. Druhou smlouvou byl mezi týmiž společnostmi poskytnut úvěr ve výši 25 000 000 Kč za účelem financování provozních potřeb Dlužníka (FxxxxO, a.s.). Za FxxxxO obě smlouvy podepsali
Ing. J. N. a Ing. J. N., za HSBC Bank plc Ing. M. G. Obě smlouvy byly zajištěny smlouvou o zástavě nemovitostí uvedených na LV číslo 163, v katastrálním území Xxx xxx, ve vlastnictví společnosti IXXXA, a.s., a ručitelským prohlášením společnosti AXXXG, a.s.

518. Jak vyplývá z výpovědí zaměstnanců společnosti HSBC Bank plc, zejména svědků F. K., P. Š. a K. S., jednání o poskytnutí úvěrů za dlužníka, tedy FxxxxO, a.s. vedla Ing. P. P., finanční ředitelka skupiny AXXXT. Koneckonců P. P. byla určena jako kontaktní osoba za společnost FxxxxO, a.s. i smlouvou o způsobu komunikace uzavřenou dne 1.8.2008 mezi HSBC Bank plc a FxxxxO, a.s. Stejně tak byla P. P. uvedena jako kontaktní osoba u bankovních účtů vedených pro společnost FxxxxO, a.s. u HSBC Bank plc, a to vždy ke dni jejich zřízení, tedy u bankovního účtu xxx (interní číslo xxx-031) a číslo xxx (interní číslo xxx-032 – vedený ke smlouvě o úvěru) ke dni 1.8.2008, a u bankovního účtu číslo xxx (interní číslo xxx-005) ke dni 18.12.2009. Smlouvy ze dne 1.8.2008 za společnost FxxxxO, a.s. podepsali Ing. J. N. a Ing. J. N., smlouvu ze dne 18.12.2009 Ing. J. N. a L. K. Z uvedených smluv je tedy zřejmé, že obž. Ing. J. N. o nastaveném způsobu komunikace mezi FxxxxO, a.s. a HSBC Bank plc nejen věděla, ale přímo se na něm podílela. V této souvislosti odvolací soud nepřehlédl ani vizitku J. N. založenou pro účely komunikace v dokumentech společnosti HSBC Bank plc s hlavičkou, kontaktní adresou, e-mailovou adresou, webovými stránkami i telefonickým spojením společnosti AXXXG, a.s. Poslední, třetí úvěrová smlouva mezi společností HSBC Bank plc jako věřitelem a společností FxxxxO, a.s. jako dlužníkem byla uzavřena dne 1.7.2010 až do částky 80 000 000 Kč a úvěr byl účelově vázán na financování Projektu nebo refinancování půjčky poskytnuté Dlužníku Ručitelem na financování Projektu. Tuto smlouvu za dlužníka podepsali Mgr. T. R. jako předseda představenstva a Mgr. L. N. jako člen představenstva. Žádost o čerpání ze dne 13.10.2010 v plné výši úvěru podepsala Ing. P. P. Tato žádost (č. l. 2046, svazek 5) byla zaslána z faxového čísla společnosti AXXXG, a.s., která je uvedena i v zápatí dokumentu. K této okolnosti je však na místě poznamenat, že tak jednala jednak na základě podpisového vzoru a plné moci, udělené jí dne 14.7.2010 za společnost FxxxxO, a.s. jejím předsedou představenstva Mgr. T. R. a členkou představenstva Mgr. L. N., přičemž nelze pominout ani skutečnost, že na poli účetních služeb společnost AXXXG, a.s. a společnost FxxxxO, a.s. oficiálně spolupracovali od 1.4.2010 na základě smlouvy o poskytování účetních služeb, kterou za AXXXG jako poradce podepsal obž. Ing. A. B. a za společnost FxxxxO, a.s. jako klienta M. H. a Mgr. L. N. Jako zajištění poslední jmenované úvěrové smlouvy je opět sjednáno ručitelské prohlášení ručitele AXXXG a.s. ve prospěch věřitele společnosti HSBC Bank plc. V úvěrovém memorandu ze dne 18.6.2010 (č. l. 8354, svazek 22), které je označeno názvem vztahu: AXXXG, a.s. a ostatní, se podává žádost o schválení jedné změny podmínek úvěrové smlouvy pro společnost FxxxxO, a.s. na částku 80 000 000 Kč, když k zajištění budovami ve vlastnictví ČxxxxO je konstatováno, že klient banku neinformoval přesně, neboť budovy jsou v rozhodné době stále ve vlastnictví společnosti IXXXA, a.s., která je na ČxxxxO převede, což však dosud učiněno nebylo. Bylo proto doporučeno záruku změnit a ponechat zajištění tohoto úvěru pouze korporátní zárukou od AXXXG. Stejně tak došlo ke změně původně plánovaného zajištění uvedeného úvěru pozemkem ve vlastnictví společnosti IXXXA, a.s., od něhož bylo upuštěno, jak vyplývá z úvěrového memoranda ze dne 1.6.2010 (č. l. 8 321, svazek 22), kde je rovněž vztah označen jako AXXXG, a.s. a ostatní.

519. Kromě toho nalézací soud podrobně rozepsal jednotlivé, číselně označené poznámky ve vnitřním systému HSBC Bank plc, nazvané CARM, v nichž se de facto podává, že společnost FxxxxO, a.s. byla vnímána jako součást holdingu AXXXT a jako takové k ní bylo přístupováno, jinak by na úvěry v celkové sumě 455 000 000 Kč vůbec nemohla dosáhnout, což vyplývá nejen z výpovědí svědků z řad zaměstnanců banky shora jmenovaných, ale i z vyjádření samotného věřitele, společnosti HSBC Bank plc – pobočka Praha ze dne 22.1.2020, dle něhož lze důvodně předpokládat, že úvěry poskytnuté společnosti FxxxxO, a.s., pro účely financování projektu MKA ČxxxxO z úvěrových smluv ze dne 23.6.2008 a 1.7.2010 by bez zajištění ručitelským závazkem společnosti AXXXG a.s., případně zřízením zástavního práva k nemovitostem ve vlastnictví společnosti IXXXA, a.s., nebyly poskytnuty. Ze záznamu v CARM a z výpovědí svědků je zřejmé, že úvěrující bance nebyla známa vlastnická struktura dlužníka FxxxxO, a.s., nicméně tato byla vnímána jako součást holdingu AXXXT

a projekt MKC FxxxO jako projekt, na němž měl osobní zájem Ing. A. B.. Svědci z řad zaměstnanců HSBC Bank mimo jiné uvedli, že prezentace společnosti FxxxO jako de facto součásti holdingu byla v podstatě nezbytná i pro úspěšnost žádosti o úvěr při jeho schvalování. Rovněž svědek F. K. konstatoval, že jedinou možností banky je uvést kontext poskytnutí úvěru na méně významnou věc v rámci skupiny jako zájem této skupiny, jinak by s ohledem na špatné zkušenosti bank s úvěry nemohl uspět. Právě z tohoto důvodu bylo podražení pod angažovanost skupiny AXXXT správné, přičemž je věcí taktiky pracovníka banky, který úvěrový návrh sepisuje, prezentovat jej jako zájem toho, kdo ručí, jinak by vzhledem k negativním zkušenostem bank protirečil sám sobě. Na druhou stranu však všichni dotázaní zaměstnanci HSBC Bank vyloučili, že by informace zaznamenané v systému CARM nebyly pravdivé a neodpovídaly realitě, s níž v rámci posouzení úvěrové žádosti pracovali. Je přitom zřejmé, že projekt MKC FxxxO byl spojován především přímo s osobou Ing. A. B. a jeho úvěrování bylo vnímáno jako jakási „laskavost“, od níž očekávali další upevnění a rozšíření obchodních vztahů se skupinou AXXXT. V souvislosti s provázaností subjektů v rámci skupiny je na místě zmínit i znalecký posudek číslo 2379-56/2008 vypracovaný Ing. Ladislavem Šelepou, znalcem z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady nemovitostí dne 6.6.2008, který byl získán jako součást podkladů zaslaných společností HSBC Bank plc. Posudek byl dle údajů v něm uvedených vypracován pro úvěrový proces v HSBC Bank plc – pobočka Praha s cílem odhadu tržní hodnoty nemovitého majetku areálu DxxxN, č.p. 1 a 2 včetně příslušenství a pozemků v současném stavu a areálu FxxxO, tedy budoucí stav těchto nemovitostí po dostavbě. Objednatel tohoto posudku byla společnost IXXXA, a.s., přičemž objednatel jednal v zastoupení Ing. N. (předsedou představenstva spol. FxxxO) a Ing. P. P. (finanční ředitelkou holdingu AXXXT). Ing. L. Š. přitom vykonával následně jako bankovní dozor i kontrolní činnost banky nad prostaveností poskytnutých úvěrových prostředků – viz závěrečná zpráva z dohlídek stavby areálu FxxxO – Xxx (č. l. 5812–16, svazek 15). Pokud jde potom o znalecký posudek vypracovaný Ing. Šelepou, který k výnosové hodnotě projektu z běžného provozu na trhu jednoznačně vyloučil ziskovost oproti potřebným nákladům včetně umořování investice, neboť příjmy z běžného turistického ruchu nemohou pokrýt provozní a ostatní nákladovost zařízení s plánovanou investicí ve výši cca 450 až 550 000 000 Kč, výnosovou hodnotu v daném případě stanovil na 0 Kč. Naproti tomu výnosovou hodnotu opřenou o firemní činnost skupiny AXXXG posoudil jako reálnou, s projekcí ekonomických parametrů pro následujících 10 let po dokončení investice. Explicitně uvedl, že v průběhu výstavby bude nemovitost jednoznačně ztrátová, neprovozovaná a nefunkční. Své závěry opíral o vytižení multikulturního konferenčního areálu ČxxxO v rámci skupiny AXXXT pro účelovou kongresovou turistiku, školení, i další firemní akce pro široké spektrum firem z této skupiny (200 – 250 firem).

520. Z pohledu prezentace společnosti FxxxO, a.s. v rámci skupiny AXXXG, a.s. byly provedeny a hodnoceny i důkazy ve vztahu k pojištění majetku. AXXXG, a.s. uzavřel dne 1.12.2009 rámcovou pojistnou smlouvu č. 899–12687-10 s Českou pojišťovnou a.s., která se týká konkrétně vyjmenovaných subjektů patřících do skupiny AXXXG, a.s., mezi nimiž je uvedena i FxxxO, a.s. v článku 2.3. smlouvy s tím, že u společností zde vyjmenovaných bude pojištění podle rámcové smlouvy sjednáno s individuálními odchylkami, a to na základě vypracovaných samostatných pojistných smluv. K této pojistné smlouvě byla uzavřena celá řada dodatků, v nichž je opakovaně společnost FxxxO, a.s. přímo jmenovaná jako člen skupiny AXXXG, a.s., přičemž samotnou pojistnou smlouvu a dodatky č. 2 a 8, založené ve spise, za společnost AXXXG, a.s. podepsal obž. Ing. A. B. Mimo jiné je ve stejném postavení jako FxxxO, a.s. v rámcové pojistné smlouvě uvedena i společnost IXXXA a.s.

521. Soubor těchto důkazů následně soud I. stupně hodnotil izolovaně od důkazů dalších, kdy v odstavci 454 napadeného rozsudku činí nesporným, především na základě výpovědi svědka F. K., obsah vnitřní dokumentace banky a pojišťovacích smluv, z nichž plyne, že AXXXG fakticky zajistil již v roce 2008 pro FxxxO bankovní úvěr, což jednoznačně svědčí o úzké personální a ekonomické propojenosti obou subjektů a jednání jejich vedení ve shodě, což ostatně odpovídá i výpovědi svědka B.. Nicméně tento postup označuje vzhledem ke vztahu obž. A. B. k jeho rodině a k samotnému projektu farmy za rozumně vysvětlitelný, lidsky pochopitelný a logický, nikoli nezákonný a z hlediska oprávněnosti žádosti o dotaci sám o sobě nijak podstatný.

522. Na druhou stranu soud I. stupně nechal bez povšimnutí prezentaci společnosti FxxxO, a.s. a jejího projektu vůči Regionální radě regionu soudržnosti Střední Čechy, který o výběru projektů pro konkrétní regionální operační programy a jejich jednotlivé výzvy rozhodoval. Jak již bylo shora podrobně rozebráno, Regionální operační program NUTS 2 Střední Čechy, prioritní osa 2, byl zaměřen na cestovní ruch v oblasti opory podnikatelské

infrastruktury a služeb cestovního ruchu. Výzva č. 4 byla zaměřena na zvýšení ubytovací kapacity a zlepšení ubytovacích služeb v turistických destinacích, rozšíření nabídky doplňkové infrastruktury a služeb ve vazbě na ubytovací zařízení, další infrastrukturu či atraktivitu cestovního ruchu a rozšíření nabídky aktivit v oblasti kulturně poznávacího cestovního ruchu, a to s významem pro konkrétní region, v posuzovaném případě pro Střední Čechy. Zatímco vůči společností HSBC Bank plc – pobočka Praha a České pojišťovně, a.s. byla FxxxO prezentována jako součást skupiny AXXXG, vůči Regionální radě regionu soudržnosti Střední Čechy vystupovala jako nezávislý podnik a ke společnosti AXXXG, a.s. se blásla pouze jako k partnerovi, když k žádosti o dotaci byla přiložena i dohoda o budoucí spolupráci, rovněž zmiňovaná shora, uzavřená mezi společnostmi FxxxO, a.s. a AXXXG, a.s. dne 25.2.2008. V žádosti o dotaci je projekt charakterizován jako zaměřený na incentivní a kongresovou turistiku, se širokou nabídkou doplňkových aktivit, vhodný pro aktivní trávení volného času, s vyšší úrovní služeb a dobrou dopravní dostupností, nicméně toto možné další využití je pojmuto obecně v rámci regionu, nikoli cíleně na konkrétní subjekt, který kapacitu zařízení bude v podstatném rozsahu vytěžovat, jak byl projekt podáván společnosti HSBC Bank plc – pobočka Praha při sjednávání úvěru v první polovině roku 2008 (úvěrové smlouvy uzavřeny dne 23.6.2008) – viz shora zmíněný znalecký posudek Ing. Ladislava Šelpy. V této souvislosti si nelze nepovšimnout, že žadatel o dotaci musel rovněž doložit zajištění financování projektu. Pozornosti soudu nemůže uniknout e-mailová komunikace vedená mezi obž. Ing. J. N. za FxxxO a E. T., zaměstnankyní Regionální rady, kdy 5.5.2008 se Ing. J. N. mimo jiné dotazuje právě k doložení financování projektu, zda by pro tyto účely postačovalo prohlášení banky o uzavření úvěrové smlouvy, případně výjatek ze smlouvy (tj. částečný opis). Tento požadavek odůvodňuje právníky vymezenými ustanoveními, která byla označena za obchodní tajemství (č. l. 13016, svazek 33 – **důkaz nebyl proveden**). V přílohách k žádosti o poskytnutí dotace je založeno potvrzení vystavené HSBC Bank plc – pobočka Praha o poskytnutí úvěru FxxxO, a.s. v roce 2008 ve výši 350 000 000 Kč na rekonstrukci a výstavbu Multifunkčního kongresového zařízení FxxxO, Xxx, xxx Xxx, v období 2008–2010. Potvrzení je datováno dnem 11.11.2008 a sleduje přímo účel splnění podmínek nutných pro dotace Regionální radou ROP Střední Čechy, přičemž má pouze informativní charakter (č. l. 11288, svazek 30 – **důkaz nebyl proveden**), když k dokumentaci k dotačnímu případu FxxxO nebyla ke krytí nákladů projektu přiložena přímo úvěrová smlouva s ručitelským prohlášením AXXXG, a.s. Dále je v této složce založena smlouva o vedení běžného účtu se zvláštním režimem č. xxx, který dle bodu 2 výslovně slouží jako zvláštní účet specifikovaný dle smlouvy o úvěru mezi FxxxO, a.s. a HSBC Bank plc – pobočka Praha ze dne 1.8.2008 (v rámci žádosti o dotaci smlouva založena na č. l. 11276 – 8, svazek 30). Z pohledu komplexního hodnocení posuzovaného případu je potom na místě se zabývat i touto otázkou, zda tento postup mohl mít nějaký důvod a mohl sledovat nějaký cíl.

523. Co se týče financování a zajištění projektu MKA FxxxO, i zde sice soud I. stupně rekapituloval řadu důležitých důkazů, nicméně se de facto vůbec nezabýval ekonomickým stavem společnosti FxxxO, a.s., předpoklady pro realizaci náročného projektu, zdroji jeho financování a ekonomickou kondici společnosti právě i v průběhu doby. Na tomto místě je třeba zmínit i dokumenty, kterými bylo sjednáno ručení společnosti AXXXG, a.s. za poskytnuté úvěry společností HSBC Bank společností FxxxO, a.s. Takto byly dne 25.6.2008 podepsány dvě dohody o poskytnutí ručení mezi společnostmi FxxxO, a.s. a AXXXG, a.s. za úvěry ve výši 350 000 000 Kč a 25 000 000 Kč, obě byly podepsány za společnost AXXXG, a.s. obž. Ing. A. B.. Ke všem třem úvěrovým smlouvám, které FxxxO, a.s. jako dlužník podepsala se společností HSBC Bank jako věřitelem, byla vystavena prohlášení ručitele společnosti AXXXG, a.s., v nichž prohlásil Ručitel Věřiteli, že bere na sebe vůči Věřiteli povinnost uspokojit závazky Dlužníka vůči Věřiteli, plynoucí z uzavřených úvěrových smluv v případě, že Dlužník nesplní tyto své závazky ve lhůtě 5 pracovních dnů ode dne, kdy byla Dlužníkovi doručena písemná výzva faxem, poštou nebo kurýrem. Současně ručitel prohlásil, že za závazky dlužníka ručí celým svým majetkem, tedy movitým i nemovitým, kromě toho, který již byl zastaven dříve, pohledávkami za třetími osobami či jinými majetkovými hodnotami ve vlastnictví Ručitele. Dne 25.6.2008 byla podepsána prohlášení za bankovní úvěry ve výši 350 000 000 Kč a 80 000 000 Kč, dne 17.9.2010 prohlášení za úvěr ve výši 80 000 000 Kč. Všechna tato prohlášení za ručitele AXXXG, a.s. podepsal obž. Ing. A. B. Do souboru těchto důkazů je potom třeba zařadit i smlouvy o půjčkách uzavřené mezi společností AXXXG, a.s. jako věřitelem a společností FxxxO, a.s. jako dlužníkem a dále smlouvy o půjčkách uzavřené mezi společností IXXXA, a.s. jako věřitelem a společností FxxxO, a.s. jako dlužníkem. V obou případech se jednalo celkem o tři smlouvy. První smlouva mezi AXXXT a FXXXO byla uzavřena dne 29.4.2010 a byla určena na financování podnikatelské činnosti dlužníka. Poskytnutí půjčky,

jako u všech ostatních, bylo zpoplatněno, a to v podobě úroku ve výši jednoměsíčního PRIBOR k poslednímu dni daného měsíce plus marže, u této smlouvy 1,25 % p.a. Druhá smlouva byla uzavřena dne 23.7.2010, opět pro účely financování podnikatelské činnosti dlužníka, a marže byla stanovena na 1,15 % p.a. Každou ze smluv byly poskytnuty peněžní prostředky až do výše 150 000 000 Kč. Poslední, třetí smlouva byla podepsána dne 31.8.2012 za stejným účelem, na částku až do výše 200 000 000 Kč a marže byla stanovena na 1,05 % p.a. Žádná ze smluv nebyla nijak zajištěna, pouze byla stanovena smluvní pokuta, a všechny tři smlouvy za věřitele podepsal obž. Ing. A. B. Z prvních dvou smluv částky byly čerpány úvěrové částky v plném rozsahu, z třetí úvěrové smlouvy byla vyčerpána částka ve výši 42 200 000 Kč, celkově tak bylo vyčerpáno 342 200 000 Kč.

524. V následujícím období byly za srovnatelných podmínek uzavřeny smlouvy o půjčkách mezi společností IXXXA, a.s. jako věřitelem a společností FxxxO, a.s. jako dlužníkem. První smlouva byla podepsána dne 30.4.2013 na peněžní prostředky až do výše 342 200 000 Kč a peněžní prostředky byly určeny na splacení závazků vzniklých na základě uzavřených smluv o půjčkách se společností AXXGX, a.s. ke dni 30.4.2013. Zpoplatnění úvěru bylo sjednáno ve stejném rozsahu jako u předchozích smluv, přičemž marže činila 1,05 % p.a. Smlouva číslo dvě pochází ze dne 10.5.2013 a peněžní prostředky jsou určeny na financování podnikatelské činnosti dlužníka, a to až do výše 150 000 000 Kč. Poslední smlouva číslo 3 je datována dnem 18.12.2013 na poskytnutí peněžních prostředků až do výše 158 200 000 Kč, určených na splacení závazků k 31.12.2013 vzniklých na základě uzavřené úvěrové smlouvy ze dne 23.6.2008 v původní výši 350 000 000 Kč a úvěrové smlouvy ze dne 1.7.2010 v původní výši 80 000 000 Kč včetně příslušenství. U obou těchto smluv byla stanovena marže na 1,05 % p.a., všechny tři smlouvy byly opět uzavřeny bez zajištění, vyjma smluvní pokuty, a všechny za věřitele podepsal obž. Ing. A. B. Sem je na místě doplnit jako důkaz žádost o předčasné splacení úvěru společnosti FxxxO, a.s. ze dne 13.12.2013, která byla podána u HSBC Bank plc s tím, aby bylo dlužníkovi umožněno předčasné splatit dlouhodobé úvěry v původní výši 350 000 000 Kč, aktuální zůstatek 194 000 000 Kč, a ve výši 80 000 000 Kč, aktuální zůstatek 20 000 000 Kč, ze smluv ze dne 23.6.2008 a 1.7.2010, to vše ke dni 31.12.2013 (č. l. 5623, svazek 15 – **důkaz nebyl proveden**). Všechny tyto kroky je potom třeba dát do souvislosti s celým vývojem projektu, jak byl shora v časové posloupnosti prezentován, to je od nákupu nemovitostí DxxxN, přes zapojení společnosti FxxxO, realizaci projektu, až po prodej akcií společnosti FxxxO, a.s. společnosti IXXXA, a.s. a fúzi obou těchto právnických osob.

525. Další skupinu důkazů tvoří znalecké posudky z oboru ekonomika, vypracované jak z podnětu orgánů v činných trestním řízení, tak předložené obhajobou. Soud I. stupně zde poměrně kriticky přistupoval k výběru otázek a odpovědí, které jednak v hlavním líčení provedl, jednak k nim poté při svém rozhodování do jisté míry přiblížil. Odvolací soud předně konstatuje, že nesdílí názor soudu nalézacího, že řada otázek a odpovědí obsažených v podaných znaleckých posudcích je nepřijatelná, a to zejména s odůvodněním, že se jedná o otázky právní nebo špatně formulované. Takový selektivní přístup je nejen v soudní praxi neobvyklý, byť jistě nikoli vyloučený, ale především neodpovídá významu takto provedeného posudku, který je v zásadě objednáván ke zodpovězení odborných otázek, v nichž soud sám není a ani nemůže být erudován, neboť tyto posudky jsou podávány ve vysoce specializovaných oborech a s tímto vědomím a pokorou je třeba k nim přistupovat. Je jistě pravdou, že nikoli ojedinele dochází při zpracování znaleckých posudků jednak k nikoli perfektně formulovaným otázkám, jednak k určitému vybočení znalci v podané odpovědi se zapojením částečně i právních závěrů. Takové zjištění je však dáno jistě nikoli snahou znalců ingerovat přímo do rozhodování soudů, ale právě prolínáním jednotlivých oborů tak, jak vstupují do řízení až už civilního nebo trestního, kdy hranice v tomto posuzování nemusí být striktně dána a takový přesah tedy není vyloučen. Nicméně je třeba zdůraznit, že znalecký posudek není tvořen, či jeho význam není dán pouze v závěru formulovanou odpovědí na položenou otázku, ale jeho podstata, význam a smysl tkví v celém jeho zpracování, tedy právě i ve východiscích, postupu a úvahách, jakými k samotné odpovědi dospěl. I tyto skutečnosti mají v trestním řízení velký význam, neboť zpravidla obsahují odborné poznatky a zjištění, z nichž může soud čerpat neocenitelné informace pro vlastní právní závěry, aniž by vycházel ze závěrů znaleckého posudku, má-li takový nežádoucí přesah. V zásadě je tak odmítnutí znaleckého posudku či některých jeho částí (odpovědi na otázky) nedůvodné. K této otázce odkazuje odvolací soud na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 16.9.2009, sp. zn. 5 Tdo 623/2009 a ze dne 9.11.2017, sp. zn. 4 Tdo 1389/2017.

526. Se shora uvedeného je tedy evidentní, že odvolací soud nesusouzní se soudem nalézacím ve vztahu zejména ke znaleckým posudkům zabývajícím se ekonomickými parametry společnosti Zxxx xxx xxxV, a.s., později FxxxO, a.s., projektu MKA FxxxO a jeho realizace. Tato výhrada se týká především znaleckých posudků České znalecké a.s. číslo 5 159-02-2017 a číslo 5 498-17-2019, z nichž byly provedeny pouze některé části, zatímco řada otázek a odpovědí byla soudem odmítnuta zejména z důvodu výše uvedených, ačkoli se tyto posudky v podrobném zodpovězení položených otázek zabývají velmi pečlivě právě ekonomickou situací společnosti FxxxO, a.s., její strukturou a provázaností se společnostmi patřícími do skupiny AXXXT, tedy společnostmi konsolidovanými v jednom ekonomickém celku. V posudcích je velmi podrobně rozebráno celé pozadí projektu včetně zdrojů společností FxxxO, a.s., způsobu financování jejího jediného projektu MKA FXXXO. Je pravdou, že na některé otázky si soud se znalostí spisu, po provedených důkazech může odpovědět sám, nicméně to neznamena, že by takto komplexní a podrobný rozbor zejména ekonomických ukazatelů byl bezvýznamný a měl by zůstat stranou pozornosti soudu. V tomto ohledu má jistě srovnatelný význam znalecký posudek společnosti MBM - HOPET, s.r.o., předložený obhajobou, který rovněž neprovedl nalézací soud k důkazu celý, ale pouze odpovědi na otázky číslo 3 a 4. V otázce 1 odvolací soud souhlasí se soudem nalézacím o její nepřipustnosti, neboť de facto žádá o přezkoumání znaleckého posudku České znalecké, a.s. číslo 5 159-02-2017, aniž by se jednalo o revizní znalecký posudek. Koneckonců tyto znalecké posudky ani nemohou jít otevřeně proti sobě, neboť se zabývají otázkami a jejich rozbohem, pocházejícími především z účetních dokladů, dokladů vztahujících se k samotnému projektu, jeho podmínkám a zadání, a struktury jednotlivých zainteresovaných společností, a to ať už příjemce dotace a stavebníka projektu MKA FXXXO, majitele nemovitostí (společnost IXXXXA, a.s.), ručitele (AXXXG, a.s.) a dalším souvisejícím skutečností. **V tomto rozsahu je tedy na soudu 1. stupně, aby dokazování doplnil a řádně vyhodnotil i s důkazy dalšími.**

527. Aniž by soud I. stupně provedl dokazování v potřebném rozsahu ohledně ekonomické struktury a hospodaření společnosti FxxxO, a.s., její kondici a finanční zdroje odbyl v odstavci 455. napadeného rozsudku, v němž připustil velmi úzké vztahy mezi společnostmi AXXXG, a.s. a FxxxO, a.s., k nimž připojil i uzavřené smlouvy o reklamě a propagaci, k čemuž se odvolal i na znalecký posudek České znalecké, a.s. Sám soud I. stupně zde uvádí, že ačkoli řadu otázek zpracovaných v posudcích České znalecké, a.s. nepřipustil, neměl důvodu o zásadní správnosti posudku ohledně ekonomické závislosti a provázanosti FxxxO ve vztahu k AXXXT pochybovat (což působí neobvykle), neboť ta je zřejmá z prostých čísel. Za ekonomicky iracionální označil soud I. stupně náklady vydávané jednotlivými společnostmi v rámci skupiny AXXXT na reklamu v objektu FxxxO, nejednalo-li se o sponzoring jako specifickou formu propagace, když připomíná, že kongresový areál s ubytováním, cílený i na turistiku měl řadu let, a to již během své výstavby, drtivou většinu příjmů právě z reklamy, která i bez znaleckého zkoumání, jako klasická reklama směřující k oslovení a k získání nových zákazníků, postrádala ekonomický smysl. Soud na jednu stranu zdůrazňuje, že v probíhajícím řízení nehodnotí možnost daňového úniku, k čemuž je vedeno samostatné řízení, na druhou stranu poukazuje na závěr policejního orgánu v této souběžně vedené trestní věci, že z hlediska specifikace je třeba uváděný blízký vztah mezi společnostmi ze skupiny AXXXT a společností FxxxO, a.s. považovat za sponzoring, kterýžto názor označuje za akceptovatelný a sám se k němu přiklání. Znovu se odvolává na výpověď svědka B., která ani v tomto smyslu nebyla zpochybněna, z níž je patrné, že obž. A. B. byl již od počátku připraven společností, kterou fakticky věnoval své rodině, finančně i jinak pomáhat, což soud I. stupně opět označil za lidsky pochopitelné, a i k těmto skutečnostem uvedl, že v nich bez dalšího nelze spatřovat nic protiprávního.

528. Společnost Zxxx xxx xxxV, a.s., když ke změně právní formy společnosti došlo až v listopadu 2007, ke konci tohoto roku nevlastnila žádný dlouhodobý majetek, a to ani v letech předchozích, disponovala vlastním kapitálem ve výši 2 346 000 Kč a neměla žádné zaměstnance (zde bylo již shora poukázáno na **neprovedený důkaz** přílohou účetní závěrky k 31.12.2007, rozvahu a výkaz zisku a ztráty k témuž datu – č. l. 9136 - 151, svazek 25). **K důkazu rovněž nebyly provedeny** zprávy nezávislého auditora o auditu řádné účetní závěrky společnosti FxxxO, a.s., vydané společností A&CE Auditori a znalci Praha, společnost s.r.o., včetně příloh, a to rozvahy v plném rozsahu, výkazu zisku a ztráty a přílohy účetní závěrky, to vše k 31.12.2008 (č. l. 9152 – 167, svazek 25), k 31.12.2009 (č. l. 9168 – 183, svazek 25) k 31.12.2010 (č. l. 8989 – 9004, svazek 25), k 31.12.2011 (č. l. 9006 – 9017, svazek 25), k 31.12.2012 (č. l. 9019 – 31, svazek 25) a ke dni 31.12.2013 (č. l. 9035 - 44, svazek 25).

529. Z těchto zpráv vyplývá, že k 31.12.2008 byla aktiva společnosti FxxxO, a.s. z více než 80 % tvořena dlouhodobým hmotným majetkem, zejména nedokončeným dlouhodobým hmotným majetkem (26,826 milionů Kč z 31,961 milionů Kč). Pasiva společnosti byla z více než 100 % tvořena cizími zdroji, zejména bankovními úvěry a výpomocí. Výsledek hospodaření za účetní období činil - 2 680 000 Kč, společnost evidovala jednoho zaměstnance a bankovní úvěr společnosti byl zajištěn ručitelským prohlášením společnosti AXXXG, a.s. K 31.12.2009 aktiva společnosti FxxxO, a.s. byla z více než 80 % tvořena dlouhodobým hmotným majetkem, zejména nedokončeným dlouhodobým hmotným majetkem (342,148 milionů Kč z 386,409 milionů Kč). Nemovitosti byly zatíženy zástavním právem v plném rozsahu (nemovitosti byly ve vlastnictví IXXXA, a.s.). Pasiva společnosti byla z více než 90 % tvořena cizími zdroji, zejména bankovními úvěry a výpomocí, zčásti též krátkodobými závazky z obchodních vztahů. Výsledek hospodaření za účetní období činil 4 947 000 Kč, bankovní úvěr byl zaručen ručitelským prohlášením společnosti AXXXG, a.s. K 31.12.2010 byla aktiva společnosti FxxxO, a.s. z více než 90 % tvořena dlouhodobým hmotným majetkem, zejména stavbami (444,685 milionů Kč z 623,234 milionů Kč). Nemovitosti byly zatíženy zástavním právem v plném rozsahu. Pasiva společnosti byla z více než 90 % tvořena cizími zdroji, zejména bankovními úvěry a výpomocí. Výsledek hospodaření činil 3 684 000 Kč, bankovní úvěry byly zajištěny ručitelským prohlášením společnosti AXXXG, a.s. a zástavou nemovitostí. K 31.12.2011 byla aktiva společnosti FxxxO, a.s. tvořena z více než 90 % dlouhodobým hmotným majetkem, zejména stavbami (535,055 milionů Kč z 648,7858 milionů Kč). Nemovitosti byly zatíženy zástavním právem v částečném rozsahu. Pasiva společnosti byla z více než 90 % tvořena cizími zdroji, zejména bankovními úvěry a výpomocí. Krátkodobé závazky (tzv. jiné závazky) činily 276,939 milionů Kč. Výsledek hospodaření za účetní období činil - 7 098 000 Kč. Bankovní úvěry byly zajištěny ručitelským prohlášením společnosti AXXXG, a.s. a zástavou nemovitostí. K 31.12.2012 byla aktiva společnosti FxxxO, a.s. z více než 90 % tvořena dlouhodobým hmotným majetkem, zejména stavbami (523,911 milionů Kč z 517,697 milionů Kč). Nemovitosti byly zatíženy zástavním právem v částečném rozsahu. Pasiva společnosti byla z více než 100 % tvořena cizími zdroji, zejména bankovními úvěry a výpomocí a krátkodobými závazky, které bankovní úvěry již převýšily (336,099 milionů Kč), a společnost tak vykázala předlužení. Výsledek hospodaření za účetní období činil - 19 736 000 Kč. Bankovní úvěry byly zajištěny ručitelským prohlášením společnosti AXXXG, a.s. a zástavou nemovitostí. K 31.12.2013 byla aktiva společnosti FxxxO, a.s. z více než 90 % tvořena dlouhodobým hmotným majetkem, zejména stavbami (511,284 milionů Kč z 556,809 milionů Kč). Nemovitosti byly zatíženy zástavním právem v částečném rozsahu. Pasiva společnosti byla z více než 100 % tvořena cizími zdroji, zejména dlouhodobými závazky z obchodních vztahů (571,4 milionů Kč). Bankovní úvěry byly téměř splaceny (zbylo 2,037 milionů Kč). Výsledek hospodaření za účetní období činil - 7 213 000 Kč, bankovní úvěry byly zajištěny ručitelským prohlášením společnosti AXXXG, a.s. Jak vyplývá ze zprávy nezávislého auditora o auditu roční účetní závěrky k 31.12.2013 společnosti IXXXA, a.s., zpracované společností A&CE Auditři a znalci Praha, společnost s r.o. včetně příloh (č. l. 9111–119, svazek 25), společnost IXXXA, a.s. měla k tomuto datu majetkovou účast ve společnosti FxxxO, a.s. s podílem ve výši 100 %.

530. Ekonomickou situaci společnosti FxxxO, a.s. podrobně rozebírají právě shora uvedené, nikoli v plném rozsahu provedené znalecké posudky České znalecké, a.s. číslo 5 159-02-2017 a číslo 5 498-17-2019, zabývající se obdobím roku 2008–2013. Z těchto znaleckých posudků se podává, že hodnota vlastního kapitálu společnosti FxxxO, a.s. v období od roku 2008 do roku 2013 kolísala v závislosti na vývoji hospodářského výsledku, když poprvé byla záporná v roce 2008, v letech 2009 a v letech 2010 byla kladná a vykazovala dokonce růstový trend, naproti tomu v roce 2012 byla znovu záporná a společnost poprvé vykázala znaky předlužení, což platilo i pro rok 2013, kdy se rozdíl ještě prohloubil. V letech 2008 a 2011–2013 byl hospodářský výsledek záporný, přičemž maximálního objemu ztráty bylo dosaženo v roce 2012, kdy byla vytvořena ztráta - 19 736 000 Kč, což se projevilo na poklesu vlastního kapitálu v rámci záporných hodnot. Výše hospodářských výsledků absolutně za celé období je záporná a činí - 28 563 000 Kč. Při hodnocení je nepochybně důležitý zdroj příjmů, přičemž od počátku „nového“ podnikání v roce 2008 se jednalo do značné míry o výnosy ubrazené firmami z konsolidačního celku AXXXT, navíc s vysokým podílem výnosu z reklamy. Podíl výnosu od konsolidačního celku AXXXT na tržbách za vlastní výkony, výrobky, zboží činil v roce 2008 a 2009 100 %, v roce 2010 99 %, v roce 2011 97 %, v roce 2012 dokonce 102 % (což znamená, že subjekty z konsolidačního celku AXXXT se podílely například i na ostatních provozních výnosech či dalších výnosových kategoriích, tedy nikoli pouze na tržbách za vlastní výkony, výrobky a zboží) a v roce 2013 80 %. Z toho činil podíl výnosu za reklamu od konsolidačního celku AXXXT v roce 2008

0 %, v letech 2009 a 2011 80 %, v roce 2010 91 %, v roce 2012 88 % a v roce 2013 71 %. Objemem poskytnutých půjček, rozsahem ručení a pronájmem majetku byla společnost FxxxO, a.s. na konsolidačním celku AXXXT finančně závislá, avšak ani přes tuto poskytovanou podporu nebyla schopna zajistit splacení svých závazků, proto došlo nejprve k restrukturalizaci závazků a následně i ke sloučení se společností IXXXA. Nutno říci, že tato zjištění ze znaleckého posudku České znalecké, a.s. konstatoval i nalézací soud, zejména v odstavci 333. napadeného rozsudku.

531. Ani zjištění o ekonomické kondici společnosti FxxxO, a.s. a pilířích, na nichž byla její ekonomická existence vybudována, nehodnotil nalézací soud v souvislosti s ostatními, shora již podrobně rozebranými důkazy, zabyhávajícími se celou chronologií projektu, jak byl výše podrobně popsán. Soud I. stupně si například nepoložil otázku, jak se tyto zjištěné, jednoznačně nepříznivé ekonomické ukazatele promítají do linie prezentované obhajobou a linie, ke níž se nakonec nalézací soud přiklonil, že v posuzovaném případě bylo prvotním zájmem poskytnout členům rodiny obž. Ing. A. B. prostor k podnikání, které si měli dle jeho vlastních slov vyzkoušet? Ze zjištěných skutečností se totiž jeví, že celý projekt byl od počátku ekonomicky neúnosný, vysoce rizikový, s téměř nulovou pravděpodobností návratnosti, a to přinejmenším v reálné době. Přesto, že soud I. stupně tyto okolnosti registroval, nepoložil si například otázku, zda by přenesení takového projektu na rodinné příslušníky pro ně neznamenalo naopak s ohledem na všechny shora uvedené ukazatele nepřiměřenou zátěž.

532. Přesto, že tedy soud I. stupně provedl velkou většinu relevantních důkazů, skutečnosti z nich plynoucí následně relativizoval a více méně své závěry opřel, jako o stěžejní důkaz, o výpověď svědka Ing. J. B.. Tyto závěry se vztahují k otázce číslo 1, kterou si položil nalézací soud, tedy zda se obžalovaní podíleli na zneužití práva (obcházení zákona) tím, že pouze uměle vytvořili podmínky pro získání dotace vyčleněním společnosti Zxxx xxx xxxV z holdingu AXXXT a dalšími kroky, jimiž fakticky předstírali existenci reálně nefungujícího samostatného malého podniku, přičemž hlavním účelem těchto úkonů a transakcí bylo právě získání dotace, tedy tento postup neměl jiný závažný ekonomický nebo jiný důvod.

533. Soud odvolací samotnou výpověď svědka Ing. B. nepochybně, výpověď tohoto svědka nevzbuzuje pochybnosti o tom, že by nerypovídal dle skutečnosti, ba naopak, ale lze mít za to, že svědek vypovídal, tak jak všechny události vnímal, popřípadě na základě toho, jaké k nim měl informace. I zde je však potřeba připomenout, že řada těchto informací byla zprostředkována, neboť řada z nich mu byla sdělena jinými osobami, aniž by měl přímo možnost si je ověřit. Rozhodně však odvolací soud nesdílí názor, že tato jediná výpověď je tak zásadního charakteru, že by byla způsobilá celou důkazní situaci zvrátit. Nalézací soud v hodnocení výpovědi svědka B. a jejího významu v rámci celé důkazní situace na jednu stranu v odstavci 388. napadeného rozsudku dospěl k závěru, že tento svědek ve své výpovědi vyvracel pravdivost verze obžalovaných, že J. N. přišla s možností dotace až po 20.12.2007, včetně souvisejícího tvrzení A. B., že kromě krátké rozmluvy s J. N. po 20.12.2007, kdy o dotaci měl slyšet poprvé, dotace předtím s nikým neřešil. Z výpovědi svědka je totiž naopak zcela jasné, že se možnost dotace za účasti J. N. a A. B. řešila již podstatně dříve. V odstavci 394. rekapituluje nalézací soud část výpovědi svědka Ing. B., dle níž se jednu dobu řešil prodej farmy, pro který byl A. B. rozhodnut, než jej přemluvila rodina, když sám svědek byl mimo jiných pověřen hledáním zájemce. I z tohoto soud I. stupně dovozuje nabourání hypotézy policie o souvislé realizaci jednoho záměru A. B., v jehož rámci došlo pouze k účelovému vytvoření FxxxO. V odstavci 395. potom soud uzavírá, že svědek jednoznačně vyloučil, že by úvahy o dotaci hrály roli při rozhodování, že se FxxxO vyčlení z AXXXT, a jednoznačně potvrdil, že dotace se začala řešit až poté a v souvislosti s tím, že padlo toto rozhodnutí o vyčlenění. I z tohoto pohledu svědka tak nalézací soud zcela vyloučil verzi, že by vytvoření FxxxO bylo pouze účelovým krokem A. B., respektive AXXXT směřujícím k umělému vytvoření malého podniku za účelem získání dotace.

534. Odvolacímu soudu nezbyvá než upozornit na to, že tyto závěry soudu I. stupně, respektive tato jeho interpretace výpovědi svědka Ing. J. B. je do jisté míry tendenční, neboť některé části této výpovědi pomíjí.

535. Ve své výpovědi, kterou svědek Ing. J. B. učinil u blavního líčení dne 29.9.2022, mimo jiné uvedl: „K dotazu, kdy se paní N. začala ve vztahu ke stavbě FxxxO angažovat, uvádím, že v okamžiku, kdy pan J. zpracoval studii a bylo jasné, že to bude velký statek, mi pan B. řekl, že si paní N. řekla o funkci ředitelky. To bylo ve fázi, kdy to ještě patřilo IXXXA..... V té době, kdy se ještě jednalo o IXXXA, se dotace ještě nedělala. V této době, ještě před dotací jsem dostal informaci, že má paní N. zájem dělat

ředitelku, v té době jsem s ní ale ještě nespolupracoval. V té době, než se to vyčlenilo, jsem tam proto pracoval jen já a pan architekt J.,..., pořád jsem otravoval B., aby mi dal nějakého zemědělského inženýra, který bude se mnou chodit na kontrolní dny a dohlížet na to, aby to projektanti nezmaslili. Protože, kdy se rozhodlo, že se statek vyčlení z AXXXT a udělá se jako samostatná firma, tak nevím, zda to bylo nejdřív, anebo potom, ale každopádně v tento okamžik, na podporu toho, že by to mohlo být rentabilní, přišla paní N. s tím, že je možné zajistit dotaci z oboru cestovního ruchu.ta množnost dotace byla z její strany prezentována ještě v době, kdy se uvažovalo o prodeji, v tu dobu již paní N. prezentovala možnost získání dotace.“

536. Svědek dále vypověděl, že ve chvíli, kdy paní N. specifikovala podmínky k získání dotace, řekl si, že je potřeba sehnat firmu, která má v cestovním ruchu nějakou historii, domnívá se, že podmínkou je podnikat v cestovním ruchu dva roky. Panu B. nabídl dvě firmy, jednu akciovou společnost, cestovní kancelář a jedno s.r.o., které podnikalo v aktivitách organizování cestovního ruchu. Pan B. mu řekl, že „nebude vyházoval peníze, že koupil dvě Zxxx xxxV, které sloučil a jedno s.r.o. mu zbylo jako prázdná firma a že ji dárje dětem.“

537. Dále k dotazu, když paní N. přišla s tím, že by bylo možné získat dotaci, zda specifikovala podmínky, které by ta společnost musela splňovat, například zda by dotaci mohla získat IXXXA, která v té době projekt vlastnila, nebo to musí být někdo jiný, svědek uvedl: „O tom, že by dotaci mohla dostat IXXXA, se ani nemohlo uvažovat, to nebyla malá a střední firma. To téma malého a středního podniku bylo tehdy zmíněno, když se začalo mluvit o dotaci, řeklo se, že to musí být malý a střední podnik, kdo to řekl, to si nepamatuji, ale to věděli všichni, pan B. to samozřejmě věděl také.“ K dotazu, zda toto mělo souvislost s následným vytvořením akciové společnosti, svědek uvedl: „To nevím, podle mě nebylo podmínkou, aby to byla akciová společnost, podle mě stačilo s.r.o., ale když to chtěl dát dětem, možná bylo lepší rozdat akcie na doručitele, než nezletilé děti zapsat jako spoluvlastníky s.r.o.“ (Nezletilé děti obž. Ing. B. však nikdy akcie FXXOXO nevlastnily.)

538. Ve své doplňující výpovědi dne 17.10.2022 svědek uvedl: „Ano, nejprve padlo rozhodnutí o vyčlenění, teprve pak byla vznesena možnost dotace, bez vyčlenění by to vůbec nepřipadalo v úvahu.“ Je zřejmé, že z této části výpovědi svědka soud I. stupně vychází, avšak tato odpověď je bezprostředně doplněna k dotazu na další upřesnění časového sledu událostí, kdy svědek potvrdil svou původní výpověď: „Paní N. prezentovala možnost dotace ještě v době, kdy se uvažovalo o prodeji – no jasně, uvažovalo se o prodeji, ale paní B. to chtěla realizovat. Nebyly tam žádné dvě oddělené fáze typu, že uvažujeme o prodeji, nicméně panu B. to rozmluví rodina, konec, a teď uvažujeme o tom, že to bude realizovat rodina a přijde na to dotace – všechny ty diskuse probíhaly současně, pan B. mě dokonce ujistil, že mám normálně pokračovat v realizaci ČxxxO bez ohledu na to, zda paní N. dokáže či nedokáže dotaci sehnat. To mi řekl, když jsem mu říkal, že ZZN neplní podmínku podnikání v cestovním ruchu, bylo to ještě předtím, než se ze ZZN udělalo ČxxxO, protože pan B. rozhodl, že se to vyčlení a že na to použije ZZN. A když přišla paní N. s tím, že by mohla sehnat dotaci, řekl jsem, že to prostě neplní podmínku a nabídl jsem panu B., že bude lepší použít firmu, která v cestovním ruchu podnikala.“

539. Z citovaných částí výpovědi svědka Ing. J. B. rozhodně nelze jednoznačně ohraničit jednotlivé fáze realizace vyvedení projektu FxxxO mimo holding AXXXT, naopak je zřejmé, že úvahy, co s projektem, se ubíraly různým směrem a byly zvažovány současně. Přestože tedy svědek popsal proces vývoje projektu FxxxO ve vztahu k úvaze o možném získání dotace, jak je shora uvedeno, nalézací soud se přiklonil k vyjádření obžalovaného k dotazu, zda rozhodování nebo jednání o vyčlenění proběhlo v návaznosti na informaci od paní N., že je schopna vylobovat dotaci, že „ne, nejdřív bylo rozhodnuto, že se to vyčlení.“ Současně však svědek uvedl, že si myslí, že „dalším, kdo podporoval to, aby se to neprodalo, že to nebyla jen paní M., ale i paní N., která tam chtěla dělat ředitelku“.

540. Mimo jiné pak soud odvolací nesusouzní se soudem nalézacím při hodnocení výpovědi svědkyně Mgr. L. N., která byla označena za pro věc bezvýznamnou, byť je možné, že takto k výpovědi soud I. stupně přistupoval z důvodu jejího angažmá ve společnosti FxxxO, a.s. až od roku 2010, přibližuje ke stanovisku, které k celkovému posouzení věci zaujal. Nelze přehlédnout, že konkrétně svědkyně Mgr. L. N. byla od 1.3.2010 do 31.8.2010 členkou představenstva společnosti FxxxO, a.s. a od 31.8.2010 až do výmazu dne 1.6.2014 členkou dozorčí rady této společnosti. Svědkyně se vyjádřila ke své naprosto formální roli v obou orgánech společnosti, kdy členkou představenstva se stala snad na návrh T. R., tehdejšího předsedy představenstva a ředitele společnosti, avšak na žádném rozhodování společnosti se nepodílela, ani se o něj nezajímala, plnila pouze svoji práci sekretářky, a funkci

v představenstvu přijala de facto pouze proto, že bylo pouze občas třeba něco podepsat. Jako členka dozorčí rady se na farmu dostavila cca 1× ročně, i se svými malými dětmi, probírali možná účetní závěrku, nic dalšího si nepamatuje. V tomto, z jejího pohledu zcela formálním postavení, svědkyně mimo jiné podepsala za FxxxO smlouvu o úvěru s HSBC Bank ze dne 1.7.2010 na částku 80 000 000 Kč, podpisový vzor a plnou moc k této úvěrové smlouvě, udělené P. P. k samostatnému jednání, a to ze dne 14.7.2010, smlouvu o půjčce s věřitelem AXXXG a.s. ze dne 29.4.2010 a ze dne 23.7.2010, každou na částku 150 000 000 Kč. Kromě toho v době výkonu funkce členky představenstva podepsala celou řadu smluv o reklamě, v nichž FxxxO vystupovala jako dodavatel a ostatní společnosti jako odběratelé. Jedná se o smlouvy se společnostmi PxxxM, a.s., Zxxx xxxV, a.s., NxxxS, a.s., Zxx xxxÍ, a.s., Zxxxxp, a.s., Zxx xxxí, a.s., AxxxD, a.s., PxxxA, a.s., PxxxL, a.s., Lxxx, a.s., Axxx xxxv, a.s., Pxxxa, a.s., Zxx xxx xxxd a.s., Zxx xxx, a.s., Zxx xxx, a.s., DxxxA, a.s., Fxxxa, a.s. a Sxxxa, a.s. (smlouvy jsou založeny ve svazku 54 – 56 a byly k důkazu provedeny). Z pohledu posouzení fungování orgánů společnosti FxxxO, a.s. tato výpověď jistě bezvýznamná není.

541. Soud I. stupně zaznamenal i důkazy vztahující se k doméne xxx, která byla u společnosti AXXX, s.r.o. registrována dne 27.12.2007 společností AXXXT se všemi kontaktními údaji (adresa, e-mailová adresa, telefon) právě na uvedenou společnost. Společnost AXXXG, a.s., od roku 2013 AXXXT, a.s. současně až do roku 2015 (zpráva pochází ze dne 7.4.2016 – č. l. 17217-18, svazek 44) bradila faktury za provoz a údržbu domény, byť doložila následné přefakturace FxxxO (č. l. 31580 – 667, svazek 82). V komplexním hodnocení provedených důkazů se však tato skutečnost neobjevuje.

542. Pozornosti odvolacího soudu neunikly ani dokumenty založené ve svazku 84, č. l. 31879–972 (důkazy byly provedeny), poskytnuté společností PricewaterhouseCoopers Audit, s.r.o. (dále jen PWC). Jedná se o potvrzující dopisy vedení společnosti AXXXG, a.s., respektive AXXXT, a.s., jež byly společností PWC poskytnuty v souvislosti s auditu účetních závěrek k 31.12.2009 až 31.12.2014. Jeví se zajímavým, že prohlášení o souladu údajů uváděných v účetních závěrkách společnosti AXXXG, a.s., případně AXXXT, a.s. za účetní roky 2009 - 2012, je vždy explicitně uvedeno, že FxxxO, a.s. není součástí Skupiny, respektive nespadá do kategorie spřízněných osob či ostatních propojených osob, to je osob ovládaných stejnou ovládající osobou. Tato prohlášení za společnost AXXXG, a.s. až do roku 2013, vždy za předchozí účetní období, tedy do roku 2012, podepsali Ing. P. P. a obž. Ing. A. B. Až od roku 2014, tedy poprvé za účetní období roku 2013, kdy akcie společnosti FxxxO, a.s. byly prodány společnosti IXXXA, a.s., je uváděna obecná formulace, a to „potvrzení, že struktura Skupiny předložená pro účely auditu konsolidované účetní závěrky je úplná a správná“. Otázka, proč byla společnost FxxxO, a.s. společností AXXXG, a.s. pro účely auditu takto explicitně vylučována ze Skupiny, či jakéhokoli propojení, je jistě legitimní.

543. Odvolací soud je si vědom, že hodnocení důkazu zásadně přísluší soudu, který tyto důkazy prováděl, což odpovídá bezprostřednosti a ústnosti řízení a zásadě volného hodnocení důkazů, a odvolacímu soudu nepřislší do tohoto procesu zasahovat, ovšem pouze za předpokladu, že úvahy soudu I. stupně v tomto směru vycházejí z úplného a nezkráceného obsahu všech provedených důkazů a odpovídají zásadám obecné logiky. V posuzované věci je soudu I. stupně jednak třeba vytknout, že důkazy neprovedl dle názoru odvolacího soudu v úplném, pro rozhodnutí ve věci podstatném rozsahu, což odvolací soud výslovně shora vyjádřil tam, kde konkrétní důkazy zmínil, uvedl jejich umístění ve spise a konstatoval, že tyto důkazy nebyly provedeny. V tomto rozsahu tedy odvolací soud ukládá soudu nalézacímu, aby dokazování doplnil, přičemž se vesměs jedná o důkazy, které jsou k dispozici v trestním spisu, a proto jejich doplnění není spojeno de facto s žádnými obtížemi, které by další průběh soudního řízení mohly komplikovat.

544. I pokud by však soud odvolací neukládal povinnost k částečnému doplnění dokazování, nezbyvá mu než konstatovat, že soud I. stupně se dostatečně nelypřádal ani s důkazy, které sám ve věci pečlivě provedl, přičemž je třeba vzít v úvahu rozsáhlost spisového materiálu, množství v něm obsažených důkazů a pozornost, kterou jim soud nalézací v procesu dokazování věnoval. V takto rozsáhlé věci jsou jistě kladeny zvýšené nároky na jistou selekci důkazů, ovšem pouze z pohledu, zda mají pro posouzení trestní věci, tak jak je vymezena zejména usnesením o zahájení trestního stíhání k jednotlivým osobám a na ně posléze podanou obžalobou, význam, který se v procesu hodnocení provedených důkazů musí projevit. Soud je přitom povinen v následujícím hodnocení důkazů důsledně dodržet požadavky uvedené v § 2 odst. 6 tr. řádu, tedy důkazy hodnotit nejen jednotlivě, ale v celém jejich komplexu. Nutno říci, že v tomto ohledu nalézací soud svým povinností nedostál a k hodnocení byť provedených důkazů

přistoupil poněkud zavádějícím způsobem, kdy v podstatě vždy skupinu důkazů rozebral z pohledu skutečností, které z nich plynou, avšak následně tyto poznatky bagatelizoval, zatížil hypotézami k možnému vysvětlení počínání obžalovaných navzdory skutečností zjištěným, kdy za zásadní důkaz v tomto ohledu označil výpověď svědka Ing. J. B., přes množství důkazů dalších, a to výpovědi svědků, znalecké posudky a listinné důkazy, vše v neobvyklém rozsahu. Odvolací soud přitom shora podrobně rozebral, jaké konkrétní nedostatky soudu I. stupně vytýká a jak nabližší na napadený rozsudek včetně řízení, které mu předcházelo.

545. Pokud potom nalézací soud v odst. 430. napadeného rozsudku uzavřel, že „obž. A. B. tím, že fakticky k této věci vůbec nevyprávěl, přičemž ji srozumitelně nevysvětlil ani kusé monologické výpovědi jeho rodinných příslušníků, sám ponechal prostor pro pochybnosti, podezření a spekulace, nicméně tento prostor z důvodů v napadeném rozsudku rozebraných, nelze pro absenci důkazů i jednoznačné logiky vyplnit, a to rozhodně ne mimo důvodnou pochybnost, hypotézou státního zástupce, ani jakoukoli jinou hypotézou svědčící o vině některého z obžalovaných, jež by navíc byly v rozporu s přesvědčivou a logickou výpovědí svědka B.“, odvolací soud zde musí kontrolovat, že ke spekulacím a hypotézám se uchýlil především soud nalézací, a pokud zde hovoří o „prázdných místech“ v důkazní situaci, tato lze jistě do značné míry zaplnit důkazy opomenutými. Rozsah důkazního materiálu je naopak až neobvykle obsáhlý.

546. V postupu soudu I. stupně přitom nebyly sbledány procesní nedostatky, které by měly vliv zejména na šetření práv obžalovaných. Naopak důkazy byly prováděny pečlivě, systematicky a přehledně a obžalovaným byl poskytován široký prostor pro uplatnění jejich obhajoby. Pokud tedy má odvolací soud výhrady, týká se to zejména opomenutých důkazů, to znamená důkazů, které jednak nebyly provedeny, byť mají dle odvolacího soudu vypovídací hodnotu, jednak nebyly zohledněny při hodnocení důkazů, tedy nebyly podrobeny onomu analytickému a syntetickému procesu. Právě toto souborné hodnocení všech provedených důkazů, či jejich skupin ve vzájemných souvislostech odvolací soud postrádá, stejně tak jako logický přístup k hodnocení důkazů, nezatížený spekulacemi a hypotézami, k nimž se soud I. stupně uchýlil, a to de facto z pohledu „pochopení“ jednání obžalovaných, tak jak je prezentovala obhajoba, kterou současně na mnoha místech označil za vyvrácenou.

547. Z uvedeného je zřejmé, že napadený rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 9.1.2023, sp. zn. 56 T 7/2022 v přezkumném řízení neobstál, přičemž se jedná o pochybení, která soud odvolací nemohl sám napravit, a proto mu nezbylo než napadený rozsudek zrušit podle § 258 odst. 1 písm. b), c), d) tr. řádu a podle § 259 odst. 1 tr. řádu věc vrátit soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí. Podkladem pro toto rozhodnutí bylo Vrchnímu soudu v Praze odvolání státního zástupce Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 26.4.2023, s jehož argumentací se do jisté míry ztotožnil, jak je zřejmé z podrobného rozboru vytýkaných nedostatků, ale i upozornění na chronologii jednotlivých událostí a jejich možných souvislostí, v kterémžto rozsahu byl sbledán rozsudek nalézacího soudu dosud neúplným. Jak vyplývá z použití zrušujícího ustanovení § 258 odst. 1 písm. b), c) tr. řádu, odvolací soud ukládá soudu I. stupně ve vymezeném rozsahu doplnit důkazní situaci a znovu se zabývat hodnocením provedených důkazů, a to v celé jejich šíři a ve všech souvislostech z nich vyplývajících. Pokud jde o rozsah doplnění dokazování, ten jednoznačně vyplývá z rekapitulace relevantních důkazů, učiněné odvolacím soudem, z nichž u důkazů, jejichž provedení postrádá, je vyznačeno a zvýrazněno, že důkaz nebyl proveden. V této souvislosti soud odvolací připomíná soudu nalézacímu, že podle § 264 odst. 1 tr. řádu je vázán právním názorem, který vyslovil ve svém rozhodnutí odvolací soud, a je povinen provést úkony a doplnění, jejichž provedení odvolací soud nařídil. Na tomto místě Vrchní soud v Praze zdůrazňuje, že soud nalézací nezavazuje ke konkrétnímu způsobu rozhodnutí, ale musí trvat na řádném, zákonem stanoveném postupu, který k takovému rozhodnutí povede, a na náležitostech takového rozhodnutí, které musí být postaveno na provedených důkazech, a to nejenom v jednotlivostech, ale v celém jejich komplexu tak, aby bylo přesvědčivé a způsobilé obstát v přezkumném řízení, k čemuž dosud nedošlo.

548. I odvolací soud, stejně jako soud nalézací, je si vědom, dalších důkazů a skutečností, které nastaly až po rozhodném období, které odvolací soud neomezil toliko na dobu podání žádosti o dotaci, ale na celý proces od nákupu pozemků společností IXXXA, a.s., přes realizaci celého projektu až po sloučení společností FxxxO, a.s. a IXXXA, a.s. Takto má jistě význam šetření poskytnuté dotace ve výši bezmála 50 000 000 Kč společností FxxxO, a.s. Evropským úřadem pro boj proti podvodům (dále jen OLAF), který ve své závěrečné zprávě ze dne 18.12.2017 konstatoval, že příprava a realizace předmětného projektu byla dotčena četnými porušeními národních právních předpisů a právních předpisů EU, zvláště Doporučení Komise

č. 2003/361/EC, definujícího malé a střední podniky, nařízení o strukturálních fondech, které definuje obecná pravidla způsobilosti, a nařízení o ochraně finančních zájmů evropských společenství, která mohou představovat podklad pro soudní řízení na základě příslušných ustanovení trestních předpisů ČR o dotačním podvodu a poškození finančních zájmů EU. OLAF přitom poukázal na změnu právní formy společnosti krátce před podáním žádosti o dotaci ze společnosti s ručením omezením na akciovou společnost s typem akcií, které umožnily anonymní vlastnictví během celého období realizace projektu, což vyloučilo průběžné sledování a kontrolu způsobilosti příjemce dotace určené pro malý a střední podnik, což je v rozporu s obecným principem transparentnosti, který platí pro využívání finančních zdrojů EU. Následný prodej akcií společnosti novým vlastníkům v prosinci 2007 nadto může být považován za jednání, jehož účelem je získání výhody, která je v rozporu se smyslem příslušných zákonů EU tím, že se uměle vytvoří podmínky nezbytné pro získání výhody. OLAF ve svém vyšetřování dále dospěl k závěru, že představitelé příjemce dotace poskytli v době, kdy předložili žádost o podporu svého projektu a podepsali smlouvu o poskytnutí dotace v roce 2008, řídicímu orgánu operačního projektu nepravdivé informace a důležité informace zamlkli. Tyto informace přitom dokazují, že společnost příjemce dotace netrpěla nevýhodami typickými pro malý a střední podnik, protože je Evropská komise oprávněna odmítnout finanční podporu takovémuto žadateli o dotaci, neboť poskytnutí finanční pomoci podniku, který netrpí nevýhodami typickými pro malý a střední podnik, by bylo v rozporu s pravidly pro poskytování státní podpory, jelikož by takováto pomoc nejspíš způsobila závažnější narušení hospodářské soutěže. Soud I. stupně této zprávě OLAF věnoval pozornost v odstavcích 368. – 370., do hodnocení důkazů ji nepromítl, nicméně odvolací soud zcela respektuje, že uvedenými zjištěními, hodnocením a závěry není soud I. stupně při svém rozhodování vázán.

549. Toto stanovisko OLAF mělo však zásadní význam pro další postup úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Střední Čechy jako poskytovatele vůči příjemci dotace, společnosti IXXXA, a.s., jako nástupci společnosti FxxxO, a.s. Poskytovatel konstatoval porušení podmínek Smlouvy o poskytnutí dotace ze dne 22.10.2008 číslo XXX a dne 4.5.2018 vyžval společnost IXXXA, a.s. k vrácení dotace ve výši 49 960 256 Kč. Celková dotace byla poskytnuta ve výši 49 997 443,29 Kč, avšak byla započtena částka 37 188 Kč, kterou příjemce dne 21.11.2011 vrátil na základě rozhodnutí poskytovatele dotace o odvodu za porušení rozpočtové kázně na účet poskytovatele dotace. Dne 29.6.2018 došlo k připsání částky 49 960 256 Kč na bankovní účet poskytovatele dotace, čemuž dne 25.6.2018, respektive 28.6.2018 předcházela podpis dohody o uspořádání vzájemných vztahů z veřejnoprávní smlouvy, jejímž předmětem bylo vrácení poskytnuté dotace v plné výši s tím, že vzájemné nároky smluvních stran byly vyrovnány, a s výhradou příjemce, že nadále trvá na tom, že dotace mu byla poskytnuta po řádném splnění všech podmínek, když dosud nebylo vydáno žádné rozhodnutí, které by autoritativně konstatovalo, že by příjemce nebyl malým či středním podnikem. Současně příjemce vyjadřuje své výhrady vůči zprávě OLAF z důvodu procesně vadného postupu OLAF, nerespektujícího práva příjemce na spravedlivý proces, a aplikaci výkladových pravidel, která jsou dovožována z uživatelské příručky Evropské komise k definici malých a středních podniků vydané 24.2.2016, tedy 8 let po podání žádosti o dotaci, a z judikatury SDEU pocházející rovněž až z doby následující po předmětném dotačním řízení (č. l. 14925–8, svazek 37).

550. Ze shora uvedeného je tak zcela evidentní, že odvolací soud považuje za dosud nevyřešenou otázku číslo 1, kterou si položil nalézací soud, a která byla od počátku hlavní osou vyšetřování policie, tedy zda jednoduše řečeno obžalovaní pouze účelově vytvořili podmínky pro získání dotace vyčleněním společnosti Zxxx xxx xxxV z holdingu AXXXG a dalšími kroky, jimiž fakticky předstírali existenci reálně nefungujícího samostatného malého podniku, přičemž hlavním účelem těchto úkonů a transakcí bylo právě získání dotace. Dovětek, že tento postup neměl jiný závažný ekonomický nebo jiný důvod se z hlediska trestního řízení jeví jako nadbytečný, neboť tato okolnost má význam pro správní řízení, kdy by při sledování jako hlavního či jediného cíle k získání dotace mělo za následek získání dotace neoprávněné. Pokud však jde o znaky skutkových podstat trestných činů dotačního podvodu podle § 212 tr. zákoníku a poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 tr. zákoníku, které jsou obžalobou v jednání obžalovaných spatřovány, zmíněná okolnost k naplnění uvedených trestných činů zákonem vyžadována není a z pohledu trestní odpovědnosti tedy nemá zásadní význam. To však odvolací soud uvádí pouze pro úplnost.

551. Jde-li o odpověď na otázku číslo 1, lze připomenout, že její podstatu vystihl de facto ve svém vystoupení v poslanecké sněmovně dne 23.3.2016 sám Ing. A. B., který uvedl kromě podrobného sledu událostí, od koupe pozemku DxxxN společností IXXXA, a.s., přes změnu právní formy společnosti Zxxx xxx xxxV s.r.o. na

akciíovou společností s akciemi na majitele, převod těchto akcií třem fyzickým osobám, přejmenování společnosti na FxxxxO, a.s., uzavření dohody o spolupráci této společnosti se společností AXXXT, která se tak stala strategickým partnerem farmy, přes uzavření nájemních smluv k nemovitostem, že projekt FxxxxO shodou okolností splňoval veškeré podmínky pro získání dotace. Toto konstatování vystihuje podstatu problému, tedy zda podmínky pro získání dotace uplatněný projekt a příjemce dotace shodou okolností splňovaly, nebo zda tyto okolnosti a podmínky byly účelově vytvořeny.

552. *Jako druhou si nalézací soud položil otázku, zda byla FxxxxO v době podání žádosti o dotaci nezávislým malým podnikem ve smyslu Doporučení, a pokud ne, zda obž. A. B. a obž. J. N. věděli, že o dotaci FxxxxO žádat nemůže, a uvedli příslušný úřad úmyslně v omyl. Relevance této otázky však nastupuje až v případě negativní odpovědi na otázku číslo 1, a proto odvolací soud považuje závěry soudu nalézacího, ale i výhrady odvolatele za dosud předčasné a blíže se jimi nezabýval, neboť by tak činil v teoretické rovině, aniž by taková případná východiska mohl vztáhnout na posuzovaný případ. Aniž by však odvolací soud takové závěry činil, aby se zcela této části rozhodnutí nevyhnul, může konstatovat, že v případě posuzování FxxxxO jako malého nebo středního podniku by otázka sousedního a relevantního trhu nebyla jednoduchá a minimálně z hlediska subjektivní stránky by byla poměrně problematická.*

553. *Ještě pro úplnost si odvolací soud dovolá vyjádřit se k polemice státních zástupců a nalézacího soudu ohledně platnosti či neplatnosti převodu 5 kusů akcií společnosti Zxxxx xxx xxxV, a.s. dne 31.12.2007 na A. B. mladšího, který však prokazatelně smlouvu o úplatném převodu cenných papírů nepodepsal. Odvolací soud si dovoluje upozornit, že tato otázka je z hlediska trestněprávního nepodstatná, neboť nelze připustit, aby případná neplatnost právního úkonu vylučovala možnou trestní odpovědnost osoby, součástí jejíhož trestního jednání tento právní úkon je. Pokud bychom takové výhrady připustili, mohlo by dojít v trestním řízení k absurdní situaci, kdy by z důvodu absolutní neplatnosti právního úkonu de facto nemohlo dojít ke spáchání trestného činu, neboť by legálně nedošlo ke konkrétní dispozici, zejména majetkové. K tomu odvolací soud odkazuje například na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 10.3.2010, sp. zn. 7 Tdo 88/2010 a Nález Ústavního soudu ze dne 20.10.2009, sp. zn. II. ÚS 1320/08.*

VII. Odůvodnění postupu Městského soudu v Praze po zrušení rozsudku ze dne 9. 1. 2023, sp. zn. 56 T 7/2022, usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 14. 9. 2023, sp. zn. 3 To 29/2023, obsažené v rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 14. 2. 2024, sp. zn. 56 T 7/2022, jímž Městský soud v Praze opětovně rozhodl o zproštění obžaloby obou obžalovaných

a) Vázanost právním názorem a pokyny odvolacího soudu; reakce na vyjádření obhajoby k rozhodnutí odvolacího soudu

554. **Městský soud v Praze byl při svém dalším procesním postupu vázán právními názory, které vyslovil ve svém rozhodnutí odvolací soud (v otázce jak hmotného, tak procesního práva) a byl povinen provést úkony a doplnění, jejichž provedení odvolací soud nařídil (§ 264 odst. 1 tr. řádu).**

555. **Ve vztahu k námitkám obhajoby vůči usnesení odvolacího soudu** pokládá Městský soud v Praze za nezbytné zdůraznit, že respektování závazného právního názoru a pokynů odvolacího soudu je základním a nezbytným atributem principu dvojinstančnosti řízení, naopak jejich nerespektování ze strany soudu I. stupně není jen porušením trestního řádu, ale vadou dosahující ústavněprávní intenzity (srov. nález Ústavního soudu ze dne 20. 3. 2002, sp. zn. I. ÚS 615/2001). Podle respektované judikatury zároveň konkrétně platí, že pokud se odvolací soud neztotožní se skutkovými zjištěními rozsudku soudu I. stupně, může v odůvodnění svého rozhodnutí rozvést, proč jsou tato skutková zjištění vadná, v čem je třeba je doplnit, popřípadě k jakým důkazům je třeba ještě přihlédnout (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 13. 11. 1996, sp. zn. 2 Tzn 187/96, publikovaný jako R 20/1997 tr.). Odvolací soud může soud I. stupně

upozornit, čím je třeba se znovu zabývat, stejně tak může dospět k závěru, že skutková zjištění soudu I. stupně jsou nejasná, neúplná nebo vzbuzují pochybnosti o své správnosti, a v takovém případě vytknout chyby při hodnocení důkazů, kterých se podle jeho názoru soud I. stupně dopustil (např. nelogičnost závěrů, opominutí některých okolností - srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 21. 12. 1967, sp. zn. 9 Tz 78/67, publikovaný jako R 36/1968 tr., či rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 13. 10. 1983 sp. zn. 5 Tz 78/83, publikovaný jako R 57/1984 tr.).

556. Pakliže Městský soud v Praze k některým právním či jiným otázkám zaujal či zaujímá odlišný právní názor, nemění tato skutečnost nic na jeho povinnostech vyplývajících z § 264 odst. 1 tr. řádu. Městský soud v Praze proto v novém hlavním líčení důsledně respektoval závazné pokyny odvolacího soudu a provedl doplnění dokazování nařízené tímto soudem (konkrétně doplnění znaleckých posudků a listinných důkazů); v této souvislosti k námitce obhajoby, že část listinných důkazů, jejichž doplnění nařídil odvolací soud, již byla v předchozím průběhu řízení k důkazu provedena, lze uvést, že tuto skutečnost v odůvodnění svého usnesení (odst. 52 odůvodnění rozhodnutí odvolacího soudu, resp. odst. 490 tohoto rozsudku – *bude-li soud v dalších pasážích odůvodnění užívat pouze číslo odstavce, jedná se o odkaz na odůvodnění tohoto rozsudku*) nevyločil ani odvolací soud, který poukázal na obtížnou dohledatelnost jednotlivých důkazů v rozsáhlém spisu vzhledem k jejich opakování. Městský soud v Praze považoval za korektní veškeré tyto důkazy (případně i opakovaně) provést, a to i vzhledem k významu, který jim odvolací soud ve svém rozhodnutí přikládal, a umožnit tak zároveň obžalovaným znovu se k nim případně vyjádřit.

557. Městský soud v Praze považuje za nezbytné k námitkám obhajoby vůči způsobu a odůvodnění rozhodnutí odvolacího soudu zdůraznit, že soud I. stupně nemůže a nesmí být arbitrem zákonnosti a správnosti postupu odvolacího soudu; namítá-li obhajoba tedy zcela konkrétně ve svých vyjádřeních, že odvolací soud v rozporu s judikaturou Ústavního soudu vybočil z mezí své přezkumné pravomoci a postavil se do role pomocníka veřejné žaloby či že překročil své pravomoci ve vztahu k posuzování hodnocení důkazů provedenému soudem I. stupně, jež vyplývají z obhajobou citované ustálené judikatury, a zasáhl tak nepřipustně do zásady volného hodnocení důkazů, jedná se o námitky, jež nepřísluší posuzovat soudu I. stupně, neboť takovým postupem by fakticky zcela popřel princip dvojinstančnosti řízení a své povinnosti vyplývající z § 264 odst. 1 tr. řádu, a to koneckonců ve svém důsledku k újmě procesních stran.

558. Pakliže obhajoba v dalším svém vyjádření vznesla zásadní námitky vůči tomu, že rozhodující otázkou je podle odvolacího soudu v této trestní věci, zda projekt MKA FXXXO a společnost FXXXO jako příjemce dotace shodou okolností splňovaly podmínky pro získání dotace, nebo zda tyto podmínky byly vytvořeny účelově (odst. 113 usnesení odvolacího soudu, resp. odst. 551, když obhajoba odkazuje na skutečnost, že tato část textu je v rozhodnutí odvolacího soudu podtržena), přičemž vůči takto položené otázce obsáhle polemizovala, vyjadřuje Městský soud v Praze přesvědčení, že z odůvodnění rozhodnutí odvolacího soudu, čteného v jeho komplexu, vyplývá, že vyjádření v odst. 113 je jistým zjednodušením otázky, v níž se odvolací soud se soudem I. stupně v zásadě shodl, jak sám uvedl na více místech svého odůvodnění (konkrétně zejména odst. 50 a 112 usnesení odvolacího soudu, resp. odst. 550). Tato otázka zněla, zda obžalovaní pouze účelově vytvořili podmínky pro získání dotace vyčleněním společnosti Zxxx xxx xxxV z holdingu AXXXT a dalšími kroky, jimiž fakticky předstírali existenci reálně nefungujícího samostatného malého podniku, přičemž hlavním účelem těchto úkonů a transakcí bylo právě získání dotace. Jinak řečeno, nejde pouze o účelové vytvoření okolností a podmínek za účelem dosažení dotace, ale – a to především – o předstírání existence reálně neexistujícího malého podniku, tedy faktické vědomé uvádění nepravdivých okolností. Městský soud v Praze, vázán právním názorem odvolacího soudu, je povinen akceptovat a akceptuje závěr tohoto soudu, že jím původně použitý dovětek k této otázce „*přičemž tento postup neměl jiný závažný ekonomický nebo jiný důvod*“, je z hlediska trestního řízení nadbytečný, neboť tato okolnost má význam pro správní řízení (odst. 112 usnesení odvolacího soudu, resp. odst. 550), když z hlediska projednávané věci nepovažuje tuto distinkci za podstatnou; pouze pro vysvětlení, nad rámec odůvodnění v této

konkrétní věci, aniž by polemizoval s odvolacím soudem, proto Městský soud v Praze dodává, že tento dovětek učinil součástí řešené otázky právě proto, aby nedošlo k přísnějšímu posouzení věci dle trestního práva oproti právu správnímu, které by (v případě, že by dotace byla podle správního práva získána oprávněně) mohlo vzhledem k postavení trestního práva v rámci systému práva a obecným zásadám trestní odpovědnosti vyvolávat pochybnosti.

b) Doplnění dokazování v novém hlavním líčení a obsah dalších z hlediska odůvodnění rozhodnutí odvolacího soudu podstatných důkazů, provedených již v předchozím průběhu hlavního líčení, které nebyly v původním rozsudku jednotlivě rekapitulovány

559. Městský soud v Praze v souladu se závazným pokynem odvolacího soudu doplnil dokazování výsledky znaleců – zpracovatelů znaleckých posudků České znalecké a.s. a MBM-Hopet s. r. o.

560. Ze závěrů **znaleckého posudku České znalecké a.s. č. 5 159-02-2017**, nad rámec závěrů citovaných již v odst. 330, tedy k otázkám 5 a 6 posudku, jež soud v původním řízení nepřipustil a jimiž nařídil odvolací soud dokazování doplnit, jak je přednesl v hlavním líčení zpracovatel posudku Dr. Ing. Vítězslav Hálek, Ph.D., se podává, že otázku posouzení výstavby MKA ČXXXO z ekonomického a formálně-organizačního pohledu ve vztahu k tehdy platným dotačním požadavkům a podmínkám označil sám posudek jako otázku právní, nicméně s tím, že v rámci znaleckého zkoumání lze k jejímu zodpovězení poskytnout podpůrné poznatky. V posudku je konstatováno, že IXXXXA realizovala většinu přípravných prací, FXXXXO v podstatě pouze zahájila stavební činnost, a že je explicitně patrná vysoce nadstandardní součinnost (zájem) koncernu AXXXXT pro realizaci projektu. Celkem IXXXXA uhradila architektonické kanceláři SGL Projekt částku 8 489 460 Kč, nicméně z obsahu spisového materiálu nebylo znalcem zjištěno, zda tato částka byla kompenzována ze strany FXXXXO. Finanční zdroje FXXXXO mj. pro výstavbu MKA ČXXXO pocházely od HSBC Bank, přičemž u všech tří úvěrů bylo realizováno zajištění ručitelským prohlášením AXXXXT a u dvou ze tří úvěrů bylo realizováno zajištění nemovitostmi ve vlastnictví IXXXXA. Bez ručení AXXXXT a IXXXXA by FXXXXO nikdy takto rozsáhlé finanční prostředky od bankovního subjektu nezískala, a to z důvodu extrémní rizikovitosti projektu s ohledem na návratnost finančních prostředků a nedostatečné bonity FXXXXO, která neměla čím ručit. K otázce posouzení, zda ekonomické a formálně-organizační dotační podmínky projektu výstavby MKA ČXXXO byly naplněny i po realizaci investice, znalecký posudek uvádí, že na tržbách FXXXXO za prodej vlastních výrobků a služeb se v letech 2010 až 2013 podílela z 71,49 až 91,25 % reklama, přičemž u vystavených faktur za reklamu má opodstatněné pochybnosti, zda bylo plnění na nich deklarované skutečně realizováno, ev. shledává, že cena plnění výrazným způsobem překračuje cenu obvyklou; v uvedené situaci mohlo dojít minimálně k ekonomické újmě správce daně u daně z příjmu právnických osob u odběratelů faktur reklamy, tj. členů koncernu AXXXXT. Tento závěr posudku je odůvodněn tím, že za roky 2010 až 2013 byly vydány faktury na reklamu v úhrnné výši 270 821 450 Kč bez DPH, přičemž deklarovaná reklama nemohla být na FXXXXO realizována (reálně si lze představit reklamu v řádech statisíců až nižších milionů korun ročně, nikoli reklamu v řádech vyšších desítek milionů ročně), navíc reklama jednotlivých firem z koncernu AXXXXT na FXXXXO v situaci, kdy klientelu tvořil právě tento koncern, postrádá elementární význam. Z analýzy mezi prognózovanými a reálnými ekonomickými parametry vyplynuly značné disproporce v oblastech dlouhodobého majetku, cizích zdrojů, ziskovosti (výnosů a nákladů), osobních nákladů a cizích zdrojů a nákladových úroků. Vykázané tržby za prodej vlastních výrobků a služeb bez reklamy v letech 2010-2012 nedokázaly pokrýt ani výši osobních nákladů, pouze v roce 2013 mírně tuto výši překročily. Bez zdroje financování přes reklamu od koncernu AXXXXT by FXXXXO nemohla dostát svým závazkům vůči HSBC Bank.

561. V hlavním líčení znalec doplnil, že FXXXO by nebyla schopna projekt realizovat bez vzájemného symbiotického vztahu (spojení) s AXXXT, nebyla by jej schopna realizovat samostatně a projekt, resp. společnost FxxxO, by nebyly životaschopné.

562. Z posudku České znalecké a.s. č. 5 498-17-2019, nad rámec závěrů citovaných v odst. 333, tedy k otázkám 1-7 a 10-12 posudku, které soud v původním řízení nepřipustil a jimiž nařídil odvolací soud dokazování doplnit, vyplývá, že k otázce, zda FXXXO dosahovala ekonomických ukazatelů požadovaných v definici „*nezávislého podniku*“ podle Doporučení Komise, byl v posudku učiněn závěr, že ke dni 29. 2. 2008 bylo zjištěno, že akcionáři FXXXO byli A. B., A. B. ml. a M. H., osoby blízké obžalovanému Ing. B. Osoby blízké obchodní zákoník v § 66b považuje za osoby jednající ve shodě, přičemž na řízení FXXXO se aktivně podíleli A. B. jako předsedkyně dozorčí rady od 2. 7. 2008 do 5. 1. 2010 a M. H. jako místopředseda dozorčí rady od 17. 1. 2008 do 5. 1. 2010, od 6. 1. 2010 do 1. 6. 2014 pak jako předseda představenstva. V období od 29. 2. 2008 do 22. 5. 2009 vykazovaly FXXXO a AXXXT podnikatelské aktivity ve shodných oblastech, a dá se tedy dovodit, že i na stejných či sousedních relevantních trzích. Lze tedy uzavřít, že FXXXO nesplňovala ekonomické parametry nezávislého podniku podle čl. 5 odst. 1 Nařízení Komise ES č. 70/2001, když z pohledu tohoto nařízení je možné všechny tři příbuzensky propojené akcionáře považovat za skupinu fyzických osob, které jednají společně s osobou, která uplatňovala v dalších podnicích přímý nebo zprostředkovaný rozhodující vliv. Kromě uvedených zjištění znalecký posudek poukázal i na řadu dalších indicí o tom, že FXXXO byla součástí holdingu AXXXT, konkrétně že je takto označována v dokumentech (dle posudku „*nezpochybnitelných*“) banky HSBC a jako kontaktní osoba pro FXXXO je v těchto dokumentech uvedena finanční ředitelka AXXXT P. P. V zásadě totožná zjištění pak posudek uvádí i ke dnům 22. 10. 2008, kdy navíc poukazoval na to, že M. H. byl z 1/46 společníkem společnosti Axxxxxr, s. r. o. z holdingu AXXXT a že přístup HSBC k FXXXO jako součástí AXXXT se projevil i na bankou stanoveném ratingu této společnosti, který byl shodný s AXXXT. Ke dni 31. 5. 2010 a 31. 5. 2013 se pak posudek vyjadřoval k působení advokátů G. K., V. K. a A. B., kteří se na valných hromadách opakovaně prezentovali jako akcionáři, v dalších společnostech holdingu AXXXT, nicméně s tím, že nebylo možné ověřit, zda byli majiteli akcií, a zmiňoval interní dokumentaci HSBC Bank (memorandum paní S. – viz odst. 231), podle níž měl být 100% vlastníkem FXXXO obžalovaný Ing. B., s tím, že podobně je Ing. B. jako vlastník kontrolního balíku akcií uveden na bankovním dokumentu z října 2013, v roce 2011 byl navíc jako korespondenční adresa FXXXO uveden AXXXT.

563. V posudku je dále s odkazem na odpověď na otázku shrnutou v předchozím odstavci učiněn závěr, že FXXXO jednoznačně nesplňovala ekonomické parametry nezávislého podniku podle Nařízení Komise č. 70/2001.

564. V odpovědích na další otázky, nad rámec již uvedeného, posudek poukazuje na skutečnost, že A. B. byla od 25. 4. 2007 do 27. 2. 2008 místopředsedkyní představenstva IXXXA (vymazáno 9. 4. 2008), když „*se lze domnívat, že působení A. B. ve funkci místopředsedkyně představenstva společnosti IXXXA bylo účelově ukončeno právě s ohledem na její vlastnický podíl ve společnosti FXXXO jen těsně před datem 29. 2. 2008, tj. před podáním žádosti o dotaci.*“ Dále znalecký posudek z hlediska personálního propojení zmínil též skutečnost, že i I. H., členka dozorčí rady FXXXO od 17. 1. 2008 do 5. 1. 2010, působila ve společnosti Axxxxxr, s.r.o. jako její společník, A. B. byla zaměstnankyní IXXXA od 1. 10. 2007 do doby zpracování posudku, ve stejné společnosti byl od 12. 5. 2010 do 31. 10. 2010 a následně znovu od 1. 2. 2016 zaměstnán i A. B. mladší. M. H. byl do 31. 5. 2008 zaměstnancem LxxxE, a.s. vlastněné zprostředkovaně obžalovaným Ing. B., zaměstnancem IXXXA pak byl od 1. 6. 2008 do 31. 8. 2010 a znovu od 1. 6. 2014. Posudek též popsal působení J. N., L. K. a F. Š. ve společnostech holdingu AXXXT.

565. K ekonomickému propojení mezi FXXXO a společnostmi holdingu AXXXT posudek poukázal na to, že sídlem FXXXO od 20. 2. 2008 do sloučení s IXXXA byly budovy, jejichž vlastníkem byla IXXXA (souhlas s umístěním sídla podepsal obžalovaný Ing. B.), která byla též vlastníkem pozemků (budov), na nichž měl být projekt MKA ČXXXO realizován, když FXXXO

měla s IXXXXA uzavřené nájemní smlouvy na tyto budovy a pozemky s právem stavby do 31. 12. 2030 a realizací projektu prováděla technické zhodnocení nemovitého majetku ve vlastnictví IXXXXA. Dále posudek poukázal na ručitelství za úvěr ze strany AXXXXT, zástavu IXXXXA a půjčky poskytnuté společností FXXXXO AXXXXT a IXXXXA a na vzájemné dodavatelsko-odběratelské vztahy mezi FXXXXO a společností konsolidačního celku AXXXXT v oblasti reklamy a produktů zemědělské, živočišné a rostlinné výroby. V hlavním líčení znalec doplnil též skutečnost, že FXXXXO poskytovala služby kongresového areálu převážně podnikům skupiny AXXXXT, pronajímala si od ní automobily, AXXXXT hradil doměnu xxx, a rovněž na to, že příprava projektu FxxxxO probíhala v gesci IXXXXA.

566. Na základě zjištěných a výše popsaných personálních a ekonomických dat byl v posudku učiněn závěr, že na FXXXXO je třeba pohlížet jako na propojený podnik se společností AXXXXT a jako propojený podnik by po celou relevantní dobu nesplňovala podmínky počtu zaměstnanců, ročního obrátu a bilanční sumy definující malý a střední podnik. Úzké personální vztahy akcionářů FXXXXO k osobě jediného akcionáře AXXXXT (obž. Ing. B.) v roce 2008 (konkrétně 29. 2. 2008 a 22. 10. 2008) odpovídají dle posudku jednání ve shodě ve vztahu ke společností AXXXXT a IXXXXA.

567. Znalecký posudek dále vyjmenovává, při srovnání trhů, na nichž působily FXXXXO a společnosti holdingu AXXXXT, společné trhy z hlediska zapsaného předmětu podnikání. Ve vztahu k sousedním trhům uvádí již výše zmíněné dodavatelsko-odběratelské vztahy v oblasti reklamy a produktů zemědělské, živočišné a rostlinné výroby s tím, že na základě těchto zjištění lze dovodit, že propojené podniky působily i na stejných či sousedních trzích.

568. V posudku se konstatuje, že nelze při posuzování ekonomického stavu společnosti FXXXXO oddělit její hospodaření vztahující se k výstavbě MKA ČXXXXO (projekt v „užším smyslu“) od hospodaření FXXXXO vztahujícího se ke zbylé části areálu, když zdrojem takového rozdělení by muselo být v první řadě účetnictví společnosti FXXXXO, které by takto muselo být již od počátku dotačních úvah rozdělováno. FXXXXO nevyčlenila (nerozdělila) své podnikání na více hospodářských středisek, účetnictví bylo vedeno pouze za jeden celek (jednu účetní jednotku), společnost nezřídila analytické účty, které by sledovaly rozdělení nákladů a výnosů, příjmů a výdajů či majetku a závazků v takovém členění mezi projektem v užším a širším smyslu a nerozdělovala účetní případy související s dotačním projektem od účetních případů souvisejících s hospodařením společnosti ve zbylé části areálu. Podle znaleckých zjištění existoval jeden ucelený a nijak vnitřně nerozčleněný projekt s názvem MKA ČXXXXO, který byl financován z více zdrojů, mezi nimiž byla i dotace. Nelze přitom označit, která přesná část projektu MKA ČXXXXO byla uhrazena právě z dotace. Dále posudek poukázal na to, že ze zůstatku i pojmenování účtu „*Půjčky spřízněná strana mimo kons. celek*“ je zřejmé, že půjčky ze skupiny AXXXXT byly i podle vlastního účetnictví FXXXXO vnímány jako půjčky od spřízněné strany, což potvrzuje závěr znalců o vlastnickém propojení již v roce 2010.

569. Ani s masivní finanční podporou, která byla společnosti FXXXXO poskytována prostřednictvím tržeb zejména za reklamu z konsolidačního celku AXXXXT, nedisponovala tato společnost v období od roku 2008 do roku 2010 dostatkem oběžného majetku a vlastních zdrojů, které by jí umožňovaly splácet prvotní úvěry poskytnuté HSBC Bank z roku 2008 ani následný úvěr z roku 2010, v období let 2008 až 2010 neměla tato společnost ani dostatek oběžných prostředků na úhradu krátkodobých závazků. Bez finanční podpory a finančních plnění ze strany společnosti AXXXXT a dalších z konsolidačního celku AXXXXT společnost FxxxxO nebyla schopna v letech 2008 až 2013 realizovat dotační projekt, provozovat svou hospodářskou činnost ve vztahu k němu a řádně plnit své závazky vztahující se k němu. V letech 2008 až 2010 nebyla schopna tento projekt realizovat a provozovat svou hospodářskou činnost ve vztahu k němu ani s masivní podporou, která jí byla poskytována především prostřednictvím tržeb za reklamu od společností z konsolidačního celku AXXXXT, což vedlo následně v roce 2013 k nutnosti restrukturalizace závazků a převzetí této společnosti společností IXXXXA s jejich pozdějším sloučením.

570. Fakturace jasně dokládá působení společností FXXXO a IXXXA na stejném relevantním trhu v oblasti pohostinství – gastronomických služeb a vzájemnou návaznost podnikání FXXXO a společností z konsolidačního celku AXXXT na sousedních trzích zemědělských produktů. Se společnostmi z konsolidačního celku AXXXT byly v průběhu let 2008 až 2013 realizovány tržby o objemu 327 922 356,11 Kč, z toho 284 656 450 Kč za reklamu. Společnost FXXXO byla v období od roku 2008 do roku 2013 ve své podnikatelské činnosti plně závislá na tržbách realizovaných se subjekty konsolidačního celku AXXXT, jejichž podíl na tržbách v tomto období osciloval mezi 80 a 100 %.

571. Zpracovatel posudku Dr. Ing. Vítězslav Hálek, Ph.D., dále v hlavním líčení doplnil, že reklama byla podle fakturace poskytována v letech 2009 až 2012, tedy též v době neukončené rozestavěnosti areálu, přičemž pravou podstatu (logiku) reklamy zpochybňuje i skutečnost, že většina uživatelů areálu byla z holdingu AXXXT, navíc součástí fakturace nebylo přesné určení reklamy, která měla být prezentována. Ve vztahu k Nařízení Komise č. 70/2001 znalec k dotazu obhajoby uváděl, že vycházel z ekonomických kritérií v něm uvedených, neví, zda a kdy bylo toto nařízení zrušeno, případně čím bylo nahrazeno. Právní stav věci k jednotlivým datům znalec nezkoumal. Ve vztahu k relevantnímu trhu vycházel z prokazatelných obchodních vztahů mezi FXXXO a AXXXT a DZV NOVA, pokud jde o zemědělské produkty (transakce realizované v roce 2008), když objem těchto transakcí posudek neřešil; i kdyby se jednalo o obchod za 1 Kč, z ekonomického hlediska jde o obchodní vztah. Za podnikání považuje znalec z ekonomického hlediska jakýkoli úkon, který vede k zisku.

572. Pokud jde o **posudek MBM-Hopet, s.r.o.**, soud provedl výslech zpracovatele posudku, jehož obsah byl zčásti již citován v odst. 336 odůvodnění tohoto rozsudku, a to nad rámec předchozího dokazování též ve vztahu k otázce č. 2 posudku. Znalec Mgr. Šantrůček, jenž posudek zpracovával, v souladu s písemným vyhotovením posudku k této otázce uvedl, že společnost FxxxO k 31. 12. 2008 dosahovala hodnoty bilanční sumy necelých 1,2 milionů eur, hodnoty obratu necelých 80 000 Eur, měla jednoho zaměstnance. Těmito parametry spadala do kategorie mikropodniku definovaného Doporučením Komise. Není znám žádný dokument, ze kterého by vyplývalo, že hodnoty ke dnům 28. 2. 2008 a 15. 10. 2008 byly vyšší ani že by společnost byla ve vztahu k jiné společnosti partnerským či propojeným podnikem ve smyslu čl. 3 odst. 1 Doporučení Komise.

573. V odst. 61 svého rozhodnutí (odst. 499) odvolací soud podrobněji vyjmenovává některé pasáže **znaleckého posudku MUDr. Turka a PhDr. Teclové vztahující se ke zdravotnímu stavu A. B.**, včetně obsahu lékařských zpráv, tvořících součást tohoto posudku. Na tuto pasáž odůvodnění odvolacího soudu lze z hlediska výčtu důkazů provedených již v předchozím průběhu řízení a jejich obsahu odkázat.

574. Na návrh obhajoby vyslechl soud v novém hlavním líčení **svědka Mgr. T. K.**, který působil do roku 2014 v holdingu AXXXT, mimo jiné do roku 2008 v dozorčí radě a od roku 2008 v představenstvu Zxxx xxxV. K dceřině společnosti Zxxx xxx xxxV uvedl, že byla historicky nepotřebná, od roku 2000 nevyvíjela činnost, v roce 2007 byla prodána osobám z rodiny obžalovaného Ing. B. Sám svědek s kupci nejednal, o tom, že se společnost prodává rodině pana B., je informoval pan K. K otázce předchozí změny právní formy svědek uvedl, že jak Zxxx xxxV, tak celá skupina AXXXT obecně preferovala akciové společnosti, když popisoval i konkrétní případy obdobných změn právní formy společností působících v rámci holdingu AXXXT. Konkrétně, ve vztahu ke společnosti Zxxx xxx xxxV, však z výpovědi svědka vyplynulo, že si na důvody změny právní formy nevzpomíná, byť se na základě obecné praxe v AXXXT domnívá, že důvodem bylo zvýšení využitelnosti společnosti. S tím, že se má tato nepotřebná společnost řešit (myslí si, že včetně návrhu na změnu právní formy), přišel na představenstvo Zxxx xxxV pan K. Věnování pozornosti nepotřebným firmám a jejich řešení prodeji či fúzí bylo součástí strategie AXXXT čistit majetkovou strukturu v rámci celkového rozrůstání.

575. Dále Městský soud v Praze, rovněž na základě závazného pokynu odvolacího soudu, doplnil dokazování **listinnými důkazy**, u nichž mu tento postup odvolací soud uložil. Ve vztahu k obsahu těchto důkazů, případně důkazů, jež už byly provedeny v předchozím průběhu řízení a jejichž řádné nezhodnocení, resp. nezohlednění odvolací soud Městskému soudu v Praze vytkl, bude Městský soud v Praze v následujících pasážích tohoto odůvodnění pro přehlednost zčásti vycházet z výše doslova citovaných pasáží rozhodnutí odvolacího soudu.

576. K otázce změny právní formy Zxxx xxx xxxV (odst. 56 rozhodnutí odvolacího soudu, resp. odst. 494) Městský soud v Praze nad rámec notářského zápisu z 22. 11. 2007, jenž byl citován již v odst. 351 předchozího rozsudku, dodává, že z návrhu rozhodnutí o změně právní formy podepsaného Ing. K. ze dne 18. 10. 2007 (č. l. 15 365-15 366) vyplývá, že statutární orgán (předseda představenstva) tento návrh učinil již uvedeného dne (na tuto skutečnost upozornila obhajoba). Pokud jde o obsah dalších listinných důkazů, na něž poukazuje v této souvislosti odvolací soud, zejména smluv o převodu cenných papírů ze dnů 31. 12. 2007, 16. 2. 2008 a 18. 11. 2023 (převod akcií na společnost IXXXA), soud odkazuje na citovaný odst. 56 rozhodnutí odvolacího soudu, v němž je podstatný obsah smluv pečlivě shrnut.

577. Městský soud v Praze dále provedl (zčásti již v původním řízení, zčásti v novém hlavním líčení na základě pokynu odvolacího soudu) listinné důkazy (konkrétně rozvahy, daňová přiznání, přílohu k účetní závěrce společnosti Zxxx xxx xxxV) jejichž obsah je vyčerpávajícím způsobem rekapitulován v odst. 58 a 59 rozhodnutí odvolacího soudu (odst. 496-497), a taktéž fakturací mezi společnostmi SGL Projekt a IXXXA, resp. FxxxO včetně výpisů z účtu, jejichž podstatný obsah rekapituluje odvolací soud v odst. 66 odůvodnění svého rozhodnutí (odst. 504); smluvní dokumentace mezi SGL projekt a IXXXA (FxxxO), jejíž obsah, resp. především datování jsou rekapitulovány odvolacím soudem tamtéž, byla též již k důkazu provedena v předchozím průběhu hlavního líčení.

578. Již v předchozím průběhu řízení byla k důkazu provedena publikace (brožura) „*Změní se strategie Vaší firmy po vstupu do Evropské unie*“, jejíž spoluautorkou je obžalovaná J. N. a na niž poukázal odvolací soud v odst. 67 svého odůvodnění (odst. 505). Vzhledem k námitkám obhajoby vůči citaci tohoto důkazu, resp. jeho možné interpretaci, Městský soud v Praze uvádí, že se tato brožura nezabývá právní definicí či rozlišením mezi malým a středním podnikem a jinými podniky ani právní úpravou ve vztahu k dotacím, když řeší spíše ekonomické záležitosti spojené s působením na společném trhu EU. Ve vztahu ke smluvní úpravě spolupráce mezi EXXXN s.r.o. a společností AXXXT (obsahu mandátních smluv) Městský soud v Praze odkazuje na shrnutí učiněné v odst. 67 rozhodnutí odvolacího soudu.

579. Městský soud v Praze dále doplnil na základě pokynu odvolacího soudu dokazování žádostí o stavební povolení na rekonstrukci a dostavbu hospodářského Dvora Xxx ze dne 5. 2. 2008, podanou IXXXA dne 6. 2. 2008 (stavební povolení bylo vydáno dne 10. 6. 2008 již společností FxxxO); důkazy vztahující se k prodeji akcií společnosti Zxxx xxx xxxV A. B., A. B. ml. a M. B., k platbě (opožděné) za tyto akcie ze strany obžalovaného A. B. a k valné hromadě této společnosti konané dne 17. 1. 2008, jakož i k žádosti IXXXA o vydání rozhodnutí o umístění stavby a vydání tohoto rozhodnutí byly provedeny již v předchozím hlavním líčení a jejich obsah byl shrnut již v předchozím rozsudku.

580. V souladu s pokynem odvolacího soudu doplnil Městský soud v Praze dokazování též potvrzením o registraci projektu (registrován dne 29. 2. 2008); ve vztahu k obsahu žádosti lze odkázat na shrnutí učiněné již v odst. 301-303 odůvodnění rozsudku a dále též v odst. 69 odůvodnění rozhodnutí odvolacího soudu (odst. 507).

581. Dále Městský soud v Praze doplnil na základě závazného pokynu odvolacího soudu dokazování notářským zápisem ze dne 12. 4. 2012, sepsaným JUDr. S. P.; ve vztahu k podstatnému obsahu tohoto dokumentu i dalších listinných důkazů souvisejících s nájemními vztahy mezi IXXXA a FxxxO, resp. s vlastnickým právem k nemovitostem a jejich užíváním, jež byly

provedeny již v předchozím průběhu řízení, odkazuje soud nad rámec skutečností uvedených již v odst. 353 na shrnutí provedené v odst. 70 odůvodnění rozhodnutí odvolacího soudu (odst. 508). Městský soud v Praze dále provedl na základě vyjádření obhajoby k důkazu též notářský zápis sepsaný tímtež notářem dne 23. 12. 2010 (č. l. 17 928 a násl.), dle něhož IXXXA jako vlastník a FxxxO jako investor mimo jiné shodně konstatovaly a činily nesporným vlastnické právo investora k budovám vzniklým do té doby během výstavby areálu FxxxO.

582. Soud též na základě závazného pokynu odvolacího soudu doplnil dokazování zápisem z jednání Výboru Regionální rady regionu soudržnosti Střední Čechy ze dne 20. 8. 2008, přičemž k obsahu tohoto zápisu a dalších souvisejících listinných důkazů, které byly provedeny již v předchozím průběhu řízení, odkazuje na odst. 72 odůvodnění rozhodnutí odvolacího soudu (odstavec 510).

583. Dále soud na základě závazného pokynu odvolacího soudu doplnil dokazování návrhem na zápis změn do obchodního rejstříku, podaným dne 21. 5. 2014, a usnesením soudu, jímž bylo rozhodnuto o zápisu změny, jejichž podstatný obsah je rekapitulován v odst. 77 odůvodnění rozhodnutí odvolacího soudu (odst. 515).

584. Soud dále, vázán pokyny odvolacího soudu, provedl k důkazu e-mailovou komunikací mezi obžalovanou Ing. J. N. a paní E. T., zaměstnankyní Regionální rady, ze dne 5. 5. 2008 (č. l. 13 016), v níž paní N. píše (diakritika doplněna soudem, členění na odstavce vynecháno): „*Vážená paní, na základě Vašeho emailu ze dne 27. 8. 2008 Vám posílám doplnění návrhu smlouvy. Sice jsem nepoužila systém revizí, ale žlutou je zvýrazněné naše doplnění (na první stránce) a posun v termínech (o 15 a 30 dnů). Žádné jiné připomínky ke Smlouvě nemáme. Ostatní body jsou v souladu s tím, co jsme očekávali. Ještě bych se chtěla zeptat k přílohám, které máme předložit, a to konkrétně k potvrzení o financování projektu, jestli je možné doložit financování buď: prohlášením banky o uzavřené úvěrové smlouvě v dané výši s danými termíny splatnosti a pro daný účel, případně výňatkem ze smlouvy (tj. částečným opisem). Vzhledem k tomu, že smlouva samotná obsahuje ustanovení, které byly našimi právníky označeny za obchodní tajemství, tak nám byl z jejich strany doporučen tento postup. Samozřejmě, předpokládá to souhlas z Vaší strany. Jen pro úplnost dodávám, že smlouva uzavřena byla a že je ní pokryto 100 % způsobilých výdajů. Předem mockrát děkuji za odpověď, s pozdravem J. N.*“ Tímto e-mailem obžalovaná reagovala na e-mailovou zprávu paní T. z 27. 8. 2008 (tamtéž), v níž vedle zaslání návrhu smlouvy o poskytnutí dotace a žádosti o její kontrolu, resp. doplnění, paní T. upozornila na povinnost dodání povinných příloh k uzavření smlouvy o poskytnutí dotace v rozsahu Pokynů pro žadatele, včetně dokladu o zajištění finančního krytí projektu v požadované výši 25 % způsobilých výdajů. Dále soud doplnil dokazování potvrzením HSBC Bank plc ze dne 11. 9. 2008, jehož obsah je citován v odst. 84 usnesení odvolacího soudu (odst. 522).

585. Vázán pokynem odvolacího soudu doplnil soud dokazování též žádostí o předčasné splacení úvěru společnosti FxxxO ze dne 13. 12. 2013, podané u HSBC Bank plc, jejíž podstatný obsah shrnul odvolací soud v odst. 86 odůvodnění svého rozhodnutí (odst. 524).

586. Konečně soud na základě závazného pokynu odvolacího soudu doplnil dokazování přílohou účetní závěrky společnosti Zxxx xxx xxxV k 31. 1. 2007 a zprávami nezávislého auditora o auditu řádné účetní závěrky FXXXO, včetně příloh, jejichž obsah je rekapitulován v odst. 59 a 91 usnesení odvolacího soudu (odst. 497 a 529).

587. Lze dodat, že oba obžalovaní ve stručných doplňujících monologických výpovědích v hlavním líčení dne 14. 2. 2024 fakticky odkázali na své předchozí výpovědi či (v případě obžalovaného Ing. B.) zopakovali částečně jejich obsah s tím, že se cítí být nevinnými. Obžalovaný Ing. B. též ve vztahu ke své dceři zdůraznil její inteligenci, kreativitu a pracovitost, ohradil se proti její stigmatizaci z důvodů xxx a uvedl, že z orgánů FxxxO odstoupila kvůli svému xxx, které jí nebránilo být akcionářkou. Soud dále doplnil dokazování aktuálními opisy z evidence Rejstříků trestů k oběma obžalovaným, jež nadále nevykazují žádné záznamy.

588. Vrchní soud v Praze v některých výše doslova citovaných pasážích svého rozhodnutí citoval obsah některých listinných důkazů provedených již v předchozím průběhu řízení podrobněji, případně (též) v jiných prvcích či částech, než učinil tento soud ve svém předchozím rozhodnutí. Městský soud v Praze v této rekapitulující pasáži rozsudku vypočítávající obsah provedených důkazů proto odkazuje na příslušné pasáže odůvodnění rozhodnutí odvolacího soudu (jedná se např. o části odst. 75, 76, 80, 81, 85 usnesení odvolacího soudu, resp. odst. 513, 514, 518, 519, 523).

589. Svědkyně Ing. V. V., působící v auditorské společnosti PriceWaterhouseCoopers, jejíž výpověď byla podle § 211 odst. 1 tr. řádu se souhlasem stran čtena v hlavním líčení dne 13. 9. 2022, uvedla, že společnost FxxxO vnímá nejvíce z médií, v rámci auditu se jí nezabývali. Společnost AXXXT, při jejímž auditování byla vedoucí týmu, má povinnost auditu ze zákona. Pokud jde o vztahy mezi subjekty (ovládající, ovládané, řídící), data dostávají z finančního oddělení společnosti, vychází tedy z procesu dané společnosti, jak to zjišťuje ona. Vybavuje si, že AXXXT ručil za nějakou půjčku společnosti FxxxO. Jednou z auditorských procedur je i monitoring tisku, v letech 2009-2010 zachytili v médiích spekulace o FxxxO, ptali se tedy na tuto společnost AXXXT, zda se jedná o společnost vlastněnou A. B. a zda je součástí holdingu. Odpověď na obě otázky byla negativní, kdo konkrétně odpověď sdělil, svědkyně neví. Na konci roku si auditor vyžaduje tzv. prohlášení vedení účetní jednotky, k standardnímu textu má možnost dovyžádat si specifická prohlášení, takže v tomto případě si vyžádali specifické prohlášení na vlastnictví, resp. spíše nevlastnictví společnosti FxxxO. Vzhledem k tomuto explicitnímu vyjádření neměli potřebu dále otázku vlastnictví této společnosti zkoumat, její vlastnění rodinnými příslušníky A. B. by nemělo zásadní vliv na sestavení konsolidované účetní závěrky a auditní činnost.

590. Soud zamítl návrh obhajoby obžalovaného Ing. A. B. **na doplnění dokazování** připojením části spisu z trestního řízení vedeného u Krajského soudu v Praze v nesouvisející trestní věci pod sp. zn. 1 T 61/2021, kde má Vrchní státní zastupitelství v Praze iniciovat přezkoumání znaleckých posudků zpracovaných znalcem PhDr. Ing. Hálkem, Ph.D., a to i v tom ohledu, zda při jejich přípravě a zpracování nedošlo k trestnému činu. Vyjádření jedné z procesních stran, byť se jedná o státního zástupce, ke znalci ve zcela nesouvisející trestní věci nepovažuje soud pro projednávanou trestní věc za relevantní.

VIII. Hodnocení důkazů Městským soudem v Praze, obsažené v rozsudku ze dne 14. 2. 2024, sp. zn. 56 T 7/2022, jímž byli oba obžalovaní opětovně zproštěni obžaloby

a) Obecně k hodnocení důkazů v návaznosti na zrušující usnesení odvolacího soudu

591. Městský soud v Praze nejen při doplnění dokazování v intencích závazného pokynu odvolacího soudu, ale i v procesu hodnocení důkazů, pečlivě respektoval závěry odvolacího soudu, jaké důkazy a jaké poznatky z nich plynoucí je třeba, nad rámec hodnocení učiněného již v předchozím rozsudku, při hodnocení důkazů vzít v úvahu a zabývat se jimi [k teoretickým východiskům povinnosti soudu I. stupně takto postupovat srov. též výše citovanou judikaturu v bodě VII. a) tohoto odůvodnění].

592. Vzhledem k tomu, že hodnocení dokazování soudem I. stupně v předchozím rozsudku bylo dle výtek odvolacího soudu shledáno spíše neúplným, resp. nedostatečně komplexním ve vztahu k celku provedeného dokazování než nesprávným v jednotlivých dílčích závěrech, odkazuje Městský soud v Praze zčásti na závěry učiněné v bodě IV. tohoto odůvodnění, neboť by bylo nadbytečné hodnotící úvahy v té části, v níž se vůči nim odvolací soud nevymezil, opakovat; v případech, v nichž odvolací soud naopak vyslovil i se závěry hodnocení důkazů obsaženými v citované pasáži rozsudku nesouhlas, bude pochopitelně na tyto výhrady odvolacího soudu reagováno v dalším textu tohoto odůvodnění.

593. S vědomím, že hlavní část výtek odvolacího soudu spočívala v nedostatku komplexnosti hodnotících úvah obsažených v odůvodnění předchozího rozsudku Městského soudu v Praze, považuje soud i z hlediska přehlednosti za podstatné zabývat se nejprve těmito výhradami či dílčími body, na něž odvolací soud ve svém rozhodnutí výslovně upozorňuje, jednotlivě, a to jednak v rámci hodnocení těchto důkazů *per se*, zároveň však rovněž v rámci jejich zasazení do logické souvislosti dalších důkazů, resp. do celkového důkazního rámce. Celkové skutkové závěry soudu učiněné na základě provedeného dokazování budou následně znovu stručně shrnuty v rámci komplexního zhodnocení důkazů.

594. Protože v novém hlavním líčení došlo k určitému doplnění dokazování, učiní Městský soud v Praze součástí následující pasáže odůvodnění též závěry vztahující se k těmto nově provedeným důkazům.

b) Závěry Městského soudu v Praze k jednotlivým otázkám vyplývajícím z usnesení odvolacího soudu a k důkazům, jimiž bylo dokazování v novém hlavním líčení doplněno

595. Ve vztahu k vývoji celého projektu FxxxO od jeho prvotního záměru do jeho ukončení, na něž upozorňuje odvolací soud v odst. 53 a násl. odůvodnění svého rozhodnutí (odst. 491 a násl.), Městský soud v Praze zcela souhlasí s dílčím závěrem, že některé parametry dané výzvy byly v rámci prezentace celého operačního programu známy již před 20. 12. 2007, a to včetně cílové skupiny žadatelů, tedy omezení na malé a střední podniky (tuto skutečnost ostatně zcela jednoznačně konstatoval zdejší soud i v odůvodnění předchozího rozsudku, konkrétně např. v odst. 444 a též v odst. 388 v souvislosti s hodnocením výpovědi svědka B.).

596. Vytýká-li odvolací soud v odst. 55 odůvodnění svého rozhodnutí (odst. 493), že zdejší soud hodnotí **výpověď svědka Ing. J. B.** jako klíčovou, vnašející do celého případu tak závažná zjištění, že převažuje všechny ostatní ve věci provedené důkazy, uvádí k tomu Městský soud v Praze, že tuto či obdobně formulovanou pasáž předchozí rozsudek zdejšího soudu neobsahuje, naopak v odst. 389 se uvádí: „Na druhou stranu však přinesla výpověď svědka veliké množství velmi podstatných informací a poznatků, které jednoznačně podporují závěr o nevině obžalovaných ve smyslu první otázky, na kterou soud musí odpovědět, tedy zda vytvoření FxxxO jako rodinné firmy bylo účelovým manévrem k získání dotace. Je přitom nezbytné zdůraznit, že v tomto nebyla výpověď svědka B. zdaleka důkazem osamoceným, naopak odpovídala obhajobě obžalovaných a především výpovědím M. B., A. B. a M. H., nicméně, oproti těmto důkazům, které trpěly určitými faktickými handicapy spočívajícími jednak v pouze monologické povaze výpovědi, jednak ve zřejmém zájmu obžalovaných i jmenovaných svědků, původně též trestně stíhaných, na výsledku řízení, případně i v zjištění dílčích nepravdivostí v těchto výpovědích, výpověď svědka závěr o nevině obžalovaných podpořila zcela konzistentně, logicky, věrohodně a přesvědčivě (včetně zjevného nadhledu, který svědek choval i vůči obžalovaným).“ (Důraz oproti původnímu rozhodnutí přidán nyní Městským soudem v Praze.) Na tomto závěru, jenž nespočívá v tvrzení, že výpověď svědka převažuje ostatní ve věci provedené důkazy, nýbrž že tato výpověď je velmi podstatným a důležitým důkazem podporujícím a potvrzujícím podstatu obhajoby obžalovaných a výpovědi svědků hovořících v jejich prospěch, soud I. stupně s respektem k odvolacímu soudu setrvává, když je třeba zdůraznit, že tuto výpověď, resp. informace v ní obsažené, nepovažuje nejen na vyvrácené, ale ani za zpochybněné ostatními provedenými důkazy, a to ani při jejich komplexním zhodnocení.

597. Ve vztahu k otázce **změny právní formy společnosti Zxxx xxx xxxV** ze společnosti s ručením omezeným na akciovou společnost, u níž odvolací soud vytýká v odst. 56 odůvodnění svého rozhodnutí (odst. 494) zdejšímu soudu, že se touto otázkou, tedy důvodem změny nezabýval, se sluší především upozornit, že z důkazů, na něž poukázala obhajoba a které byly v novém hlavním líčení provedeny, vyplývá, že změna právní forma byla řešena nejpozději dne 18. 10. 2007, kdy statutární orgán tento návrh učinil (rozhodnutí jediného společníka z 22. 11. 2007 bylo již jen realizací tohoto záměru), což však není podle zdejšího soudu podstatná distinkce. K důvodům změny právní formy společnosti se kromě svědků F. a K., již souladně, nicméně pouze obecně,

nikoli tedy ve vztahu k této konkrétní změně, popsali, že se jednalo o obvyklou praxi v rámci holdingu AXXXT, žádný ze svědků nevyjádřil, nebyl k této otázce proveden ani žádný jiný důkaz a žádný takový důkaz se ani nenabízí. Aniž by soud zpochybňoval pravdivost uvedených výpovědí, vzhledem k míře jejich obecnosti je nelze přeceňovat, když je navíc otázkou, nakolik je logické, aby takto, byť v rámci praxe fungující v holdingu, někdo řešil společnost, která byla fakticky, jak bude uvedeno dále, pouze prázdnou skořápkou, bez případné přímé návaznosti na její ve skutečnosti velmi brzké budoucí využití. Bylo by pochopitelně možné spekulovat, že důvodem této změny mohla být případná snaha o anonymitu budoucích vlastníků akcií, ale ani ta sama o sobě nemusela být nelegitimní. Důvodem jistě mohla být např. i jednoduchost nakládání s akciemi a jednoduchost výkonu práv akcionáře oproti postavení společníka společnosti s ručením omezeným. Městský soud v Praze konstatuje, že neexistuje dostatečný důkazní podklad ke zodpovězení dané otázky. Aniž by se soud uchýloval ke spekulacím, jež mu v jiné souvislosti odvolací soud vytkl, nelze tuto odpověď dovodit ani z komplexu dalších důkazů a učiněných skutkových zjištění, když by se jednalo o pouhou hypotézu, nadto v neprospěch obžalovaných. Z hlediska přiznání dotace byla pak tato změna právní formy sama o sobě bezvýznamná.

598. Odvolací soud následně v odst. 57 svého odůvodnění (odst. 495) vytýká zdejšímu soudu, že při závěru o nemožnosti vyloučit záměr členů rodiny obžalovaného realizovat projekt mnohé důkazy opominul, některé hodnotil jednostranně a hodnotící proces zatížil hypotézami, které v něm nemají místo. Dále konkrétně zdejšímu soudu vytkl, že si nepoložil otázku, **jakou vůbec měl zamýšlený projekt**, nabyvší oproti původně zamýšlené rodinné farmě podstatně větších rozměrů, **ekonomickou perspektivu a jaká byla ekonomická realita při deklarovaném zájmu rodinných příslušníků obžalovaného Ing. B. do projektu vstoupit**, když důvodem, proč od něho odstoupila IXXXA, byla jeho ekonomická nesmyslnost, vysoká nákladovost a nereálná návratnost.

599. Na nastíněnou otázku poskytuje provedené dokazování podle Městského soudu v Praze odpověď. Z celkového kontextu důkazů totiž zcela jasně vyplývá, že rodina obžalovaného svým zapojením do akcionářské struktury FxxxO neriskovala a nemohla ztratit v zásadě vůbec nic. Projekt jako takový působil nepochybně v době rozhodování o jeho dalším osudu ztrátově (toto vyplývá z provedených důkazů dle zdejšího soudu souladně, když lze odkázat na výpověď svědka B. či na závěry znaleckého posudku České znalecké a.s.). Takto však projekt působil (a nakonec se takto též projevil) bez ohledu na dotaci, o níž usiloval, neboť žádaná a získaná částka 50 000 000 Kč nebyla tuto skutečnost způsobila změnit. Z důkazů, a to nejen z výpovědi svědka B., ale i výpovědí obžalovaných, jejich rodinných příslušníků či – ve vztahu k M. B. – svědků Ing. J. a M., je patrné, že manželka (tehdejší družka) a dcera obžalovaného a ostatně i obžalovaný sám (a stejně tak i obžalovaná Ing. N.) byli k projektu vázáni určitým poutem obliby, takže lze pochybovat, že by pragmatické finanční hledisko sehrálo při jeho realizaci a rozhodování o něm klíčovou úlohu, a to bez ohledu na možnost získání dotace, byť tato skutečnost samozřejmě v žádném případě sama o sobě nevylučuje úmysl dotaci získat a vylepšit tak nevalné ekonomické vyhlídky projektu. Podstatné ve vztahu k otázce nastíněné odvolacím soudem však je právě to, že rodinní příslušníci obžalovaného Ing. B. neriskovali v pozici akcionářů (když za akcie navíc zaplatil obžalovaný, takže se zjevně jednalo o dar) vůbec nic a převzetí této pozice pro ně nepředstavovalo reálně žádnou zátěž, naopak dostali, za všestranné personální i finanční podpory společností Ing. B., projekt, k němuž měli – v případě družky a dcery obžalovaného – nepochybný vztah. Ostatně i vztah obžalovaného A. B. k projektu a podnikatelským vyhlídkám těchto blízkých osob velmi dobře dokresluje jeho vyjádření, zprostředkované v tomto řízení svědkem B., že když projekt nebude úspěšný, on to zaplatí.

600. Pokud odvolací soud v této souvislosti v odst. 58 a 59, resp. následně 90 svého odůvodnění (odst. 496-497, 528) vyjmenovává důkazy, z nichž vyplývá, že **Zxxx xxx xxxV** skutečně byla ke dni 31. 12. 2007 **prázdná schránka bez vlastních zdrojů pro zamýšlené podnikání a bez jakéhokoli majetku**, zdejší soud s tímto dílčím závěrem zcela souhlasí, má jej za provedeným

dokazováním nepochybně prokázaný (ostatně přesně takto tuto společnost prezentoval obžalovaný Ing. B. v rozhovoru se svědkem B.). Současně jde však podle zdejšího soudu o závěr nezpůsobilý cokoli zvrátit, a to ani ve spojení s dalšími důkazy, na celkové důkazní situaci, jejímž nepochybným [a samotným odvolacím soudem na dalších místech rozhodnutí, např. v odst. 91 a 92 (odst. 529-530) zdůrazněným] prvkem byla právě faktická absolutní podpora holdingu AXXXT a z opačného pohledu závislost FxxxO na něm (ručení za úvěry, platby za reklamu, personální propojení atd.). Právě v celkové souvislosti těchto ekonomických i lidských vztahů, posuzovaných skutečně komplexně, dává **postavení FxxxO a její vztah k AXXXT** nepochybný smysl. S respektem k závěrům a připomínkám odvolacího soudu nelze podle Městského soudu v Praze na jedné straně v rámci skutečně komplexního zhodnocení důkazů a jimi prokazované ekonomické situace a vztahů mezi zúčastněnými společnostmi a osobami poukazovat na údajnou nevýhodnost projektu pro společnost FxxxO a její akcionáře, a to i ve vztahu k AXXXT (viz dále konkrétně ve vztahu k úpravě právních vztahů k nemovitostem ve vlastnictví IXXXA), na stranu druhou na to, že, bez soustavné masivní podpory AXXXT, poskytované od počátku působení FxxxO, by tato společnost vůbec nebyla schopna dosáhnout na jakýkoli kapitál a projekt realizovat. Z hlediska společnosti FxxxO a jejích akcionářů, v rámci celkových zjištěných vztahů s AXXXT, které existovaly po celou dobu od počátku působení této společnosti v projektu, se jednalo o projekt smysluplný, z pohledu akcionářů pak zcela nerizikový.

601. Je přitom třeba, v obecné rovině, zdůraznit, že případný závěr o tom, že členové rodiny obžalovaného zájem podnikat neměli a byli tedy fakticky víceméně bílými koňmi, kteří byli pouze jako akcionáři účelově vepsáni s cílem vytvořit zdání samostatného podniku, by musel být prokázán mimo důvodnou pochybnost, jinak by došlo k závažnému porušení ústavně zaručené zásady presumpce neviny (srov. čl. 40 odst. 2 Listiny základních práv a svobod).

602. K takovému závěru bylo jistě možné dospět u **syna obžalovaného A. B. ml.**, u něhož tento soud již v předchozím stadiu řízení učinil jasný skutkový závěr, že žádný z relevantních dokumentů nepodepsal, neměl žádný zájem o podnikání v rámci daného projektu, o svém údajném zapojení do něho a souvisejících dokumentech nic nevěděl; na tomto skutkovém závěru, plně aprobebovaném i odvolacím soudem, zdejší soud samozřejmě setrvává. Městský soud v Praze ve svém předchozím rozhodnutí v odst. 424 vyjádřil názor, že v situaci „důkazní prázdnoty“ ve vztahu k důvodům vepsání A. B. ml. do společnosti FxxxO, při nutnosti zvážit logiku v úvahu připadajících skutkových verzí, tedy otázky, zda se jednalo o jeho zneužití (lépe řečeno dokonce o zneužití jeho identity bez jeho vědomí) jako bílého koně, nebo o snahu o spravedlivé rozdělení akcií mezi rodinné příslušníky, je druhá z uvedených verzí v kontextu dalších provedených důkazů, především výpovědi svědka B., logičtější a rozumně vysvětlitelná, zatímco první se jeví jako nelogická a téměř neuvěřitelná za situace, kdy obžalovaný žádného bílého koně k ničemu nepotřeboval a nic mu nebránilo akcie přepsat pouze na svou dceru a družku, které se o projekt nepochybně reálně zajímaly a měly k němu vztah. Tuto úvahu zhodnotil odvolací soud jako nepřipustnou a ničím nepodloženou domněnku a hypotézu (odst. 60 odůvodnění usnesení odvolacího soudu, resp. odst. 499). Městskému soudu v Praze nezbývá než akceptovat tento závěr odvolacího soudu a omezuje se proto, aniž by řešil, která verze je pravděpodobnější, na konstatování, že pakliže by se skutečně jednalo o kriminální využití nevědomé osoby jako bílého koně, jak by odpovídalo logice podané obžaloby, resp. skutkové verze vedoucí k závěru o vině obžalovaného Ing. B., pokud by si tento obžalovaný byl zároveň vědom protiprávnosti či alespoň problematičnosti svého počínání, takže by například dílčím způsobem, ale konzistentně, plánovitě a dlouhodobě o údajném, ve skutečnosti však pouze předstíraném zájmu své rodiny o podnikání obelhával svědka B., a to dokonce v součinnosti se svou družkou (tento svědek jednoznačně potvrdil, že mu toto obžalovaný říkal, a rovněž, že její zájem o podnikání opakovaně řešil s M. B.), je nutné klást si otázku, nakolik by bylo logické, aby zároveň podepisoval či nechal za syna podepsat dokument, ke kterému jej ve skutečnosti vůbec nepotřeboval a jehož zfalšovaný podpis by stěží mohl považovat za neodhalitelný. Skutečností totiž zůstává, že akcie totiž mohly být se stejným

výsledkem v dané fázi přepsány pouze na družku a dceru obžalovaného, jejichž zájem o projekt by nevzbuzoval pochybnosti. Městský soud v Praze opakuje, že respektuje výtku odvolacího soudu ve vztahu k jeho hodnocení verze o snaze obžalovaného o spravedlivé rozdělení podílu mezi rodinné příslušníky jako oproti verzi o zneužití syna jako bílého koně výrazně přijatelnější, nicméně zároveň platí, že vina obžalovaného (obžalovaných), a to i ve vztahu k prvku skutku spočívajícímu v použití tzv. bílých koní, by musela být prokázána mimo důvodnou pochybnost (srov. § 2 odst. 5 tr. řádu a tam ukotvená zásada materiální pravdy) a skutková zjištění o ní by musela být nejen úplná, ale i logická, jinak by došlo k porušení ústavně zaručené zásady presumpce neviny.

603. K dceři a manželce obžalovaného (odst. 61-63 odůvodnění odvolacího soudu, resp. odst. 499-501) považuje Městský soud v Praze především za nezbytné v obecné rovině uvést, že zapojení do podnikání či zájem podnikat mohou mít různou povahu z hlediska intenzity, resp. náročnosti, od každodenního managementu až po čistě vlastnické podnikání realizované prostřednictvím manažerů a spojené případně pouze se strategickým rozhodováním, navíc v této otázce může docházet k vývoji z hlediska času, změny názoru či situace. U dcery obžalovaného A. B. přitom nepochybně, jak poukázala obhajoba, mohly hrát, pokud jde o míru aktivní účasti na chodu společnosti FxxxO, roli vedle jejího zdravotního stavu a jeho vývoje i těhotenství a následný porod v xxx, resp. je stěžejí představitelné, že by tyto zásadní skutečnosti jejího života ve vztahu k míře účasti na společnosti roli nehrály. Aniž by se Městský soud v Praze uchýloval ke spekulacím, je třeba konstatovat, že z výpovědi obžalovaného A. B., jeho rodinných příslušníků ani z jiných důkazů nevyplývá, jakou formu v rámci výše nastíněné škály podnikání členů rodiny obžalovaného mělo mít. Má-li zdejší soud zodpovědět otázku, zda dokazováním zjištěné skutečnosti tezi o zájmu dcery a tehdejší družky obžalovaného o zapojení do podnikání vylučují, jednoznačná odpověď je, že nikoli. Z provedených důkazů vyplývá, že dcera obžalovaného o areál jako takový zájem nepochybně měla, přičemž její zdravotní stav, při plném vědomí a respektování skutečností podrobně rozvedených v odst. 61 odůvodnění odvolacího soudu, v žádném případě nevylučoval podnikání jako takové, byť třeba nikoli na úrovni každodenního manažerského řízení společnosti. O nepochybném zapojení M. B. do projektu pak hovořil nejen svědek B., který uvedl, že s ní její zájem řešil pravidelně, chodila rovněž pravidelně (na rozdíl od obžalovaného A. B.) na kontrolní dny, osobně řešila otázku interiérů. Provedené důkazy tedy dle Městského soudu v Praze zájem dcery a nynější manželky obžalovaného o podnikání na FxxxO nevylučují, naopak zčásti potvrzují, na čemž z důvodů vysvětlených výše nic nemění následný, dle souladných výpovědí pouze formální převod akcií M. B. na jejího bratra M. H. proto, že se nechtěla aktivně (míněno manažersky) podílet na chodu a správě společnosti. K nepochybné výhodnosti projektu pro dceru a družku obžalovaného se soud vyjádřil již výše, když ve vztahu k úvaze odvolacího soudu o jeho náročnosti lze zopakovat, že podnikání může zahrnovat velmi rozdílné aktivity z hlediska intenzity, časového vyřízení atd., přičemž kladení rovnítka mezi zájem rodiny o podnikání a zájem o každodenní management, nadto ještě v době výstavby areálu, v rámci možného vedení úvahy o nevěrohodnosti obhajoby obžalovaného Ing. B. a výpovědí jeho rodinných příslušníků, by bylo ze strany soudu zcela nepodloženou spekulací k tíži obžalovaného, nemající podklad v provedených důkazech.

604. Pokud přitom odvolací soud v této souvislosti poukazuje též na odstoupení A. B. z představenstva společnosti IXXXA, k němuž došlo den před podáním žádosti o dotaci, je třeba upozornit, z jiného pohledu, na to, že zdravotní stav dcery obžalovaného, podrobně rozebraný odvolacím soudem, jí evidentně nebránil do této doby vykonávat funkci spojenou s nezanedbatelnou konkrétní odpovědností (jistě vyšší než v případě pouhého držení akcií, byť spojeného s působením v dozorčí radě menší společnosti). K úvaze o možné souvislosti tohoto odstoupení s podáním žádosti a údajům v ní (konkrétně s výpověďmi obž. J. N. a svědka Mgr. K., jakým způsobem bylo paní N. potvrzeno, že akcionáři FxxxO jsou ke dni podání žádosti nepodnikající fyzické osoby) Městský soud v Praze uvádí, že členství v představenstvu neznamená podnikání fyzické osoby, tedy z hlediska tohoto potvrzení by odstoupení z funkce členky představenstva IXXXA bylo zcela nerelevantním úkonem.

605. Odvolací soud dále v odst. 65 a násl. svého odůvodnění (odst. 503 a násl.) upozornil na nutnost hodnotit **historický vývoj projektu** od nákupu pozemků IXXXXA a původního záměru obžalovaného Ing. B. přes transformaci Zxxx xxx xxxV a vznik FxxxO až po následný návrat projektu pod IXXXXA a důkazy o tomto vývoji v kontextu dalších důkazů.

606. Městský soud v Praze se ztotožňuje s jednotlivými dílčími poznatky plynoucími z provedených důkazů, jak jsou podrobně rekapitulovány v odst. 66 a násl. odůvodnění rozhodnutí odvolacího soudu (odst. 504 a násl.), včetně důkazů, jež byly na pokyn odvolacího soudu doplněny v novém hlavním líčení. V obecné rovině je namístě přisvědčit, že kontinuita projektu, resp. řady jeho podstatných prvků, popisovaná odvolacím soudem v této části jeho rozhodnutí, byla právě skutečností, která vedla k jistě důvodnému podezření orgánů činných v přípravném řízení, že mohlo dojít pouze k umělému (formálnímu) vyčlenění FxxxO z holdingu AXXXT za účelem získání dotace. Skutečnosti uváděné odvolacím soudem v těchto odstavcích považuje i Městský soud v Praze za nesporné a nepochybuje o tom, že byly prokázány. Z provedených důkazů skutečně jednoznačně vyplývá, že se původně jednalo o v zásadě osobní projekt obžalovaného Ing. B., realizovaný v rámci IXXXXA, že tento projekt byl v období od konce roku 2007 až počátku roku 2008 nepochybně právně vyčleněn do samostatné společnosti, přičemž spornou otázkou zůstává fakticita tohoto vyčlenění a subjektivní stránka jednání obžalovaných, tedy posouzení, zda se jednalo pouze o předstírané, nikoli vážně míněné transakce a úkony, nebo o vážně míněné vyčlenění z holdingu AXXXT za účelem poskytnutí podniku k podnikání rodině (fakticky jen manželce a dceři), byť informace o možnosti získání dotace mohla hrát roli jednoho z atributů rozhodování, a tedy i načasování, aby společnost FxxxO mohla o dotaci žádat (motivační úloha dotačních výzev spočívá, jak správně poukazovala obhajoba ve svých vyjádřeních, koneckonců právě v tom, aby ovlivnily chování podnikatelských subjektů.)

607. Městský soud v Praze v této souvislosti konkrétně uvádí, že skutečnost, že společnost IXXXXA jednající obžalovaným Ing. B. uzavřela část **smluv a dodatků se společností SGL projekt** i poté, co realizace projektu přešla na FxxxO, přičemž i fakturace v rámci vzájemných vztahů probíhala až do listopadu 2008 vůči společnosti IXXXXA, která faktury též hradila (odst. 66 a 73 odůvodnění odvolacího soudu, resp. odst. 504 a 511), neprokazuje hypotézu o pouze umělém či fiktivním vytvoření společnosti FxxxO. Mezi společnostmi IXXXXA a FxxxO nepochybně existovala provázanost (finanční, personální a rodinná, spolupráce při výstavbě), kvůli níž je vcelku pochopitelné, že právní dořešení vzájemných vztahů a vztahů ke třetím subjektům nemuselo být prioritní. Žádný z provedených důkazů neprokazuje, že obžalovaný Ing. B., ačkoli nepochybně byl osobou za IXXXXA smlouvy podepisující, měl detaily smluvní dokumentace a vzájemných právních vztahů osobně na starosti či o nich rozhodoval. Navíc, pokud by bylo uvažováno, že se s „převodem“ těchto vztahů z IXXXXA na FxxxO vyčkávalo na rozhodnutí, zda bude dotace schválena, což by Městský soud v Praze při absenci jakýchkoli důkazů v tomto směru považoval za nepřipustnou spekulaci k tíži obžalovaných, je namístě podotknout, že, jak je patrné i z rekapitulace učiněné odvolacím soudem, obžalovaný za IXXXXA podepisoval dodatky smlouvy s SGL Projekt s. r. o. i v době, kdy dotace byla již dva měsíce schválena, konkrétně ještě dne 22. 10. 2008 (pomíne-li soud současně podepsané smlouvy s SGL Projekt s. r. o. uzavřené IXXXXA a FxxxO dne 31. 10. 2008). Soud přitom nepovažuje za nijak vyloučené, že k vypořádání smluvních vztahů vůči třetím osobám dochází v podobných situacích a transakcích postupně.

608. Obžalovaná Ing. J. N. byla a je nepochybně odbornicí na evropské fondy, a tedy i na oblast dotací, což je její profesní specializace, přičemž v této oblasti i v rámci svého působení ve společnosti EXXN, s. r. o. dlouhodobě spolupracovala s AXXXT. Poukazuje-li odvolací soud (odst. 67 odůvodnění usnesení, resp. odst. 505) na její spoluautorství **publikace „Strategie pro MSP na jednotném trhu“** (č. l. 31 976), jež byla provedena k důkazu již v původním hlavním líčení, konstatuje Městský soud v Praze na to, že tato publikace se definičními prvky malého a středního podniku nezabývá.

609. Skutečnosti popsané v odst. 68 usnesení odvolacího soudu (odst. 506) ohledně procesu **transformace Zxxx xxx xxxV na FxxxO** jsou nesporné, přičemž Městský soud v Praze se k jejich významu, včetně hodnocení doplnění dokazování navrženého obhajobou, vyjádřil již v odst. 597 tohoto odůvodnění, na nějž zde odkazuje. Případné časové přizpůsobení realizace popsaných kroků možnosti nově vytvořeného samostatného podniku žádat o dotaci není nijak protiprávní.

610. Poukazuje-li odvolací soud na skutečnost, že v rozporu se smluvním ujednáním **zaplatil obžalovaný Ing. A. B. za své rodinné příslušníky cenu akcií až dne 15. 9. 2008, když tak měl učinit do 30. 6. 2008**, Městský soud v Praze s tímto dílčím skutkovým závěrem zcela souhlasí, nicméně dovozovat z něho, a to nejen samostatně, ale i v kontextu veškerých dalších provedených důkazů, že obžalovaný vyčkával s platbou na rozhodnutí o poskytnutí dotace, jinak by platbu neučinil a od smlouvy o prodeji akcií by mohlo být odstoupeno (jak je podrobně rozebráno v odst. 72 odůvodnění rozhodnutí odvolacího soudu, resp. odst. 599, ke schválení seznamu projektů doporučených k financování a následným krokům došlo dne 20. 8. 2008), by soud považoval za zcela spekulativní; sluší se přitom poznamenat, že je zjevné, že vzhledem k blízkým vztahům k akcionářům i osobám jednajícím za společnost FxxxO se nejeví příliš reálné, že by se obžalovaný měl o danou částku obávat pro případ neposkytnutí dotace a z tohoto důvodu tedy se zaplacením vyčkávat, navíc se jednalo o odkup společnosti od jím vlastněného subjektu.

611. Ve vztahu ke skutečnostem týkajícím se **obsahu podané žádosti a příloh**, popsaným v odst. 69 odůvodnění rozhodnutí odvolacího soudu (odst. 507), Městský soud v Praze odkazuje na zde vypočtené údaje, které podle něho nijak nezpochybňují závěry učiněné v předchozím zprošťujícím rozsudku a v dalších částech odůvodnění tohoto rozsudku.

612. Pokud jde o odst. 70 a 71 odůvodnění rozhodnutí odvolacího soudu (odst. 508-509), soud z hlediska obsahu provedených důkazů odkazuje na obsah citovaných odstavců, přičemž k **pochybnostem o výhodnosti popsaného smluvního uspořádání pro společnost FxxxO ve vztahu k IXXXA**, vyjádřeným odvolacím soudem, považuje za nezbytné zdůraznit, jak již učinil v odst. 600 tohoto odůvodnění, že tyto dílčí vztahy (uspořádání vlastnických vztahů k nemovitostem) je třeba hodnotit nikoli izolovaně, ale v rámci komplexu vztahů mezi zúčastněnými společnostmi (a koneckonců i fyzickými osobami), a to právě v kontextu odvolacím soudem zdůrazňované skutečnosti, že FxxxO neměla ani minimální vlastní zdroje a bez všestranné pomoci a podpory společností z holdingu AXXXT, popisované na řadě míst tohoto rozsudku, včetně ručení za úvěry, by nikdy tento projekt realizovat nemohla. Jinak řečeno, v rámci celkových vztahů mezi FxxxO a holdingem AXXXT se rozhodně nejednalo o projekt pro FxxxO nevýhodný. Nad rámec uvedeného lze k úvaze odvolacího soudu vyjádřené v odst. 71 jeho odůvodnění o zhodnocení nemovitostí patřících jinému subjektu dodat, že z provedených důkazů, včetně notářského zápisu z 23. 12. 2010, vyplývá, že vlastnické právo k budovám vzniklým během výstavby náleželo FxxxO.

613. Ve vztahu k **otázce doby udržitelnosti projektu a souvislostem sloučení společností IXXXA a FxxxO**, v jehož důsledku, jak uvádí odvolací soud, se celý projekt vrátil do společnosti IXXXA, odkud v roce 2006 vzešel, se Městský soud v Praze zcela ztotožňuje s dílčími skutkovými závěry, na něž v odst. 75-77 odůvodnění svého rozhodnutí (odst. 513-515) poukázal odvolací soud; uvedené skutečnosti samozřejmě, především v souvislosti s dalšími podstatnými poznatky o historickém vývoji projektu, včetně osobního vztahu obžalovaného A. B. k němu, faktické soustavné spolupráci a personálnímu propojení společností holdingu AXXXT a FxxxO a finanční závislosti posléze zmíněné společnosti na AXXXT, mohou být oprávněně vnímány jako určité indicie nasvědčující důvodnosti podezření z možného účelového (čistě formálního, předstíraného) jednání při převodu projektu na společnost FxxxO a následné žádosti o dotaci. Právě prověřování důvodnosti tohoto podezření se Městský soud v Praze v tomto řízení zabýval, nicméně z důvodů podrobně rozebraných v dalších částech tohoto rozhodnutí po pečlivém vyhodnocení provedených důkazů neshledal, že by bylo prokázáno. Zcela konkrétně pak je namístě dodat, že vzhledem k zadluženosti a nepochybné ekonomické závislosti společnosti FxxxO na AXXXT, i

s přihlédnutím k osobnímu vztahu rodiny obžalovaného Ing. B., včetně obžalovaného samotného, k projektu, byl projekt fúze IXXXXA a FxxxO logickým řešením nastalé situace, kdy bylo zjevné, že ani s dosavadní podporou AXXXT nebude FxxxO schopna dále samostatně fungovat.

614. Vrchní soud v Praze v odstavcích 78-86 odůvodnění svého rozhodnutí (odst. 516-524) shrnuje zásadní **otázky financování projektu FxxxO a též pojištění majetku této společnosti**, přičemž sám konstatuje, že se těmito otázkami zdejší soud zabýval již v předchozím rozhodnutí poměrně podrobně (konkrétně financováním, resp. vztahům s HSBC Bank v odst. 197-242 odůvodnění). Odvolací soud nicméně po shrnutí závěrů učiněných již zdejším soudem především ve vztahu k bankovním úvěrům poskytnutým FxxxO a zajištěným ze strany AXXXT a IXXXXA, sjednávání těchto úvěrů finanční ředitelkou skupiny AXXXT Ing. P., jež byla nadále vedena jako kontaktní osoba, vnitřní dokumentaci banky v systému CARM a údajům obsaženým ve svědeckých výpovědích představitelů banky, rovněž závěrů znaleckého posudku opatřeného pro účely posouzení úvěru a dále též pojištění FxxxO v rámci pojistné smlouvy AXXXG vytýká zdejšímu soudu (odst. 83 odůvodnění rozhodnutí Vrchního soudu v Praze, resp. odst. 521) jejich izolované hodnocení od dalších provedených důkazů. Rekapituluje přitom, že Městský soud v Praze učinil ve svém předchozím rozhodnutí závěr, že AXXXG fakticky zajistil již v roce 2008 pro FxxxO bankovní úvěr, což jednoznačně svědčí o úzké personální a ekonomické propojenosti obou subjektů a jednání jejich vedení ve shodě, nicméně tento postup označil soud vzhledem ke vztahu obžalovaného A. B. k jeho rodině a samotnému projektu za rozumně vysvětlitelný, lidsky pochopitelný a logický, nikoli nezákonný a sám o sobě z hlediska žádosti o dotaci nijak podstatný.

615. V této souvislosti odvolací soud konkrétně vytýká zdejšímu soudu, že nechal bez povšimnutí **rozdíl mezi prezentací FxxxO vůči bance a pojišťovně**, tedy jako součásti skupiny AXXXT, **a vůči Regionální radě regionu soudržnosti Střední Čechy**, vůči němuž vystupovala jako nezávislý podnik a k AXXXG se hlásila toliko jako k partnerovi, přičemž její činnost neměla být zaměřena cíleně na konkrétní subjekt, který by kapacitu zařízení v podstatném rozsahu vytěžoval, jak byl projekt prezentován bance, což vyplývá ze znaleckého posudku Ing. Šelepý. V této souvislosti upozornil odvolací soud na **e-mailovou komunikaci mezi obžalovanou Ing. N. a paní T.**, již uložil zdejšímu soudu provést k důkazu, obsah potvrzení HSBC Bank a skutečnost, že úvěrová smlouva s ručitelským prohlášením AXXXT nebyla součástí příloh žádosti o dotaci. Odvolací soud přitom uvádí, že je z pohledu komplexního hodnocení posuzovaného případu namísto se zabývat otázkou, zda tento postup mohl mít nějaký důvod a sledovat nějaký cíl.

616. Z **komunikace mezi obžalovanou a paní T.**, jež byla v plném znění citována v odst. 584, vyplývá, že obžalovaná se tázala na možnost nedoložení celé úvěrové smlouvy z důvodu obchodního tajemství na základě tvrzeného doporučení právníků, ale s tím, že takto bude postupováno pouze v případě, že s tím bude druhá strana souhlasit. Pomine-li soud, že neexistuje důkaz, který by pravdivost tvrzení obžalované uvedeného v e-mailu (tedy že se jednalo o doporučení právníků) vyvracel, je zcela zjevné, že obžalovaná jasně v e-mailu uvedla, že takto bude postupováno (tedy že nebude poskytnuta celá úvěrová smlouva) pouze v případě souhlasu druhé strany. Je přitom třeba zdůraznit, že přímo v žádosti o dotaci se hovoří o tom, že projekt má partnery, v další části se hovoří o spolupracující firmě AXXXT a jejím zájmu získat dotaci na vzdělávání zaměstnanců, když tyto akce by byly realizovány v areálu FxxxO. V doplňujících informacích k žádosti o dotaci se jasně hovoří o dohodě o budoucí spolupráci s AXXXT, zajišťující minimálně 20 akcí ročně (dohoda byla k žádosti doložena), resp. v souvislosti s vytižeností se hovoří o reálně projeveném zájmu velice silného partnera. V analýze rizik (č. l. 11 166) se v souvislosti s bankovním úvěrem výslovně hovoří o „*zajištění financování projektu bankovní půjčkou s garancí finančně silného partnera*“. Za této situace, kdy neposkytnutí celého textu smlouvy, odůvodněné doporučením právníků z důvodu obchodního tajemství, vázala obžalovaná Ing. N. na souhlas poskytovatele dotace (přičemž neexistuje žádný důkaz, který by toto její tehdejší tvrzení vyvracel), kdy se partnerstvím s AXXXT FxxxO v žádosti o dotaci a jejích přílohách nijak netajila, naopak ji dokládala a tato spolupráce byla poskytovatelem dotace hodnocena kladně, a zároveň (byť bez

konkrétního jmenování partnera) sama v informacích prezentovaných poskytovateli dotace hovořila výslovně o tom, že bankovní půjčka bude garantována finančně silným partnerem, by považoval Městský soud v Praze za velmi pochybné dovozovat úmysl obžalované zatajit ručení (záruky) společností z holdingu AXXXT; jednalo by se navíc o pouhou ničím nepodloženou spekulaci.

617. K obsahově odlišné prezentaci vztahu AXXXT a FxxxO vůči poskytovateli dotace na straně jedné a vůči bance a pojišťovně na straně druhé Městský soud v Praze především uvádí, že již v předchozím rozsudku zaujal velice kritický postoj k hodnocení věrohodnosti výpovědi svědkyně Ing. P., která úvěr pro FxxxO fakticky dojednávala, když v odst. 453 odůvodnění svého rozhodnutí zhodnotil její výpověď jako úmyslně nepravdivou s tím, že by se orgány činné v trestním řízení měly zabývat její možnou trestní odpovědností. Důležité je nicméně zdůraznit, že na jednu stranu je nepochybné, že obžalovaný Ing. B. měl jistě zájem, aby úvěr byl bankou společnosti FxxxO poskytnut, a to už z důvodu osobních vztahů k dceři a družce a ostatně i vlastního vztahu k projektu, na druhou stranu se však osobně na sjednávání úvěru nepodílel a nelze nad rámec skutečností uvedených v jím podepsaných dokumentech přesvědčivě dovozovat jeho odpovědnost ve vztahu k dílčím konkrétním informacím, které byly bance při sjednávání úvěru poskytnuty či prezentovány, a to včetně informací poskytnutých Ing. Šelepovi, jenž jasně uvedl, že podklady měl od pana N., s nímž komunikoval, a nikoho z rodiny obžalovaného nepotkal. V zásadě totéž platí i u obžalované Ing. N., která se, jak jistě korektně uvedl odvolací soud v odst. 80 svého odůvodnění, podílela na nastaveném způsobu komunikace, kdy jako kontaktní osoba byla za FxxxO uváděna Ing. P., jež fakticky úvěry sjednávala, nicméně ani z výpovědi pracovníků banky nevyplývá, že by se na samotném sjednávání úvěrů či poskytování zásadních informací podílela obžalovaná. Konkrétně se k těmto jednáním vyjadřovala svědkyně S., která popisovala, že s obžalovanou a s panem N. řešila provozní věci, když o úvěru komunikovala paní P. Lze přitom jistě souhlasit, že především ve znaleckém posudku Ing. Šlepy je využití projektu vázáno výrazně cíleněji na jeden subjekt (tedy společnosti holdingu AXXXT), zatímco poskytovateli dotace byly sice spolupráce s AXXXT, příslib vyřízení ve stanoveném rozsahu a partnerství dokládány a poskytovatelem též (kladně) hodnoceny, nicméně využití projektu bylo nepochybně prezentováno obecněji. Pomine-li soud otázku, již považuje za spornou, totiž do jaké míry se skutečně jedná o zásadní rozpor či spíše o jinak postavený důraz, považuje za nemožné dovodit, že konkrétní informace k plánované klientele v rámci žádosti o dotaci byly ze strany obžalované Ing. N. uváděny cíleně, úmyslně nepravdivě (u obžalovaného Ing. B. neexistuje důkaz o znalosti konkrétních dílčích částí žádosti); ve vztahu k případné nepravdivosti informací poskytnutých bance při sjednávání úvěru z důvodů popsaných výše nelze dovodit odpovědnost ani jednoho z obžalovaných, když úvěr sjednávala především Ing. P.

618. Pokud jde o zahrnutí FxxxO do společností skupiny AXXXG v rámci uzavřených **rámcových pojistných smluv**, jedná se o nepochybnou skutečnost, nepochybné je i to, že tyto smlouvy za AXXXG průběžně podepisoval obžalovaný Ing. B. Zároveň je však patrné, že takto v praxi nebyly zahrnuty jen společnosti skupiny AXXXT, když od 29. 4. 2011 byl v tabulkách uveden i obžalovaný Ing. B. jako fyzická osoba. I z výpovědi svědkyně G. vyplývá, že okruh subjektů, na něž se rámcové pojistné smlouvy AXXXG vztahovaly, určoval AXXXT, přičemž se ve skutečnosti nejednalo pouze o vlastnický propojené společnosti. Svědkyně konkrétně uváděla, že takto byl zahrnut nejen soukromý majetek obžalovaného, ale i společnosti vlastněné jeho rodinou, byť tyto nijak nespecifikovala.

619. Vrchní soud v Praze v odst. 85-86 svého rozhodnutí (odst. 523-524) vytýká zdejšímu soudu, že se de facto vůbec nezabýval **ekonomickým stavem společnosti FxxxO, jejími předpoklady pro realizaci náročného projektu, zdroji financování a ekonomickou kondicí společnosti v průběhu doby**, když poukazuje na ručení a záruky AXXXG a smlouvy o půjčkách mezi AXXXG, resp. IXXXA a FxxxO, s tím, že kroky související s těmito transakcemi je třeba dát

do souvislosti s celým vývojem projektu, jak byl v časové posloupnosti prezentován, od nákupu nemovitostí až po fúzi FxxxO a IXXXXA.

620. K této výtce lze především, pokud jde o počáteční situaci (stav) společnosti FxxxO, odkázat na odst. 600 a zopakovat, že z provedených důkazů jednoznačně vyplývá, že Zxxx xxx xxxV skutečně byla ke dni 31. 12. 2007 prázdná schránka bez vlastních zdrojů pro zamýšlené podnikání a bez jakéhokoli majetku. Tato společnost byla nepochybně (podrobně toto vyplývá i ze zpracovaného znaleckého posudku České znalecké, a.s., ale je prokazováno zcela souladně s ním i dalšími důkazy) po celou dobu své samostatné existence ekonomicky závislá na holdingu AXXXT (včetně IXXXXA), který jí, lapidárně shrnuto, fakticky zajistil bankovní úvěr, následně byl v drtivé většině zdrojem jejích příjmů z reklamy a zároveň jí poskytoval půjčky. Tyto skutečnosti ostatně zdejší soud vzal za prokázané v odst. 454-455 odůvodnění předchozího rozsudku. Právě tyto skutečnosti, ve spojení s dalšími zjištěními policie, vedly k jistě důvodnému podezření z pouze účelového, tzv. naoko učiněného vyčlenění FxxxO z holdingu AXXXT (jak bylo citováno již v odst. 12, policejní komisař v návrhu na podání obžaloby ze dne 15. 4. 2019 konstatoval, že společnost FxxxO stavěla „na pozemcích holdingu, za peníze holdingu, pod dozorem holdingu a byla řízena lidmi z holdingu.“) Tímto podezřením, včetně jednotlivých nepřímých důkazů, na nichž bylo založeno, se soud velice pečlivě zabýval, a to i s plným zohledněním jednotlivých bodů vytknutých výslovně odvolacím soudem, nicméně z důvodů vyložených v předchozích odstavcích setrvává na svém závěru, že souhrn nepřímých důkazů, které by této verzi nasvědčovaly, není uzavřený, umožňující pouze výklad o vině obžalovaných či alespoň některého z nich, a nevyvrací tedy podstatu obhajoby obžalovaných, potvrzovanou i výpověďmi dalších osob z řad jejich rodinných příslušníků (byť soud všechny tyto výpovědi hodnotil z důvodů podrobně rozebraných výše značně kriticky), navíc podstata této obhajoby je potvrzována přesvědčivou a logickou výpovědí svědka B. (viz též dále).

621. Soud provedl, vázán právním názorem a pokynem odvolacího soudu, doplnění dokazování dalšími otázkami za **znaleckých posudků MBM-Hopet s. r. o. a České znalecké a.s.**, nicméně neshledal, že by toto doplnění přineslo nové podstatné informace. V této souvislosti je třeba zdůraznit, že Městský soud v Praze se ztotožňuje s logickými a podrobnými **ekonomickými závěry** ke společnosti FxxxO obsaženými v posudcích České znalecké a.s., zejména ve vztahu k tomu, že společnost FxxxO, jež v roce 2007-2008 byla fakticky (z hlediska svého majetku, nedostatku zaměstnanců atd.) prázdnou schránkou, by bez symbiózy s holdingem AXXXT a jeho podpory (především faktické zajištění úvěrů a ručení za ně, půjčky, zajištění příjmu z reklamy, když platby za reklamu postrádaly ekonomický smysl, tedy se nejednalo o klasické ekvivalentní smluvní vztahy) nebyla vůbec životaschopná a rozhodně by nebyla schopna projekt realizovat. Tuto skutečnost, která vyplývá souladně z řady provedených důkazů (včetně např. vyjádření obžalovaného Ing. B. vůči svědkovi B., o němž tento svědek ve své výpovědi hovořil, že rodině daruje prázdnou firmu, která mu zbyla), nicméně nikdo z obžalovaných nepopírá.

622. Vytýká-li odvolací soud v této souvislosti v odst. 93 odůvodnění svého rozhodnutí (odst. 531), že si Městský soud v Praze nepoložil například **otázku, jak se zjištěné, jednoznačně nepříznivé ekonomické ukazatele společnosti FxxxO promítají do linie prezentované obhajobou**, k níž se soud přiklonil, tedy že prvotním zájmem bylo poskytnout členům rodiny Ing. B. prostor k podnikání, které si měli dle jeho vlastních slov vyzkoušet, když z provedených důkazů plyne, že projekt byl od počátku ekonomicky neúnosný, vysoce rizikový, s téměř nulovou pravděpodobností návratnosti přinejmenším v reálné době, a zda by přenesení projektu na rodinné příslušníky pro ně vzhledem k ukazatelům neznamenovalo nepřiměřenou zátěž, jedná se obsahově o totožnou výtku či argument, které již byly formulovány v odst. 57 odůvodnění rozhodnutí odvolacího soudu (odst. 495 tohoto odůvodnění). Vzhledem k důležitosti této otázky považuje Městský soud v Praze za nezbytné i zde znovu uvést, že z provedeného dokazování, jsou-li tyto důkazy hodnoceny skutečně ve svém komplexu, naopak vyplývá, že rodina obžalovaného svým zapojením do akcionářské struktury FxxxO neriskovala a nemohla ztratit v zásadě vůbec nic.

Projekt jako takový působil nepochybně ztrátově, takto však působil (a nakonec se takto též projevil) bez ohledu na dotaci, když částka 50 000 000 Kč nebyla tuto skutečnost způsobila změnit. Rodinní příslušníci obžalovaného Ing. B. ale neriskovali v pozici akcionářů (když za akcie navíc zaplatil obžalovaný, takže se zjevně jednalo o dar) vůbec nic a její převzetí pro ně nepředstavovalo reálně žádnou zátěž. Naopak se jim dostalo, při všestranné personální i finanční podpoře společností Ing. B., možnosti realizace a rozvíjení projektu, k němuž měli – v případě družky a dcery obžalovaného, ostatně stejně jako osobně obžalovaného – nepochybný vztah. Uváží-li se tyto skutečnosti právě v celkové souvislosti nejen ekonomických, ale i lidských vztahů, které z provedených důkazů vyplývají, posuzovaných skutečně komplexně, dává postavení FxxxO a její vztah k AXXXT nepochybný smysl. Jak již Městský soud v Praze podrobně rozebral v odst. 612, na jiném místě odůvodnění svého rozhodnutí odvolací soud naopak poukazuje z jiného úhlu pohledu na nevýhodné prvky vztahu společnosti FxxxO vůči IXXXA, které je však třeba hodnotit právě s ohledem na ekonomickou situaci FxxxO a její neschopnost bez podpory AXXXT projekt realizovat. Konečně Městský soud v Praze opětovně poukazuje, z hlediska úvah o možném nepřiměřeném lidském zatížení rodiny obžalovaného (konkrétně jeho tehdejší družky a jeho dcery, a to i vzhledem ke zdravotnímu stavu dcery), na skutečnosti, které podrobně rozebral již v odst. 603 tohoto odůvodnění, konkrétně především na to, že zapojení do podnikání či zájem podnikat mohou mít různou povahu z hlediska intenzity, resp. náročnosti, rovněž z hlediska času (včetně rozdílnosti fází výstavby a následně provozu již hotového areálu). Z výpovědi obžalovaného A. B., jeho rodinných příslušníků ani z jiných důkazů nevyplývá, jakou formu v rámci nastíněné možné škály podnikání členů rodiny obžalovaného mělo mít, a tedy dovozovat například, že se mělo jednat o podíl na každodenním řízení společnosti, *nota bene* v úvodní etapě výstavby, nikoli ještě provozu areálu, a z tohoto předpokladu pak dále dovozovat nevěrohodnost obhajoby obžalovaných a výpovědi svědků je podporujících, by bylo pouhou důkazně nepodloženou spekulací.

623. Ke znaleckému posudku České znalecké a.s. se dále sluší dodat, že jakkoli se soud ztotožnil s podrobnými ekonomickými závěry, resp. ukazateli, které z posudku vyplývají, v dalších částech posudku se zčásti řeší právní otázky (zejména otázka stejných a sousedních trhů, v návaznosti na jejíž zodpovězení se posudek vyjadřoval ke splnění podmínek pro získání dotace). V této části se jedná již o řešení otázek, které znalci nepřísluší, navíc toto řešení soud (a ostatně zčásti ani obžaloba, když již nejvyšší státní zástupce ve svém rozhodnutí odmítl, že by se při posuzování působení na stejných či sousedních trzích mělo přihlížet k transakcím se zemědělskými produkty v roce 2008 nebo k zapsanému předmětu podnikání) považuje za zjevně chybné, jak vyplývá i z podrobného rozboru závěrů, jež k této otázce soud učinil již v prvním zprošťujícím rozsudku (viz zejména odst. 458 a násl.). Bylo by tedy rovněž nadbytečné v odůvodnění rozsudku podrobněji rozebírat a řešit další zjevné právní nesprávnosti, vyplývající z posudku i výsledku znalce v hlavním líčení, zejména ve vztahu k právní definici podnikání či otázce účinnosti příslušných norem evropského práva, jež byly v znaleckém posudku fakticky vykládány a aplikovány.

624. Odvolací soud v odst. 55 svého rozhodnutí vytkl zdejšímu soudu, že označil **výpověď svědka J. B.** za klíčovou, vnášející do celého případu tak závažná zjištění, že převažuje všechny ostatní ve věci provedené důkazy, když jak v tomto odstavci, tak v obsahově navazujícím odstavci 95 zdůrazňuje, že se jedná o výpověď sice věrohodnou, nicméně svědek vypovídal pouze z toho pohledu, jak jednotlivé události vnímal, popřípadě na základě toho, jaké k nim měl informace, z nichž řada byla zprostředkovaná. Odvolací soud přitom výslovně uvedl, že nesdílí názor, že výpověď svědka je tak zásadního charakteru, že by byla způsobila celou důkazní situaci zvrátit.

625. K těmto závěrům Městský soud v Praze především předesílá, že podle jeho hodnotících úvah nejde o to, že by výpověď tohoto svědka byla ve vztahu k podstatným bodům ojedinělým důkazem převyšujícím svým významem všechny ostatní důkazy a zvrátivším celou důkazní situaci. Naopak, podstata a nezanedbatelný význam výpovědi svědka, který přitom, jak zdůraznil zdejší soud již v odůvodnění předchozího rozhodnutí, zčásti paradoxně vyvracel dílčí, ale podstatný prvek obhajoby obou obžalovaných, spočívající v tvrzení, že možnost dotace byla obžalovanými řešena

až po 20. 12. 2007, spočívá v tom, že tato výpověď potvrzuje základní tezi obhajoby obou obžalovaných i výpovědi svědků z okruhu jejich rodinných příslušníků (A. B., M. B., M. H.), jakkoli ke všem těmto výpovědím a jejich hodnocení přistupoval Městský soud v Praze již v předchozím rozsudku kriticky. Městský soud v Praze proto zdůrazňuje, že na výpověď svědka B. nenahlíží jako na osamocený důkaz, ale jako na důkaz, který potvrzuje – ve vztahu k podstatě věci – obhajobu obou obžalovaných a s ní souladné výpovědi svědků B., B. a H. Především pak platí, že skutečnosti vyplývající z výpovědi svědka ani popsaná obhajoba nejsou ve skutečnosti vyvráceny jinými důkazy. Odlišnému závěru totiž mohou nasvědčovat, a zčásti vskutku nasvědčují, především nepřímé důkazy, které však ani ve svém souhrnu v žádném případě netvoří ucelený řetězec důkazů usvědčujících obžalované a vyvracejících, a to mimo důvodnou pochybnost, ve vztahu k rozhodné otázce, jak byla nastíněna výše, jejich obhajobu.

626. Odvolací soud v rámci svých výhrad k hodnocení výpovědi tohoto svědka vytkl zdejšímu soudu pominutí pasáží jeho výpovědi uvedených v odst. 97-100 rozhodnutí odvolacího soudu (odst. 535-538).

627. V prvním z těchto odstavců odvolací soud cituje pasáže výpovědi svědka, v níž se vyjadřoval k zájmu obžalované Ing. N. o areál a projekt ještě v době, kdy jej realizovala IXXXXA, kdy si podle obžalovaného B. řekla o pozici ředitelky. Následně je citována věta: „*Protože, kdy se rozhodlo, že se statek vyčlení z AXXXT a udělá se jako samostatná firma, tak nevím, zda to bylo nejdřív, anebo potom, ale každopádně v tento okamžik, na podporu toho, že by to mohlo být rentabilní, přišla paní N. s tím, že je možné zajistit dotaci z oboru cestovního ruchu... Ta možnost dotace byla z její strany prezentována ještě v době, kdy se uvažovalo o prodeji, v tu dobu již paní N. prezentovala možnost získání dotace.*“ Městský soud v Praze souhlasí s tím, že z této odpovědi jasně vyplývá, že fáze úvah o prodeji a o samostatné firmě vzniklé po vyčlenění z AXXXT probíhaly alespoň zčásti souběžně, a to ještě v době, kdy k vyčlenění z AXXXT nedošlo.

628. Dále odvolací soud cituje v dalším odstavci svědkem zprostředkovanou reakci obžalovaného Ing. B. na jeho nabídku firem s historií v cestovním ruchu, aby byla splněna dotační podmínka, o níž se svědek (nesprávně) domníval, že pro úspěšnou žádost o dotaci existuje, tedy odpověď obžalovaného, že nebude vyhazovat peníze, zbylo mu jedno ze dvou Zxxx xxxV jako prázdná firma a tuto daruje dětem. Z uvedené citace jednoznačně vyplývá jednak skutečnost, že i obžalovaný Ing. B. vnímal Zxxx xxx xxxV jako prázdnou firmu, a jednak, že otázka možnosti dotace (jež byla důvodem vyhledání a nabídky společností svědkem B.) byla řešena v době, kdy projekt byl ještě realizován v rámci holdingu AXXXT.

629. V dalším odstavci odvolací soud shrnuje další části odpovědí svědka B., z nichž vyplývá, že téma malého a středního podniku bylo zmíněno, když se začalo mluvit o dotaci, a všichni věděli, že dotaci může získat pouze malý a střední podnik, což IXXXXA nebyla. (Následně svědek pouze spekuloval o důvodu, proč byla vytvořena akciová společnost.)

630. Konečně v posledním zmiňovaném odstavci odvolací soud cituje odpověď svědka, který jasně uvedl, že nejprve padlo rozhodnutí o vyčlenění, a teprve pak byla vznesena možnost dotace, což by bez vyčlenění vůbec nepřicházelo v úvahu, s tím, že následně upřesnil či potvrdil, že možnost dotace byla paní N. prezentována ještě v době, kdy se uvažovalo o prodeji, ale projekt chtěla realizovat paní B., a že to nebylo tak, že by byly dvě oddělené fáze – úvahy o prodeji a realizace rodinou, když tyto diskuse probíhaly současně, přičemž obžalovaný svědka B. ujistil (v souvislosti s jeho domněnkou, že Zxxx xxx xxxV podmínku dotace nesplňuje kvůli nedostatku podnikatelské historie v oboru), že má pokračovat v realizaci projektu bez ohledu na to, zda paní N. dotaci dokáže, či nedokáže sehnat.

631. Městský soud v Praze zcela respektuje závěr odvolacího soudu vyjádřený ve vztahu k výpovědi svědka B. v odst. 101 jeho rozhodnutí (odst. 539), že nelze jednoznačně ohraničit jednotlivé fáze realizace vyvedení projektu FxxxO mimo AXXXT a že je naopak zřejmé, že úvahy, co s projektem, se ubíraly různým směrem a byly zvažovány současně. Nicméně zároveň stále platí,

že z výpovědi svědka se jasné podává, že veškeré tyto úvahy, týkající se buď prodeje projektu mimo holding AXXXT, nebo jeho realizace rodinou obžalovaného v rámci samostatné firmy působící rovněž mimo holding AXXXT, spojené též s možností získání dotace, nastaly až poté, co se obžalovaný Ing. B. rozhodl, že projekt nebude realizován AXXXT, a proto mimo jiné svědka pověřil sháněním kupce. Tato skutečnost z výpovědi svědka vyplývá zcela jednoznačně a nepochybně a svědek ji na několik místech jasné zopakoval, ostatně soud I. stupně věnoval ověření této informace v rámci výpovědi svědka v původním řízení velkou pozornost (natolik, že předsedovi senátu opakování této otázky na svědka za účelem ověření jistoty jeho odpovědi obhajoba ve svém vyjádření k rozhodnutí Vrchního soudu v Praze ze dne 25. 1. 2024 z teoretického hlediska vytýká).

632. Zcela konkrétně je, nad rámec pasáže korektně citované odvolacím soudem v odůvodnění jeho rozhodnutí (odst. 538), namísto v rámci zachování přesnosti citovat z výpovědi svědka následující pasáže:

„Dostali jsme se do té fáze, kdy pan B. řekl, že dobře, neprodá to, má o to zájem manželka, děti se tam chtějí učit podnikat, a on jim to dá nebo daruje, jste říkal, použil jste takový výraz? - *Tak to bylo v souvislosti s tím, když se rozhodl, že to od AXXXT oddělí, a paní N. přišla s tím, že je schopna na to sehnat nebo vylobbovat dotaci, tak se jednalo o to, jakým způsobem se to z AXXXT, potažmo IxxxA vyčlení.*“

„*K dotazu, zda rozhodování nebo jednání o vyčlenění proběhlo v návaznosti na informaci od paní N., že je schopna vylobbovat dotaci, uvádím, že ne, nejdříve bylo rozhodnuto, že se to vyčlení. A myslím, že dalším, kdo podporoval to, aby se to neprodalo, nejenom, že to byla paní M., která to chtěla realizovat, ale i paní N., která tam chtěla dělat ředitelku.*“

„*K dotazu, kdy jsem se dozvěděl o tom, že paní N. pojala nápad podat žádost o dotaci, uvádím, že krátce poté, co pan B. rozhodl o tom, že se FxxxO vyčlení z AXXXT, přišla paní N. s tím, že by mohla zajistit dotaci z cestovního ruchu.*“

633. Městský soud v Praze si je vědom toho, že popsané skutečnosti nevylučují samy o sobě tezi či možnost, že k umělému, pouze předstíranému vytvoření FxxxO, resp. vyvedení projektu z holdingu AXXXT, mohlo přesto dojít. Z provedených důkazů, zejména výpovědi svědka B., skutečně vyplývá, že v rámci procesu rozhodování o dalším osudu FxxxO nebyly striktně časově odděleny jednání o prodeji projektu a úvahy o jeho realizaci jako rodinného podniku, přičemž z časové návaznosti jednotlivých kroků, na niž též upozorňuje odvolací soud, je patrné, že veškeré tyto kroky či úvahy byly činěny ještě v době, kdy projekt byl stále v gesci společnosti IXXXXA náležející k holdingu AXXXT.

634. Za dané situace nelze tedy bez dalšího vyloučit variantu skutkového děje spočívající v tom, že – přes předchozí rozhodnutí projekt prodat – se obžalovaný A. B., podporován či přemluven dcerou a partnerkou a s informací o možnosti dotace získanou od obžalované J. N., mohl rozhodnout projekt realizovat pouze formálně jako samostatný podnik, fakticky ale v rámci AXXXT, a to za účelem získání dotace, na kterou by jinak projekt (přesněji subjekt jej realizující) neměl nárok.

635. V této souvislosti však Městský soud v Praze připomíná, že i tak by kontinuita vývoje projektu od původního úmyslu obžalovaného A. B. a postupné změny koncepce z rodinné farmy, již popisuje ve svém rozhodnutí velmi podrobně i odvolací soud, byla nepochybně přetržena (o pravdivosti informace svědka B., že obžalovaný se v určitou dobu rozhodl nerentabilně působící projekt prodat a mimo jiné svědka tímto prodejem pověřil, není pochyb), nebylo by tedy možné ji argumentovat jako indicií naznačující uskutečňování souvislého, fakticky nepřerušného úmyslu obžalovaného Ing. B. Především pak uvedenou teorii či variantu v žádném případě nepodporuje ucelený a jiný výklad vylučující kruh nepřímých důkazů, které by někoho z obžalovaných z úmyslného podílu na realizaci takového, svou podstatou podvodného, jednání usvědčovaly, když

je třeba zdůraznit, že toto by muselo platit ve vztahu ke každému z obžalovaných, měl-li by být shledán vinným, přísně individuálně.

636. Z logické, konzistentní a přesvědčivé výpovědi svědka B., který sice (to platí obecně pro všechny svědky) mohl samozřejmě vycházet pouze z informací, které měl a které byly v některých případech zprostředkované, nicméně u něhož zároveň nelze pominout, že měl k celému projektu a jednáním s ním souvisejícím ze své pozice právě v rozhodné době velmi blízko a věnoval mu pravidelně svůj čas, zcela nepochybně vyplývá mimo jiné přinejmenším to, že:

- svědek sám byl v určité fázi projektu, poté, co se ukázalo, že nevycházejí propočty a že projekt, který si osobně velmi oblíbil obžalovaný A. B., ve všech zvažovaných podobách působí prodělečně (navíc svědek, jak sám barvitě popsal, byl kontaktován různými představiteli společností v rámci holdingu AXXXT, kteří se chtěli tomuto projektu vyhnout), pověřen obž. A. B., aby našel pro projekt kupce (svědek přitom potvrdil, že nebyl sám), o což se snažil; Městský soud v Praze k této části výpovědi svědka zdůrazňuje, že svědek popisoval jednání z vlastní zkušenosti, nelze důvodně pochybovat o tom, že byl v určité fázi realizace projektu, kterou specifikoval, skutečně obžalovaným osobně pověřen, aby kupce mimo AXXXT našel;

- svědek zcela jednoznačně, na několika místech své výpovědi, potvrdil, že dotace se začala řešit – že tato možnost byla obžalovanou Ing. N. nadnesena – až poté, co bylo rozhodnuto, že projekt nebude realizován AXXXT;

- svědek rovněž jednoznačně odpověděl na otázku, s kým z rodiny obžalovaného Ing. B. řešil záměr podnikat, že s A. B. o tom nemluvil, ale s M. B. velmi pravidelně, když popisoval, že se ujala řízení a realizace interiéru, jezdila každý týden na kontrolní dny a konzultovala s ním stavbu.

637. Odvolací soud dále v odst. 102 odůvodnění svého rozhodnutí (odst. 540) uvedl, že nesouzní s **hodnocením výpovědi svědkyně N.** zdejšími soudem, byla-li označena za pro věc bezvýznamnou, a poukázal na její pouze naprosto formální působení v představenstvu (od 1. 3. 2010 do 31. 8. 2010) a následně v dozorčí radě společnosti FxxxO, které přijala na návrh tehdejšího předsedy představenstva T. R., když fakticky vykonávala pouze svou práci sekretářky, na rozhodování společnosti se nepodílela ani se o ně nezajímala. V rámci působení v dozorčí radě se pak podle své výpovědi jako členka dostavovala na farmu cca 1 x ročně i s malými dětmi, když možná probírala účetní závěrku. Zároveň poukázal na to, že v tomto zcela formálním postavení svědkyně mimo jiné podepsala smlouvu s HSBC Bank dne 1. 7. 2010 (úvěr ve výši 80 000 000 Kč) a dvě smlouvy z AXXXT o půjčkách ve výši 150 000 000 Kč, dále pak celou řadu smluv o reklamě.

638. Městský soud v Praze akceptuje stanovisko odvolacího soudu, že tato výpověď není bezvýznamná z hlediska posouzení fungování orgánů FxxxO, nicméně zároveň platí, že z výpovědi svědkyně nevyplyvá žádná podstatná skutečnost ve vztahu k případnému trestněprávně relevantnímu působení či vlivu některého z obžalovaných. Jak sama svědkyně popisovala, pro působení ve funkcích ve společnosti ji zjednal pan T. R., jenž v hlavním líčení využil svého práva nevypovídat; k naprosté nevěrohodnosti tohoto svědka ve vztahu k jeho výpovědím učiněným v přípravném řízení, jež byly v hlavním líčení čteny, se soud podrobně vyjádřil v odst. 438 odůvodnění, přičemž vůči těmto závěrům odvolací soud nevznese žádné námitky. Z popisu svědkyně navíc nelze bez dalšího rozhodně usuzovat, že měla být nekale využita jako jakýsi „bílý kůň“, když dle obecné zkušenosti rozhodně není neobvyklé, že v orgánech menších společností (především pokud jde o počet zaměstnanců) zasedají někteří členové mnohdy pouze formálně, přičemž jsou často doplňováni právě z okruhu zaměstnanců či rodinných příslušníků dalších osob působících v dané společnosti. FxxxO se přitom ani rozsahem své činnosti, který se vztahoval fakticky k vybudování a následně provozování jednoho konkrétního areálu, nevymykala z kategorie těchto menších podniků, a to zvláště v době výstavby areálu.

639. Odvolací soud dále zdejšímu soudu v odst. 103 svého odůvodnění (odst. 541) vytýká, že se v rámci komplexního hodnocení důkazů nezabýval prokázanou skutečností, že **doménu xxx** měl

od 27. 12. 2007 registrován AXXXT, přičemž tato společnost za ni též hradila faktury, byť s přefakturací na FxxxO. Za situace, kdy se k této otázce nevyjádřil nikdo z obžalovaných, kteří nad rámec monologických výpovědí odmítli vypovídat, ani ze svědků, přičemž důvody této praxe či úpravy nevyplývají ani z žádného jiného provedeného důkazu a zároveň se v tomto ohledu ani rozumně nenabízí jakékoli reálné doplnění dokazování, by však podle Městského soudu v Praze bylo důkazně nepodloženou spekulací dovozovat možné důvody této zjištěné smluvní úpravy a praxe. Je přitom třeba zdůraznit, že nelze tuto otázku důkazně spojit s konkrétním rozhodnutím či jednáním žádného z obžalovaných, jednalo se přitom v celkovém kontextu o bagatelní částky, u kterých lze mít za pochybné, že by jejich řešení mělo pro kohokoli ze zúčastněných podstatný význam. I v případě spekulace – jejíž vedení by však odporovalo korektnímu hodnocení důkazů – zda tuto úpravu nelze považovat za indicii nedostatku vážnosti převodu projektu na FxxxO, poukazuje Městský soud v Praze na to, že mnohem závažnější otázky (například vztahy k nemovitostem) smluvně řešeny byly a ani řešení této otázky by v případě pouhého předstírání existence reálně nefungující malé společnosti nepředstavovalo praktický problém.

640. Rozebírá-li odvolací soud v odst. 104 svého rozhodnutí (odst. 542) dokumenty založené ve sv. 84 spisu poskytnuté společností PricewaterhouseCoopers Audit, s. r. o., konkrétně **potvrzující dopisy vedení společnosti AXXXG** explicitně uvádějící, že FxxxO není součástí Skupiny AXXXT, podepisované Ing. P. a Ing. B., s tím, že je jistě legitimní otázka, proč k tomuto explicitnímu vyloučení propojení docházelo, konstatuje Městský soud v Praze, že odpověď na tuto otázku jednoznačně vyplývá z výpovědi svědkyně V., čtené k důkazu již v předchozím průběhu řízení, která jasně uvedla, že auditorská společnost si tato prohlášení sama vyžádala na základě spekulací, jež se objevily v médiích.

641. K **šetření a závěrečné zprávě Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF)**, jejíž obsah shrnuje odvolací soud v odst. 110 svého rozhodnutí (odst. 548), Městský soud v Praze, koneckonců ve shodě se závěrečnou větou citovaného odstavce odůvodnění odvolacího soudu, konstatuje, že zjištěními tohoto úřadu, jeho hodnocením a závěry není při svém rozhodování vázán. Nad rámec této skutečnosti však, s ohledem na to, že tuto zprávu odvolací soud v odůvodnění svého rozhodnutí výslovně zmiňuje, je třeba zdůraznit, že OLAF posuzoval věc z hlediska správního, nikoli trestního práva, ve vztahu k vině případným trestným činem, natož u konkrétních osob, nečinil a nebyl ani oprávněn činit žádné závěry. S některými právními závěry tohoto úřadu se zdejší soud z důvodů podrobně rozebraných v předchozím rozhodnutí a odvolacím soudem nijak nezpochybněných neztotožnil. Především pak Městský soud v Praze při svých zjištěních vycházel z jiného, a to nepoměrně rozsáhlejšího objemu důkazního materiálu než uvedený úřad.

642. Zmiňuje-li v návaznosti na šetření OLAF odvolací soud **další postup Regionální rady regionu soudržnosti Střední Čechy** jako poskytovatele dotace vůči IXXXXA (odst. 111 odůvodnění odvolacího soudu, resp. odst. 549), platí pro tento postup z hlediska posuzování trestní odpovědnosti konkrétních osob totéž, co bylo řečeno již v předchozím odstavci, když navíc IXXXXA sice vrátila poskytnutou dotaci (tato skutečnost by, jak správně uváděl státní zástupce, měla v případě kladného rozhodnutí o vině obžalovaných zásadní význam jako polehčující okolnost), nicméně s výslovnou výhradou, že nadále trvá na tom, že dotace byla poskytnuta po řádném splnění všech podmínek.

643. Konečně lze dodat, že s dílčím závěrem odvolacího soudu, vyjádřeným v odst. 115 jeho odůvodnění (odst. 553), o nedostatku trestněprávní relevance případné neplatnosti převodu akcií, se Městský soud v Praze zcela ztotožňuje, přičemž nemá za to, že by v předchozím rozhodnutí vyjádřil odlišný právní názor.

c) Komplexní shrnutí skutkových závěrů soudu

644. Jakkoli Městský soud v Praze již v předchozí pasáži rozsudku hodnotil provedené důkazy ve vztahu k podnětům a výtkám odvolacího nejen samy o sobě, ale i z hlediska jejich vztahu k dalším provedeným důkazům a celkové důkazní situaci, považuje z důvodu přehlednosti za vhodné skutkové závěry, jež učinil, a důkazy, na nichž je založil, již ve výrazně stručnější podobě znovu komplexně shrnout v následujících odstavcích, a to vzhledem k rozsahu této trestní věci a důkazního materiálu a rovněž skutečnosti, že právě absenci komplexního zhodnocení odvolací soud zdejšímu soudu ve svém zrušujícím rozhodnutí vytýkal. V podrobnostech přitom soud odkazuje též na předchozí části odůvodnění tohoto rozsudku, s nimiž tato shrnující pasáž tvoří neoddělitelný celek.

645. Jak bylo vysvětleno výše, doplnění dokazování a zhodnocení provedených důkazů směřovalo ke zodpovězení otázky, zda obžalovaní (případně některý z nich) vyčleněním FxxxO z holdingu AXXXT a dalšími kroky, za účelem dosažení dotace, na kterou by AXXXT neměl nárok, předstírali existenci reálně nefungujícího malého podniku, přičemž hlavním účelem těchto úkonů a transakcí bylo získání dotace.

646. Městský soud v Praze doplnil dokazování podle pokynů odvolacího soudu, částečně též v návaznosti na návrh obhajoby, přičemž shledal, že další doplnění dokazování již nepřipadá reálně v úvahu, jeho potřeba nevyplyvá ani z rozhodnutí odvolacího soudu. Provedené důkazy pak soud hodnotil velice pečlivě, s přihlédnutím a s respektem k výtkám a podnětům vyjádřeným v citovaném rozhodnutí odvolacího soudu, a to jak jednotlivě, tak v jejich vzájemném kontextu.

647. Z provedených důkazů nepochybně vyplývají **skutečnosti, které vedly k důvodnému podezření policie, že se obžalovaní dopustili jednání, jež jim kladla za vinu.** Konkrétně bylo nepochybně prokázáno, že (stručně shrnuty nejpodstatnější body, když v detailech soud odkazuje na předchozí pasáže odůvodnění tohoto rozsudku):

- projekt FxxxO, v němž se od počátku angažoval obžalovaný Ing. B., prošel historickým vývojem od prvotního nákupu pozemků společností IXXXA (součástí holdingu AXXXT) v roce 2006, přes vytváření a modifikace projektu v návaznosti na architektonickou studii;
- uvedený projekt ve své finální podobě (i v předtím zvažovaných podobách) z ekonomického hlediska vycházel nevýhodně;
- společnosti působící v rámci holdingu AXXXT, včetně IXXXA, by na dotaci vzhledem ke své velikosti neměly nárok;
- v období krátce před podáním žádosti o dotaci a rozhodováním o ní došlo k převodu fakticky prázdné a nefunkční, majetkem, zaměstnanci a reálnou podnikatelskou historií nedisponující společnosti Zxxx xxx xxxV, následně FxxxO, nepochybně z iniciativy a na základě faktického rozhodnutí obžalovaného, na tehdejší družku obžalovaného M. B., jeho dceru A. B. a syna A. B. ml., který však o projekt FxxxO neměl žádný zájem, nebyl o něm ani o převodu společnosti informován a veškeré dokumenty za něho podepsal někdo jiný; na tuto společnost byl projekt převeden a ona jej též realizovala;
- krátce před převodem popsáním v předchozím bodu došlo ke změně právní formy společnosti Zxxx xxx xxxV ze společnosti s ručením omezeným na akciovou společnost, tedy na formu, jež umožnila vydání tzv. anonymních akcií, a tedy fakticky skrytí vlastnické struktury společnosti;
- přes toto vyčlenění zůstala společnost FxxxO, která sama neměla žádný majetek ani reálný personální substrát, i v průběhu celé výstavby areálu a své právně samostatné existence ekonomicky zcela závislá na holdingu AXXXT, který jí zajistil bankovní úvěry, následně jí poskytoval půjčky a fakticky její činnost dotoval i cestou placení za reklamu, jež – z hlediska běžných obchodních vztahů – nedávala ekonomický smysl;
- vedle této naprosté ekonomické závislosti nadále existovala po celou dobu existence FxxxO i další značná faktická propojenost mezi FxxxO a AXXXT, když AXXXT byl nejen dominantním

uživatelé služeb FxxxO, ale například pro ni zajišťoval, zčásti na smluvním základě a zčásti pouze *via facti*, některé činnosti (účetní služby, jednání s bankou);

- byly prokázány i další dílčí skutečnosti, jež ukazují na propojení AXXXT s FxxxO (pojištění majetku FxxxO v rámci pojistné smlouvy skupiny AXXXT po celou dobu existence společnosti; pozdní zaplacení za akcie obžalovaným Ing. B. až po rozhodnutí o poskytnutí dotace; s časovým odstupem realizované vypořádání smluvních vztahů IXXXA, resp. FxxxO se společností SGL Projekt rovněž až po přiznání dotace; držení internetové domény FxxxO společností AXXXT, byť spojené s přefakturací);

- družka obžalovaného ani jeho dcera se fakticky na řízení společnosti FxxxO a rozhodování během samostatné existence společnosti přímo nepodílely, když dcera obžalovaného byla v tomto ohledu limitována též svými dlouhodobými zdravotními problémy;

- obžalovaný A. B. již v době přibližně od podzimu 2012 aktivně vystupoval za FxxxO přinejmenším při řešení propagace areálu, konkrétně při jednání se svědky S. a A., kteří jej oba vnímali jako osobu fakticky nadřízenou panu Š., tedy tehdejšímu předsedovi představenstva FxxxO;

- v roce 2014 došlo k fúzi FxxxO a IXXXA, čímž se projekt FxxxO vrátil zpět tam, odkud vzešel, tedy do holdingu AXXXT.

648. Městský soud v Praze se přitom pečlivě zabýval i **dalšími podněty vyjádřenými v rozhodnutí odvolacího soudu**, když nicméně z důvodů podrobně vysvětlených výše, s respektem ke skutečnostem uváděným odvolacím soudem, neshledal, že by se v případě vážně míněného převodu společnosti a projektu jednalo o projekt rizikový či příliš zatěžující pro akcionáře vzniklé společnosti z řad rodiny obžalovaného, kteří naopak fakticky neriskovali nic a osobně pro ně projekt nepředstavoval žádnou nepřiměřenou zátěž. Stejně tak Městský soud v Praze neshledal, hodnotil-li vztahy mezi holdingem AXXXT a FxxxO skutečně v jejich komplexu, aniž by pominul i osobní a rodinné vazby mezi zúčastněnými osobami, při zvážení odvolacím soudem nepochybně správně akcentované skutečnosti, že FxxxO byla v době svého převodu na nové akcionáře fakticky prázdnou skořápkou a bez podpory a pomoci AXXXT by nebyla vůbec schopná získat úvěr a projekt realizovat, že by tyto vztahy (a to i konkrétně odvolacím soudem akcentované vypořádání vztahu k nemovitým věcem ve vlastnictví IXXXA) byly pro FxxxO nevýhodné či že by byly nelogické.

649. Městský soud v Praze se rovněž opakovaně zabýval otázkou reálnosti zájmu M. B. a A. B. věnovat se v rámci projektu FxxxO podnikatelské činnosti, přičemž uzavřel, že zjištěné skutečnosti, včetně zdravotního stavu paní B., tento zájem, který mohl mít v čase i intenzitě různou podobu, nevylučují. Naopak velmi aktivní zájem a podíl paní B. na realizaci projektu je provedenými důkazy prokazován zcela jasně, stejně jako zájem o projekt paní B., u níž mohly v míře realizace tohoto zájmu následně hrát roli její xxx a vývoj zdravotního stavu.

650. Veškeré výše popsání důležité skutečnosti, jejichž význam zdejší soud v žádném případě nebagatelizuje, vedly, jak již soud uvedl, k velmi důvodnému a vážnému podezření ze spáchání projednávaných trestných činů, spočívajících zjednodušeně řečeno v předstírání existence reálně nefungujícího malého podniku za účelem získání dotace, na niž by podnik fakticky projekt realizující nemohl mít nárok, jež proti oběma obžalovaným pojalý orgány činné v trestním řízení.

651. Zároveň je třeba zdůraznit, že se ve vztahu k prokazované otázce, jíž je jednání obžalovaných týkající se žádosti o dotaci (a následně žádosti o jednotlivé platby), resp. řešení otázky, zda FxxxO byla v relevantním období skutečně reálně fungující společností vyčleněnou z holdingu AXXXT, nebo se jednalo pouze o předstírání těchto skutečností za účelem získání dotace, jedná ve všech případech o **důkazy toliko nepřímé, naznačující sice možný závěr o vině obžalovaných či některého z nich, ale ani ve svém souhrnu ve skutečnosti tuto vinu neprokazující**, a to proto, že tyto důkazy nevylučují mimo důvodnou pochybnost jiný skutkový

stav, tedy ten, který vyplývá z obhajoby obžalovaných, že FxxxO byla skutečně zamýšlena a realizována jako samostatný podnik, přičemž důvody tohoto postupu (byť možnost získání dotace mohla při zvažování hrát určitou roli) spočívaly především v zájmu družky a dcery obžalovaného tento projekt realizovat. Pokud jde o reálně možný výklad jednotlivých dílčích skutečností či důkazů, jež byly zmíněny výše, nikoli v rozporu s touto obhajovací verzí obžalovaných, soud v podrobnostech odkazuje na pasáže rozsudku vztahující se konkrétně k těmto důkazům a k jejich hodnocení, zejména části IV. a VIII. b) tohoto odůvodnění.

652. Je přitom třeba v obecné rovině zdůraznit, že platí, že soud může opřít výrok o vině i o nepřímé důkazy, ovšem jen za předpokladu, že tvoří ve svém souhrnu logickou, ničím narušenou a uzavřenou soustavu vzájemně se doplňujících a na sebe navazujících důkazů, které ve svém celku spolehlivě prokazují všechny okolnosti významné pro trestní odpovědnost obžalovaného a současně rozumně vylučují reálnou možnost jakéhokoli jiného závěru (srov. např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 24. 3. 1970, sp. zn. 7 Tz 84/1969, publikované jako R 38/1970 tr.). Jsou-li přítomny důvodné pochybnosti ve vztahu ke skutku či osobě pachatele, jež nelze odstranit ani provedením dalšího důkazu, je nutno rozhodnout ve prospěch obžalovaného, když ani vysoký stupeň podezření sám o sobě ještě není s to vytvořit zákonný podklad pro odsuzující výrok (srov. např. nález Ústavního soudu ze dne 27. 3. 2017, sp. zn. II. ÚS 4266/16).

653. Obhajobu obou obžalovaných i výpovědi jejich rodinných příslušníků, kteří svědčili v jejich prospěch, Městský soud v Praze kriticky zhodnotil již v předchozím rozhodnutí, přičemž na tomto hodnocení neshledává důvod nic měnit. Obhajobu obžalovaných konkrétně hodnotil jako nepřesvědčivou, zčásti vnitřně rozpornou, navíc – ve velmi podstatném bodu, jímž bylo časové zařazení řešení možnosti dotace obžalovanými – vyvrácenou věrohodnou a přesvědčivou výpovědí svědka B.. Pokud jde o rodinné příslušníky podporující verzi obžalovaných (M. B., A. B. a M. H.), poukázal soud – nad rámec (stejně jako v případě obžalovaných) monologické povahy těchto výpovědí a odmítnutí odpovídat na jakékoli otázky soudu či stran, což bylo právem vyslýchaných, ale takový postup značně omezuje verifikovatelnost výpovědí – především na to, že pravdivost výpovědi svědka H. byla alespoň zčásti nepochybně vyvrácena věrohodnou a přesvědčivou výpovědí svědkyně S. a e-mailovou komunikací, zatímco výpovědi svědkyň M. B. a A. B., byť je nelze označit za nepravdivé a ignorovat, vzhledem ke své extrémní stručnosti a zjevnému nezodpovězení důležitých otázek mají velmi omezenou faktickou váhu.

654. Zároveň však soud nemohl a nemůže pominout, že podstata obhajoby obžalovaných, již je tvrzení o vážnosti a reálnosti právních a dalších úkonů souvisejících s převodem Zxxx xxx xxxV (FxxxO) na rodinné příslušníky obžalovaného za účelem reálného právně samostatného podnikání, byť realizovaného ve spolupráci s holdingem AXXXT, tedy pravdivost údajů uvedených v žádosti o dotaci, resp. o jednotlivé platby, je potvrzována nejen výše uvedenými výpověďmi svědků z okruhu jejich rodinných příslušníků, ale též, resp. spíše zejména, **výpovědí svědka B..** Obsahem a hodnocením této výpovědi se soud podrobně zabýval jak v odůvodnění předchozího rozsudku, tak v návaznosti na konkrétní podněty odvolacího soudu dále i v části VIII. b) tohoto odůvodnění. Je přitom třeba zdůraznit, že tato výpověď, již jak zdejší soud, tak soud odvolací hodnotí jednoznačně jako věrohodnou, není důkazem osamoceným. Výpověď tohoto svědka je totiž v podstatných bodech souladná s podstatou obhajoby obžalovaných (a to za situace, kdy dílčí aspekty této obhajoby paradoxně vyvrací) a dále svědků M. B., A. B. i M. H. Ještě podstatnější pak je, že ve vztahu k nepřímým důkazům vedoucím k důvodnému podezření z trestné činnosti, jež byly rozebrány výše, se ve skutečnosti nejedná o výpověď, která by byla s jakýmkoli z těchto důkazů, případně i s těmito důkazy hodnocenými v celém jejich souhrnu, v rozporu a byla by jimi vyvrácena.

655. Konkrétně lze zopakovat, že z výpovědi tohoto svědka zcela jednoznačně vyplývá, že svědek byl osobně v určité fázi projektu, poté, co se ukázalo, že nevycházejí propočty a že projekt, který si osobně velmi oblíbil obžalovaný A. B., ve všech zvažovaných podobách působí prodělečně, pověřen A. B., aby našel pro projekt kupce (svědek přitom potvrdil, že nebyl sám), o což se snažil.

Svědék rovněž opakovaně a konzistentně ve své výpovědi potvrzoval, že možnost získání dotace byla obžalovanou Ing. N. nadnesena až poté, co bylo rozhodnuto, že projekt nebude realizován AXXXT. Konečně ve vztahu k záměru paní M. B. podnikat svědek potvrdil, že s M. B. o tomto jejím záměru pravidelně hovořil, když zároveň vylíčil, že se ujala řízení a realizace interiérů, jezdila každý týden na kontrolní dny a konzultovala s ním stavbu.

656. Městský soud v Praze si je plně vědom toho, že svědek některé informace mohl mít zprostředkovaně, nicméně je třeba zdůraznit, že právě v rozhodné době, kdy docházelo ke klíčovým transakcím a úkonům, měl svědek k projektu velmi blízko, úzce spolupracoval s obžalovanými a komunikoval s paní M. B., část věci (pověření prodejem projektu, pravidelnou osobní komunikaci s paní B.) popisoval nepochybně na základě své přímé zkušenosti. Rovněž informaci o řešení možnosti dotace až po rozhodnutí o vyčlenění projektu z holdingu AXXXT svědek opakovaně potvrdil zcela jednoznačně.

657. Jak již bylo uvedeno, **výpověď svědka B., vedle jejího souladu s podstatou obhajoby obžalovaných a výpověďmi svědků z okruhu rodinných příslušníků obžalovaného Ing. B., není v rozporu s žádným z nepřímých důkazů, které byly zmíněny výše a které vedly k podezření ze spáchání trestné činnosti,** když tato výpověď pouze odporuje jedné z možných interpretací těchto důkazů (byť by se třeba mohlo jednat o interpretaci v celkové souvislosti všech provedených nepřímých důkazů, bez zohlednění uvedených výpovědí obžalovaných, jejich rodinných příslušníků a svědka B., působící pravděpodobněji) a potvrzuje interpretaci jinou.

658. Za této důkazní situace odvolací soud uzavírá, že původně **důvodné podezření, že se obžalovaní dopustili trestných činů uvedených v obžalobě, nebylo provedenými důkazy prokázáno, a to rozhodně nikoli mimo důvodnou pochybnost.**

659. V této souvislosti je přitom třeba zdůraznit, že pro závěr o vině kteréhokoli z obžalovaných **by musela být vina tohoto obžalovaného prokázána mimo důvodnou pochybnost individuálně a konkrétně.**

660. Většina hodnotících úvah, jež soud vedly k opětovnému zprošťujícímu verdiktu a jež byly shrnuty výše, se vztahuje k oběma obžalovaným společně, nicméně obžaloba by, i kdyby se s hodnocením soudu neztotožňovala, stála ve vztahu k prokázání viny konkrétnímu obžalovanému ve skutečnosti před ještě náročnějším úkolem, neboť tuto vinu a skutečnosti ji zakládající nelze pouze presumovat či dovozovat bez dostatečných podkladů. Uvádí-li se například v odst. 279 obžaloby v souvislosti se změnou akcionářské struktury FxxxO před podáním žádosti o dotaci o obžalované Ing. N., že *„lze předpokládat, že sama jako odbornice na dotace upozornila na možné problémy při snaze získat předmětnou dotaci za situace, kdy by akcionářská struktura musela být zveřejněna...“*, případně v odst. 276, že *„zcela nepochybně tak obv. Ing. B. seznámila s podmínkami, za kterých by bylo možné o dotaci žádat, v prvé řadě s předpoklady, které musí splňovat zájemce o dotaci“*; jedná se o hypotézy, které nemají a již v době podání obžaloby neměly důkazní podklad.

661. Konkrétně je pak třeba uvést, že ve vztahu k **obžalované J. N.** jakožto dle obžaloby hlavní pachatelce a skutečností, o nichž právě ona měla či musela vědět, případně dalším skutečností, z nichž by bylo možné dovozovat její vinu, se i velice pečlivě zpracované usnesení odvolacího soudu zmiňuje spíše sporadicky, když většina bodů, o nichž hovoří odvolací soud, se vztahuje spíše k celkové historii vývoje projektu a otázkám reálnosti a vážnosti zapojení rodiny obžalovaného Ing. B. do něj. Neexistuje přitom například ani náznak důkazu, že by obžalovaná byla informována o skutečnosti, že A. B. ml. žádný zájem o projednávané podnikání neměl a relevantní dokumenty nepodepsal, případně o konkrétních detailech jednání Ing. P. s HSBC Bank a informacích, které při těchto jednáních paní P. poskytovala, byť obžalovaná jistě věděla, že je tato vede a že na dokumentaci je uváděna jako kontaktní osoba. Obdobně z provedených důkazů rozhodně nevyplývá, že by obžalovaná byla konkrétně informována o přesné vlastnické struktuře společnosti FxxxO či o okolnostech souvisejících s převodem této společnosti a předchozí změnou její právní formy.

662. Nedostatek trestní odpovědnosti obžalované J. N. (resp. nedostatek jejího prokázání) jako hlavní pachatelky by v obecné rovině jistě nevylučoval případnou trestní odpovědnost **obžalovaného A. B.**, ať již jako nepřímého pachatele trestného činu (§ 22 odst. 2 tr. zákoníku), za pomoc k trestnému činu coby formu přípravného jednání k trestnému činu (§ 20 odst. 1 tr. zákoníku), eventuálně tehdy, byla-li by právní kvalifikace jeho jednání jako pomoci k trestnému činu, užitá v obžalobě, navzdory neprokázání viny hlavního pachatele pro obžalovaného v rámci posuzování jednotlivých skutkových verzí přicházejících na základě provedení dokazování v úvahu příznivější – tj. z procesních důvodů, s ohledem na důkazní situaci. I v jeho případě by však musely být okolnosti tuto vinu zakládající prokázány individuálně a konkrétně mimo důvodnou pochybnost. Z provedených důkazů přitom rozhodně nevyplyvá, že by obžalovaný měl podrobnější informace o podmínkách dotace (např. svědek B. v tomto ohledu popisoval, že když mu říkal své pochybnosti, obžalovaný mu pouze odpověděl v tom smyslu, ať se o to postará paní N., s tím, že když společnost dotaci nedostane, projekt se přesto realizovat bude). Skutečnost, že obžalovaný zcela zjevně měl v úmyslu prostřednictvím AXXXT společnosti FxxxO a jí realizovanému projektu poskytovat podporu, což též činil, nesvědčí mimo důvodnou pochybnost o tom, že tato společnost nebyla míněna jako oddělený a samostatný podnik, když posouzení míry této faktické provázanosti a pomoci z hlediska správního práva v rámci posuzování oprávněnosti poskytnutí a čerpání dotace nelze směšovat s trestní odpovědností. Zcela konkrétně je třeba zdůraznit, že obžalovaný A. B. nezpracovával ani se nepodílel na zpracování žádosti o dotaci a jejích příloh ani jiných materiálů pro poskytovatele dotace, nepodílel se na jednání s ním, neexistuje důkaz o tom, že by tyto materiály např. viděl či konzultoval ani že by byl seznámen s přesnými podmínkami udělení dotace. Stejně tak není prokázáno, že by to byl osobně obžalovaný, kdo vedl zásadní jednání o poskytnutí úvěru společnosti FxxxO s HSBC Bank a v této souvislosti poskytoval podstatné informace, byť nepochybně následně podepisoval ručitelské dokumenty.

663. Obdobně platí, že nelze bez důkazního podkladu prokazatelně osobně spojit nikoho s obžalovanými například s rozhodnutím či řešením týkajícím se internetové domény FxxxO (jakkoli soud tuto záležitost z důvodů podrobně vysvětlených výše považuje spíše za druhotnou).

664. Městský soud v Praze proto uzavírá, že i po doplnění dokazování, pečlivém zvážení a zohlednění všem výtek a podnětů odvolacího soudu a zhodnocení provedených důkazů v jejich souhrnu učinil shodný závěr jako v předchozím rozsudku, tedy že **skutek popsáný v obžalobě není v případě žádného z obžalovaných trestným činem, a oba obžalované proto v souladu s § 226 písm. b) tr. řádu zprostil obžaloby.**

665. Pouze jako *obiter dictum*, v reakci na odvolací argumentaci státního zástupce vztahující se k působení společností FxxxO a IXXXA na stejných relevantních trzích s ohledem na provozovaná restaurační zařízení, k níž se odvolací soud v odst. 114 svého rozhodnutí výslovně nevyjádřil jako k předčasné, přičemž pouze poukázal na nejednoduchost a problematičnost této otázky z hlediska subjektivní stránky trestného činu, uvádí Městský soud v Praze následující. Soud především zcela trvá na právních závěrech, které ve vztahu k této otázce ve svém předchozím rozhodnutí učinil a které nebyly odvolacím soudem nijak zpochybněny. Je zřejmé, že právní názory nepochybně vysoce kvalifikovaného a otázce maximální pozornost věnujícího dozorového státního zástupce, Nejvyššího státního zástupce a posléze soudu na právní vymezení stejných relevantních či sousedních trhů se v průběhu řízení zásadně lišily, státní zástupce v odvolání přitom zcela akceptoval závěry soudu vztahující se k sousedním trhům a své odvolání v této části založil pouze na právním názoru o působení IXXXA a FxxxO na stejném relevantním trhu ve vztahu k restauračním zařízením. Svou argumentaci založil mimo jiné na nesouhlasu s některými závěry znaleckého posudku, pokud jde o vymezení zeměpisného trhu. Je tedy zřejmé, že právní názor státního zástupce k sousedním trhům se i po podání obžaloby v návaznosti na provedené dokazování výrazně vyvíjel, což lze pouze kvitovat. Na druhou stranu, vzhledem ke složitosti této právní problematiky, jež přitom není v případě vymezení stejného relevantního trhu podstatně jednodušší, by Městský soud v Praze považoval, i v případě, že by jeho právní názor v této otázce

nebyl nakonec shledán správným, za absurdní uvažovat o možnosti trestního postihu obžalovaných za situace, kdy se nejedná o právníky a museli své úkony a rozhodnutí činit v reálném čase a na podkladě podstatně menšího množství informací, než je to, jimiž následně, s odstupem mnoha let, disponují orgány činné v trestním řízení, aniž by v této otázce dospěly k jednotnému závěru.

IX. Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 23. 6. 2025, sp. zn. 3 To 34/2024

666. Usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 23. 6. 2025, sp. zn. 3 To 34/2024, byl rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 14. 2. 2024, sp. zn. 56 T 7/2022, podle § 258 odst. 1 písm. b) tr. řádu z podnětu odvolání státního zástupce zrušen v celém rozsahu a podle § 259 odst. 1 tr. řádu byla věc znovu vrácena zdejšímu soudu k novému projednání a rozhodnutí.

667. Vrchní soud v Praze tímto rozhodnutím s odkazem na závěry nálezu Ústavního soudu ze dne 21. 3. 2023, sp. zn. IV. ÚS 2980/22, **sám po provedení dokazování ustálil skutkový stav a zavázal Městský soud v Praze uznat oba obžalované vinnými skutkem, jež popsal v odstavci 180 odůvodnění svého rozhodnutí.** Tento popis skutku, vyjma dílčích formulačních změn vyplývajících ze skutečnosti, že po vyloučení věci obžalovaného A. B. ze společného řízení je rozhodováno toliko o vině obžalované J. N., odpovídá popisu skutku ve výroku tohoto rozsudku, s výhradou zřejmé nesprávnosti, když ve druhém odstavci odvolací soud namísto výrazu „*jako osoba jednající za společnost AXXXT*“ použil výraz „*jako osobou jednající za společnost AXXXT*“, na což upozornila ve svém vyjádření k rozhodnutí odvolacího soudu i obžalovaná Ing. N.; tuto zjevnou nesprávnost (relevantní část věty uvozuje popis jednání Ing. B.) Městský soud v Praze v popisu skutku opravil.

668. Jednání obžalované J. N. odvolací právně posoudil – a tímto posouzením zavázal i zdejší soud – jako zvlášť závažný zločin dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, 6 písm. a) tr. zákoníku ve znění účinném od 1. 1. 2010 v jednočinném souběhu se zvlášť závažným zločinem poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, 5 tr. zákoníku, v případě obou trestných činů ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku (srov. zejména odst. 210 a násl. rozhodnutí odvolacího soudu).

X. Vlastní odůvodnění nynějšího rozhodnutí

669. Městský soud v Praze rozhoduje tímto rozsudkem toliko ve věci obžalované J. N., neboť věc obžalovaného A. B. byla usnesením ze dne 12. 3. 2026, sp. zn. 56 T 7/2022, vyloučena ze společného řízení, protože tento obžalovaný je dočasně vyňat z pravomoci orgánů činných v trestním řízení.

670. Městský soud v Praze je podle § 264 odst. 1 tr. zákoníku vázán právním názorem, který vyslovil ve svém rozhodnutí odvolací soud, a je povinen provést úkony a doplnění, jejichž provedení odvolací soud nařídil. Z nálezu Ústavního soudu ze dne 21. 3. 2023, sp. zn. IV. ÚS 2980/22, o nějž opřel odvolací soud svůj postup v této trestní věci, se podává, že odvolací soud je oprávněn, poté, co zopakuje ve veřejném zasedání o odvolání důkazy provedené před soudem I. stupně, případně provede důkazy další, sám změnit skutkové závěry a dosáhnout nového skutkového stavu. V případě, že odvolací soud po takovéto změně skutkového stavu dospěje k závěru, že možnosti dokazování již byly vyčerpány a skutkový stav v rozsahu nutném pro rozhodnutí byl zjištěn bez důvodných pochybností, přičemž sám nemůže ve věci rozhodnout proto, že podle § 259 odst. 5 písm. a) tr. řádu nemůže uznat obžalovaného vinným skutkem, pro nějž byl napadeným rozsudkem zproštěn obžaloby, může vrátit věc soudu I. stupně a zavázat jej k tomu, aby obžalovaného uznal vinným určitým trestným činem. **Soud I. stupně je v takovém**

případě **povinen vycházet ze skutkového stavu, který byl ustálen odvolacím soudem**, s výhradou změny skutkových zjištění na základě doplněného dokazování, jež si vyžádal procesní vývoj, např. na základě nově se objevivších, dříve nepředvídaných poznatků. Ústavní soud výslovně zdůraznil, že **soud I. stupně nesmí opakovat či doplňovat dokazování účelově jen proto, aby si formálně odůvodnil odchýlení od skutkových zjištění, k nimž dospěl odvolací soud na podkladě vlastního dokazování.**

671. K argumentaci obhajoby Městský soud v Praze dodává, že samozřejmě souhlasí s tím, že by nebyl vázán právním názorem zcela zjevně protiprávním či pokynem odvolacího soudu nerealizovatelným nebo nesmyslným. K takové situaci však v projednávané věci nedošlo, neboť Vrchní soud v Praze opřel svůj postup o konkrétní nález Ústavního soudu, který nebyl ani v následné rozhodovací praxi Ústavního soudu jakkoli zpochybněn (naopak k závěrům nálezu, jež byly shrnuty v předchozím odstavci, se Ústavní soud přihlásil i ve své další rozhodovací praxi, včetně rozhodnutí následujících po vydání usnesení odvolacího soudu v této věci – srov. např. nález Ústavního soudu ze dne 9. 10. 2025, sp. zn. III. ÚS 210/25, odst. 28). Přílehlavá není ani argumentace obhajoby rozsudkem Evropského soudního dvora ze dne 30. 4. 2026 ve věci C-748/24 (Kotáňák), jehož závěry podle obhajoby vylučují postup odvolacího soudu v této věci, tedy zavázání zdejšího soudu uznat obžalovanou vinnou. Citovaný rozsudek se totiž vztahuje na zcela odlišnou procesní situaci, v níž nadřízený soud uváděl v odůvodnění svého rozhodnutí skutková zjištění před rozhodnutím ve věci samé a bez provedení dokazování v řízení před soudem, konkrétně při rozhodování, zda obžaloba poskytuje dostatečný podklad pro konání hlavního líčení, nikoli tedy – jako tomu je v projednávané věci – v rámci rozhodování o vině a na základě vlastního provedení dokazování ve veřejném zasedání o odvolání; úplnost a výsledky dokazování provedení odvolacím soudem, vůči nimž obhajoba namítá, stejně jako procesní aspekty řízení před odvolacím soudem není Městský soud v Praze v rámci své rozhodovací činnosti oprávněn posuzovat a hodnotit. Jak již zdejší soud uvedl v předchozím rozhodnutí, soud I. stupně nemůže být arbitrem zákonnosti a správnosti postupu odvolacího soudu, neboť takovým postupem by popřel podstatu dvojinstančnosti řízení a selhal by v plnění svých povinností vyplývajících mimo jiné z § 264 odst. 1 tr. řádu i z výše citovaného rozhodnutí Ústavního soudu.

672. Na těchto povinnostech zdejšího soudu nemohou nic změnit právní stanoviska k usnesení Vrchního soudu v Praze, argumentující jeho protiústavností a nezákonností, vypracovaná doc. JUDr. Vladimírem Pelcem, Ph.D., a AK prof. JUDr. Jaroslavem Fenykem, Ph.D., DSc., a doložená do spisu obhajobou, a to bez ohledu na skutečnost, že profesor Fenyk byl soudcem zpravodajem Ústavního soudu k nálezu ze dne 21. 3. 2023, sp. zn. IV. ÚS 2980/22. Posouzení souladnosti postupu odvolacího soudu s tímto nálezem, resp. obecněji s trestním řádem a Ústavou ČR, nemůže činit soud I. stupně. Odkazuje-li stanovisko prof. Fenyka ve svém posledním odstavci na právo soudu I. stupně odmítnout splnit pokyn odvolacího soudu, pokud by jeho splněním došlo k porušení ústavních zásad a jeho nezávislosti, o němž se hovoří v nálezu Ústavního soudu ze dne 22. 2. 2022, sp. zn. I. ÚS 1365/21, jedná se odlišnou situaci, neboť v projednávané věci odvolací soud zdejšímu soudu nedává žádné pokyny vztahující se k hodnocení důkazů, aby jej přiměl k převzetí svých skutkových závěrů, nýbrž výslovně jej právě s odkazem na pozdější nález Ústavního soudu ze dne 21. 3. 2023, sp. zn. IV. ÚS 2980/22, zavazuje, aby vycházel ze skutkového stavu, který sám odvolací soud na základě vlastního provedení dokazování ustálil. Zásadní nesouhlas zdejšího soudu s těmito skutkovými závěry i s procesním postupem odvolacího soudu nemůže odůvodnit jejich nerespektování, jež by zároveň bylo nerespektováním posléze citovaného rozhodnutí Ústavního soudu, které nebylo ani v následné rozhodovací praxi Ústavního soudu zatím nijak zpochybněno. Na okraj lze uvést, že obhajobě nelze přisvědčit, pakliže v závěrečné řeči namítala, že rozhodnutí Vrchního soudu v Praze nemá v právní historii České republiky obdobu, neboť totožným způsobem například postupoval dokonce tentýž senát odvolacího soudu přinejmenším v další věci projednávané u zdejšího soudu jiným senátem pod sp. zn. 74 T 2/2019.

673. Obžalovaná Ing. N. navrhla již před novým hlavním líčením **doplnit dokazování** zprávami o vztazích mezi propojenými osobami vztahujícími se ke společnosti MXXXXXC s. r. o., reakcí společnosti AXXXT na žádost o poskytnutí informací včetně konsolidované účetní závěrky, prezentací Ministerstva průmyslu a obchodu (pana M. Piechy) na téma „*Definice malého a středního podniku, podnik v obtížích – šance a rizika pro podnikatele*“ z roku 2019, znaleckým posudkem Ostravské znalecké a.s. a znaleckým posudkem KRESTON A&CE (dále jen „KRESTON“). V hlavním líčení pak obhajoba navrhla doplnit dokazování též novinovým článkem z roku 2016, kde se (mimo jiné) k ČxxxO vyjadřoval D. R., jenž v období po přiznání dotace zastával funkci hejtmana Středočeského kraje, návrhem novely trestního řádu, která má zamezit postupu, jež v projednávané věci zvolil odvolací soud, předloženým do meziresortního připomínkového řízení dne 29. 4. 2026, a rozsudkem Evropského soudního dvora z 30. 4. 2026 ve věci C-748/24 (Kotaňák). Dále obžalovaná v hlavním líčení navrhla (opětovný) výslech svědků F., K., K., H., P., H., B. a výslech původně spoluobžalovaného Ing. A. B. v postavení svědka.

674. Městský soud v Praze tyto návrhy na doplnění dokazování zamítl, a to z následujících důvodů.

675. Z výše citovaného nálezu Ústavního soudu ze dne 21. 3. 2023, sp. zn. IV. ÚS 2980/22, s odkazem na nějž odvolací soud zavázal zdejší soud k uznání viny obžalované, sice vyplývá možnost soudu I. stupně odchýlit se od skutkového stavu ustáleného odvolacím soudem, nicméně soud tak může učinit pouze v případě, že se objeví nový a odvolacím soudem nepředvídaný důkaz (poznatek). Městský soud v Praze jako soud I. stupně ve smyslu citovaného rozhodnutí Ústavního soudu a závazného pokynu odvolacího soudu již není oprávněn znovu hodnotit provedené důkazy či činit závěr o právním stavu, není ani oprávněn posuzovat přesvědčivost, logičnost a úplnost skutkových závěrů a právních úvah odvolacího soudu, a musí tedy vycházet ze skutkového stavu ustáleného odvolacím soudem, jakkoli se neztotožňuje se skutkovými a právními závěry odvolacího soudu, což je patrné i z dosavadního průběhu řízení. Důkazem, na jehož základě by se soud I. stupně mohl (a zároveň musel) od odvolacím soudem zjištěného skutkového stavu odchýlit, přitom z povahy věci může být pouze takový nový, dříve nepředvídaný důkaz, který přináší poznatky, jež zásadním způsobem závěry odvolacího soudu vyvracejí či zpochybňují. Po pečlivém zvážení důkazních návrhů obhajoby však Městský soud v Praze shledal, že navržené důkazy nejsou ani potenciálně způsobitelné skutkové závěry odvolacího soudu zvrátit.

676. Obhajoba předložila především rozsáhlý znalecký posudek společnosti KRESTON, jenž reviduje závěry posudků České znalecké, a.s. K tomuto důkaznímu návrhu obhajoba uvedla, že odvolací soud se v podstatné míře opírá právě o závěry znaleckých posudků České znalecké, a.s. (konkrétně jde o závěr, že FXXXXO od počátku nebyla schopna projekt realizovat, že byl projekt samostatně nefinancovatelný, že v letech 2008-2013 nebyla FXXXXO schopna z reálných podnikatelských aktivit zabezpečit vlastní ekonomickou činnost a hradit závazky a že údajný stav úpadku byl obžalované již v době podání žádosti znám a byl součástí jejího trestného jednání). Z analýzy KRESTONU se podle obhajoby podává, že ekonomická realita společnosti FXXXXO nebyla tak negativní, jak tvrdí posudky České znalecké, a.s., a nelišila se zásadně od parametrů plánovaných v žádosti o dotaci, přičemž zásadní je identifikace makroekonomických vlivů, které ve skutečnosti způsobily neočekávaný ekonomický stav po uvedení areálu do provozu a byly spouštěčem dílčích změn ve financování projektu (ekonomická recese v letech 2009-2013, která způsobila zásadní propady v tržbách v odvětví ubytování a která nebyla v době podání žádosti o dotaci předvídatelná). Dále se ze znaleckého posudku dle obhajoby podávají zásadní poznatky o vývoji návštěvnosti areálu FXXXXO do současnosti, z nichž vyplývá naplnění účelu dotačního programu.

677. Městský soud v Praze považuje v souvislosti s tímto důkazním návrhem za podstatné zdůraznit, že v zásadních otázkách posouzení projektu FXXXXO z ekonomického hlediska se s odvolacím soudem nerozhází; ze skutkových závěrů zdejšího soudu učiněných a výslovně vyjádřených již v předchozím průběhu řízení (srov. odst. 647), s nimiž se odvolací soud ve svém

rozhodnutí ztotožnil, vyplývá, že projekt ve své finální podobě i předtím zvažovaných variantách vycházel z ekonomického hlediska nevýhodně a že přes vyčlenění zůstala společnost FxxxO, která sama neměla žádný majetek ani žádný reálný personální substrát, i v průběhu celé výstavby areálu a své právně samostatné existence ekonomicky zcela závislá na holdingu AXXXT, který jí zajistil bankovní úvěry, následně jí poskytoval půjčky a fakticky její činnost dotoval i cestou placení za reklamu, jež z hlediska běžných obchodních vztahů nedávala ekonomický smysl.

678. Rozdílnost posouzení zdejšího a odvolacího soudu, která vedla k opakovanému zproštění obžalované obžaloby ze strany Městského soudu v Praze a k závaznému pokynu uznat obžalovanou vinnou, jež naopak učinil odvolací soud, nespočívá tedy v odlišném hodnocení ekonomických aspektů věci. Tato rozdílnost posouzení je založena – velmi stručně shrnuto – na tom, že Městský soud v Praze, na rozdíl od soudu odvolacího, na základě provedených důkazů neměl za vyloučený reálný zájem M. B. a A. B. věnovat se v rámci FxxxO podnikatelské činnosti, že nepřímé důkazy ve vztahu ke klíčové otázce, zda FxxxO byla v relevantním období skutečně reálně fungující společností vyčleněnou z holdingu AXXXT, nebo se jednalo pouze o předstírání této skutečnosti za účelem získání dotace, nepovažoval ani v jejich souhrnu za dostačující k vyloučení důvodné pochybnosti o vině obžalovaných, a že podstata obhajoby obžalovaných (vážnost a reálnost právních a dalších úkonů činěných v projednávané věci) byla potvrzována i věrohodnou výpovědí svědka B., již soud shledal v podstatných bodech souladnou s obhajobou obžalovaných, zároveň nikoli rozpornou s nepřímými důkazy, jež mají obžalované podle závěrů odvolacího soudu usvědčovat. Z uvedených důvodů Městský soud v Praze uzavřel, že nebylo mimo důvodnou pochybnost prokázáno, že se obžalovaní dopustili projednávané trestné činnosti. Konkrétně ve vztahu k obžalované J. N. soud v této souvislosti též zdůraznil, že neexistuje ani náznak důkazu, že by obžalovaná byla informována o skutečnosti, že A. B. ml. žádný zájem o projednávané podnikání neměl a že relevantní dokumenty nepodepsal, případně o konkrétních detailech jednání Ing. P. s HSBC Bank a informacích, které při těchto jednáních paní P. poskytovala, a že obdobně z provedených důkazů rozhodně nevyplývá, že by obžalovaná byla konkrétně informována o přesné vlastnické struktuře společnosti FxxxO či o okolnostech souvisejících s převodem této společnosti a s předchozí změnou její právní formy.

679. Odvolací soud uvedené závěry Městského soudu v Praze ve svém kasačním usnesení kategoricky odmítl a uzavřel, že nepřímé důkazy v projednávané věci obžalovanou jednoznačně usvědčují; závěry znaleckého posudku České znalecké, a.s. přitom byly pouze dílčí součástí celku nepřímých důkazů, o něž odvolací soud svá skutková zjištění opřel, když sám upozornil, že posouzení ekonomických parametrů vyplývá i z listinných důkazů (srov. odst. 194 usnesení odvolacího soudu; s tímto konkrétním konstatováním Městský soud v Praze souhlasí).

680. Oproti obhajobě nepovažuje Městský soud v Praze za zásadní nový poznatek či důkaz zjištění o dlouhodobém provozování FxxxO trvajícím do současné doby, neboť se tato skutečnost netýká rozhodného období a podstatných otázek v souvislosti s ním řešených, navíc je vcelku obecně známá a odvolací soud si jí nepochybně byl při svém rozhodování vědom. Hodnocení ekonomického stavu společnosti od roku 2012 (zda se jednalo, či nejednalo o předlužení atd.) se taktéž vymyká rozhodnému časovému období, neboť jednání obžalované relevantní z hlediska naplnění skutkové podstaty projednávaných trestných činů mělo být dovršeno 27. 7. 2010, přičemž škoda měla v plné výši vzniknout 23. 8. 2010 (srov. odst. 211 rozhodnutí odvolacího soudu), nadto se jedná spíše o nuance v posuzování zjevně nepříznivé ekonomické situace společnosti. I kdyby Městský soud v Praze vzal za prokázané, že k této nepříznivé situaci podstatně či zásadně přispěla ekonomická recese, která zasáhla turistický ruch, ani takový závěr, vztahující se až k období po uvedení areálu FXXXO do provozu, by zjevně nebyl způsobilý změnit skutkové posouzení věci učiněné odvolacím soudem, pro něž je zásadní jednání obžalované do 27. 7. 2010. Pokud jde o míru rizikovosti či ekonomické výhodnosti projektu, poukazuje Městský soud v Praze na to, že již v předchozích rozhodnutích sám na základě hodnocení důkazů učinil závěr, že tento projekt byl přinejmenším vnímán jako ekonomicky nevýhodný, což je skutečnost, která se plasticky podává

mimo jiné z výpovědi svědka B.; přesné znalecké posuzování míry rizikovosti projektu, i kdyby bylo s odstupem času možné, nemůže být zásadní z hlediska posouzení protiprávnosti jednání a především úmyslu obžalované, která z logiky věci naopak projekt za ekonomicky nesmyslný nebo nerealizovatelný nepovažovala (jinak by se na něm stěží podílela). Z odůvodnění rozhodnutí odvolacího soudu nevyplývá, že by pro jeho rozhodnutí měla podstatný význam míra odlišnosti ekonomické situace společnosti FXXXO od parametrů předpokládaných v žádosti o dotaci. Zpochybnění závěrů o nefinancovatelnosti projektu bez podpory skupiny AXXXT, konkrétně o nemožnosti získat úvěr bez ručení společností AXXXT či IXXXXA, je v předkládaném znaleckém posudku zcela spekulativní, především však připuštění obecné (teoretické) možnosti získat jiného silného partnera by nebylo pro posouzení věci rozhodné, neboť soud musí zkoumat reálný průběh událostí, tedy v tomto případě ekonomických vztahů s AXXXT, nikoli pouze hypotetické možnosti jiného vývoje. (Pokud jde o další body znaleckého posudku navrženého k důkazu, jimiž obhajoba ve svém důkazním návrhu výslovně neargumentovala, Městský soud v Praze pro úplnost dodává, že ze závěrů znaleckého posudku České znalecké, a. s. vztahujících se k formálnímu naplnění definice malého a středního podniku, jež jsou zpochybněny pod body 1-4 na str. 146 posudku společnosti KRESTON, rozhodnutí odvolacího soudu nevychází, když odvolací soud sám v odst. 193 odůvodnění svého rozhodnutí připustil, že znalecký ústav přesahoval při řešení těchto otázek do oblasti právního hodnocení, jež mu nepřísluší. Případné posouzení inzerce jako reklamy s částečným charakterem sponzoringu, o němž k důkazu navržený posudek hovoří, není pro závěr o ekonomické závislosti FxxxO na AXXXT podstatné.)

681. Zprávy o vztazích mezi propojenými osobami týkající se společnosti MXXXXXC s. r. o. se mají vztahovat k obhajobou tvrzenému nezákonnému rozšíření definice malého a středního podniku odvolacím soudem, přičemž mají dokazovat, že i další příjemce dotace měl přístup k financím v podobě půjček od ovládající osoby. Tyto zprávy se tedy nevztahují přímo k projednávané věci, u níž je podstatné, že odvolací soud učinil závěr, že obžalovaná se úmyslně a vědomě podílela na obcházení zákona umělým a účelovým vytvořením podmínek pro získání dotace spojeným s faktickým předstíráním existence reálně nefungujícího samostatného malého podniku. Tento závěr odvolacího soudu je zcela jasně vyjádřen v popisu skutku, jež vzal odvolací soud za prokázaný a jež vymezil v odst. 180 odůvodnění svého rozhodnutí, kde se výslovně hovoří o „*ždánlivém vytvoření formálních předpokladů nutných pro splnění požadavků kladených na žadatele o dotaci*“, „*účelovém a formálním vytvoření ždání, že společnost Zxxxx xxx xxxV a.s. je samostatný nezávislý malý nebo střední podnik*“, i o tom, že obžalovaná „*věděla, že FXXXO... byla na pokyn Ing. A. B. právě jen pro potřeby podání žádosti o dotaci čistě účelově vyčleněna z holdingu mateřské společnosti...*“, „*že žádá o dotaci pro subjekt, který byl účelově vytvořen proto, aby formálně podmínky dotace ždánlivě splňoval, nicméně fakticky způsobilým žadatelem o tuto dotaci nebyl.*“ Totéž jednoznačně vyplývá i z dalších pasáží odůvodnění usnesení odvolacího soudu (srov. např. odst. 186, 204 či 213). Prokazování přístupu k půjčkám od ovládající společnosti u jiného subjektu, jehož se toto trestní řízení netýká, proto není způsobilé skutkové závěry odvolacího soudu učiněné v této trestní věci zpochybnit.

682. Listiny společnosti AXXXT, mající prokazovat, že změna právní formy nebyla v této skupině ničím ojedinělým, nýbrž se jednalo o obvyklou podnikatelskou praxi, a že preferovanou právní formou byla akciová společnost, nejsou rovněž způsobilé podstatně přispět ke skutkovému a právnímu posouzení konkrétních projednávaných úkonů obžalované, natož relevantně zpochybnit skutkové závěry, které k nim učinil odvolací soud. Tvrzenou skutečnost v hlavním líčení uvedli již svědci Ing. F. a Ing. K., přičemž Městský soud v Praze vzhledem k obecnosti, s níž se svědci mohli vyjádřit (tedy ze stejného důvodu, jako by tomu bylo u obhajobou doložených listin společnosti AXXXT) již v předchozím průběhu řízení nevyhodnotil jejich svědectví jako zásadní důkaz.

683. Prezentace na konferenci Ministerstva průmyslu a obchodu z roku 2019 má směřovat k prokázání složitosti či nejasnosti výkladu definice malého a středního podniku, způsobující nízkou právní jistotu žadatelů, ale o tuto definici a problémy, které v praxi může vyvolávat,

v projednávané věci jak podle odvolacího soudu, tak ani podle Městského soudu v Praze nejde. Oba soudy se totiž shodují v tom, že rozhodné pro posouzení věci není, zda FXXXO formálně naplnila, či nenaplnila tuto definici, ale zda bylo její naplnění umělé, účelové a v rozporu s realitou předstíráno; Městský soud v Praze přitom shledal, že takový závěr nelze na základě provedeného dokazování učinit, zatímco odvolací soud jej učinil a zdejší soud jím zavázal.

684. Ze shodných důvodů zamítl soud i návrh na doplnění dokazování znaleckým posudkem společnosti Ostravská znalecká a.s., který obhajoba doložila (č. l. 37 433 spisu). Otázky řešené tímto posudkem se vztahují k formálnímu naplnění podmínek definice malého a středního podniku ze strany FXXXO na základě ekonomických parametrů (včetně významu ručení a půjček), nikoli k tomu, zda stav vyhovění těmto podmínkám nebyl navozen pouze zdánlivě (formálně, účelově), jak uzavřel odvolací soud; k tomu se ostatně zcela správně v posudku uvádí, že se jedná o otázku důkazně-právní, jejíž hodnocení znalci nepřísluší (str. 36 posudku). Pakliže odvolací soud zavazuje soud I. stupně uznat obžalovanou vinnou jednáním spočívajícím v tom, že se úmyslně podílela na předstírání (vytvoření zdání), že FXXXO splňuje podmínky definice malého a středního podniku, nemůže být tento posudek způsobilý zvrátit závěry, jež odvolací soud učinil (závěry posudku by nebyly podstatné ani pro posouzení věci soudem I. stupně, který, jak již bylo uvedeno, považoval za zásadní zodpovězení téže otázky, byť s opačným výsledkem). Obhajobě je třeba přisvědčit, poukazuje-li na to, že odvolací soud učinil součástí popisu skutku, jímž zdejší soud zavázal uznat obžalovanou vinnou, i údaj o angažovanosti společností AXXXT a IXXXA v úvěrových vztazích společnosti FxxxO a o poskytnutých půjčkách, a to jako součástí informací (skutečností), jež by mohly mít vliv na posouzení podmínek pro poskytnutí dotace a jejichž zamlčení (mimo jiné) obžalované klade za vinu, nicméně v kontextu výše uvedeného je zjevné, že tento dílčí prvek nebyl zásadní pro posouzení viny obžalované odvolacím soudem, navíc závěr o nedostatku významu samotného ručení a půjček z hlediska naplnění definice malého a středního podniku, o jehož správnosti Městský soud v Praze nepochybuje, je spíše otázkou právního posouzení.

685. Návrh změny trestního řádu z dílny Ministerstva spravedlnosti ani rozsudek Evropského soudního dvora ve věci Kotaňák nejsou relevantními důkazními návrhy ve vztahu k posouzení skutkového stavu věci soudem, ale podkladem pro právní argumentaci obhajoby. K nepřiléhavosti argumentace citovaným rozhodnutím se Městský soud v Praze vyjádřil již výše, ve vztahu k legislativnímu návrhu pak lze pouze uvést, že soud je povinen řídit se účinnou právní úpravou, nikoli vycházet ze záměru jakéhokoli subjektu ji změnit.

686. Podstatným důkazem relevantně zpochybňujícím skutkové závěry odvolacího nemůže být ani článek týkající se vyjádření D. R., jenž byl v době následující po projednávaných událostech hejtnanem Středočeského kraje; skutečnost, že informace o propojenosti původně spoluobžalovaného A. B. a AXXXT s FxxxO byly známy navenek, resp. nebyly utajovány, vyplývá i z důkazů provedených v předchozím průběhu řízení a sama o sobě, tedy bez vyhodnocení povahy, míry a významu tohoto propojení, jež učinil odvolací soud, není pro posouzení věci zásadní.

687. Konečně návrh na opětovný výslech svědků F., K., K., H., P., H., B. a výslech původně spoluobžalovaného Ing. A. B. v postavení svědka je založen nikoli na tvrzení existence nových, odvolacím soudem nepředvídaných skutkových poznatků, ale na nesouhlasu s rozsahem dokazování, hodnocením důkazů a skutkovými závěry učiněnými odvolacím soudem, jež však soud I. stupně není oprávněn přezkoumávat.

688. Městský soud v Praze zdůrazňuje, že při posuzování důkazních návrhů obhajoby postupoval v intencích nálezů Ústavního soudu ze dne 21. 3. 2023, sp. zn. IV. ÚS 2980/22, jenž mu zapovídá prosazovat dále, a to i s případným využitím důkazních návrhů učiněných obhajobou, vlastní hodnocení důkazů, ale ukládá mu respektovat skutkový stav ustálený odvolacím soudem, pakliže nedojde k zásadnímu zpochybnění či dokonce vyvrácení skutkových závěrů, jež byly

rozhodné pro posouzení viny odvolacím soudem. Městský soud v Praze se skutkovými a právními závěry ani s procesním postupem odvolacího soudu zásadně nesouhlasí, ale z důvodů vysvětlených výše je povinen je respektovat a řídit se jimi. Nerespektováním závazného pokynu odvolacího soudu by soud sám zatížil své rozhodování podstatnou vadou dosahující ústavněprávní intenzity (srov. např. nálezy Ústavního soudu ze dne 20. 3. 2002, sp. zn. I. ÚS 615/01).

689. Městský soud v Praze proto, zavázán rozhodnutím odvolacího soudu, uznal obžalovanou J. N. vinnou skutkem popsáním ve výroku tohoto rozsudku.

690. Jednání obžalované soud, i v tomto ohledu zavázán rozhodnutím odvolacího soudu, **právně posoudil** jako zvlášť závažný zločin dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, 6 písm. a) tr. zákoníku v jednočinném souběhu se zvlášť závažným zločinem poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, 5 tr. zákoníku. Posouzení jednání obžalované podle trestního zákoníku ve znění účinném ode dne 1. 1. 2026 by pro obžalovanou nebylo příznivější, neboť soud, při vědomí určitého rozšíření prostoru pro snížení výměry trestu odnětí svobody ukládaného pod dolní hranici zákonné trestní sazby při současném navýšení peněžitého trestu (srov. § 58 odst. 3 písm. b) tr. zákoníku ve znění účinném ke dni vyhlášení tohoto rozsudku), by obžalované i v případě aplikace nyní účinného trestního zákoníku s ohledem na závažnost trestné činnosti neukládal mírnější trest, než činí podle zákonného ustanovení účinného v době spáchání trestného činu. Vzhledem k tomu, že soud nerozhodoval o vině původně spoluobžalovaného A. B., nevyjádřil v právní větě údaj o spolupachatelství, které shledal odvolací soud, když trestní odpovědnost spolupachatele je podle § 23 tr. zákoníku vymezena tak, jako by trestný čin spáchal sám, a případné spáchání trestného činu ve spolupachatelství tedy není třeba v právní větě ani v právní kvalifikaci ve výroku rozsudku uvádět (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. 7. 2023, sp. zn. 11 Tdo 660/2023).

691. Pokud jde o úvahy o trestu, obžalované byl za dva trestné činy ukládán úhrnný trest podle § 43 odst. 1 tr. zákoníku.

692. Městský soud v Praze se při zvažování druhu a výměry trestu ztotožnil se státním zástupcem, který s odkazem na § 58 odst. 1 tr. zákoníku navrhl, aby obžalované byl uložen podmíněně odložený trest odnětí svobody v trvání 3 roků s odkladem na zkušební dobu v trvání 5 roků a peněžitý trest. Podle citovaného ustanovení platí, že má-li soud vzhledem k okolnostem případu nebo vzhledem k poměrům pachatele za to, že by použití trestní sazby odnětí svobody trestním zákonem stanovené bylo pro pachatele nepřiměřeně přísné a že lze dosáhnout nápravy pachatele i trestem kratšího trvání, může snížit trest odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby stanovené zákonem.

693. Trestní zákoník stanoví na oba trestné činy, jimiž je obžalovaná na základě závazného pokynu odvolacího soudu uznávána vinnou, sazbu trestu odnětí svobody od 5 do 10 roků. Soud však shledal, že u obžalované jednoznačně převažují podstatné polehčující okolnosti. Ve prospěch obžalované je třeba zohlednit, že jednání, pro něž je odsuzována, představovalo výjimečný exces z jinak zcela řádného života, když ani před spácháním skutku, jímž je shledávána vinnou, ani po něm se jiného trestného činu nedopustila a nejsou ani žádné jiné negativní poznatky o jejím chování. Obžalované svědčí i to, že způsobená škoda byla v plném rozsahu nahrazena. Od spáchání projednávaného skutku uplynulo již více než 15 let, přičemž při úvaze o trestu je třeba ve prospěch obžalované zohlednit i skutečnost, že její trestní stíhání trvá, aniž by se na tom podílela jakýmkoli obstrukčním jednáním, více než 8 let, tedy podle soudu, s vědomím složitosti věci a jejích specifik, přece jen nepřiměřeně dlouho. Jakkoli je obžalované ukládán úhrnný trest za dva trestné činy, nelze k této skutečnosti přihlížet jako k přitěžující okolnosti ve smyslu § 42 písm. n) tr. zákoníku, neboť se jedná spíše o důsledek nedokonalosti právní úpravy, nikoli okolnost zvyšující závažnost jednání obžalované, již rovněž nelze klást při zvažování trestu k tíži spáchání trestného činu po předchozím uvážení, ziskuchtivost či jistou sofistikovanosť trestné činnosti, již odvolací soud shledal, neboť se jedná o skutečnosti pro páchaní projednávaných trestných činů typické (srov. usnesení Nejvyššího

soudu ze dne 31. 7. 2024, sp. zn. 5 Tdo 454/2024-I., publikované pod č. R 33/2025 tr.). Obžalované lze klást k tíži toliko, že svým jednáním způsobila škodu, která téměř pětinasobně překračuje hranici škody velkého rozsahu. Za těchto okolností považuje soud státním zástupcem navržený trest odnětí svobody v trvání 3 roků s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání 5 roků, tedy na nejdelší možnou zkušební dobu, jejíž délka odráží závažnost trestné činnosti, které se obžalovaná podle odvolacího soudu dopustila, ve spojení s peněžitým trestem, za zcela přiměřený, odpovídající jak rozhodným ustanovením trestního zákoníku upravujícím ukládání trestu, tak ustálené rozhodovací praxi soudů v obdobných případech.

694. Pokud jde o výměru peněžitého trestu, i zde se soud shodl s návrhem státního zástupce. Je třeba přihlídnout k tomu, že se nejedná o trest samostatný, ale o trest, který je ukládán ve spojení s citelným, byť z důvodů rozebraných výše pod dolní hranicí zákonné trestní sazby vyměřeným podmíněně odloženým trestem odnětí svobody. Zároveň však nelze pominout, že obžalované je – při vědomí polehčujících okolností, jež byly zdůrazněny v předchozím odstavci – ukládán trest za hospodářskou trestnou činnost spojenou se vznikem relativně vysoké škody. Za této situace považuje i soud za přiměřené uložit peněžitý trest vyměřený již nad jednou třetinou zákonné sazby tohoto trestu (od 20 do 730 denních sazeb), konkrétně ve výměře 250 denních sazeb. Rovněž výši denní sazby navrženou státním zástupcem, tedy 2 000 Kč, nelze i vzhledem k současným výdělečným poměrům obžalované, jež je nyní poslankyní Evropského parlamentu, rozhodně hodnotit jako přemrštěnou; Městský soud v Praze proto obžalované uložil peněžitý trest vyměřený v souladu s návrhem státního zástupce.

695. Městský soud v Praze rozhodl tímto odsuzujícím rozsudkem, neboť jej odvolací soud zavázal uznat obžalovanou vinnou. Důvody, jež Městský soud v Praze po provedeném rozsáhlém dokazování a pečlivém zhodnocení provedených důkazů vedly k předchozím zprošťujícím rozsudkům, byly podrobně vyloženy v odůvodnění těchto rozsudků a znovu byly stručně připomenuty v odstavci 678 tohoto odůvodnění. Tyto důvody považuje **Městský soud v Praze** i se znalostí odůvodnění posledního zrušujícího rozhodnutí odvolacího soudu nadále za relevantní a závažné a **setrvává na svém stanovisku, že důkazní situace neumožňuje, při korektním a komplexním zhodnocení důkazů a při respektování principu presumpce nevinny a pravidla *in dubio pro reo*, rozhodnout o vině obžalované, a tedy že obžalovaná paní N. měla být obžaloby zproštěna.** Neslučitelnost závěrů obou soudů, jakkoli zásadní, však soud I. stupně nemůže řešit nerespektováním závazných pokynů odvolacího soudu; takový postup by představoval vědomé porušování povinností soudu, navíc by vzhledem k jednoznačně vyjádřenému postoji Vrchního soudu v Praze (srov. např. odst. 105 rozhodnutí odvolacího soudu) vedl pouze k dalšímu neúčelnému prodlužování řízení. Obžalované zůstává zachována možnost bránit se odsuzujícímu verdiktu cestou mimořádných opravných prostředků i ústavní stížnosti, přičemž v takovém případě příslušné soudy nepochybně i s ohledem na argumentaci obžalované, již považuje Městský soud v Praze za validní, náležitě a zodpovědně posoudí, zda skutečně zdejší soud aplikoval zásadu presumpce nevinny nepřijatelně extenzivně, jak vyplývá z velmi důrazných formulací užitých opakovaně v odůvodnění rozhodnutí odvolacího soudu, a zda pochybnosti, které vedly zdejší soud ke zproštění obžaloby, byly skutečně věcnou a relevantní argumentací odvolacího soudu vyvráceny.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze do 8 (osmi) dnů** od doručení jeho písemného vyhotovení **podat odvolání** k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku a obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy

nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a obhájce, a to i proti jeho vůli.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Oprávnění podat odvolání nemají osoby, které se tohoto práva vzdaly.

Praha 4. května 2026

Mgr. Jan Šott v. r.
předseda senátu